

Giới thiệu Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi

Editor: Thủy Tiên, sừu nhi

Hai lúa Tiêu Nhu cô còn chưa tận hưởng một ngày sinh hoạt phú hào thì đã chết đi.

Sau đó một cô gái khác đã đến trên người của cô.

Từ thời điểm này, bất kể những ai tiếp xúc với cô, hay người hại cô đều biến hóa long trời lở đất.

Ngày hôm nay, Tiêu Nhu vờn vai một cái, lười biếng nói "Ha, 008, chiến đấu với cặn bã đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Sống lại

Editor: Thủy Tiên.

"Tiêu Nhu, cô bây giờ đã biết là cô vĩnh viễn cũng không đầu lại với tôi chưa?" Một cô gái xinh đẹp nhìn thời thượng mỹ lệ từ trên cao nhìn xuống cô gái giống như con vịt xấu xí bẩn thỉu đang nằm thoi thóp trên mặt đất, trong mắt tất cả đều là khinh thường. "Coi như cô là Tiêu Cẩm Ninh chân chính thì như thế nào, cha mẹ của cô chỉ nhận tôi, mà cái người cùng cô hứa hôn từ lúc còn trong bụng mẹ Thừa Vũ Ca từ nhỏ người anh ấy thương yêu cũng chỉ là tôi, bây giờ người cùng anh ấy đính hôn cũng là tôi, cô chẳng qua chỉ là một con vịt xấu xí bị Tiêu gia ruồng bỏ mà thôi!"

"Đi chết đi, Tiêu Nhu!" Hung dữ trên mặt cô ta đều lộ ra ngoài, chân dùng sức hướng về phía cô gái đang nằm trên mặt đất, cắn răng nói, "Chỉ có khi cô chết, liên không có người có thể uy hiếp được địa vị của tôi thôi!"

Tiêu Nhu nằm dưới đất vốn đã là thoi thóp, bị cô ta cứ như vậy giẫm lên một cái, rất nhanh vùng vẫy hai cái liền không một tiếng động.

Lúc này có tiếng bước chân vội vã chạy tới, có người vội vàng hỏi, "Tìm thấy Tiêu Nhu rồi sao?"

Tiêu Cẩm Ninh vội vàng lòng ra chân, quỳ xuống lấy tay lau sạch máu trên cổ Tiêu Nhu, cất giọng lớn tiếng hô, "Người tới đây mau, Nhu Nhu ở chỗ này, cô ấy thật giống như bị thương rất nặng! Mọi người mau tới đây a!"

Thanh Phong Vi Phủ, trong phòng bệnh rộng lớn rèm cửa sổ màu trắng chính là đang theo gió nhảy múa, trong phòng bệnh lớn như vậy chỉ có một chiếc giường bệnh màu trắng, nằm trên giường bệnh là một cô gái sắc mặt tái nhợt, cô nằm im không có một cử động nào cũng không có tiếng động phát ra, nằm im như một người đã chết.

Bỗng nhiên cô gái ấy mở mắt, ánh mắt sắc bén quét bốn phía một cái, thẳng tắp ngồi dậy, cô nhìn cửa phòng bệnh đóng chặt, trên miệng nhếch lên một độ cong tà ác.

Cô vừa đi chân trần tới cạnh cửa sổ vừa nhìn phong cảnh bên ngoài bệnh viện, bên ngoài là một bãi cỏ xanh mướt, diện tích đặc biệt rộng, lại phóng tầm mắt ra ngoài bờ hồ, ừ, còn có một bác sĩ ăn mặc có chút cổ quái.

Cô một mực cho rằng bác sĩ rất đáng ghét.

Bỗng nhiên bên trong đầu cô đột ngột xuất hiện một loạt nhắc nhở???

Gợi ý của hệ thống: Thân phận: Tiêu Nhu

Tuổi tác: 23 tuổi

Tính cách: Hèn yếu

Vận mệnh: Bi thảm

Nhiệm vụ sơ cấp: Thích ứng thân phận.

Biểu tình cao lãnh trên mặt cô gái bởi vì nhiệm vụ đột ngột xuất hiện này đã không còn giữ được, cô Cmn mắng lên tiếng, "Choáng nha, 008 đã nói sẽ dẫn tôi bay mà! Đây là cái gì? Thích ứng thân phận? Chẳng lẽ bây giờ không phải là chạy vọt tới trước mặt người của Tiêu gia và ba ba ba vào mặt họ,

sau đó trở về báo thù cho tôi sao!"

Vì cô là con gái của tập đoàn Đế Quốc nên vốn là trải qua một cuộc sống sinh hoạt đặc biệt tiêu sái, nhưng là bởi vì bị một ít quyền tài sản đuổi giết, cô chết và hoàn toàn biến thành Tiêu Nhu, hơn nữa trong giấc mộng lại còn xuất hiện một cái hệ thống tự xưng là 008 nói có thể giúp cô báo thù, hơn nữa còn giúp cô đoạt lại tất cả mị thứ thuộc về mình, cho nên cô chấp nhận cùng cái hệ thống này khóa lại.

Nhưng là, tại sao cô thật vất vả không ăn không uống giả bộ ngủ, trong hai ngày này cũng đã biết được tính năng của cái hệ thống này, vừa nghĩ tới bản thân sở hữu hệ thống này cũng có thể hung hãn đi bay một phen, nhưng là đây là cái gì? Thích ứng thân phận? Làm Tiêu Nhu? Cô thể nhưng là đại danh đình đình Đường Tịch a! Cmm, để cho chị đây giả bộ nhu nhược a!

Đường Tịch trong lúc lơ đãng cúi đầu liền nhìn thấy màu da của mình, ngay lập tức bạo phát nóng nảy, "Cmm, cái này, người da đen là ai!"

Ngay khi Đường Tịch mới vừa nói xong câu đó, trong đầu cô lại vang lên một trận âm thanh gợi ý của hệ thống.

[tặng kí chủ một món quà, đó là có nhiều da thịt khả ái hơn một chút, có hay không click thay?]

Đôi mắt to của Đường Tịch nháy nháy hai cái, trong lòng cười lạnh, khả ái hơn một chút? Nhiều da thịt hơn chút? Cô click thay, trong đầu nghĩ, "Dù sao có chút da thịt cũng hơn cái người da đen này là được a!"

Thấy da của mình từ màu đen từ từ biến thành màu sáng hơn lại béo mập béo mập hơn chút, ánh mắt Đường Tịch sáng lên, "Yo a, quả nhiên có chút tác dụng a!"

Sau đó lộ ra biểu tình dễ thương lượng, "008, chúng ta thương lượng cái chuyện này chứ, chúng ta trước tiên đi tới Đường gia đem mấy gia hỏa đã hại chết tôi thu thập, sau đó từ từ thích ứng thân phận có thể không?"

Âm thanh gợi ý của hệ thống vang lên lần nữa???

Trước mắt Đường Tịch bắn ra một màn ánh sáng, phía trên nhắc nhở cho cô đủ loại số liệu giá trị.

[kí chủ: Đường Tịch

Điểm kinh nghiệm EXP: 1/ 800

Giá trị võ lực 0/ 100

Giá trị trthể lực: 3/ 100

Giá trị nhan sắc: 1/ 100

Giá trị vóc người: 1/ 100

Giá trị mị lực: 0. 01/ 100

Giá trị báo thù: 0/ 100

Giá trị tài lực: 0/ 100

Giá trị vả mặt: 0/ 100

Trải qua tổng hợp kiểm tra báo cáo, kí chủ Đường Tịch không có bất kỳ điều kiện báo thù nào, mời kí chủ tiếp nhận nhiệm vụ, hoàn thành nhiệm vụ, tăng cao các hạng điểm kinh nghiệm EXP.]

[tiếp nhận nhiệm vụ sơ: Thích ứng với thân phận Tiêu Nhu, tăng lên các hạng điểm kinh nghiệm EXP.]

Đường Tịch một bên tiếp nhận điểm tổng hợp, một bên gào khóc nhỏ nước bọt, "Cơ hồ đều là không, cái này Tiêu Nhu rốt cuộc còn có cái thể mạnh gì?"

Cúi đầu nhìn vóc người mình, Đường Tịch thở dài, một điểm giá trị nhan sắc kia chắc hẳn là mới vừa rồi chính mình được hệ thống cho đổi lại da thịt khả ái, cho nên chỉ số mới đi lên hả??? Còn có vóc người giá trị??? Đường Tịch nhìn lấy vóc người Tiêu Nhu, cái này một lời khó nói hết, mím môi một cái, giá trị vóc người này hẳn là do dung mạo của cô ấy gây chứ??? Cái này gây nhất định chính là xương sườn cấp bậc a! Bình bản!

Đường Tịch tan vỡ nắm đầu của mình, lớn tiếng la ầm lên, "Yêu cầu bỏ qua cho a!"

Muốn cô đến năm nào tháng nào mới có thể trở về giá trị mị lực vô hạn của Đường Tịch a!

Trong một tháng kế tiếp bản thân Đường Tịch vô cùng thanh tịnh ở trong phòng bệnh trải qua cuộc sống nhàn nhã, gia đình tạm ổn của chính mình, thuận tiện quen thuộc một chút hoàn cảnh của bệnh viện, lúc không có chuyện gì làm liền ở trong bệnh viện đi bộ hai vòng, sau đó cô trước tiên cùng bệnh nhân bên trong bệnh viện làm quen một chút, lại cùng tiểu y tá thành bằng hữu, sau vẫn cùng bác sĩ đều được coi là bạn thân đây.

Đường Tịch buồn chán ngồi ở sân cỏ rộng rãi của bệnh viện than thở, bệnh viện này là bệnh viện tư nhân cao cấp của thành phố A, người nhà Tiêu gia mặc dù không muốn nhận lại cô, nhưng là đối với cô nói tóm lại vẫn là rất tốt, ít nhất không có chân chính ném cô đi không thèm quan tâm, mà là đem cô ném tới bệnh viện tư nhân cao cấp này.

"Tiểu Nhu, đang tắm nắng à?" Một nữ bệnh nhân mang cái khí chất cao quý ngồi trên xe lăn từ từ hướng Đường Tịch bên này đi qua đây cười cùng cô chào hỏi.

Đường Tịch hướng bà ngòn ngọt cười, "Đúng vậy, dì Kiều, dì cũng đi ra phơi nắng sao?"

"Đúng vậy, nghĩ đến bờ hồ đi một chút, nhưng là có chút xa, người giúp việc về nhà cầm quần áo, không đi được."

Đường Tịch đứng lên từ bãi cỏ, "Con đẩy đi đi qua, vừa vận con bây giờ không việc gì, cũng đứng lúc đến bờ hồ hóng gió một chút."

"Vậy thì cảm ơn con." Dì Kiều vui vẻ đáp ứng nói.

"Không việc gì, không cần cảm ơn." Đường Tịch đẩy dì Kiều liền hướng về phía bờ hồ đi tới.

Lúc này một người y tá chạy tới, âm thanh vội vàng hô, "Tiểu Nhu Tiểu Nhu, người nhà cô đến rồi, cô nhanh trở về phòng bệnh một chuyến đi!"

Đường Tịch có chút điểm tiếc nuối nhìn dì Kiều một cái, "Dì Kiều, xem ra hôm nay hai chúng ta là ai cũng đều không thể đi tới bờ hồ giải sầu rồi."

Dì Kiều hiển hòa cười cười, trong mắt lại thoáng qua vẻ cô đơn, "Người nhà con tới thăm con là chuyện tốt, tới nơi này nằm viện, người trong nhà ai không phải là nhật lý vạn cơ, người nhà con có thể dành thời gian tới thăm con là chuyện tốt."

Lúc này một y tá khác mặt đỏ ửng hi hi khí dương dương chạy tới, "Dì Kiều! Con trai của dì tới thăm dì!"

Dì Kiều đang tịch tịch ánh mắt sáng lên, cô nhìn chung quanh, cuối cùng đưa ánh mắt xác định vị trí của một người đàn ông đang hướng về phía này này vừa đi tới.

Đường Tịch thuận theo ánh mắt dì Kiều nhìn qua, bỗng nhiên cả người cô ngẩn ra, người đàn ông thân cao từ 1m8 đến 1m9, tỷ lệ vóc người giống như mọi người hay nói - tỉ lệ vàng, vẻ phần ngũ quan, chính là tác phẩm nghệ thuật được thượng đế tỉ mỉ điêu khắc trong truyền thuyết.

Kiều Lương, đã lâu không gặp.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Người thăm bệnh

Editor: Thủy Tiên.

"Ha, Tiểu Nhu cô còn đang nhìn cái gì à?" Tiểu y tá tới kêu Tiêu Nhu đưa tay tại trước mặt Đường Tịch quơ quơ, thúc giục, "Nhanh lên một chút á..., bọn họ đều tới một hồi lâu, tôi khắp nơi tìm cô đã được một lúc, ngày khác lại nhìn, muốn nhìn Kiều tiên sinh thì ngay tại trên ti vi xem nha!"

Đường Tịch phục hồi tinh thần lại, thấy dì Kiều dùng một loại ánh mắt vô cùng kỳ quái nhìn lấy cô, cô cười ha ha, "Dì Kiều, con của dì cũng quá tuần tú rồi!" Nói xong kéo tiểu y tá mới vừa tới gọi cô xoay người chạy.

Kiều Lương hướng về phía mẹ mình nơi này đi tới, thấy Đường Tịch mới vừa chạy tới, chân mày không tự chủ cau một cái, ngồi xuống trước mặt của mình đập kín tấm thảm trên đùi, ôn nhu hỏi, "Khá hơn chút nào không?"

Dì Kiều cười cầm tay của Kiều Lương gạt đầu, "Con bận rộn như vậy, thật ra thì có thể không cần qua đây, cũng không được bao lâu nữa mẹ liền xuất viện."

"Lần này con???" Kiều Lương bỗng nhiên yên lặng, nói tiếp, "Con sẽ ở lại chỗ này cùng mẹ hai ngày, qua mấy ngày con sẽ đi nước Mỹ một chuyến."

"Lại đi công tác sao?" Kiều a di hơi nhủ mảy, "Con không phải là mới vừa ra khỏi nhà một tháng trở lại sao, tại sao lại muốn ra khỏi nhà?"

"Có chút việc phải xử lý." Kiều Lương nói xong không lên tiếng nữa, rõ ràng cho thấy không muốn tiếp tục cái đề tài này.

Dì Kiều nhìn anh như vậy biết rõ mình coi như là muốn tiếp tục hỏi cái gì, đều không hỏi ra kết quả gì rồi, chỉ có thể chuyển đổi đề tài, "Mẹ mới vừa

muốn cùng cô bé Tiểu Nhu kia đi bờ hồ hóng gió một chút, không bằng con đẩy mẹ đi qua đi."

"Được."

Đường Tịch kéo tiểu y tá hướng về phía lầu bệnh viện chạy, vừa chạy Đường Tịch vừa hỏi tiểu y tá, "Ai tới thăm tôi?"

"Một quý phu nhân thật xinh đẹp." Tiểu y tá trả lời.

Đường Tịch cau mày, "Không có những người khác?"

"Còn có một cái tiểu thư thật xinh đẹp."

Đường Tịch đại khái đoán được là ai, cho nên cũng liền không nóng nảy, thả chậm bước chân cùng tiểu y tá câu được câu không nói chuyện phiếm, "Cô buổi trưa hôm nay ăn cái gì?"

"Tôi ăn thịt trâu kho tàu a!"

"Cmn, các người lại có thịt trâu kho tàu có thể ăn! Tôi cũng không có!"

Đường Tịch chậm rãi đi đến phòng bệnh rồi cho tiểu y tá nói tiếng bái bai mới đẩy cửa đi vào, mới vừa đẩy cửa đi vào một cái chính là một bầu trời toàn là lời chửi rủa liên bay tới, "Một bệnh nhân như mày chạy khắp bệnh viện cái gì! Mày còn ngại không đủ mặt mặt, còn chạy ra ngoài cho tao mất mặt phải không! Mày lại không thể để cho chúng ta tiết kiệm một chút thớt tim sao! Tới thăm mày nửa ngày cũng không tìm tới mày, mày biết trễ nãi một hồi này, tao có thể nói một cái hiệp ước sao!"

Đường Tịch thấy rõ ràng người kia là đang mắng cô, đây chính là bà mẹ có sự nghiệp như mặt trời ban trưa của Tiêu Nhu, Lâm Như.

Lâm Như đã từng là vương bài của giải trí Thịnh Đại, sau đó gả cho ông chủ của công ty giải trí Thịnh Đại, chính là tổng giám đốc tập đoàn của Tiêu thị, Tiêu Hoảng Nghi, sinh một gái một trai, bây giờ đã là tổng giám đốc của giải trí Thịnh Đại giải trí rồi.

Cũng chính bởi vì cô ở thương trường lăn lộn đã lâu, cho nên là dùng kim tiền để cân nhắc thân tình, mà bây giờ Tiêu Cẩm Ninh là một nữ diễn viên ở trong vòng giải trí quan trọng hàng đầu, ngược lại Tiêu Nhu chỉ là một con vịt xấu xí từ nông thôn tìm trở về mà thôi, cho nên Tiêu gia rất cuộc lựa chọn ai ở trong nhà làm thiên kim tiểu thư, liền vô cùng rõ ràng.

"Tao nói với mày mày không nghe thấy sao!" Lâm Như ngẩng đầu nhìn tới, vốn là muốn mắng Tiêu Nhu, nhưng là bỗng nhiên liền ngậm ngẫn, một tháng không thấy, da của cô so với lúc mới đến đó biến hóa khá hơn nhiều.

Thật ra thì ngay từ đầu khi bà biết năm đó bé nhầm đưa trẻ, trong lòng là đối với con gái ruột thịt của mình áy náy, cho nên hết toàn lực tìm con gái của mình, nhưng là cuối cùng tìm được kết quả lại là thất vọng, bà hi vọng cái người xấu xí đen đúa lại hèn nhát vô dụng đó, không phải là con của bọn họ, nhưng là DNA giám định lại không lừa được người???

"Nghe được." Đường Tịch mặt không có chút biểu tình trả lời, "Ngài không phải nói là ngài lúc nói chuyện tôi không thể chen miệng sao, tôi để cho ngài nói xong a."

Nói xong Đường Tịch nhìn Tiêu Cẩm Ninh đứng sau lưng Lâm Như dương dương đắc ý nhìn mình, thẳng hướng giường bệnh của chính mình đi tới ngồi xuống, lạnh giọng nói, "Xin lỗi, tôi trong phòng bệnh ngoại trừ một tấm giường bệnh ra, cái gì cũng không có,

Cho nên sẽ không mời các người ngồi."

Lâm Như kinh ngạc quay đầu nhìn lấy cô gái đang ngồi ở trên giường bệnh kia, đây là con gái ruột nhất gan như chuột thấy bà liền chỉ mong chuyển tới trong động kia sao? Vẫn là con gái ruột mà chính mình nhầm mất làm ngờ sao?

Tiêu Cẩm Ninh hơi nhú mày, rất nhanh vừa buông ra, không nghĩ tới một tháng không thấy, Tiêu Nhu lại ở trong bệnh viện đem da thịt dưỡng tốt, hơn nữa là gan cũng lớn không ít!

"Nhu Nhu, em như thế nào cùng mẹ nói chuyện như thế, mẹ cũng là quan tâm em, mẹ tới thăm em thấy em không có ở, lo lắng em đã xảy ra chuyện gì, cho nên nói chuyện ngữ khí mới nặng đi một tí, em không nên cùng mẹ nói chuyện như vậy." Tiêu Cẩm Ninh nhiệt độ uyển chuyển hiện thực nhìn lấy Tiêu Nhu, mỉm cười nói, "Hơn nữa, mẹ là có ý tới đón em trở về nhà đây."

Cô ta ngoài mặt là giúp Lâm Như giải thích, người khác nghe được, lại sẽ có vẻ Đường Tịch đặc biệt không hiểu chuyện, đặc biệt không lễ phép.

"Về nhà?" Đường Tịch cười khế, trong tròng mắt cô thoáng qua một tia ánh sáng lạnh lẽo, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Như, nhú mày, "Nếu như tôi nhớ không lầm, một tháng trước tôi đã bị Lâm tổng đuổi ra khỏi nhà."

"Tao tại sao đuổi mày ra ngoài, mày không biết sao!" Lâm Như nghe được Đường Tịch nói như vậy, nguyên bản trong lòng dâng lên một điểm mềm lòng ngay lập tức đã biến mất không thấy gì nữa, bà ta lạnh như băng nhìn lấy Đường Tịch, "Tiêu Nhu, con gái Lâm Như ta sinh ra, làm cái gì cũng sẽ không làm trộm cắp, mày trộm đồ vật của Cẩm Ninh mày còn lý luận thật sao?"

"Ha ha." Đường Tịch cười lạnh, bỗng nhiên nhìn về phía Tiêu Cẩm Ninh.

Tiêu Cẩm Ninh bị Đường Tịch nhìn có không yên lòng, cô vội vàng nói, "Mẹ có thể là con không cẩn thận rớt lại bên trong phòng Nhu Nhu, mẹ đừng trách Nhu Nhu, thân thể em ấy mới vừa khá một chút."

Lâm Như nghe Tiêu Cẩm Ninh đã nói như vậy mới không có tiếp tục nói nữa, nhưng là ánh mắt vẫn là trợn mắt nhìn Đường Tịch, Đường Tịch như thường không khách khí trừng trở về, sau đó lạnh giọng hạ lệnh trực khách, "Lâm tổng nếu cũng đã xem qua tôi, như vậy thì xin trở về đi, tôi có chút mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi rồi."

"Tiêu Nhu, mày là nghe không hiểu tao đang nói cái gì sao!" Lâm Như xem Đường Tịch một bộ không coi bà ta ra gì, lửa giận lập tức bị Đường Tịch đốt lên, bà ta hai bước đi lên, giờ tay lên liền hướng trên mặt Đường Tịch đánh tới.

Ngay tại giữa lúc ngàn cân treo sợi tóc Đường Tịch bỗng nhiên duỗi tay nắm chặt bàn tay Lâm Như đánh tới tay, lạnh lùng nói, "Lâm tổng, thật ngượng ngùng, tôi không là gì của bà, bà cũng không thể tùy tiện ra tay đánh người lung tung, nếu không, tôi có thể cáo bà có ý tổn thương."

"Tao là mẹ của mày!" Lâm Như vùng vẫy một hồi muốn từ trong tay Đường Tịch rút tay của mình về, nhưng là phát hiện tay của Đường Tịch sức lực lớn không là bình thường, bà ta lại nhất thời rút ra không trở lại, chỉ có thể tức giận nói, "Mày cái này nghịch tử, còn không buông tao ra!"

Đường Tịch như bà ta mong muốn buông bà ta ra, không thềm để ý chút nào nói, "Tôi thật giống như nhớ, Lâm tổng ngài nói qua, tôi cùng bà không có bất cứ quan hệ nào, cho nên bà ở chỗ này nhận thức con gái, có phải hay không nhận lầm?"

Lâm Như nắm chặt hai tay, khi đó thật sự là bà ta nói qua những lời này, bởi vì quá tức giận rồi, cũng quá thất vọng, không nghĩ tới con gái do Lâm Như bà sinh ra, lại là như vậy, không chỉ có đen đúa lại xấu xí giống như là một cái ăn mày nuôi dưỡng không tốt, hơn nữa cô lại còn trộm Cẩm Ninh gây chuyện, người như vậy, căn bản cũng không xứng đáng làm con gái của Lâm Như bà, cho nên trong con tức giận bà ta đã để cho cô biến đi, nói cô và bà ta không có bất cứ quan hệ nào, còn để cho cô vĩnh viễn chớ kêu bà ta là mẹ, nhưng là bà ta thật không nghĩ tới cô cứ như vậy đi ra ngoài, sau đó sẽ không tìm được rồi, lại còn xảy ra chuyện???

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Vừa nói không hợp liền mở hận

Tiêu Cẩm Ninh nghe được Đường Tịch nói như vậy, ánh mắt lóe lên vẻ hưng phấn, mặc dù bây giờ Tiêu Nhu lá gan là biến hóa lớn thêm không ít, nhưng là lại so với lúc trước càng chọc người ghét, chỉ cần nói một câu cơ hồ đều biết đem giận lửa của mẹ đốt nóng, trọng yếu hơn chính là, cô không muốn trở về Tiêu gia!

Mặc dù cô ta vô cùng không muốn cho Tiêu Nhu trở về Tiêu gia, nhưng là vai diễn vẫn phải diễn đủ, cô ta mau chóng tiến tới nắm lấy tay của Tiêu Nhu, nhu nhu nói, "Nhu Nhu, chị biết em đây là oán chị đang ở nhà trong chiếm đoạt lấy chỗ ngồi của em, nếu như em nguyện ý trở về nhà mà, chị lập tức dọn ra ngoài, chị sẽ rời đi khỏi Tiêu gia."

Lâm Như nghe cô ta nói như vậy lập tức cau mày, bất mãn nhìn lấy Đường Tịch nói, "Cẩm Ninh, con đang nói gì! Con căn bản không có chiếm cứ chỗ ngồi của ai cả! Cho dù có người phải đi cũng không phải con đi!"

"Đúng vậy." Khóe miệng Đường Tịch nhẹ câu, tự tiểu phi tiểu nhìn lấy Tiêu Cẩm Ninh, "Lâm tổng nói đúng, cô mới là con gái của Tiêu gia, tôi không phải."

Ngược lại ở trong lòng Tiêu Hoảng Nghị cùng trong lòng Lâm Như chỉ có Tiêu Cẩm Ninh mới là xứng làm con gái nhà Tiêu gia bọn họ, mà cô, Đường Tịch căn bản khinh thường nhận thức người như vậy làm cha mẹ!

Chẳng qua là!

Đường Tịch ở trong lòng thờ dài, cô chẳng những có trí nhớ của Tiêu Nhu, bây giờ còn có thể cảm nhận được cái cảm giác đau thương vì không được cha mẹ ruột yêu thương kia của Tiêu Nhu! Trước kia Tiêu Nhu mặc dù nhất gan như chuột, nhưng mà trong lòng thật ra là vô cùng khát vọng lấy được tình thương yêu từ chính cha mẹ ruột của mình.

Trái tim của Đường Tịch bắt đầu gây giụa rồi, nói ra chính là nước đã đổ ra ngoài, khẳng định không có khả năng thu hồi lại a! Huống chi???

"Người đang nói bây giờ là gì đó!" Lâm Như nghe được Đường Tịch nói như vậy cũng nổi giận, thật ra thì bà ta cũng không phải là bởi vì Tiêu Nhu có ý tới, mà là bởi vì chủ tịch của tập đoàn Tiêu thị hôm nay muốn từ nước ngoài trở lại, mà lại nói rồi muốn nhìn thấy cháu gái ruột của mình, cho nên bà ta mới có ý tới đón Tiêu Nhu xuất viện, nếu như Tiêu Nhu không đi theo đi, cái ông già âm tình bất định đó, không biết lại muốn ồ ào xảy ra chuyện gì tới!

Nghĩ tới đây sắc mặt bà ta trầm hơn hai phần rồi, "Trên người chảy máu của Tiêu gia, chính là người của Tiêu gia! Mau đem quần áo thay, cùng ta về nhà!"

Đường Tịch nghe được Lâm Như nói như vậy lập tức đem trái tim đang treo lên để xuống, tiểu Nhu Nhu a, cô đừng lo lắng, tôi nhất định giúp cô có được yêu thương của cha mẹ a, đừng thương tâm đừng thương tâm!

"Không có quần áo." Đường Tịch mặt không cảm giác nói, "Tôi chỉ có bộ đồng phục bệnh nhân này."

Đường Tịch nói xong cảm giác mình quá đáng thương, cô thật sự chỉ có một bộ đồng phục bệnh nhân này, nhiều hơn một cái cũng không có!

Cô cũng còn khá là may mắn, bây giờ khí trời không lạnh, buổi tối cô có thể đem quần áo giặt sạch, sau đó tro lên ở trên cửa sổ, đồng phục bệnh nhân rất mỏng gió thổi trong một đêm là sáng ngày thứ hai cô lại có thể mặc.

Tiêu Cẩm Ninh nghe cô nói như vậy khoe miệng thoáng qua một nụ cười lạnh lùng, rất nhanh cô ta lại đau lòng nói, "Làm sao biết một bộ quần áo cũng không có chứ, đều tại chị một tháng này quá bận rộn, cũng chưa từng có tới thăm em, để cho em chịu khổ rồi, chị đây sẽ để cho phụ tá của chị đưa tới cho em mấy bộ quần áo."

Lâm Như nhìn chung quanh một lượt, nhìn lấy phòng bệnh trống trải chân mày bỗng nhiên nhíu chặt lên, bà ta một tháng trước tới qua một lần, lúc ấy cũng không cảm thấy có bất kỳ cái gì không ổn, nhưng là bây giờ bà ta lại cảm thấy, bà ta thật giống như làm có chút quá đáng, dù sao, Tiêu Nhu là con gái ruột của bà ta.

Đường Tịch không thèm để ý chút nào nhún vai một cái, "Không cần, tôi cứ như vậy liền có thể xuất viện."

"Mấy cứ như vậy xuất viện, còn thể thống gì, mày đây là cố ý phải không!" Lâm Như nghe Đường Tịch nói như vậy, áy náy trong lòng lập tức tiêu tan, tức giận tăng lên điên cuồng, "Mày đây là đang muốn tuyên cáo với thế giới, chúng ta ngược đãi mày thật sao?"

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Cặp mắt Đường Tịch lấp lánh thẳng tắp nhìn chăm chăm Lâm Như, cười lạnh nói, "Chính các người làm, lại không cho phép tôi nói à?"

"Nhu Nhu, em đừng cùng mẹ nói chuyện như vậy!" Tiêu Cẩm Ninh lại nhu nhu bắt đầu diễn trò.

Đường Tịch thấy sắc mặt Lâm Như trong lòng thật rất là muốn nói Tiêu Nhu vì người như vậy thương tâm không đáng, thấy Diêu Cẩm Ninh thì càng chỉ mong tiến lên dùng dùng dùng cho cô ta mấy bàn tay, cô miễn cưỡng nhịn được tự mình động thủ xung động, trong lòng không ngừng trấn an chính mình, "Đường Tịch a, mày bây giờ nhưng là một điểm giá trị vô lực cũng không có chứ,

mày ngàn vạn lần chớ tùy tiện động thủ nha, động thủ mày liền thua, nhịn được,, nhất định phải nhịn được nha."

"Được, mày không muốn cùng tao trở về, vậy cũng chớ trở về!" Lâm Như nói xong xoay người rời đi.

Đường Tịch thấy Lâm Như đi ra ngoài, chân mày khẽ nhíu, nhìn cái người còn đang đứng tại chỗ - Tiêu Cẩm Ninh kia một cái, hạ lệnh trực khách, "Thế nào? Tiêu đại tiểu thư, tôi đây là đang làm đúng như ý nguyện của cô, cô còn không đi?"

Tiêu Cẩm Ninh cười lạnh, "Tiêu Nhu, coi như mày còn có một chút tự biết mình, biết không đầu lại tao, trốn."

"Ha ha." Đường Tịch chợt đứng lên, ép tới gần Tiêu Cẩm Ninh, trầm giọng nói, "Trốn? Tiêu Cẩm Ninh cô nghĩ làm rồi, tôi không phải là trốn, mà là??? Chờ các người dùng kiểu tám người khiêng đến rước tôi trở về, cô giẫm đạp tôi một cước kia tôi nhưng nhớ rất rõ ràng đây."

Tiêu Cẩm Ninh chợt lui về sau một bước, cô ta buộc chính mình tỉnh táo lại, thâm trầm nhìn lấy Đường Tịch, "Tiêu Nhu, mày cho rằng là mày đem sự kiện kia nói cho cha mẹ nghe, cha mẹ có tin hay không?"

Đường Tịch cười nhẹ, cô đi tới trước mặt Diêu Cẩm Ninh nhẹ giọng nói, "Ông nội tin tưởng là tốt a, cô nói xem nếu như ông nội tự mình đến đón tôi, tôi không cần thận đem chuyện xảy ra ngày đó, nói cho ông nghe, thế thì làm sao bây giờ?"

Tiêu Cẩm Ninh hai tay nắm chặt trợn mắt nhìn Đường Tịch, Tiêu Kiến Hùng trước kia còn là rất thương cô ta, nhưng là kể từ sau khi biết cô ta không phải là ruột thịt cốt nhục của Tiêu gia, thái độ đối với cô ta liền lãnh đạm rất nhiều, bất kể là cô ta làm gì, Tiêu Kiến Hùng cũng sẽ không muốn liếc nhìn cô ta một cái rồi!

Nếu quả như thật để cho Tiêu Kiến Hùng biết rõ mình thiếu chút nữa giết chết Tiêu Nhu, cô ta kia rất có thể cũng sẽ bị đuổi ra khỏi Tiêu gia, hơn nữa đến lúc đó cho dù có ba mẹ cho cô ta chỗ dựa, cô ta đều không thể tiếp tục tại Tiêu gia ở đi xuống!

"Mày dám!" Tiêu Cẩm Ninh cắn chặt hàm răng.

Đường Tịch thấy biểu tình của Tiêu Cẩm Ninh biết rõ mình đã đoán đúng, Tiêu lão gia từ trở về nước! Cho nên Lâm Như mới gấp như vậy đến đón mình!

Cô khẽ cười một tiếng, nhìn lấy Tiêu Cẩm Ninh, "Cô thử xem tôi có dám hay không rồi."

Nói xong kéo qua chăn trùm kín lên người, ngủ.

Chỉ cần Tiêu lão gia từ từ nước ngoài trở lại, cô liền không lo lắng bọn họ không tới đón cô trở về Tiêu gia.

Bịch, một tiếng tiếng đóng cửa truyền tới, Đường Tịch mím môi một cái, rù rì nói, "Thật là không có chút nào thực nữ."

Ngay vào lúc này trong đầu Đường Tịch lại vang lên âm thanh gợi ý của hệ thống!

Trước mắt cô lại bắn ra màn sáng cửa sổ: [kí chủ: Đường Tịch đang cùng DTêu Cẩm Ninh, Lâm Như bên trong trận thần thương khẩu chiến chiến thắng, tăng lên đủ loại điểm kinh nghiệm EXP, trước mắt tổng hợp điểm kinh nghiệm EXP vì:

Điểm kinh nghiệm EXP: 15/ 800

Giá trị võ lực: 0/ 100

Giá trị thể lực: 10/ 100

Giá trị nhan sắc: 1/ 100

Giá trị vóc người: 1/ 100

Giá trị mị lực: 1/ 100

Giá trị báo thù: 0/ 100

Giá trị tài lực: 0/ 100

Giá trị vả mặt: 2/ 100 】

[bởi vì kí chủ Đường Tịch thành công giúp Tiêu Nhu và mặt, hệ thống tặng một bộ đồng phục sơ cấp, có hay không click mặc vào? 】

Đường Tịch click thay đổi quần áo, cúi đầu nhìn một cái, mẹ cục! Thật sự có chức năng thay đổi quần áo!

Cô bị dọa sợ đến từ trên giường nhảy cồm lên, buột miệng mắng lên, "Cmm, 008, người đây là cái hệ thống gì a! Lại giúp ta thay quần áo!"

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Trở về Tiêu gia

Editor: Thùy Tiên.

Bất quá để cho người vui mừng là của những thứ tổng hợp giá trị kia của cô đều ở tại tầng lên, xem ra mấy ngày nay cùng những người chung quanh đó làm quan hệ tốt đã chính là tăng lên giá trị mị lực của mình nha.

Đường Tịch đứng lên đi tới bên cửa sổ nhìn lấy bờ hồ có chút xa, lông mày nhíu chặt lại.

Ngay tại thời điểm cô đang ngẩn người, cánh cửa phòng bệnh của nàng cô bỗng nhiên bị đẩy ra, Lâm Như đi tới, trầm giọng nói, "Thủ tục xuất viện của mày đã làm xong rồi, cùng tao trở về." Thấy trên người Đường Tịch mặc quần áo, bà ta sầm mặt lại, "Mày là cố ý! Mày rõ ràng có quần áo, lại cứ càng muốn cùng tao đối nghịch phải không!"

Đường Tịch liếc nhìn một cái quần áo trên người mình, nhún vai đi ra ngoài, "Mới vừa quên mất dưới cái gối còn có một bộ quần áo."

"Tiêu Nhu, tao cho mày biết, mày sau khi trở về tốt nhất là an phận một chút cho tao, nếu như mày dám ở người trước mặt ông nói bậy bạ gì, tao sẽ không niệm tình nghĩa mẹ con với mày đâu đấy!" Lâm Như thấy Đường Tịch một điểm cũng không có coi chính mình ra gì, vừa tức vừa hận.

"Ồ." Đường Tịch không thèm để ý đáp ứng một tiếng, nói tiếp, "Tôi muốn đi nói lời từ biệt với các bệnh nhân chung phòng bệnh, các người ở cửa bệnh viện chờ tôi đi."

"Tiêu Nhu, mày có biết tao hơn một ngày bận rộn không!" Lâm Như nghe thấy Đường Tịch nói còn muốn đi cho những bệnh nhân khác nói lời từ biệt, cố nén nổi giận nói, "Cũng bởi vì chuyện này của mày tao đã đẩy hội nghị đầu tư điện ảnh vào buổi sáng nay, bây giờ mày còn có thời gian đi cùng những bệnh nhân kia nói lời từ biệt? Còn nữa mày có biết một cái thông báo của Cẩm Ninh một cái hợp đồng là bao nhiêu tiền không, nó là đầy xuống hợp đồng cùng tao cùng đi đón mày, mày có phải hay không cố ý muốn hành hạ chúng ta?"

Đường Tịch bước chân dừng lại, cô quay đầu thật sâu mà nhìn lấy Lâm Như, từng chữ từng câu nói, "Hoặc là các người trước tiên có thể đi."

"Tiêu Nhu!"

Đường Tịch căn bản không đem tiếng rống giận của bà ta đặt ở trong tai, bước nhanh đi xuống lầu, sau đó dọc theo đường đi cùng đi ngang qua bác sĩ y tá còn có bệnh nhân chào hỏi, mãi đến đến bờ hồ bệnh viện, cô thả chậm cước bộ của mình, nhìn lấy hai mẹ con đang ở ven hồ hóng gió, trong lòng cô bỗng thay đổi, có chút khẩn trương.

Đường Tịch cô, sống hai đời, vẫn là lần đầu tiên cảm thấy khẩn trương như vậy.

Lúc cô chết bởi vì quá đột nhiên, cơ hội xuất hiện sự khẩn trương trên mặt cũng không có, bây giờ lại biết đến cái cảm giác khẩn trương này.

Kiều Lương nhìn thấy cô gái đối diện đi tới, nhớ tới là bắt đầu là cùng với mẹ anh ở chung với nhau đứng ở bên trên sân cỏ, anh cúi đầu nhìn mẹ mình một cái, ôn nhu nói, "Hai người trò chuyện đi, con đi qua bên kia gọi điện thoại."

Đường Tịch thấy Kiều Lương xoay người rồi đi, bàn tay nắm chặt hơi hơi lỏng ra, cô hướng ánh nhìn của mình về phía đi Kiều cười một tiếng, sau đó đi tới, ở trước mặt đi Kiều ngồi xuống, "Dì, con tới à để nói từ biệt với dì, người nhà con tới đón con xuất viện."

Kiều Vũ Tân ánh mắt lóe lên một tia không thôi, gật đầu nói, "Xuất viện được, về sau không việc gì bận thì ra tới cùng dì tán gẫu một chút các loại."

Đường Tịch gật đầu, "Ừ, dì Kiều về sau chúng ta có cơ hội gặp lại sau." Nói xong đứng lên xoay người rồi đi.

Lúc này Kiều Lương một mực đang gọi điện thoại mới đi tới, nhìn bóng lưng của Đường Tịch, lòng mảy của anh nhúu chặt, "Tìm mẹ có chuyện gì?"

Kiều Vũ Tân còn đang nhìn bóng lưng của Đường Tịch, nghe Kiều Lương hỏi như vậy, cười nói, "Người nói Tiêu Nhu a, con bé đến nói với mẹ lời từ biệt, người nhà của con bé đến đón nó xuất viện."

Kiều Lương nghe gật đầu, đẩy Kiều Vũ Tân đi trở về, "Gió lớn rồi, trở về đi thôi."

Đường Tịch nguyên vốn cho là sau khi mình đi cùng đi Kiều nói lời từ biệt trở lại Lâm Như cùng Tiêu Cẩm Ninh khẳng định đã đi rồi, không nghĩ tới ở cửa bệnh viện lại thấy hai người còn ở nơi đó chờ, cô cười đi qua trực tiếp kéo ra cánh cửa chỗ ngồi phía sau ngồi lên "Đa tạ người bạn rộn như hai vị đã chờ tôi a, đi thôi."

Tiêu Cẩm Ninh thấy Đường Tịch một bộ thể hiện bộ dáng ta đây là Đại tiểu thư hai tay nắm thật chặt, Tiêu Nhu này không phải là bởi vì một tháng trong bệnh viện, liền thay đổi thành một người hoàn toàn khác đi!

Lâm Như sạm mặt lại chỗ ngồi xe, Tiêu Cẩm Ninh sau khi nhìn chỗ ngồi đã bị hai người ngồi, chỉ có thể ngồi ở chỗ ngồi kế bên tài xế, tài xế lái xe, Tiêu Cẩm Ninh bỗng nhiên xoay người lại nói với Đường Tịch, "Nhu Nhu, một hồi trở về cùng ông nội lúc nói chuyện ngàn vạn lần chớ tự do phóng khoáng, ông nội lão nhân gia ông ta lớn tuổi,

Không chịu nổi kích thích, nên vì lão nhân gia thân thể khỏe mạnh mà suy nghĩ."

Đường Tịch nhắm mắt dưỡng thần, làm bộ không nghe được cô ta đang nói gì.

Lâm Như nhìn cô một bộ lạnh nhạt, vừa giận hòa hoãn sinh, "Mày đây là thái độ gì! Cẩm Ninh nói với mày, mày không nghe được sao?"

Đường Tịch lười biếng mở mắt, dùng ngón út khều trừ trừ lỗ tai, tự tiểu phi tiểu nói, "Nếu như thanh âm của cô ta mà to giống như bà vậy, tôi khẳng định nghe được rồi."

"Tiêu Nhu, mày có phải hay không có ý cùng tao đối nghịch?"

"Có lỗi với.., tôi chỉ là trả lời vấn đề của bà mà thôi." Đường Tịch liếc nhìn Lâm Như một cái, "Nếu như tôi không trả lời vấn đề của bà bà đại khái lại nói tôi không thèm nhìn bà đi."

Cô là Đường Tịch, cô cho tới bây giờ cũng chưa từng phải xem qua sắc mặt của bất luận kẻ nào để sống, luôn luôn đều là người khác xem sắc mặt của cô để sinh hoạt, huống chi, Lâm Như mặc dù là mẹ ruột Tiêu Nhu, nhưng cũng là kẻ cầm đầu hại chết cô ấy, cô phải giúp Tiêu Nhu tìm về thân tình, nhưng là cũng sẽ không giống như Tiêu Nhu vứt bỏ tự ái đánh trên người bọn họ đi!

Cô muốn để cho chính bọn họ tìm đến trên người cô, chủ động đối tốt cô.

Đối với cô, nếu đã là người đối xử tốt, cô nguyện ý tiếp tục trở lại, nhưng đã là người đối xử với cô không tốt, cô vẫn như thường muốn tiếp tục trở lại. (Ed: Cười)

"Mẹ, mẹ đừng nóng giận, Nhu Nhu không hiểu chuyện, mẹ cũng đừng so đo với em ấy được không?" Tiêu Cẩm Ninh thấy Đường Tịch đem Lâm Như chọc đến bệnh tim đều muốn phát tác, hưng phấn trong lòng không dứt, trên mặt vẫn như cũ rất nhu hòa ở giữa làm người hòa giải.

Lâm Như trừng mắt nhìn Đường Tịch vẫn đang nhắm mắt dưỡng thần một cái, lạnh lùng nói, "Nếu như nó lại được một nửa hiểu chuyện như Ninh Ninh con, mẹ liền không đến nổi tức giận như vậy!"

Đường Tịch tạm thời coi như chính mình không có nghe được, dọc theo đường đi hai mẹ con Tiêu Cẩm Ninh đều là bàn luận về phim mới cùng các hợp đồng người đại diện kế tiếp của Tiêu Cẩm Ninh, cũng hoàn toàn coi Đường Tịch là thành không khí, Đường Tịch cũng rơi vào thanh tịnh.

Đến Tiêu gia đại trạch Đường Tịch hơi nhủ mảy, lái xe trực tiếp xuống xe mở cửa, liền lúc này một ông già ở chúng tinh phùng nguyệt * đang lúc hướng về phía cô bên này đi nhanh tới, kích động nhìn cô nói, "Cái này sẽ là cháu gái ruột của ta sao?"

(*) Sao vây quanh trăng

Hai anh em Tiêu Hoảng Nghị cùng Tiêu Hoảng Lịch đỡ Tiêu lão thái gia, Tiêu Hoảng Nghị lúc nhìn đến Tiêu Nhu giữa chân mày thoáng qua vẻ kinh ngạc, rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, gật đầu nói, "Đúng vậy đi, con bé chính là Tiêu Nhu."

Tiêu lão thái gia cười gật đầu, đối với Tiêu Nhu đưa tay, run run nói, "Tiểu Nhu, nhanh đi tới để cho ông nội nhìn một chút."

Đường Tịch thấy bộ dạng của Tiêu lão thái gia, trong lòng khóc lóc thấm thiết, gia gia của cô có phải hay không cũng đang chờ cô trở về? Nghĩ đến gia gia của mình Đường Tịch hốc mắt một chút liền đỏ, cô từng bước từng bước hướng Tiêu lão thái gia đi tới, từng chút một ôm lấy Tiêu lão thái gia, khóc thành tiếng, "Ông nội, con rất nhớ người."

Không biết người bây giờ trải qua có được hay không, có phải hay không đã nghe được tin Tịch Tịch qua đời?

Mọi người thấy cái phản ứng này của Đường Tịch, đều kinh nghi há miệng, lần đầu tiên gặp mặt, liền rất nhớ người? Rốt cuộc là ai dạy cô?

"Được được được, ông nội cũng nhớ cháu gái ruột của ta a." Tiêu lão thái gia vỗ lưng Tiêu Nhu, buông cô ra, nhìn thấy đáng vẻ gầy yếu của cô, không nhìn được thương tiếc, "Con ở bên ngoài là chịu khổ bao nhiêu? Lại gầy thành như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 5: Chú hai phải làm cha con

"Ba, đứng ở nơi này bên ngoài nói chuyện nhiều cũng không tiện, trước tiên đi vào trong nhà rồi hãy nói." Tiêu Hoảng Lịch mỉm cười nói, "Tiểu Nhu cũng vừa mới xuất viện, vẫn đứng như vậy thân thể khẳng định không chịu nổi."

"Tiểu Nhu bị bệnh?" Tiêu lão thái gia liền bắt được rồi trọng điểm, ánh mắt ông đục ngầu nhưng là ánh mắt sắc bén nhìn về phía con thứ hai của mình, hỏi, "Chuyện gì xảy ra?"

Tiêu Hoảng Nghị dùng sức trừng mắt Tiêu Hoảng Lịch một cái, vội vàng nói, "Ba, Tiểu Nhu vốn là từ nhỏ sống ở trên núi, dinh dưỡng theo không kịp, cho nên thân thể so sánh tương đối suy yếu, ngày đó chúng ta đi đón Tiêu Nhu con bé liền bị bệnh, cho nên mới đem con bé đưa đến được bệnh viện dưỡng bệnh."

Tiêu Hoảng Lịch cười lạnh một tiếng, đỡ Tiêu lão thái gia đi vào bên trong, thuận tiện còn nhìn hốc mắt đỏ bừng của Đường Tịch một cái, "Tiểu Nhu a, nếu như nhà con nơi này không có chỗ cho con ngủ, có thể đến nhà chú hai bên kia đi a, nhà chú hai không tính là rộng, nhưng ở được rồi, hơn nữa nhà chú hai không có đồ vật gì quý trọng, không sợ rơi."

Đây chính là đang châm chọc chuyện Tiêu Hoảng Nghị bọn họ lần trước bởi vì Tiêu Cẩm Ninh rơi đồ vật liền đem Tiêu Nhu đuổi ra khỏi nhà rồi.

Tiêu Cẩm Ninh mặt đỏ lên, không nhìn được hướng ánh mắt ghét oán nhìn Tiêu Hoảng Lịch một cái.

Tiêu lão thái gia nói thế nào cũng là đã từng là một người tinh ranh, lẫn lộn thương trường, nghe được lời này của Tiêu Hoảng Lịch nếu như vẫn không rõ chuyện gì xảy ra mà nói, ông liền sống uống đã nhiều năm như vậy, ông tức giận nắm chặt một chút quả trứng trên tay mình, trầm giọng nói, "Đi vào trong các người tốt nhất nói cho ta rõ!"

Đường Tịch đi tới đỡ Tiêu lão thái gia, đau lòng nói, "Ông nội người đừng tức giận, hẳn là bảo trì thật vui vẻ."

Lâm Như đã cùng Tiêu Hoảng Lịch không có sắc mặt tốt, Tiêu Hoảng Lịch hoàn toàn không thêm đề ý, nhìn vợ chồng nhà Tiêu Hoảng Nghị một cái, đỡ Tiêu lão thái gia trực tiếp tiến vào Tiêu gia.

Đường Tịch nhìn lấy tòa nhà này, là phong cách lâm viên của Tô Châu, rất mới mẻ, chỉ là thời điểm lúc trước khi cô đi du lịch loại phong cách này thấy quá nhiều, cho nên cũng không có nhiều lý kỳ, thẳng đỡ lão thái gia đến gian nhà chính, sau đó đứng ở bên người lão thái gia.

Những người khác ở hai bên ngồi xuống, Tiêu lão thái gia mới trầm giọng nói, "Nếu ta đã trở về, Tiểu Nhu cũng quay về rồi, chúng ta đây nên công khai thân phận của Tiểu Nhu cùng thân phận của Cẩm Ninh rồi, hai người bọn họ thân phận hẳn là đổi lại rồi, để cho Tiểu Nhu làm trở về làm tiểu thư chân chính của Tiêu gia!"

ĐTiêu Cẩm Ninh mặt trắng nhợt, quả nhưng lão đầu từ này sớm vừa muốn đem cô từ trong nhà đuổi đi!

Đường Tịch chân mày ung dung thần nhiên nhìn Tiêu lão thái gia một cái, xem ra sau này núi dựa trong nhà này của mình chính là gia gia a!

"Con không đồng ý!" Lâm Như xụ mặt nói, "Cẩm Ninh làm con gái của chúng con nhiều năm như vậy, làm sao có thể nói để cho nó đi liền sẽ để cho nó đi luôn đâu! Nếu như Cẩm Ninh phải đi, con cũng đi!"

Tiêu Hoảng Nghị cũng gật đầu nói, "Đúng vậy ba, Cẩm Ninh nhiều năm như vậy một mực như thế hiếu thuận, hơn nữa bởi vì Cẩm Ninh, công ty nhà của chúng ta cũng cao hơn một tầng, ba làm sao có thể nói ra như vậy đây! Cẩm Ninh con bé thế nhưng là con gái của con, con sẽ không để cho con bé rời đi Tiêu gia!"

"Ta không có nói để cho Cẩm Ninh rời đi cái nhà này, chẳng qua là để cho nó trở lại chỗ ngồi của mình!" Tiêu lão thái gia liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, trầm giọng nói, "Hơn nữa nhà chúng ta nhiều năm như vậy có một chút có lỗi với Cẩm Ninh sao? Các con nói như vậy, là không phải là đang nói lão gia tử ta bất cần nhân tình?"

"Ba, con không phải là ý đó!" Tiêu Hoảng Nghị nói, "Con chỉ là muốn liền trước mắt như vậy cũng tốt vô cùng, tự chúng ta biết Tiêu Nhu là con gái nhà chúng ta là tốt, cũng không cần công bố với bên ngoài đi."

Đường Tịch nhún mày, nói cho cùng vẫn là không muốn thừa nhận mình có một đứa con gái hai lúa từ trong núi đi ra.

Lâm Như cũng gật đầu, "Đúng vậy, hơn nữa cứ như vậy liền công khai, có phải hay không đối với Cẩm Ninh quá không công bằng?"

"Vậy hai người cho rằng hai người làm như vậy, đối với Tiêu Nhu công bằng sao?" Tiêu Hoảng Lịch nhìn lấy vợ chồng Tiêu Hoảng Nghị cười lạnh nói, "Hai người chỉ nghĩ tới một nha đầu từ nhỏ đã lớn lên bên mình, vậy hai người có bao giờ nghĩ qua bởi vì cái nha đầu từ nhỏ ở bên cạnh hai người, mà con gái ruột phải lưu lạc bên ngoài không?"

Một kích trí mạng!

Tiêu Cẩm Ninh chợt ngẩng đầu nhìn Tiêu Hoảng Lịch, ánh mắt lóe lên một tia hận ý, Tiêu Hoảng Lịch vui vẻ đón nhận hận ý của cô ta.

Nói tiếp, "Con đồng ý cách nói của ba, công khai thân phận Tiêu Nhu! Khôi phục thân phận tiểu thư Tiêu gia của con bé!"

"Chuyện nhà của ta, có đến lượt xen vào sao?" Lâm Như lớn tiếng quát đến, "Chú không nên đứng nói chuyện không đau eo! Chú nếu nghĩ muốn khôi phục thân phận của nó như vậy, vậy chú liền nhận nó làm con gái chú đi!"

Tay của Đường Tịch căng thẳng, khó trách thời đó Tiêu Nhu sẽ như vậy chạy ra ngoài, cha mẹ ruột của mình thấy chính mình chẳng những không cho mình một cái ôm, còn là về mặt ghét bỏ, ra cửa trọng thương, lời như vậy Tiêu Nhu nghe vào, nên sẽ rất đau lòng a.

Cũng còn khá, cô là Đường Tịch, căn bản không để ý tinh thần của vợ chồng Tiêu Hoảng Nghị.

Cảm nhận được trong lòng mình truyền tới cái kia một cỗ bi thương, Đường Tịch cố gắng chế trụ, Tiêu Nhu, đừng thương tâm rồi, người như vậy không xứng làm cha mẹ của cô, bọn họ không muốn nhận cô, cô cũng không cần được bọn họ công nhận.

Không biết có phải hay không là tự mình cáo úy lên hiệu quả, Đường Tịch quả nhiên cảm giác được thương cảm đột nhiên trào lên trong lòng đang chậm rãi tiêu tan.

"Nhận thì nhận!" Tiêu Hoảng Lịch xuy thanh nói, "Tôi Tiêu Hoảng Lịch bây giờ có ba con trai, vừa vặn thiếu một đứa con gái!"

"Chú!" Lâm Như vốn là muốn dùng câu nói kia đem Tiêu Hoảng Lịch chặn trở về, để cho cậu ta ngoan ngoãn im miệng, không nghĩ tới Tiêu Hoảng Lịch lại nhận lời rồi!

Tiêu Cẩm Ninh cũng kinh hãi, Tiêu Hoảng Lịch làm sao lại đáp ứng rồi!

Dĩ nhiên đồng thời khiếp sợ còn có vợ cùng ba con trai của Tiêu Hoảng Lịch, đồng dạng Tiêu lão thái gia, Đường Tịch cùng Tiêu Hoảng Nghị cũng đặc biệt khiếp sợ.

Chú hai, chú đây là định làm gì à? Chẳng lẽ chú không muốn làm chú hai con, mà là muốn làm cha con?

Đường Tịch lúc này mới đem ánh mắt đặt ở trên mặt Tiêu Hoảng Lịch, Tiêu Hoảng Lịch cùng Tiêu Hoảng Nghị bất đồng chính là, Tiêu Hoảng Lịch đường ranh mặc dù rõ ràng, nhưng là đường cong là rất nhu hòa, cùng cái chủng loại chèn ép kia của Tiêu Hoảng Nghị khác nhau, Tiêu Hoảng Lịch làm cho người ta một loại cảm giác nho nhã.

Không nghĩ tới người nhìn qua nho nhã như thế, lại sẽ làm ra chuyện kinh thiên động địa như thế a!

Tiêu lão thái gia bấm lấy quả trượng, trầm giọng nói, "Con đi theo còn định làm loạn cái gì!"

"Ba, con mỗi ngày loạn a, ngược lại chị dâu cùng anh cả không muốn nhận con gái ruột, con đây liền nhận a, ngược lại nuôi Tiêu Nhu không phải là cũng là Tiêu thị tập đoàn bỏ tiền hay sao." Tiêu Hoảng Lịch nói một điểm áp lực cũng không có.

Lúc này một mực không lên tiếng Tiêu Giản bỗng nhiên nói, "Chú hai, Tiểu Nhu thân là em gái của con, làm sao có thể làm phiền chú đây."

Đường Tịch nhìn Tiêu Giản một cái, rất nhanh lại cup mắt, đây chính là anh trai ruột thịt của Tiểu Nhu a, lần trước thật giống như chưa từng thấy.

"Ba, chuyện này cứ quyết định như vậy đi." Tiêu Hoàng Nghi nói, "Về phần Tiểu Nhu chúng con sẽ bồi thường thật tốt, nhưng là đối với bên ngoài liên lấy danh hiệu Tiểu Nhu dưỡng nữ chúng ta nhận bên ngoài, cha mẹ chết, chúng ta liền đón con bé trở về rồi, như thế nào đây?"

"Được a!" Tiêu Hoàng Lịch trực tiếp vỗ tay khen hay, "Anh cả anh thật lợi hại a, vì không muốn nhận Tiểu Nhu trở về, anh thậm chí ngay cả loại chuyện nguyên rủa chính mình chết cũng làm ra được đi."

Đường Tịch thiếu chút nữa không nhịn được cười ra tiếng, không nghĩ tới chú hai của Tiểu Nhu nhìn qua âm áp nho nhã, vẫn như thế sẽ nói trò cười a

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Chú hai thật làm cha con

Mặt Lâm Như cùng Tiêu Hoàng Nghi tối sầm, Tiêu Cẩm Ninh ủy khuất nhìn lấy Tiêu Hoàng Lịch, là cha - chực khóc nói, "Chú hai, chú không thích con có thể trực tiếp nói cho con biết, con có thể đi, mong chú đừng nói những những lời kia sẽ làm tổn thương tình cảm anh em giữa ba con và chú "

"Quả nhiên Cẩm Ninh của anh cả và chị dâu giết người bằng áo bông a" Tiêu Hoàng Lịch cười lạnh một tiếng, nói tiếp, "Khó trách hai anh chị như thế không muốn nhận Tiểu Nhu về, đây quả thực quá biết nói chuyện!"

Đường Tịch kích động trong lòng, trong nhà này cuối cùng cũng còn có một người sáng suốt a!

Đường Tịch thuận theo ánh mắt nhìn sang quả nhiên thấy Tiêu Cẩm Ninh sắc mặt càng khó coi rồi

Tiêu lão thái gia trầm mặc không nói gì, ba người con trai của Tiêu Hoàng Lịch cũng đứng ra kéo ba ba của mình, Tiêu Dao thấp giọng nói, "Ba, bớt tranh cãi một tí "

Tiêu Hoàng Lịch hắc một tiếng, nhìn con trai mình, "Bọn họ tự mình làm ra cái loại chuyện như vậy, ba nói còn không đúng à?"

Đường Tịch cũng không nhịn được muốn vỗ tay khen hay rồi, đây quả thực là sức chiến đấu mạnh mẽ a!

Đem hai vợ chồng Tiêu Hoàng Nghi cùng Tiêu Cẩm Ninh nói đến toàn bộ sắc mặt nói là xấu vẫn không tính đủ, Tiêu Hoàng Lịch nhìn lấy Tiêu lão thái gia nói, "Ba, con nói thật, anh cả và chị dâu nhẫn tâm bỏ được không muốn cốt nhục ruột thịt của mình, con cũng sẽ không nhẫn tâm như vậy bỏ đi được, để cho cháu gái ruột mình lưu lạc bên ngoài, cho nên liền công bố ra ngoài nói Tiểu Nhu là con gái ruột thịt của con đi!"

Thời điểm Tiêu Hoàng Lịch nói những lời này đem mấy chữ con gái ruột cắn đặc biệt nặng

"Đó là con gái tôi!" Tiêu Hoàng Nghi tức giận nói, "Tiêu Hoàng Lịch, chú đừng có khinh người quá đáng! Cái nhà này bây giờ còn chưa phải là chú làm chủ!"

"Yo, nếu là con gái của anh, vậy anh liền công khai chân tướng a!" Tiêu Hoàng Lịch cũng không cam chịu yếu thế, lập tức nói, "Vậy anh liền nói cho thế nhân, ban đầu là người khác bẻ nhảm đứa bé, phượng hoàng chân chính lưu lạc bên ngoài a!"

"Tôi!!!"

"Được, chú muốn nhận nó làm con gái thật sao?" Lâm Như bỗng nhiên kéo lại Tiêu Hoàng Nghi, lạnh lùng nhìn lấy Tiêu Hoàng Lịch nói, "Vậy chú cứ nhận đi a! Chú phải thế nào nói nó là con gái ruột của chú? Con gái tự sinh?"

Đường Tịch chợt ngừng đầu nhìn về phía Lâm Như, Tiểu Nhu tại sao có thể có một người mẹ ruột như vậy?

Cảm nhận được ánh mắt Đường Tịch Lâm Như lạnh lùng nhìn cô một cái, sau đó dời ánh mắt sang chỗ khác, lại nhìn thấy Tiêu Hoàng Lịch vẫn còn chưa cps tiếp, xuy thanh hỏi, "Thế nào, không nói? Thật ra thì chú cùng lâm cũng là nói đùa thế mà thôi đi, tên nhà quê này, ai nguyện ý nhận à?"

Đường Tịch nắm chặt hai quả đấm đang muốn mở miệng, chợt thấy Tiêu Cẩm Ninh đối với cô lộ ra một nụ cười khinh miệt, cô vội vàng thu lên tính tình của mình, cúi đầu tiếp tục làm người xem

"Chị dâu, các người là thật không tính nhận Tiểu Nhu rồi sao?" Lúc này Tiêu Nhị phu nhân Dương Tinh Nhân đứng ở phía sau cùng một mực không nói gì bỗng nhiên ngừng đầu ôn nhu hỏi.

Tiêu Hoảng Nghị đứng ra lạnh giọng nói, "Chúng ta không có nói không nhận, chẳng qua là để cho nó lấy thân phận con gái nuôi ở nhà, cũng sẽ không ủy khuất nó. "

Tiêu lão thái gia lại dùng sức đập mạnh một chút quả trứng trong tay mình, tức giận nói, "Mày cái này cũng không nhận, khác nhau ở chỗ nào!"

"Đương nhiên là có khác nhau!" Lâm Như nói, "Nếu như không nhận mà nói, nó bây giờ còn đang là một tên ăn mày đen đúa ở trên núi rồi. "

"Nguyên bản cái người đáng ra phải làm ăn mày là ai?" Tiêu Hoảng Lịch cười lạnh một tiếng, tự tiểu phi tiểu liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, "Anh cả chị dâu không phải là hồ đồ chứ?"

"Chú!"

"Đủ rồi!" Tiêu Diễn lạnh lùng nói, "Ba mẹ, liền nói với bên ngoài Tiểu Nhu với Cẩm Ninh là chị em sinh đôi, nhiều năm trước bị người có ý ôm đi, bây giờ mới tìm trở về đi "

Tiêu Hoảng Nghị nghe được đề nghị này ánh mắt sáng lên, như vậy Tiêu Cẩm Ninh có thể không cần rời đi Tiêu gia, Tiểu Nhu cũng danh chính ngôn thuận trở lại, cái chủ ý này rất không tồi

"Không được!" Tiêu Hoảng Nghị còn không kịp gạt đầu, Lâm Như lập tức bác bỏ, "Như vậy đối với Cẩm Ninh ảnh hưởng rất lớn, Cẩm Ninh trải qua thời gian ba năm mới thật không dễ dàng đi tới cái địa vị như bây giờ, chúng ta không thể như vậy đem con bé phá hủy!"

"Mẹ!" Tiêu Diễn lạnh như băng nhìn mẹ mình, trầm giọng nói, "Nếu cứ làm như mẹ nói vậy đối với tiểu Nhu quá không công bằng "

"Đúng vậy, mẹ hãy nghe anh trai đi, như vậy cũng là biện pháp tốt nhất rồi!" Tiêu Cẩm Ninh trong lòng thầm hận Tiêu Diễn ra chủ ý cù bấp, nhưng là trên mặt nhưng lại điềm đạm đáng yêu phụ họa nói, "Như vậy con cũng có thể không cần rời xa mẹ. "

"Con yên tâm, mẹ sẽ không để cho con rời đi mẹ" Lâm Như an ủi Tiêu Cẩm Ninh, "Nếu như con rời đi, mẹ cũng sẽ đi theo con rời đi "

"Ba" Dương Tĩnh Nhân nhàn nhàn âm thanh lại phá vỡ huyên não phòng khách, bà ôn nhu nói, "Nhà chúng con khát vọng có một người con gái giống như Tiểu Nhu vậy, xin ba hãy để cho Tiểu Nhu thành con gái của chúng con đi "

Đường Tịch thật sâu mà nhìn lấy Dương Tĩnh Nhân, người phụ nữ này không chỉ có người ôn nhu đẹp đẽ, còn như thể tri thức, trọng yếu hơn chính là, bà nói ra câu nói này ý là, không phải là bởi vì Tiểu Nhu không có ai muốn, nhà bọn họ mới thu nhận Tiểu Nhu, mà là bởi vì nhà bọn họ khát vọng muốn cô trở thành con gái bọn họ.

Tái tìm vốn trầm tĩnh của Đường Tịch, bỗng nhiên chảy vào một dòng nước ấm, bị bao vây thật sâu ở bên trong.

Nếu như nói trước đó một giây cô còn muốn đi vào trong nhà Tiêu Hoảng Nghị mà quậy phá náo loạn, thì bây giờ cô chỉ muốn đi vào trong nhà Tiêu Hoảng Lịch, hưởng thụ cái tình cảm ấm áp khó có được này.

"Ba, nếu như bọn họ đều đã nói như vậy, hãy để cho Tiểu Nhu nhận bọn họ làm cha mẹ đi." Tiêu Hoảng Nghị thấy củ khoai lang phỏng tay có người đón nhận, không kịp đợi nói.

Tiêu lão thái gia trầm mặc suy tính, bất kể là nhà của con cả hay là nhà của con thứ hai, đều là nhà của con trai ông, chẳng qua là không biết tâm tình của Tiểu Nhu bây giờ???

Tiêu lão thái gia quay đầu nhìn lấy Đường Tịch, trong mắt tràn đầy áy náy, âm thanh cũng khàn khàn rất nhiều, "Tiểu Nhu a, con xem???"

Đường Tịch ngẩng đầu nhìn biểu tình của tất cả mọi người, về mặt của bọn họ đều là khẩn cấp, đều khẩn cấp muốn cô lựa chọn vào nhà Tiêu Hoảng Lịch.

cô khẽ mỉm cười, hai bước đi tới ôm lấy Dương Tĩnh Nhân, mềm nhũn hô, "Mẹ "

Thanh âm của cô vừa mềm lại ngọt, căn bản không có giống như lúc ở bệnh viện cùng Lâm Như đối đầu gay gắt, Dương Tĩnh Nhân được cô gọi một tiếng như thế, tim ngay lập tức đã bị hòa tan, bà kích động liền với đáp ứng hai tiếng, "Ai ai, bé ngoan, bé ngoan của mẹ "

Lâm Như nhìn chăm chú Tiểu Nhu gọi người khác là mẹ, hai tay bóp chặt chẽ

Tiêu Hoảng Lịch rõ ràng cũng thật cao hứng, ông vỗ bả vai Tiểu Nhu một cái, ra vẻ không vui nói, "Công lao ba từ nãy giờ nói nhiều như vậy, con không thấy ta à?"

Đường Tịch cười một tiếng, mới vừa Tiêu Hoảng Lịch nói nhiều như vậy, ở ngoài mặt chính là đang ở cùng Tiêu Hoảng Nghị cạnh tranh, nhưng ẩn sâu trong đó chính là đang vì cô lấy lại công đạo, nói không làm rung động là giả, cô cười một tiếng, tiến lên ôm lấy Tiêu Hoảng Lịch, cũng ngọt ngào kêu một tiếng ba, "Ba, cảm ơn ba, là mọi người để cho con cảm nhận được tình cảm ấm áp "

"Nhà đầu gối, con vốn chính là con gái của Tiêu gia chúng ta." Tiêu Hoảng Lịch cười nói, "Hoan nghênh con về nhà về nhà "

Đường Tịch hốc mắt đỏ ửng, thật ra thì cô chính là khinh thường trở lại Tiêu gia, nhưng là thời khắc này, khinh thường trong lòng cô đã bị tình cảm ấm áp

tràn đầy trong lòng bao vây rồi.

Ba anh em Tiêu Dao Tam nhìn thấy một màn ân ái như thế, không nhịn cười được, Tiêu Dao nói, "Ba mẹ, hai người định không cho em gái chào hỏi chúng con một chút sao?"

"Gấp làm gì!" Tiêu Hoàng Lịch vô cùng khó chịu trừng mắt nhìn Tiêu Dao, kéo Đường Tịch nói, "Tiểu Nhu, đây là anh cả của con Tiêu Dao, đó là anh hai Tiêu Sái, còn người nữa là anh ba Tiêu Cảnh "

Anh em ba người một trước một sau tiến lên cho Tiêu Nhu một cái ôm, "Em gái, hoan nghênh về nhà a "

Tiêu Cảnh nói, "Lần này mẹ cuối cùng có thể bỏ trí phòng công chúa rồi nha. "

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Bằng tốt nghiệp trung học loại một

"Công ty của con còn có việc, đi trước" Tiêu Diễn nắm chặt hai quả đấm hơi hơi buông ra, chào Tiêu lão thái gia một cái nói tiếp, "Chuẩn bị cho ông cùng tiểu Nhu bữa tiệc tổ chức ở từ lâu, buổi tối con sẽ trực tiếp đi qua "

Nói xong cũng không quay đầu lại trực tiếp rời đi Tiêu gia đại trạch

Tiêu Cẩm Ninh nhìn thấy người nhà Tiêu Hoàng Lịch đối với Tiêu Nhu nhiệt tình như vậy, trong lòng khinh thường, đem một cái vệt con xấu xí làm thành bảo bối, một ngày nào đó các người sẽ hối hận.

"Vậy các người dự định giải thích thế nào cho truyền thông về chuyện tiểu Nhu là con gái ruột của các người?" Lúc này đến phiên Tiêu Hoàng Nghi làm khó dễ

Tiêu Hoàng Lịch giễu cợt, "Anh cả, nhà anh ở bờ biển sao, em không nhớ được anh lại đang ở bờ biển mua biệt thự đó nha. "

Lâm Như cau mày, "Chú nói cái này là ý gì!"

"Ý tứ chính là các người quá rộng đó a." Tiêu Hoàng Lịch không chút khách khí nói, "Em phải thế nào công khai chuyện con gái của em trở về đến bên cạnh em, vì sao lại còn phải báo cáo cho hai người?"

Nói xong dương dương đắc ý liếc nhìn Đường Tịch một cái, hướng cô nháy mắt một cái, "Đúng không, con gái bảo bối?"

Đường Tịch hướng về phía trước ngón cười, bình thường người nào giúp cô ngược cặn bã cô đều sẽ đối đãi rất lễ phép đấy!

"Tùy các người!" Lâm Như nói một câu trực tiếp lui về phía sau đứng một bước, cũng không nhìn Đường Tịch chút nào rồi, đại khái là cảm thấy nhìn đến sẽ phiền lòng.

Tiêu lão thái gia lúc này mới gật đầu, "Được rồi, tản đi đi "

Ngay vào lúc này Tiêu Cẩm Ninh bỗng nhiên mở miệng nói, "Ông nội, tôi nay chuẩn bị dạ tiệc hoan nghênh Nhu Nhu, đến lúc đó sẽ có rất nhiều danh viện thực nữ sẽ tới tham gia, con sẽ mang Nhu Nhu cùng mọi người làm quen một chút đi "

"Dừng lại!" Không đợi Tiêu lão thái gia mở miệng Tiêu Hoàng Lịch liền lập tức lên tiếng ngăn cản, ông liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, cười nói, "Cẩm Ninh con là đại minh tinh, bận rộn như vậy, nơi đó làm sao có thể làm phiền con dẫn con gái chú quen thuộc a, vợ của chú mỗi ngày nhận rồi cũng là không có chuyện gì làm, chú sẽ để cho vợ của chú mang là tốt, con a, thật tốt chụp diễn, thật tốt phần đầu chuyện của con, đừng để cho ba mẹ thân ái của con thất vọng a "

"Chú hai!!!" Tiêu Cẩm Ninh ủy khuất nhìn lấy Tiêu Hoàng Lịch, hốc mắt ửng đỏ, "Con là thật muốn cùng Nhu Nhu làm chị em tốt!"

"Ai nha" Tiêu Hoàng Lịch hé miệng, "Chú hai dĩ nhiên biết, chẳng qua là chú hai không thể để cho tiểu Nhu làm trẻ nãi công việc của con nha, hơn nữa các con những thứ này diễn trò chính là không được, một chút nước mắt liền đi ra, chú cũng không biết con là thật khóc hay là giả khóc!"

Phốc phốc!!!!

Đường Tịch một cái không nhịn được cười ra tiếng, cô ngừng đầu lên phát hiện cơ hồ ánh mắt của mọi người đều trên dừng trên người cô, cô xin lỗi cười khan hai tiếng, "Xin lỗi, bởi vì ba con nói trò cười buồn cười quá nhất thời không nhịn được "

Đường Tịch phát hiện chữ ba kêu quen miệng vẫn thật tốt gọi

Mặc dù trước kia cô sống hơn hai mươi năm liền không có nói qua chữ ba này, bây giờ nói lên, thật đúng là trôi chảy a!

Tiêu Cẩm Ninh cả mặt trướng hồng, cũng không dám phát tác, chỉ có thể nhu nhu nói, "Vậy thì phiền toái thím hai rồi "

Dương Tinh Nhân nhu nhu cười một tiếng, "Không phiền toái, Tiểu Nhu là con gái của ta, những thứ này đều là việc ta phải làm "

"Một cái nha đầu quê mùa đến cả trình độ học vấn trung học sơ cấp cũng không có, các người lại cứ làm như bảo bối "Lâm Như không nhận được, phúng dâm ra âm thanh, "Chẳng lẽ vì cạnh tranh quyền thừa kế sao?"

"Chị dâu chị nói cái này???"

Tiêu Cẩm Ninh không nhận được dương dương đắc ý nhìn lấy Đường Tịch, lại phát hiện Đường Tịch căn bản không có nhìn cô ta, chỉ có thể che giấu đi ánh mắt của mình, đứng ở một bên

Mà lúc này Đường Tịch bởi vì trong đầu lần nữa xuất hiện âm thanh gợi ý của hệ thống âm mà kẹt???

[gợi ý của hệ thống: Bởi vì kí chủ Đường Tịch thành công gia nhập đại gia đình Tiêu gia, hơn nữa loại bỏ khó khăn trở thành viên ngọc quý trên tay Tiêu, cho nên hệ thống đặc biệt tặng bằng tốt nghiệp, xin hỏi kí chủ có hay không click kiểm tra cũng sử dụng?]

Bằng tốt nghiệp?

Đường Tịch trong lòng ngàn vạn chỉ lao nhanh qua, sẽ không phải là cho nàng đưa một cái bằng tốt nghiệp đại học đến đây đi? Hệ thống thật trâu bò như vậy sao?

Đường Tịch làm bộ đánh một cái giống như muỗi kêu đến trên không trung, bấm vào kiểm tra kết quả, quả nhiên một quyển bằng tốt nghiệp xuất hiện tại trước mặt chính mình,

Nhưng là bằng tốt nghiệp trung học???

Cmm!

008 người đang cùng chị đây đùa giỡn hay sao?

Bằng tốt trung học loại một? Người cầm cái này cho chị đây để làm gì! Để làm gì!

Đây rốt cuộc là cái hệ thống từ đâu tới hãm người a! Như thế này mà??? Như thế bẫy cha!

[gợi ý của hệ thống: Xin hỏi kí chủ Đường Tịch có hay không sử dụng bằng tốt nghiệp trung học loại một?]

Mặc kệ nó, có một cái bằng tốt nghiệp trung học loại một dù sao cũng hơn không có, mạnh mẽ đi!

Đường Tịch lại đang chìm vô hạn trong tuyệt vọng click rồi sử dụng???

[gợi ý của hệ thống: Bằng tốt nghiệp của người đã ghi vào hệ thống giáo dục, toàn bộ mạng lưới liên minh quốc tế có thể tra xem sử dụng. Bằng tốt nghiệp đã bỏ vào trong túi đeo lưng của kí chủ]

Một cái bằng tốt nghiệp trung học loại một để làm gì a!

Đường Tịch lần nữa lâm vào vô tuyến trong tuyệt vọng, cô thế nào lại cảm giác mình bây giờ là bị cái hệ thống này hãm hại cơ chứ?

"Tiểu Nhu? Con đang suy nghĩ gì?" Dương Tinh Nhân thấy Đường Tịch lâm vào trong trầm mặc, một hồi trên mặt còn lộ ra cái loại này qua biểu tình tuyệt vọng, cho là cô bị Lâm Như câu nói kia thương tổn tới, dù sao??? Dù sao Lâm Như mới là của mẹ ruột của cô.

Đường Tịch a một tiếng phục hồi tinh thần lại, cô nha ah xong hai tiếng, nói, "Con mới vừa đang suy nghĩ về câu nói kia của Lâm đây, Lâm tổng nói con là một cái nha đầu nha quê đến bằng tốt nghiệp trung học loại một cũng không có???"

Dương Tinh Nhân vội vàng an ủi cô, "Tiểu Nhu không sợ, chúng ta bây giờ không có trình độ học vấn, chúng ta còn có thể bắt đầu học lại từ đầu!"

"Không đúng" Đường Tịch liếc nhìn Dương Tinh Nhân một cái, trên người chính mình mờ trong chốc lát, ánh mắt sáng lên, móc ra một vật, "Con rõ ràng có bằng tốt nghiệp trung học loại một nha. "

Mọi người trở mắt nhìn nhau, Tiêu lão thái gia cũng có chút nghi hoặc nhìn Đường Tịch

Chỉ có Dương Tinh Nhân vui mừng gật đầu một cái, "Đúng, chúng ta có thể trực tiếp lên cao trung "

"Không có kiến thức! Mất thể diện!" Lâm Như bỏ lại hai câu trực tiếp rồi đi gian nhà chính.

Tiêu Hoàng Nghi cũng lắc đầu liếc nhìn Đường Tịch một cái, xoay người đi theo rồi đi, Tiêu Cẩm Ninh cũng đi theo rồi đi

Chờ bọn họ rời đi Tiêu Hoàng Lịch mới cười ha ha lên tiếng, đi tới sờ tóc của Đường Tịch một cái cười nói, "Tiểu Nhu a, làm trông rất đẹp, và mặt chính là như vậy, không hổ là con gái của Tiêu Hoàng Lịch ta nha!"

Đường Tịch hướng Tiêu Hoàng Lịch nháy mắt một cái, dùng âm thanh chỉ có hai người bọn họ mới có thể nghe được nói một tiếng, "Cha dạy thật tốt!"

"Ha ha ha ha!!!" Bên trong phòng khách lưu lại một chuỗi tiếng cười của Tiêu Hoàng Lịch tiếng cười

Ba anh em nhà Tiêu Dao liếc nhau một cái, dùng ánh mắt trao đổi một chút, "Cái này, em gái thật giống như so với lần trước gặp mặt không giống nhau lắm a "

"Chẳng lẽ lần trước là che dấu tính cách thật sự của mình?" Tiêu Cảnh thấp giọng nói, "Hoặc là bởi vì lần trước là lần đầu tiên đến, không thích ứng?"

Tiêu Dao lắc đầu, "Không giống a, em xem thời điểm con bé đối mặt với người nhà của bác, liền mặt không biểu tình, mà nói đều không nói một câu "

"Hoàng Lịch a, con dự định nói thế nào về chuyện Tiểu Nhu con gái của con?" Tiêu lão thái gia không có để ý bọn họ đang nói gì, cũng không để ý con trai lớn một nhà rồi đi, nếu con thứ hai đã quyết định nhận cháu gái của mình rồi, như thế ông chỉ cần cùng con thứ hai hỏi liên có thể

Tiêu Hoàng Lịch cười, "Ba, ba không nhớ rõ à? Năm đó chị dâu cùng Tĩnh Nhân là đồng thời có bầu đứa nhỏ, sau đó Tĩnh Nhân bởi vì bị kinh sợ hù dọa sinh non rồi, sinh ra con gái là một cái tử thai, bây giờ vừa vặn, Tiểu Nhu tới bổ sung vào tiệc nuôi nhiều năm của chúng con, chúng con liền đối với bên ngoài tuyên bố Tiểu Nhu nhiều năm trước bị kẻ thù mang đi, bây giờ chúng con mới thật vất vả tìm được con gái của chúng con. "

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Vô tình gặp được sao?

Tiêu lão thái gia gật đầu, "Đúng vậy, như vậy cũng cho Tiểu Nhu một cái lý do danh chính ngôn thuận. "

"Chẳng qua là không biết như vậy có phải hay không ủy khuất Tiểu Nhu?" Dương Tĩnh Nhân kéo tay của Đường Tịch ôn nhu hỏi

Đường Tịch mỉm cười nói, "Mẹ, nói ủy khuất gì đây, con vốn chính là con gái của mẹ, con bây giờ trở về đến rồi "

Chuyện Đường Tịch nhận vợ chồng Tiêu Hoàng Lịch cứ như vậy quyết định, kết cục này mặc dù không phải là kết cục mà Tiêu lão thái gia muốn thấy, nhưng trước mắt cũng là kết cục tốt nhất rồi.

Bởi vì Tiêu lão gia tử già rồi thân thể không được, cho nên là thường xuyên ở tại nước Đức, cái này bỗng nhiên trở lại hoàn toàn là bởi vì quan hệ của Tiểu Nhu, cho nên buổi tối hoan nghênh dạ tiệc người của Tiêu gia là nhất định mỗi người đều phải tham gia

Chuyện của Đường Tịch cũng không thể trì hoãn, cho nên cũng muốn tiện thể buổi tối trong bữa tiệc công bố cùng người khác, Tiêu Hoàng Lịch để cho ba anh em Tiêu Dao thật sớm đi qua chuẩn bị, sau đó để cho Dương Tĩnh Nhân mang theo Đường Tịch đi chuẩn bị lễ phục mà tối hôm nay tham gia dạ tiệc phải mặc, mình thì đẩy Tiêu lão thái gia trực tiếp đi qua chỗ tổ chức bữa tiệc.

Tài xế đem Dương Tĩnh Nhân cùng Đường Tịch dẫn tới hội sở, Dương Tĩnh Nhân thấy Đường Tịch đứng ở cửa hội sở cửa không đi vào, cho là cô là khản trương, cười tiến lên an ủi năng, "Chớ khản trương, có mẹ ở đây. "

"Mẹ, cảm ơn mẹ." Đường Tịch nhìn lấy Dương Tĩnh Nhân, đưa tay kéo tay bà thấp giọng nói, "Cảm ơn mẹ hôm nay đứng ra, để cho con không đến nỗi ở trước mặt những người đó quẫn bách "

"Con rất rất ủy khuất phải không?" Dương Tĩnh Nhân nhìn lấy Đường Tịch, "Ba và mẹ ruột của con đối với con như vậy, con rất ủy khuất phải không?"

Đường Tịch lắc đầu, "Không, không có gì đáng để con ủy khuất "

Dương Tĩnh Nhân cho là cô đang ra vẻ kiên cường, đau lòng nói, "Đứa bé ngoan, đừng thương tâm, về sau tất cả rồi cũng sẽ tốt thôi "

"Đúng vậy, tất cả rồi cũng sẽ tốt thôi" Đường Tịch gật đầu, trên mặt mang theo kiên định, khẳng định hết thảy đều rồi cũng sẽ tốt thôi

Cô cũng sẽ có một ngày nào đó trở lại bên cạnh ông nội.

Bởi vì thân phận của Tiểu Nhu thật sự là quá!!! Bình tĩnh rồi, cho nên Dương Tĩnh Nhân lựa chọn cho cô là một bộ lễ phục màu trắng, nhưng là bởi vì vóc người Tiểu Nhu nhìn qua giống như là một đứa bé 11 tuổi không có phát dục hoàn toàn, ăn mặc lễ phục như vậy nhìn qua liền có chút hoàn toàn xa rồi.

Cô ăn mặc như vậy, cộng thêm mặt cô chỉ lớn chừng bàn tay, nhìn qua thấy thế nào thế nào không được tự nhiên, Đường Tịch hướng về phía gương đem mình che một lần, Dương Tinh Nhân cũng đi tới, bà rất rõ ràng cũng không hài lòng Đường Tịch mặc bộ lễ phục này, "Nếu không chúng ta chọn lại bộ khác?"

Đường Tịch gật đầu, "Con tới xem một chút "

Lúc này một nhà thiết kế người nước ngoài đi tới, ông ta giữ lại sóng vai, kén chọn liếc nhìn Đường Tịch một cái, nhú mày nhìn về phía Dương Tinh Nhân, dùng tiếng Anh nói, "Dương phu nhân, có lẽ mang vị này bạn nhỏ đến khu quần áo trẻ em nhìn một chút?"

Thời điểm Đường Tịch nghe được mấy chữ bạn nhỏ cùng khu quần áo trẻ em, ánh mắt chợt tròn to! Mẹ cộc! Quá làm nhục người đi! Mặc dù!!! Đường Tịch cúi đầu nhìn một cái, sắc mặt đau thương thêm hai phần rồi, mặc dù vóc người của cô đích thực là vóc người của học sinh tiểu học, nhưng là ông ta không cảm thấy nói như vậy với một người thật sự là quá làm nhục người sao!

Dương Tinh Nhân sắc mặt cũng rõ ràng là không tốt, mặt bà trầm xuống, mới vừa định nói, Đường Tịch bỗng nhiên kéo lại Dương Tinh Nhân, nhìn về phía cái nhà thiết kế ngoại quốc đó, dùng toàn bộ tiêu chuẩn tiếng Anh cùng cái nhà thiết kế đó nói chuyện, "Quần áo trẻ em? Thái độ đối với khách hàng của ông chính là như vậy sao? Còn không phải là bởi vì tôi đối với ông mà nói khiêu chiến độ khó quá lớn, cho nên ông không có nắm chắc thay đổi tôi?"

Dương Tinh Nhân khiếp sợ nhìn lấy Đường Tịch, cô làm sao biết Anh ngữ lưu loát như thế!

Bà mới vừa còn tưởng rằng cái nhà thiết kế đó nói Tiêu Nhu không có nghe hiểu, bây giờ Tiêu Nhu lại lưu loát Anh ngữ như thế!

Đường Tịch thật giống như cũng cảm nhận được Dương Tinh Nhân khiếp sợ, ở trước mặt nhà thiết kế đang ngăn người trong nháy mắt dùng tiếng Trung nói với Dương Tinh Nhân một câu, "Hồi học trung học con rất ưa thích Anh ngữ "

Nói cái đề tài này, Đường Tịch đột nhiên cảm giác được, thật ra thì cô mặc lễ phục ở trên người Tiêu Nhu chính là cho Tiêu Nhu mở phần mềm hack rồi được không???

Nơi đó còn cần gì hệ thống à???

Một hệ thống nào đó bị kí chủ ghét bỏ qua.

Lặng lẽ lau một giọt lệ.

Thật ra thì nó tìm được một kí chủ ngu bực như vậy cũng rất là nhức đầu được không!

Thình thoảng còn phải bị ghét bỏ một cái

Ngay vào lúc này trước mắt Đường Tịch lại vang lên âm thanh gợi ý của hệ thống.

[gợi ý của hệ thống: Bởi vì kí chủ hoàn thành nhiệm vụ khiến người khác nhìn với cặp mắt khác xưa, hệ thống đặc biệt tặng một cái gói quà lớn, xin hỏi kí chủ có muốn kiểm tra hay không]

Đường Tịch sửng sò, cái hệ thống đáng chết, xin hỏi người có dám xuất hiện ở dưới con mắt người khác hay không!

Đường Tịch giơ tay lên làm bộ dụi mắt click rồi kiểm tra.

Nhưng là ngay ở giây tiếp theo Đường Tịch cả người đều dừng lại, thi thể của cô không có bị tìm tới, cho nên ông nội còn không biết tin cô đã chết! Hôn nữa!!! Đường gia đối với bên ngoài phong bế tin tức cô mất tích.

Thấy cái bóng lưng già nua đó, trái tim của Đường Tịch không nhịn được căng thẳng, lẩm bẩm lên tiếng, "Ông nội!"

"Tiêu Nhu con nói cái gì?"

Đường Tịch phục hồi tinh thần lại, lắc đầu một cái, "Không việc gì" nói xong ngẩng đầu nhìn cái nhà thiết kế ngoại quốc đó, nhú mày hỏi, "Không biết ông là có hay không có linh cảm? Còn nói chắc ngài cũng không có kỳ danh, hữu danh vô thực?"

"Chờ một chút." Nhà thiết kế nói xong chậm rãi xoay người đi vào bên trong.

Lúc này cửa của hội sợ bị người khác đẩy ra, rất nhanh thì tiến vào vài người, trong đó có một người còn là người quen

Tiêu Cẩm Ninh gấp hai mẹ con cô, trên mặt thoảng qua vẻ kinh ngạc, sau đó cười đi tới cùng Dương Tinh Nhân chào hỏi, "Thím hai, hai người cũng tới bên này trang điểm ă."

Dương Tinh Nhân ôn nhu cười một tiếng, "Đúng vậy." Sau đó, cũng không có sau đó, bà không nói thêm gì.

Đường Tịch cũng không nói chuyện

Tiêu Cẩm Ninh trên mặt thoáng qua về lúng túng, cô liếc nhìn mấy nữ sinh bên kia một cái, thấp giọng nói, "Nếu thím hai và Nhu Nhu ở bên này trang điểm, con liền không quấy rầy hai người nữa, con cùng mấy người tỷ muội cũng dự định ở bên này làm tóc "

Dương Tĩnh Nhân gật đầu, "Đi thôi "

Tổng cộng nói bốn chữ

Nhưng là bốn chữ này lại lộ ra vô cùng xa cách

Tiêu Cẩm Ninh nắm hai tay xoay người rời đi, nếu như nói Lâm Như là một nữ cường nhân cũng có tiếng nói ở thành phố A, đó cũng chỉ là một người không có chút bối cảnh nào từ một nhân viên quần từng bước từng bước bò lên mà thôi, mà Dương Tĩnh Nhân nhưng thật ra là danh viện thực nữ chân chính tại thành phố A, từ nhỏ đã là sinh hoạt ở xã hội thượng lưu!

Hơn nữa cháu phía bên ngoại của Dương Tĩnh Nhân bây giờ mới ba mươi tuổi, cũng đã là Đại tá, ở trên thương trường không có một chút bối cảnh là hoàn toàn không thể tồn tại được, giống như tập đoàn Tiêu thị, nếu như không phải là bối cảnh nhà mẹ đẻ của Dương Tĩnh Nhân ở nơi đó chống giữ, ngay từ lúc mấy năm trước liền bị người phá đổ rồi đi!

Nhưng là vợ chồng Dương Tĩnh Nhân thế mà xưa nay không hề hỏi nhiều về việc của tập đoàn Tiêu thị, ngay cả ba con trai của bọn họ, đều không có một người ở trong Tiêu thị tập đoàn làm việc.

Đây cũng là lí do tại sao, Tiêu Hoàng Nghi thường xuyên ở trước mặt Tiêu Hoàng Lịch không ngóc đầu lên được.

Bởi vì coi như Tiêu Hoàng Nghi mới là tổng giám đốc tập đoàn Tiêu thị, nhưng là, lại phải dựa vào bối cảnh của Tiêu Hoàng Lịch!

Đáng chết, cô ta lúc trước bất kể thế nào lấy lòng hai vợ chồng Tiêu Hoàng Lịch, hai người luôn là nhân nhạ, nhưng là bọn họ lại đối với cái đứa hai lứa ở bên ngoài sinh sống nhiều năm tốt như vậy!

Thật là đáng chết!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Ma pháp vấy công chúa

Tiêu Cẩm Ninh đi tới trước mặt chỗ mấy người chị em của cô ta đang ngồi, lập tức có người lấy lòng tiến lên hỏi, "Cẩm Ninh, đó là thím hai của cậu sao? Khí chất thật tốt nha, cái nha đầu cùng ở bên cạnh bà ấy kia là ai à?"

Tiêu Cẩm Ninh nghe được người trước mặt nói nửa câu kia sắc mặt cũng khỏe, thời điểm nghe nửa câu phía sau ánh mắt lóe lên một tia hung ác, nhưng là chỉ là một cái thoáng qua, cô ta thấp giọng nói, "Đây là ta con gái nhỏ của chú hai và thím hai tớ đã mất tích nhiều năm, trước đây không lâu mới vừa tìm tới???"

"Con gái nhỏ bị mất tích?" Bỗng nhiên một người nữ thấp giọng nói, "Nghe nói một tháng trước Tiêu gia cá người có một cái con gái tư sinh tìm tới cửa, bởi vì trộm thứ gì bị đuổi ra khỏi nhà, đây chẳng lẽ chính là con gái tư sinh của chú hai cậu ở bên ngoài sao?"

Con gái tư sinh?

Tiêu Cẩm Ninh ánh mắt lóe lên vẻ hưng phấn, đúng vậy, nếu như cho Tiêu Nhu đội lên cái danh con gái tư sinh, cô nhìn xem cô ta về sau còn làm như thế nào ngẩng đầu lên!

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng là trên mặt cô ta thoáng qua vẻ lo lắng, cô ta gấp giọng nói, "Các người nói những gì đó a, chú hai tớ mới không phải người như vậy, các người chó nói, cẩn thận thím hai tớ nghe được thương tâm "

Quả nhiên những người đó ánh mắt chợt liền sáng, bắt đầu thấp giọng thảo luận đến, "Xem ra chính là thật rồi hả?"

Tiêu Cẩm Ninh cau mày, hướng phòng trang điểm đi tới, có chút tức giận nói, "Tớ nói hết rồi các người chó nói bậy bạ, làm hỏng danh tiếng Tiêu gia, lại nói, tối nay nhà chú hai tớ bọn họ liền muốn mở kỷ giả hội công khai thân phận của Tiêu Nhu rồi "

"Chú hai cậu quá không biết xấu hổ đi!" Một người nữ sinh chính nghĩa lẩm nhẩm nói, "Thím hai cậu cũng đồng ý sao?"

"Làm sao có thể không đồng ý đây" một người nữ sinh khác nói, "Dù sao ba người con trai của bọn họ đều lớn như vậy, hơn nữa Dương gia là người nào a, chắc chắn sẽ không để cho con gái của mình lưu lại một điểm nhơ nào!"

"Ai nha, các người đều đừng thảo luận rồi!" Tiêu Cẩm Ninh trên mặt nói như vậy, trong lòng lại cười ra tiếng, Tiêu Nhu, xem đi, tao sẽ để cho mày hỏi

hận vì trở về, cho dù có những người đó che chở mây thì như thế nào, mây vĩnh viễn cũng không lên được xã hội thượng lưu!

Mà bên Đường Tịch sau một hồi cùng nhà thiết kế người ngoại quốc đó nói rõ ràng cả rồi, rất nhanh nhà thiết kế kia cầm một chiếc váy công chúa xinh đẹp, hơn nữa chiếc váy đặc biệt nhỏ, ông ta nhìn lấy Đường Tịch mỉm cười nói, "Tiểu công chúa đáng yêu, thử một chút xem bộ váy làm tôi đặc ý nhất này như thế nào?"

Cái váy này vốn là ông định sau này sẽ đưa cho con gái mình, xem ra bây giờ phải cho cô gái nhỏ này mặc rồi.

Đường Tịch nhìn lấy chiếc váy công chúa mà ông ta đang bung trên tay, khoe mắt co quắp một chút, đây không phải là quần áo trẻ con dành cho cho các em nhỏ mặc thì là cái gì?

Dương Tinh Nhân sắc mặt cũng không khá hơn bao nhiêu, mặc dù cái váy này xác thực rất đẹp mắt, nhưng là cái này nhìn qua hoàn toàn chính là quần áo trẻ em a!

Nhìn ra Đường Tịch cùng Dương Tinh Nhân rõ ràng cho thấy là đang hiểu lầm, thợ trang điểm vội vàng giải thích, "Tôi nghĩ hai người đang hiểu lầm rồi, cái váy công chúa này mặc dù cứ như vậy nhìn qua là rất khả ái, nhưng là mặc lên người cảm giác khẳng định không giống nhau, chỉ cần cô ấy mặc nó vào, cô ấy chính cô công chúa duy nhất trên cái thế giới này. "

Đường Tịch nghe trong lòng hơi động, cô nhủ mây nhìn lấy nhà thiết kế, hỏi, "Ông chắc chắn sao?"

"Dĩ nhiên, đối với thiết kế của tôi tôi tin tưởng vô cùng" nhà thiết kế đặc ý nói, "Mặc dù vóc người của cô cũng không khá lắm, nhưng tôi là hoàn toàn có lòng tin kia, nó sẽ làm cho cô biến thành một cô gái khác "

Mà bên kia bởi vì Tiểu Cẩm Ninh bị những bằng hữu kia của cô ta "Tra hỏi" xuống, Tiểu Cẩm Ninh "buột miệng" nói ra hoàn cảnh cuộc sống trước kia của Đường Tịch, còn thuận tiện "không cần thận" đem chuyện Tiểu Nhu trộm giấy chuyển của cô ta nói ra ngoài một chút, liền khiến cho những danh viện kia phi nhỏ.

"Ông trời của ta a, tại sao còn có thể có người vô liêm sỉ như thế, lại là trộm giấy chuyển của cậu!"

"Đúng vậy đúng vậy, hơn nữa trộm lại còn không dám thừa nhận "

"Đã bị bắt bao rồi, đều đuổi ra khỏi nhà, lại còn dám trở lại!"

"Thứ người như vậy quá không biết xấu hổ đi! Lão thái gia của Tiêu gia các người là nghĩ như thế nào! Loại này cháu gái nếu là tớ, tớ chắc chắn sẽ không nhận, cũng không ngại mất mặt a!"

Tiểu Cẩm Ninh nhu nhu nói, "Có thể là bởi vì ông nội lớn tuổi,

Cho nên không đành lòng để cho huyết mạch của Tiêu lưu lạc bên ngoài đi "

"Đích xác là già rồi, hơn nữa còn là lão hồ đồ, loại huyết mạch này có đưa tớ cũng không muốn, đi ra bên ngoài đều là điểm nhơ!"

Quan điểm của cô nữ sinh này cùng với quan điểm lúc đó của Lâm Như không hện mà hợp.

"Các người cũng đừng nói như vậy, Tiểu Nhu mới từ trong núi đi ra, có lẽ là chưa từng thấy qua thế giới bên ngoài, mới sẽ làm ra chuyện như vậy " Tiểu Cẩm Ninh vô cùng hài lòng với những phản ứng của mấy người đó, nhưng là mới bằng này làm sao đủ, cô ta còn phải làm một người có tri thức hiểu lễ nghĩa thâm minh đại nghĩa danh môn khuê tú!

(Ed: Mình thấy một Ninh Tuyết Lạc phiên bản Tiểu Cẩm Ninh. Kì nhưng nhớ CTVY quá đi huhu.)

Một người đáng đáp mang theo một điểm khác nghiệt nói, "Cũng là do trong lòng cậu quá tốt (Ed: chắc tốt), cô ta đều trộm đồ đạc của cậu rồi cậu còn giúp cô ta nói tốt, loại người như vậy cậu tốt nhất là đề phòng một chút mới được, nói không chừng một ngày kia liền hại cậu!"

Tiểu Cẩm Ninh ra vẻ kinh ngạc nói, "Cũng sẽ không đi, xem bộ dáng kia của Tiểu Nhu, cũng không giống như là sẽ làm ra chuyện gì hại người a "

"Biết người biết mặt nhưng không biết lòng, cậu a, cẩn thận là hơn "

"Đúng rồi, tối nay yên hội, cái tên nhà quê kia không phải là nhân vật chính chứ?" Bỗng nhiên một cô gái hỏi

Tiểu Cẩm Ninh mỉm cười gật đầu, "Mặc dù nói là vì ông nội cử hành dạ tiệc, nhưng thật ra là vì Tiểu Nhu, trong nhà đối với Tiểu Nhu là vô cùng coi trọng đây "

Lập tức có âm thanh khinh thường vang lên, "Coi trọng? Hừ, muốn mất thể diện mới biết!"

Bên này Đường Tịch quả nhiên đổi lại cái váy công chúa kia, cô còn vốn cho là mình mặc vào bộ quần áo trẻ em đẹp mắt này sẽ là đặc biệt không thuận mắt, nhưng khi nhìn đến mình trong gương, cô không khỏi sửng sò, thật đúng là dị thường hài hòa a!

Tiểu Nhu bởi vì từ nhỏ lớn lên ở trong núi da thịt rất đen, hơn nữa bởi vì dinh dưỡng không đầy đủ thân thể rất là không tốt, nguyên bản nhìn qua là một

cô gái đại xấu xí, vẻ bề ngoài cùng tuổi tác nhìn qua so với tuổi thật lớn thêm không ít, nhưng là bởi vì cô đổi lại được 008 cho nhiều da thịt một chút và cho khả ái hơn một chút, lại soi gương liền so với tuổi thật trẻ hơn chừng mấy tuổi, nhìn qua thật vẫn giống như là một học sinh trung học phát dục không hoàn toàn, cộng thêm có da có thịt lại khả ái mặc bộ này phi thường hợp, nhìn lấy hình dáng tiểu công chúa trong gương kia, Đường Tịch quay đầu nhìn người thiết kế kia một cái, cười nói, "Ông thành công, tôi rất hài lòng với chiếc váy công chúa này."

Dương Tinh Nhân cũng rất hài lòng với chiếc váy trên người Đường Tịch này, với là rất hài lòng đối với nhà thiết kế nói, "OK, mời ông nhánh chóng làm cho con bé một kiểu tóc đi, chúng tôi không có nhiều thời gian "

"Kiểu tóc của cô ấy tôi đã sớm nghĩ xong." Nhà thiết kế nói trực tiếp tiến lên, tay không cho Đường Tịch bắt một cái hình dáng, sau đó dùng mấy cái cài cố định lại, nhìn lấy tiểu công chúa bên trong, ông cười, "OK, đại công cáo thành, tiểu công chúa mê người. "

Đường Tịch nhìn lấy người ở bên trong gương, mặc dù không rõ lộ về gì đặc biệt, nhưng cô phát hiện, ngũ quan của Tiểu Nhu, thật rất tinh xảo, thậm chí cùng cô trước kia giống nhau đến mấy phần.

Dương Tinh Nhân mỉm cười, "Mẹ cũng không muốn để cho con cứ như vậy xuất hiện ở trong yến hội rồi "

Đường Tịch nhướn mày, "Tại sao ạ?"

"Sợ hãi mẹ ruột con hồi hận, sau đó đem con đoạt lại đi a "

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Chức năng tô điểm hoàn mỹ

Bởi vì lễ phục vô cùng khoa trương, Đường Tịch cùng Dương tinh Nhân thương lượng một chút, nói mình tới bữa tiệc sau đó mới thay lễ phục, cứ ăn mặc như vậy quá mức làm người khác chú ý, Dương Tinh Nhân suy nghĩ một chút cảm thấy cô nói có đạo lý, cũng đồng ý đến quán bữa tiệc mới thay quần áo.

Đường Tịch đổi về quần áo lúc trước của, lúc cô đi ra nhà thiết kế đã đem đồng phục gói kỹ cho cô, Dương Tinh Nhân cũng đã trả tiền chò ở nơi đó cô, Đường Tịch đi tới nắm lấy tay của Dương Tinh Nhân cười nói, "Đi thôi mẹ "

Lúc này có một người bạn của Tiêu Cẩm Ninh đi từ phòng rửa tay trở lại thấy Đường Tịch như vậy kẻ cạnh Dương Tinh Nhân, bật cười một tiếng, phi nhỏ nói, "Không biết xấu hổ!"

Mặt Dương Tinh Nhân trầm xuống, Đường Tịch vội vàng kéo bà, cười nói, "Mẹ, cần gì phải cùng những người không có tư cách nói chuyện đi so đo, da mặt loại vật này chỉ có những ai cùng trên một trục hoành mới có thể thừa nhận lẫn nhau."

Dương Tinh Nhân nghe được lwof này của Đường Tịch, trong lúc nhất thời còn chưa phản ứng kịp, mãi đến khi thấy cô gái mới vừa rồi kia tới mặt, bà mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, con gái bà đây là đang nói cô kia trình độ thấp đây!

"Cô nói người nào!"

"Ai nên như vậy tôi liền nói người đó." Đường Tịch nói xong cười lạnh một tiếng kéo Dương Tinh Nhân đi ra ngoài đi

Thời điểm hai mẹ con đi ra tài xế đã lái xe đi tới đây rồi, sau khi lên xe Dương Tinh Nhân trầm ngâm nói, "Cái kia là bạn của Cẩm Ninh "

Đường Tịch gật đầu, "Vâng, con cũng mới vừa thấy được "

Cho nên nữ nhân kia mới vừa nểng cô không biết xấu hổ, nhất định là chỗ Tiêu Cẩm Ninh nghe nói chuyện gì, mới có thể nói cô như vậy.

Dương Tinh Nhân trầm mặt, có chút tức giận nói, "Đáng tiếc mẹ của con bọn họ căn bản không thấy rõ bộ mặt thật của Cẩm Ninh, vẫn còn coi Cẩm Ninh là như bảo bối."

"Đâu có!" Đường Tịch ôm lấy cánh tay Dương Tinh Nhân, cười làm nũng, "Mẹ của con không phải là đã sớm thấy rõ bộ mặt thật của người kia, hơn nữa đối với con tốt như vậy sao?"

Dương Tinh Nhân cảm động rồi tỉnh rồi mù, bà vỗ tay của Đường Tịch, gật đầu, "Đúng, ta mới là mẹ của Tiểu Nhu."

Thật ra thì lần trước bà nhìn thấy nha đầu này chính là thời điểm cô đã bị đuổi ra khỏi Tiêu gia, sau đó lúc Tiêu Cẩm Ninh tìm được, khi đó cô vẫn là đen đúa gầy gò, nhìn lấy thoi thóp, đặc biệt đáng thương, khi đó bà chỉ là có chút thương tiếc, nay là lúc trời đang nhìn đến cô, cô thay đổi một chút, nhìn qua cũng so với lần trước thấy xinh đẹp hơn một chút, hơn nữa, cô rất khả ái

Giống như là bộ dáng của cô con gái mà bà đã từng tưởng tượng, thích ôm lấy mẹ làm nũng!

Khi mới bắt đầu bà còn đang suy nghĩ chính mình để cho đứa bé này đến nhận gia đình của bà có thể hay không quá xung động, nhưng là bây giờ xem ra, xúc động thì cũng xúc động rồi, bà cam nguyện.

Đường Tịch hoàn toàn không biết ý nghĩ trong nội tâm Dương Tĩnh Nhân, chẳng qua là đắm chìm trong cái loại cảm giác hạnh phúc khi có mẹ thương yêu.

Bởi vì Dương Tĩnh Nhân còn phải thay quần áo, hơn nữa thời gian còn sớm, cho nên hai người cũng không có đi tới bữa tiệc sớm như vậy, mà là trước tiên quay về khu biệt thự mà Tiêu Hoảng Lịch đang ở do một chuyện, "Bởi vì bình thường các anh trai của con hay đi làm, mẹ và ba con cũng có công việc, cho nên mới ở lại bên trong thành phố, rất ít trở lại nhà cũ bên kia."

Dương Tĩnh Nhân một bên dẫn Đường Tịch về nhà, vừa nói, "Con về sau liền cùng chúng ta ở nơi này."

Đường Tịch gật đầu, đi theo Dương Tĩnh Nhân đi vào phòng chính mình, "Ông nội ở tại nhà cũ sao?"

Dương Tĩnh Nhân quay đầu nhìn cô một cái, thấy vẻ mặt cô ung dung theo sau chính mình, căn bản không có giống như vẻ mặt hai lúa người ta thường nói hết nhìn Đông lại ngó Tây, ánh mắt nhu hòa hơn rồi, "Ông của con ở nhà cũ."

"À?" Đường Tịch có chút sa sút, bởi vì cái cảm giác khi ở cùng Tiêu lão thái gia cùng với ông của cô rất giống, cô còn tưởng rằng có thể thường xuyên cùng Tiêu lão thái gia chung sống đây.

Dương Tĩnh Nhân cho là cô ý lại lão nhân gia, an ủi, "Ông của con thân thể không được, nhà cũ bên kia không khí tương đối khá, thích hợp dưỡng sinh thể, con nếu như nhớ ông, có thể để cho tài xế đưa con trở về nhà cũ."

Đường Tịch không nghĩ tới là gian phòng của cô lại đã sớm được bố trí xong!

Hơn nữa còn là cái loại phòng màu hồng công chúa!

Thấy Đường Tịch biểu tình kinh ngạc, Dương Tĩnh Nhân cũng có chút bất đắc dĩ, bà vỗ trán của mình một cái, cười nói, "Có thể là ba ba của con mới vừa để cho người bố trí, ông ấy một mực rất chờ mong trong nhà tới một Tiêu công chúa."

Cô còn tưởng rằng đây là Dương Tĩnh Nhân bố trí, không nghĩ tới lại là cái người vừa mới nhìn qua ảm áp nho nhã kia, từ vừa mới bắt đầu liền định làm ba ba của mình, bây giờ cũng như nguyện ba ba Tiêu Hoảng Lịch tự mình bố trí!

"Ha ha! Con vô cùng yêu thích à!"

Sự bố trí này thật là rồi!

"Con thích liền có thể."

Dương Tĩnh Nhân đổi quần áo, Tiêu Hoảng Lịch đã gọi điện thoại tới thúc giục mẹ con hai người rồi, Dương Tĩnh Nhân lúc này mới mang theo Đường Tịch ra ngoài, "Ngày mai chúng ta mua tới cho con một chút quần áo, chuẩn bị tới tháng 9 chúng ta đi tìm một nhà trường để tiếp tục đi học, con bây giờ tuổi tác còn nhỏ, đi học vẫn còn kịp. "

Bà là thật thương tiếc đứa nhỏ đã lưu lạc bên ngoài từ nhỏ này, ban đầu bị ôm lồi lại không phải là lỗi của cô, nhưng là cô lại phải gánh vác tất cả hậu quả của việc bị ôm sai này, chuyện này đối với đứa bé này mà nói quá tàn nhẫn, cho nên coi như cha mẹ ruột của cô không muốn, bà cũng muốn để cho cô gái này đi lên một con đường tốt đẹp nhất.

Đường Tịch nghe được hai chữ đi học, tâm tình trong lòng thoáng qua một tia tương tự với bất đắc dĩ, nhưng là cô lại không thể không đi học, bởi vì coi như cô lại nhờ 008 cho mình mở auto, nhưng là 008 vẫn là không cách nào sửa đổi trí nhớ của bọn họ, cô cũng không thể nào xuất ra mấy cái bằng tốt nghiệp đại học của các trường nước ngoài tới lừa lư bọn họ, cho nên chỉ có thể đi học! Bất quá cũng còn khá chính là, bây giờ có thể nhảy lớp!

"Được, đều nghe theo an bài của mẹ." Đường Tịch cười gật đầu

Thời điểm Dương Tĩnh Nhân cùng Đường Tịch đến hội sở tổ chức bữa tiệc đã có rất nhiều người ở đó, Tiêu Cảnh đang đứng ở bên ngoài chờ của bọn họ lại đây, thấy Đường Tịch vẫn là mặc bộ quần áo sáng hôm nay, anh cau mày nói, "Mẹ, mẹ không phải là mang Tiêu Nhu đi chọn lễ phục sao? Tại sao không có thay?"

"Lễ phục có chút vô cùng khoa trương, Tiêu Nhu cảm thấy có chút xấu hổ." Dương Tĩnh Nhân mỉm cười nói, "Vào đi thôi, đến đây rồi đi thay đổi lễ phục cũng giống nhau."

Tiêu Cảnh gật đầu, anh mang theo mẹ con hai người đi vào, vừa đi vừa nói, "Ông ngoại bọn họ cũng tới, mẹ với cha cùng nhau đi qua đó chào hỏi ông một tiếng đi, con mang em gái đi thay quần áo là tốt rồi."

Tiêu Cảnh mang theo Đường Tịch đến một căn phòng, nhẹ nhàng nói, "Em gái, em ở nơi này đổi váy, anh chờ em ở bên ngoài."

Đường Tịch gật đầu, "Được, cảm ơn anh "

Đường Tịch đi vào lại lần nữa đem vấy thay, ngay vào lúc này trong đầu lại xuất hiện gợi ý của hệ thống???

[hệ thống: Bởi vì kí chủ Đường Tịch một mực biểu hiện rất tốt đẹp, bây giờ đặc biệt tặng tạm thời một phần quà lớn, xin hỏi có hay không click kiểm tra cùng sử dụng?]

Đường Tịch nhướng mày, "Tạm thời gói quà lớn?" Đưa tay điểm xác nhận

[hệ thống: Tặng kí chủ quyền sử dụng chức năng hoàn mỹ tô điểm hai giờ, xin hỏi kí chủ bây giờ là có hay không sử dụng?]

Đường Tịch click chắc chắn.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Hội nhà báo

Ngay vào lúc này Tiêu Cảnh một mực ở ngoài cửa chờ gõ cửa, "Em gái, xong hết chưa? Yến hội đã bắt đầu rồi, ba gọi điện thoại tới thúc giục."

Đường Tịch nguyên bản còn dự định soi gương một chút, nghe phía bên ngoài Tiêu Cảnh đang thúc giục rồi, vội vàng cũng lên tiếng đáp lại, đi qua mở cửa, cười nói, "Được rồi, anh chúng ta đi thôi "

Nhưng là Tiêu Cảnh đứng ở ngoài cửa cũng đã xem ngây người, anh há hốc mồm, cuối cùng có chút hậu tri hậu giác hỏi, "Em là??? Tiểu Nhu?"

Đường Tịch có chút không rõ vì sao nhìn lấy Tiêu Cảnh, gật đầu, "Đương nhiên rồi, anh, anh làm sao vậy?"

Tiêu Cảnh ngơ ngác lắc đầu một cái, "Không việc gì??? Không việc gì, chính là em cùng lúc này thật giống như có chút không giống nhau "

So với hình dáng Đường Tịch khi ở cửa hội sở thì khi cô mặc vào chiếc váy này, đúng là so với Tiêu Nhu lúc bình thường đẹp mắt hơn rất nhiều, cho nên anh cho là một điểm này thay đổi, không thêm đề ý nói, "Hắn là nguyên nhân từ bộ lễ phục này đi."

Biểu tình của Tiêu Cảnh có chút một câu khó nói hết, vậy có thể đem vóc người của một người chồng đỡ tốt như vậy sao?

Chẳng qua là còn điều này nữa, chiếc váy công chúa này lại có thể thay đổi nét mặt của một người sao?

"Anh, không đi sao?" Đường Tịch mới vừa là bởi vì Tiêu Cảnh gõ cửa thúc giục mới mở cửa ra tới, bây giờ Tiêu Cảnh ngược lại thì không vội.

"Đi thôi" Tiêu Cảnh đối với Đường Tịch đưa ra cùi chỏ cánh tay, mỉm cười nói, "Tiểu thư thân ái, ta có thể có được vinh hạnh mang tiểu thư vào sân sao?"

Đường Tịch cười một tiếng, đưa tay khoác ở tay anh, cười nói, "Dĩ nhiên có thể, công tử hoàn mỹ."

Anh em hai người từng bước từng bước hướng phòng yến hội bên kia đi tới, đưa tới dọc theo đường đi khách mới cùng phục vụ viên quay đầu

"Đó không phải là tam thiếu gia của Tiêu gia sao? Bên người anh ấy là bạn gái à? Một tiểu công chúa a!"

"Thật không nghĩ tới tam thiếu gia của Tiêu gia lại có bạn gái! Hơn nữa vóc người tốt như vậy!"

"Trời ạ, đó là tam thiếu gia của Tiêu gia a, rất đẹp trai a!"

Lúc này có không ít truyền thông tràn tới, đều đem ống cùng máy quay phim nhắm ngay Đường Tịch cùng Tiêu Cảnh, "Tiêu Tam thiếu gia, xin hỏi cái này là bạn gái của ngài sao?"

"Không biết vị tiểu thư này là thiên kim nhà nào?"

Đường Tịch nghe được những người đó đối thoại, trong lòng vô cùng không hiểu, cô cái này cùng với mặt bàn là một dạng vóc người, lại có thể có người nói cô có vóc người đẹp?

Người kia có phải hay không mù mắt à?

Còn nữa, các người thấy rõ, ta chỗ nào là tiểu công chúa, ta rõ ràng là nữ vương được không!

Tiêu Cảnh nguyên bản lo lắng Đường Tịch sẽ bởi vì những truyền thông kia đặt câu hỏi mà bất an, ngược mắt nhìn sang nhìn cô rõ ràng một bộ lòng

không bình tĩnh, còn mang một điểm lười biếng bộ dáng, anh có chút bật cười.

Ngay vào lúc này bỗng nhiên một trận an tĩnh, Tiêu Cảnh quay đầu liền thấy cha mẹ của mình đỡ ông của mình đi tới, lúc này Đường Tịch vẫn một mực kéo tay anh nói lỏng ra, hướng Dương Tinh Nhân bọn họ đi tới, anh nhún vai đối với phóng viên nói " "Các vị rất nhanh sẽ biết biết thân phận của cô ấy rồi " "

Dương Tinh Nhân là thấy qua Đường Tịch mặc cái váy công chúa này rồi, nhưng là lúc này xem xét thân thể Đường Tịch cùng với lúc đến một hồi, Tiểu Nhu bây giờ mặc cái váy này so với lúc ở chỗ trang điểm thuận mắt hơn rất nhiều. Không đúng, hẳn là thuộc về hoàn mỹ.

Mặc dù bà xem không ra nơi đó có cái gì không đúng, nhưng là cũng cảm giác cô thoáng cái thì trở nên rất đẹp.

Tiêu Hoàng Lịch cũng không nghĩ đến Đường Tịch trải qua trang điểm sau đó mặc vào bộ lễ phục đó lại biến thành một tiểu công chúa chân chính, ông nhủ này, thân mật sờ tóc của Đường Tịch một cái, "Tiểu công chúa của ba, ba thiếu chút nữa không có nhận ra con rồi."

"Ông nội cũng thiếu chút nữa không có nhận ra "

Đường Tịch người này có một cái tính tình, đó chính là dù là ai cũng được, chỉ cần tốt với cô, cô liền đối tốt lại với người đó, nghe ba người nói như vậy, cô lập tức thân mật nắm lấy cánh tay Dương Tinh Nhân làm nũng, "Ba mẹ cùng ông nội có phải hay không ghét bỏ Tiểu Nhu khó coi à?"

"Nơi đó, là quá đẹp dễ rồi" Tiêu lão thái gia cười ha hả nói

Trong lòng vô cùng vui vẻ yên tâm, xem ra cháu gái của mình cũng không có bởi vì không thể nhận về cha mẹ ruột của mình mà khổ sở.

Lúc này những phóng viên vốn là vây quanh Tiêu Cảnh đồng loạt chạy tới vây quanh bốn người, "Tiêu tiên sinh, nghe nói ngài hôm nay có một cái chuyện vô cùng trọng yếu muốn tuyên bố. Xin hỏi chuyện này là chuyện gì đây?"

Tiêu Cảnh thấy ba mẹ mình ông nội cùng em gái bị bao vây, lập tức chui vào, cười nói, "Các vị bằng hữu truyền thông, chúng ta đặt câu hỏi đây từng điểm từng điểm đến, không nóng này, sẽ có thời gian mười phút."

Lúc này Tiêu Hoàng Lịch đi tới trước, vẻ mặt tươi cười giơ tay lên ngăn cản những ký giả kia mồm năm miệng mười, "Hôm nay tổ chức người phóng viên này biết, đích thực là một món chuyện vui cùng mọi người tuyên bố "

Lúc này Dương Tinh Nhân kéo Đường Tịch đi tới trước, Tiêu Hoàng Lịch đưa tay kéo Đường Tịch, cười nói, "Đây là con gái Tiêu Hoàng Lịch tôi - Tiêu Nhu, bởi vì thể hệ trước đụng chạm, vừa mới sinh ra liền bị người cô ý ôm đi, trải qua 23 năm tìm chúng ta rốt cuộc tìm được, hôm nay ở nơi này đem con bé giới thiệu cho mọi người "

Những lời này của ông vừa nói ra, ký giả phía dưới ngay lập tức oanh động, ký giả bây giờ mặc dù đã đổi không biết bao nhiêu lần đổi, nhưng là tin tức năm đó khi Tiêu Nhị phu nhân mang bầu đứa bé thứ tư vẫn là oanh động, sau đó Tiêu gia cũng chỉ có ba người con trai, rất nhiều người đều suy đoán là thai nhi không có giữ được, Không nghĩ tới lại vào đúng lúc này ném ra một tin tức gây bùng nổ như vậy!

Trong lúc nhất thời các phóng viên đều điên cuồng, bọn họ điên cuồng hướng mặt trước tuôn, "Xin hỏi Tiêu phu nhân, Tiêu tiên sinh nói có phải là thật hay không đây?"

Bởi vì Tiêu Hoàng Lịch không có đảm nhiệm bất kỳ chức vụ nào ở tập đoàn Tiêu thị, mà là đi làm công việc quản lý thành phố, cho nên người ngoài đều gọi ông là Tiêu tiên sinh, xưng hô Tiêu Hoàng Nghị là Tiêu tổng, dùng cái này để phân chia thân phận hai người bọn họ.

Dương Tinh Nhân cười gật đầu, trong mắt chứa đựng nước mắt, "Đúng, tôi rất cảm kích Thượng Thiên, để cho tôi tìm về con gái "

"Xem Tiêu lão thái gia cười vui vẻ như vậy, lúc này cũng nhất định rất kích động chứ?" một người phóng viên bỗng nhiên đem vấn đề chuyển tới trên người Tiêu lão thái gia.

Tiêu lão thái gia rất ít xuất hiện ở trước mặt ký giả truyền thông, lúc này cũng khó nỡ nụ cười, "Đúng vậy, vốn cho là không có hi vọng rồi, ai biết Thượng Thiên lại đưa cho cái lão đầu tử ta đây một cái đại lễ vật, ta rất vui vẻ cháu gái của ta có thể trở Tiêu gia chúng ta. "

bỗng nhiên một cái phóng viên đặt câu hỏi, "Tiêu tiên sinh có thể trả lời một chút, người thu dưỡng Tiêu tiểu thư hoặc là bất cóc Tiêu tiểu thư là ai chăng?"

Tiêu Hoàng Lịch ánh mắt lóe lên một tia hung ác, lạnh lẽo nhớ tòa soạn báo kia.

Ngay vào lúc này Đường Tịch bỗng nhiên đứng dậy, cô hướng về phía ông kính khề mỉm cười, ánh mắt nhu hòa, nhưng là lại để cho người phóng viên mới vừa đặt câu hỏi kia sống lưng chột lạnh, ngay vào lúc này, Đường Tịch ôn nhu nói, "Tôi bị ai bắt cóc chuyện này vẫn là chuyện khiến ba mẹ tôi đau lòng, tôi không hy vọng các vị phóng viên lại muốn vạch trần vết thương của ba mẹ tôi, về phần tôi lúc trước???" Đường Tịch cảm giác một cái tay bỗng nhiên bắt lấy tay cô, cô quay đầu nhìn một cái, là Dương Tinh Nhân. Cô đối với Dương Tinh Nhân cười một tiếng, nói tiếp, "Tôi không có gì để giấu giếm, lúc trước tôi bị người ta mua được ở một chỗ sơn thôn tại thành phố W "

"từ nhỏ đã lớn lên trong núi, các người không cách nào tưởng tượng dáng vẻ của tôi trước kia, tôi lúc trước cũng không cách nào tưởng tượng, nguyên lai nơi này là nhà của tôi."

Chương 12: Cạnh tranh gia sản sao?

Phóng viên nhìn cô cứ thần nhiên phóng khoáng như vậy, căn bản không giống như là một đứa bé lớn lên từ trong khe núi, trong lúc nhất thời càng kích động rồi, "Xin hỏi Tiêu tiểu thư, ngài biết được ngài là Tiêu gia thiên kim sau, ngài là cảm tưởng gì đây?"

Đường Tịch nhú một cái, nói thật, trong nháy mắt khi cô biết mình biến thành Tiêu Nhu, là sét đánh giữa trời nắng.

"Thấp thỏm, ba mẹ của tôi có thể hay không không thích một đứa bé từ nhỏ lớn lên từ trong khe núi như tôi vậy." nói tới chỗ này Đường Tịch dừng một chút, quay đầu nhìn lấy Tiêu Hoàng Lịch cùng Dương Tĩnh Nhân, khẽ mỉm cười, "Nhưng là, sau đó tôi mới biết được, những thứ lo âu kia của tôi chỉ là dư thừa, bởi vì ba mẹ tôi, rất yêu tôi, thật rất yêu tôi."

Bỗng nhiên một phóng viên lau nước mắt, lòng đầy cảm phần nói, "Thật nên đem những bọn người kia một dạng cho trôi lại! Hoặc là toàn bộ bắn chết, thật là quá ghê tởm!"

Mà lúc này trong đại sảnh yến hội, Lâm Như sắc mặt âm trầm, "Một cái hội nhà báo sẽ bị bọn họ mở ra cái trò gì tới!"

"Nếu không chúng ta qua xem một chút đi, đừng để cho cái nha đầu kia nói nhảm" Tiêu Hoàng Nghị hơi nhú mày, "Nếu là lão Nhị ở trong hội nhà báo cản ngược lại chúng ta một cái, đến lúc đó thì phiền toái!"

"Cản ngược một cái?" Lâm Như hừ lạnh, "Đến lúc đó chúng ta không thừa nhận là được, lại nói, cái nha đầu quê mùa kia lão Nhị nhất định phải cạnh tranh đoạt lấy, nếu nó thích, vậy cũng chớ hối hận a!"

Mà Tiêu Cẩm Ninh đứng bình tĩnh ở một bên nghe được vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị vợ nói như vậy, ánh mắt lóe lên một tia được như ý nở nụ cười, Tiêu Nhu, xem đi, cha mẹ của mày nhưng không có chút nào quan tâm mày đâu, thậm chí cảm thấy cho mày mất thể diện, mày nói xem mày còn lấy cái gì tranh với tao đây?

Tiêu Hoàng Nghị nghe được khẩu khí này của vợ cũng biết vợ mình khẳng định bị Tiêu Nhu làm cho tức giận, cau mày hỏi, "Hôm nay có phải hay không các người lại đã xảy ra chuyện gì?"

Vừa nhắc tới cái này Lâm Như liền tức lên, "Cũng không phải là do cái nha đầu quê mùa đó hay sao, ở nông thôn không học giỏi, học những thứ Hương phụ thô tục vô lý kia, cứ như vậy ở bệnh viện cùng tôi mạnh miệng, tôi thật chỉ mong tôi chưa từng sinh ra một đứa con như vậy!"

Tiêu Cẩm Ninh nghe được Lâm Như nói như vậy, mau tới trước trấn an Lâm Như, thấp giọng nói, "Mẹ, mẹ đừng nóng giận, Có lẽ là bởi vì Nhu Nhu giận con, mới nói chuyện như vậy với mẹ. Đề là do con không tốt "

Lâm Như thấy Tiêu Cẩm Ninh thân thiện như thế, trên mặt thần sắc coi trọng một chút, bà ta vỗ một cái Tay của Tiêu Cẩm Ninh, lắc đầu nói, "Chỗ nào là lỗi của con rồi. Đó chính là nó quá hẹp hòi. Bất quá bây giờ được rồi, nó cũng sẽ không ở trước mặt mẹ ngại nhảm, mẹ có một người con gái như con là đủ rồi."

Nói đến đây về mặt Lâm Như nhu hòa hơn rồi, bà ta mỉm cười nói, "Đúng rồi, Thừa Vũ đâu? Tới chưa?"

Nhắc tới Lưu Thừa Vũ trên mặt Tiêu Cẩm Ninh tất cả đều là nụ cười hạnh phúc, cô ta gạt đầu, "Ân ần, con mới vừa cùng anh Thừa Vũ thông qua điện thoại, anh ấy đang ở trên đường tới "

Mà Tiêu Diễn đứng sau lưng bọn họ cách đó không xa nghe được đôi thoại của bọn họ, lòng mày nhú chặt với nhau

Bên này Đường Tịch bọn họ bởi vì phóng viên của hội nhà báo đặt câu hỏi rất nhiều, cũng phải đợi lại mấy phút, lúc này bỗng nhiên một người phóng viên nói, "Tiêu tiểu thư không hổ là tiểu thư của Tiêu gia, coi như nhiều năm như vậy một mực ở nông thôn sinh hoạt, trên người khí tức quý tộc nhưng là không sửa đổi được là sự thật "

Đường Tịch chân mày khẽ nhíu, khóe miệng cô hơi hơi móm một cái, "Đa tạ các vị truyền thông khen lắm."

"Về sau Tiêu Nhu của chúng tôi xin các vị ký giả truyền thông chiếu cố nhiều hơn rồi." Tiêu Hoàng Lịch thốt ra lời này xong, lập tức bảo vệ tới che chở bọn họ rồi đi.

Lúc này Lưu Thừa Vũ từ trên xe bước xuống thấy Tiêu Hoàng Lịch và một cô gái đi cùng với nhau, bỗng nhiên ngăn ra, cả người thất thần.

"Thật không nghĩ tới Tiêu Nhu biểu hiện tốt như vậy, không có chút nào mất bình tĩnh" Tiêu Hoàng Lịch về mặt vui mừng nhìn lấy Đường Tịch, càng xem càng hài lòng, ông bây giờ trong lòng là nhanh muốn cười lên tiếng, ông đến lúc đó muốn nhìn một chút cái người anh đem nhầm mất cả làm trâu chó, nếu như thấy mình ban đầu là vứt đi một cô con gái tài năng khó có được, là cái biểu tình gì.

Đường Tịch mỉm cười, bởi vì cái loại trường hợp như này, đối với cô mà nói chẳng qua là chuyện bình thường như cơm bữa.

Nhưng là Đường Tịch dĩ nhiên sẽ không nói như vậy.

Cô đối với bọn họ ngòn ngọt cười, "Đó là suy nghĩ của con, ngược lại đâu có nói sai, ba mẹ là như vậy a"

Tiêu lão thái gia cao hứng không ngâm miệng được, gật đầu liên tục, "Được, tốt, lão Nhị, đối với Tiểu Nhu thật tốt, về sau, ta về sau sẽ không bạ đâu vợ chồng hai đứa."

Tiêu Hoàng Lịch nghe một chút lão gia tử lại nói chuyện này, mặt lộ một chút không vui, "Ba, ba đang nói cái gì đây, con đều đã nói cho ba, con đối với công ty là thật không có hứng thú, ba cũng đừng nghĩ để cho con đi công ty đi làm, nếu như ba muốn mấy đứa nhà con đi làm, con đây ngược lại không có ý kiến gì cả!"

Tiêu Cảnh ở một bên nghe được đề nghị này của ba mình, lập tức giậm chân, như lâm đại địch xông lên, "Ông nội, ông nhưng ngàn vạn lần đừng có đem con tới công ty a! Con có công việc của mình thích, con là kiên quyết sẽ không đi công ty đi làm!"

Hai anh em Tiêu Dao cùng Tiêu Sái nguyên bản vẫn còn đang nhìn một chút hội nhà báo tiến hành được lúc nào, nghe được ông của mình nói như vậy, phản ứng lại cùng Tiêu Cảnh không còn một, hai, "Ông nội, chúng con cũng sẽ không vào công ty, hơn nữa anh cả cùng bác cả đem công ty cũng quản lý rất tốt, nếu như ông thật đặc biệt muốn đối tốt với chúng con, liền cho chúng con tiền đi! Nhiều tiền trực tiếp a!"

Tiêu Cảnh gật đầu biểu thị đồng ý với anh cả cùng anh hai mà nói, "Đúng vậy ông nội, Những thứ khác đều là gánh nặng, là gánh nặng được không?"

Tiêu lão thái gia thấy bọn họ như vậy như thế đầu không thôi, hai anh em nhà này, Mặc dù ngoài mặt duy trì hòa bình, nhưng là trong tối anh em hai người chính là không hợp nhau, Cho nên lão Nhị mới không muốn vào công ty, càng không để cho con của mình vào công ty, công ty hiện tại cũng là bởi vì lão Nhị tham chính, ba vợ của lão Nhị càng là tướng quân đức cao vọng trọng, rất nhiều người đều kiêng kỵ thế lực phía sau bọn họ, nhưng là chỉ có ông cụ biết, đây là do lão nhị kiêng kỵ ông cụ, nhưng là phải là có một ngày ông chết đi, công ty ở trong tay lão đại, lão nhị hoàn toàn bỏ mặc không để ý, cùng lão nhị xích mích, đến lúc đó Tiêu thị tập đoàn chỉ sợ cũng xong rồi.

Tiêu lão thái gia mặt trong nháy mắt liền trầm xuống

Đường Tịch cũng là bày ra vẻ mặt kinh ngạc, Người khác bởi vì cạnh tranh gia sản tranh bẽ đầu chảy máu, mà ngay cả bản thân cô đây cũng chính là bị những người cạnh tranh gia sản kia hại chết, bây giờ ngược lại tốt, bọn họ lại cảm thấy gia sản là gánh nặng?

Ngay vào lúc này Dương Tĩnh Nhân bỗng nhiên nói, "Hôm nay là dạ tiệc hoan nghênh Tiểu Nhu, chúng ta đi vào trước đi "

"Đúng vậy ông nội, mọi người sao lại có thể đối chủ như vậy chứ???" Tiêu Sái câu nói kế tiếp không có nói ra rồi, anh nhìn lấy Đường Tịch có chút sững sờ hỏi, "Vị mỹ nữ này là ai à?"

Tiêu Dao trước nhận ra Tiêu Nhu, ánh mắt lóe lên về kinh ngạc.

Lúc này Tiêu Cảnh ha ha cười ra tiếng rồi, anh nhìn có chút hả hê nói, "Em bây giờ siêu cấp muốn đem em gái mang theo vào yến hội, để cho một ít người nhìn một chút."

Mấy người trong lòng không hèn mà cùng gật đầu, đúng vậy, để cho những thứ người kia buổi sáng còn đang ghét bỏ Tiểu Nhu hối hận.

Đường Tịch dĩ nhiên nhìn thấu ý nghĩ của bọn họ, cười giả dối, "Xem em thì được thôi nhưng là phải đưa tiền "

"Ha ha ha???" Tất cả mọi người bị chọc cười.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Vóc người ma quỷ

"Được rồi, Tiểu Nhu cùng anh trai con đi lên lầu đi, phòng yến hội trong kia có một tầng lầu, một hồi con từ trên lầu đi xuống" Tiêu Hoàng Lịch định cho Đường Tịch ra sân kiểu công chúa, vừa ra sân chính là tiêu điểm của tất cả mọi người.

Ba anh em Tiêu Dao lập tức đứng ra, miệng đồng thanh nói, "Được a "

Tiêu Sái tròn mắt nhìn hai anh em bọn họ một cái, "Hai người làm gì? Các người có đẹp trai bằng em không? Nhất định phải là em phụng bồi Tiểu Nhu cùng đi ra sân a!"

"Anh cứ đi!" Tiêu Cảnh một cước đá đi, "Em còn đẹp trai hơn anh gấp trăm lần được không! Còn nữa, em là anh ba, em chỉ cách Tiêu Nhu có hai tuổi, em cùng em ấy khoảng cách là gần nhất, em theo em ấy ra sân!"

"Hừ" một tiếng khinh thường hừ lạnh truyền tới, bên trong ánh mắt lạnh lùng của Tiêu Dao bắn ra một nhánh tên ngầm, anh nhìn lấy hai đứa em của chính mình đang so xem ai đẹp trai hơn, lạnh lùng nói, "Anh là anh cả, anh có tư cách nhất "

"Rất nha, tư cách cái giá!" anh em hai người cùng nói

Dương Tinh Nhân nhìn mấy đứa nhà mình bởi vì có thêm một cô em gái mà chịu ảnh hưởng, còn có thể thấy thời điểm con trai lớn chính mình đáng yêu như vậy, bà không khỏi càng vui mừng rồi, Tiêu Nhu thật là ngôi sao may mắn mang lại hạn phúc phúc của bà a!

"Được rồi, mấy đứa các con đừng cãi cọ" ngay tại thời điểm anh em ba người mồm năm miệng mười toàn bộ không ngừng Tiêu Hoàng Lịch bỗng nhiên nói, "Ba anh em các con thật sự là khó phân cao thấp, vậy thì để cho người làm ba như ta đây tự mình mang theo con gái của mình tham dự đi!"

"Không được!" Anh em ba người miệng đồng thanh nói

"Ha ha!!!" Tiêu lão thái gia cười ra tiếng, đây là nụ cười coi mở nhất sau nhiều năm như vậy của ông cụ, ông nhìn lấy ba anh em, cười nói, "Được rồi, anh em ba người các con coi như là kỳ sĩ của con bé đi, đi thôi "

Dương Tinh Nhân cũng gật đầu, "Phương thức xử lý này của ba là tốt nhất rồi "

"Đi thôi em gái" Tiêu Sái là nhiệt tình nhất.

Đường Tịch gật đầu, " Được, đi thôi "

Nói rồi cô xách váy đi lên lầu, thời điểm cô đi qua một chiếc gương tường thời, cô bỗng nhiên dừng bước, cô nhìn mình trong kính, bỗng nhiên có một loại cảm giác không nói ra được!

Mẹ, người công chúa quý tộc này là từ đâu tới!

Cô thiếu chút nữa đem Tiêu Nhu nhận thức thành Đường Tịch cô rồi!

Cmm, cái vóc người ma quỷ này!

Còn có lớp phấn trang điểm trên mặt này!

Đây chính là cái gọi là chức năng tô điểm hoàn mỹ mà 008 nói đó sao? Cmm, thật là tô điểm a, nguyên bản bộ ngực bằng phẳng trực tiếp biến thành 32C! Còn có đôi mắt này cùng mũi là chuyện gì xảy ra?

008 người có thể nói trước hiệu quả này cho ta a!

Khó trách bọn họ thấy cô đều lộ ra ánh mắt kinh ngạc như thế đâu!

Chính là cô tự nhìn đến đều sắp không nhận ra được nữa rồi!

Tiêu Dao thật giống như nhìn thấu Đường Tịch có cái gì không đúng, anh thấp giọng hỏi, "Tiêu Nhu, thế nào?"

Đường Tịch phục hồi tinh thần lại, lập tức lắc đầu, "Không việc gì, chúng ta lên đi "

Đường Tịch cùng ba anh em Tiêu Dao lên lầu, lúc này Lưu Thừa Vũ thật vất vả mới bỏ qua được đám phóng viên đi tới, anh ta hơi nhủ này, lại có cô gái xinh đẹp như vậy

Lúc này Tiêu Cẩm Ninh một mực ở bên trong phòng yến hội không được Lưu Thừa Vũ đi tới, "Anh Thừa Vũ, anh đã đến rồi thế nào không vào đi?"

Lưu Thừa Vũ lúc này mới thu tâm mắt lại, đối với Tiêu Cẩm Ninh cười một tiếng, "Mới vừa nhận một cú điện thoại" nói rồi thân mật ôm lấy hông của Tiêu Cẩm Ninh, "Đi thôi, chúng ta vào đi thôi "

Tiêu Cẩm Ninh ngọt ngào gật đầu một cái, "Ừ, đi thôi "

Bên này Đường Tịch đi theo ba anh em lên lầu, có thể từ trên lầu thấy được người bên trong phòng yến hội dưới lầu, Đường Tịch lúc trước chính là không thích ứng được, cộng thêm thân phận địa vị của cô ở nơi đó, cho nên cũng cần bản không cần đi ra ngoài xã giao, bây giờ thấy cảnh tượng như vậy, cô bỗng nhiên có chút trở nên đau đầu

Bất kể thế nào đều không trốn thoát như vậy thì xã giao a!

Chính là bởi vì biểu tình đau khổ không muốn xã giao của cô lộ ra, nhưng đều rơi vào trong tầm mắt của ba anh em Tiêu Dao, liền cho rằng cô là do thấy được nhiều nhân vật thượng lưu của thành phố A như vậy, cho nên mất bình tĩnh rồi, thủy chung là không có một cô bé nào gặp qua những tình cảnh này, mất bình tĩnh cũng là phải!

Tiêu Cảnh quan tâm lên tiếng an ủi,

"Em gái ngại đừng sợ, lập tức đi theo bên người anh ba, anh ba bảo vệ em."

"Đi đi đi, cái thân thể nhỏ kia của em mà có thể bảo vệ ai a" Tiêu Sái từng thanh đầy Tiêu Cảnh ra, về mặt cứng chiều nói với Đường Tịch, "Em gái a, một hồi anh hai bảo vệ em a, anh hai nhưng là siêu cấp lợi hại đây, đai đen Taekwondo nha"

Đường Tịch nhướn mày, "Thật à?"

Xem ra chính mình nếu muốn tăng được giá trị võ lực lên mà nói, có thể tìm anh hai rồi!

Ngay tại thời điểm Tiêu Sái dương dương tự đắc gật đầu, tiếng Tiêu Dao khinh thường hừ lạnh lần nữa truyền tới, Tiêu Sái nghe một chút lập tức bốc lửa, anh mắt trợn lên giận dữ nhìn Tiêu Dao, "Anh cả, anh có ý kiến à? Tôi tỷ thí a!"

"Em chắc chắn em có thể đánh anh?" Tiêu Dao liếc Tiêu Sái một cái "Bây giờ PK sao?"

Tiêu Sái lập tức yên, anh hai bước trốn sau lưng của Đường Tịch, oán niệm nhìn về mặt khinh thường Tiêu Dao, "Anh không phải là ý vào anh bây giờ là xử trường nơi nào đó nha!"

Xử trường nơi nào đó??? Ánh mắt Đường Tịch nghi hoặc nhìn về phía Tiêu Dao.

Tiêu Sái thấy lời nói của mình đưa tới sự chú ý của em gái, lập tức nín hót chạy tới trước mặt Đường Tịch thấp giọng nói, "Em gái, người bình thường anh sẽ không nói cho họ đâu nha, anh sẽ lạng lẹ nói cho em, anh cả là ương tình xử trường, không chỉ là nắm giữ cơ mật, thân thủ cũng là muốn làm dọa người"

"Tiêu Sái!"

Ánh mắt Tiêu Dao giống như một cái Lãnh Dao phóng tới, Tiêu Sái lập tức chột có lên tiếng rồi

Đường Tịch ánh mắt sáng lên, vậy xem ra mình có thể học công phu từ anh cả a!

Chẳng qua là! Đường Tịch nhìn về phía Tiêu Sái, cười hắc hắc, "Anh hai, điều bí mật này, anh đã nói với bao nhiêu người?"

Tiêu Sái gãi gãi đầu, "Quên"

Tiêu Dao thấy Đường Tịch cười giảo hoạt như thế, tự nhiên có lòng từ bi hiềm thấy bỏ qua Tiêu Sái, sau đó đi tới bên người Đường Tịch, đối với Đường Tịch đưa ra chính cùi chỏ của mình ra, thấp giọng nói, "Chớ khản trương"

Tiêu Sái thật ra thì cũng không có đến mức không đáng tin cậy như thế, chuyện này trước mắt cũng chỉ ba anh em nhà anh biết, ngay cả Dương gia cũng không có vài người biết, bao gồm ông ngoại làm tướng quân của bọn họ cũng không biết.

Đường Tịch lần này mới biết bọn họ cho là cô đang khản trương, cho nên bọn họ mới có thể nói với cô những thứ kia để hóa giải Tâm tình của cô, nghĩ tới đây, trong lòng cô cảm thấy ấm áp, đưa tay khoác ở tay Tiêu Dao.

"Anh cả, anh ngại ăn gian a!" Hai anh em Tiêu Sái gào khóc theo ở phía sau, "Đáng ra anh nên để cho tiểu Nhu Nhu tự chọn đấy!"

Tiêu Dao dừng bước, quay đầu nhìn về phía anh em hai người, ánh mắt hai người nào đó sáng lên, vừa định lên tiếng để cho Đường Tịch chọn lại, Tiêu Dao lạnh giọng đánh tan vỡ ảo tưởng của bọn họ, "Tiểu Nhu mới vừa không phải là lựa chọn sao?"

Cmm! Cái đồ tổng tài bá đạo a!

Thật là liền cùng cô trước kia giống nhau như đúc a!

Tại sao có thể thân thiết như vậy đây!

"Tiêu Dao, anh quá không biết xấu hổ!" Hai anh em Tiêu Sái nổ tung.

Tiêu Dao hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói, "Hừ, loại da mặt này, là chỉ có người cùng trên một chiến tuyến, mới có thể thừa nhận lẫn nhau."

Ánh mắt Đường Tịch chớp chớp, những lời này thế nào lại quen tai như vậy đây??

Thật giống như ở nơi nào nghe qua một lần???

Tiêu Dao nói xong mang theo Đường Tịch từng bước từng bước hướng cầu thang đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14: Kinh diễm ra sân

Ngay vào lúc này bên trong phòng yến hội huyền ảo bỗng nhiên vang lên tiếng âm nhạc du dương, bên trong phòng khách ánh đèn trong nháy mắt dập tắt, mọi người ở đây xôn xao trong nháy mắt, một bó ánh đèn bất ngờ chiếu sáng xoay tròn xung quanh bốn anh em đang đứng trên cầu thang.

Cơ hồ ánh mắt của mọi người đều thả trên người các cô.

Ngay vào lúc này trong đầu Đường Tịch bỗng nhiên vang lên âm thanh gợi ý của hệ thống!!!

[hệ thống: Nữ vương thân ái, xin hỏi người có hài lòng kinh hi mà ta đã đưa cho không?]

Đường Tịch nhú mày, tạm được đi

[hệ thống: Nữ vương đại nhân ngài hài lòng liền có thể]

Người có chức năng đầu độc tâm?

[hệ thống: Nữ vương đại nhân, đừng quên chúng ta bây giờ là khóa lại tốt lắm nha]

OK, 008 người thật giỏi!

[hệ thống: Đa tạ nữ vương đại nhân tán dương, bây giờ ngài đi nghiên ép toàn trường đi!]

Đường Tịch khước miệng móc một cái, yên tâm giao cho cái ta đi

Cô kéo tay của Tiêu Dao nhìn về phía phía dưới, ánh mắt của cô giống như là nữ vương bao quát chúng sinh, cao không thể chạm, Tiêu Dao đứng tại nơi cách cô gần nhất, vốn là muốn đưa tay đỡ cô để tránh xuống cầu thang té, nhưng là xoay người liền thấy khước miệng cô ôm lấy một nụ cười mỉm mê người, trong mắt mang theo tia sáng chói mắt, một cái chớp mắt, anh nín thở

Anh có cảm giác mình hô hấp nhiều hơn một lần, khả năng sẽ không thấy cô.

Đường Tịch biết Tiêu Dao đang suy nghĩ gì, cô từ trước đến giờ đều có cái loại này mị lực, đã từng có một người nói qua, "Chỉ cần em cứ như vậy cười một tiếng, toàn thế giới âm thầm kia đều phai mờ rồi"

Nếu như là trước kia tiêu điều cười như vậy, nhất định là không đạt tới hiệu quả mà cô mong muốn như thế này, nhưng là có chức năng hoàn mỹ tô điểm của 008, đem tất cả nơi hoàn mỹ lại càng trở nên hoàn mỹ, vậy nên lúc này phối hợp nụ cười như thế, đủ để cho toàn trường thất sắc

Đường Tịch trong mắt hiện lên nụ cười, nhẹ giọng nói với Tiêu Dao, "Anh trai, đi thôi "

Tiêu Cẩm Ninh đứng ở trong hành lang thấy Đường Tịch cứ như thế phát quang, hai tay chặt chẽ nắm, móng tay thật sâu mà lâm vào trong lòng bàn tay, lại không có chút cảm giác đau nào.

Lưu Thừa Vũ đứng bên cạnh cô ta hoàn toàn thất thần, cô ấy??? Đến nơi này rồi?

Lâm Như nhìn lấy con bé đó cứ từng bước từng bước đi xuống lầu, như một cô công chúa, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cổ mùi vị rất không thoải mái

Lúc này ánh đèn phòng khách chột sáng, trên sân có một bó ánh đèn, Tiêu Hoảng Lịch đứng ở trên sân khấu nhìn lấy bốn anh em từ trên cầu thang đi xuống, "Cảm ơn các vị tới tham gia dạ tiệc hoan nghênh cha tôi, dĩ nhiên tối nay còn có một việc rất trọng yếu cũng phải cùng mọi người chia sẻ, vậy chính là con gái của Tiêu Hoảng Lịch tôi - Tiêu Nhu, chúng tôi đã tìm thấy con bé, tối nay là thời điểm con bé trở về gia đình nhà chúng tôi, cũng hy vọng mọi người có thể chúc phúc con gái của tôi, tương lai một mảnh tốt đẹp "

"Nguyên lai là con gái của Tiêu tiên sinh a, thật xinh đẹp a "

"Trời ạ, trong nháy mắt khi cô ấy mới vừa đi xuống đó, tôi thiếu chút nữa không có phản ứng kịp, thật sự là quá đẹp "

"Khí chất đó đơn giản là quá tốt, giống như là khí chất trời sinh của một công chúa."

"Còn có ba công tử của Tiêu tiên sinh, cũng quá đẹp trai, trái tim của tôi mới vừa đều thiếu chút nữa nhảy ra ngoài "

Ở mấy câu nói trong thời gian Đường Tịch cùng Tiêu Dao bọn họ đã tới phòng khách, những người khác rất tự nhiên liền nhường cho bốn anh em nhà họ Tiêu một con đường, Đường Tịch đối với những người đó khẽ gật đầu biểu thị lòng biết ơn, sau đó từng bước từng bước hướng phía Tiêu Hoảng Lịch

cùng Dương Tinh Nhân đi tới

Ba anh em Tiêu Dao đem Đường Tịch hộ tống đến dưới sân khấu, liền không có tiếp tục đi phía trước, Tiêu Hoàng Lịch đi về phía trước một bước, hướng Đường Tịch đưa tay ra, Đường Tịch một cái tay xách váy, Sau đó đem cái tay còn lại giao cho Tiêu Hoàng Lịch, Tiêu Hoàng Lịch cầm tay của cô mang theo nàng đi lên sân khấu.

Tiêu Hoàng Lịch dẫn Đường Tịch đi tới trước micro trước mặt, đem toàn bộ sân khấu giao cho cô, Đường Tịch nhìn Tiêu Hoàng Lịch một cái, Tiêu Hoàng Lịch cho là cô sợ hãi, nhẹ giọng nói với cô một câu cố gắng lên, Đường Tịch nhẹ nhàng gật đầu, cho Tiêu Hoàng Lịch một ánh mắt ý nói với ông là hãy yên tâm, sau đó lên đi về trước đến micro bên cạnh, dùng lễ nghi tiêu chuẩn nhất cho mọi người cúi chào một cái, sau đó đứng ở trước micro, nói, "Chúc mọi người buổi tối tốt lành, tôi là Tiêu Nhu, cảm ơn mọi người tối nay đã đến "

Thanh âm của cô như dòng chảy, uyển chuyển du dương, để ở bên trong một đêm hè nóng bức sốt ruột tức khô người tỉnh xuống tim

Tiếng vỗ tay như sấm vang lên.

Đường Tịch an tĩnh chờ tiếng vỗ tay đi qua, lại mỉm cười nói với, "Cảm ơn các vị đối với tôi hoan nghênh, cũng cảm tạ các vị cho tôi tiếng vỗ tay, từ nay về sau mong các vị chiếu cố nhiều hơn, cảm ơn mọi người "

Tiêu Cẩm Ninh nhìn Đường Tịch đứng ở trên sân khấu, trong lòng hận không được để cho cô từ trên sân khấu té xuống, té chết là tốt, nhưng là Đường Tịch vẫn như cũ đứng ở nơi đó hưởng thụ tất cả ánh nhìn chăm chú của mọi người!

Không, không phải là như vậy!

Cô ta mới hẳn là đối tượng thật sự để cho mọi người nhìn chăm chú! Cô ta mới là nữ nhân vật chính duy nhất của tối nay! Cô ta mới là người hưởng thụ tất cả!

Tiêu Nhu cái gì cũng không phải, cô chỉ là một đứa hai lúa lớn lên từ trong núi, cô hẳn là thời điểm thấy những người này, nhút nhát lui về phía sau, không dám lên sân khấu, bị tất cả mọi người cười nhạo, mà không phải muốn như bây giờ như cá gặp nước, lấy được sự yêu thích của nhiều người như vậy!

Cô ta mới là công chúa được chú ý nhất đó!

"Cô ấy là em gái họ của em?" Âm thanh của Lưu Thừa Vũ phá vỡ suy nghĩ của Tiêu Cẩm Ninh.

Tiêu Cẩm Ninh quay đầu lại, nhìn thấy cặp mắt Lưu Thừa Vũ đều trên người Tiêu Nhu, nhất thời trong lòng cô đối với Tiêu Nhu càng hận hơn, nhưng là cô vẫn kéo lên khóe miệng, ôn nhu đối với Lưu Thừa Vũ gật đầu một cái, "Đúng vậy, là con gái thất lạc ở bên ngoài nhiều năm của chú hai "

Lưu Thừa Vũ gật đầu, "Thì ra là như vậy "

Tiêu Cẩm Ninh cười một tiếng, nhu nhu gật đầu, "Đúng vậy, Tiêu Nhu ở bên ngoài đã phải chịu rất nhiều khổ cực, bây giờ cuối cùng là có thể trở lại Tiêu gia chúng ta, thật sự là quá khó khăn rồi "

Lưu Thừa Vũ liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, cho là Tiêu Cẩm Ninh đã thật sự thương tiếc Tiêu Nhu, cười vỗ bả vai Tiêu Cẩm Ninh một cái, ôn nhu nói, "Em đó, chính là quá thiện lương, mỗi người trên thế giới này cũng đều không dễ dàng, nàng bây giờ cũng coi là thời gian cực khổ đã qua rồi, cô ấy lúc này chính là một tiểu công chúa chừng chạc khiến mọi người phải ngoái nhìn, cũng coi là không thua thiệt chuyện cô ấy lúc trước chịu khổ "

"Anh Thừa Vũ, anh không thể nói như vậy, dù sao thời gian trước đây của Tiêu Nhu phải trải qua rất chất" cô ta vừa nói vừa cười một tiếng, "Bất quá giống như là anh nói, bây giờ Tiêu Nhu cũng coi là thời gian cực khổ đã qua rồi "

Lưu Thừa Vũ ôm lấy cả hông của cô ta, nhẹ nhàng điểm cái mũi của cô ta một chút, trêu nói, "Em nha, nói chuyện chính là ngọt như vậy "

Tiêu Cẩm Ninh thấy Lưu Thừa Vũ như vậy tự nhủ mà nói, trái tim cuối cùng thả lại trong bụng, cô ta đưa ánh mắt nhìn về phía Đường Tịch, Tiêu Nhu, coi như mấy bây giờ muốn người chú ý thì như thế nào, người đàn ông vốn nên thuộc về mình, thủy chung lại là yêu tao, là thuộc về tao, hết thấy các thứ này là mình không bao giờ cướp được!

Trên sân khấu Tiêu Nhu lại xem cũng không có liếc nhìn cô ta một cái.

Đường Tịch mặc dù không thích cùng người xã giao, nhưng là ứng đối người khác tăng bốc, đó là có một bộ phương pháp, đó chính là hướng về phía sống mũi của đối phương ngán người, sau đó thỉnh thoảng lộ ra di nhân mỉm cười

Cho nên cô lúc này liền chính đang đối với người khác sống mũi ngán người bên trong

Nguyên bản rất nhiều người đều là tới mời Đường Tịch lúc nào rảnh thì đi ra ăn cơm, nhưng là đều bị Dương Tinh Nhân cản lại rồi

Bởi vì là Dương Tinh Nhân cản lại, rất nhiều người đều không dám nói gì, bởi vì lấy thân phận và địa vị của Tiêu Hoàng Lịch bây giờ, nếu như ông không quan tâm cổ phần trong công ty mà nói, vậy thì căn bản không cần đi ra ứng thù

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Nước thần tiên thay đổi da

Trong một đêm phải xã giao liên tục đã làm cho Đường Tịch lúc về đến nhà đều đã cảm giác toàn thân cái gì cũng đều không phải là của mình nữa rồi, trở lại gian phòng của mình cõ bỏ bộ lễ phục công chúa, trên người chức năng hoàn mỹ tô điểm cũng tự động biến mất, Đường Tịch cúi đầu nhìn cặp ngực bằng phẳng của mình một cái, lại soi gương, da thịt cũng khôi phục trở lại, không có chói mắt như vậy rồi.

Đường Tịch nằm ở trên giường mở ra hệ thống, hưng phấn hỏi, "008, ta hiện tại giá trị kinh nghiệm là bao nhiêu rồi hả?"

[gợi ý của hệ thống: Trước mắt tổng hợp điểm kinh nghiệm EXP là:

Điểm kinh nghiệm EXP: 35/ 800

Giá trị võ lực: 0/ 100

Giá trị thể lực: 10/ 100

Giá trị nhan sắc: 7/ 100

Giá trị vóc người: 1/ 100

Giá trị mị lực: 15/ 100

Giá trị báo thù: 0/ 100

Giá trị tài lực: 0/ 100

Giá trị vạ mặt: 2/ 100]

Đường Tịch nhìn một cái, chính mình tham gia trong một đêm dạ tiệc, mị lực giá trị cùng nhan giá trị lại tăng trưởng nhiều như vậy, ngay lập tức đã hưng phấn muốn điên, "Có thể à 008, ta bây giờ lại có nhiều như vậy điểm kinh nghiệm EXP nữa à "

[hệ thống: Mời kí chủ tiếp tục cố gắng, sớm ngày đạt tới mục tiêu của mình]

008 lần nữa khôi phục cái bàn là hệ thống đó.

Đường Tịch lập tức phát hiện biến hóa của nó, nhú mày nói, "Ha, cảm thấy được ngươi hãy cứ gọi ta nữ vương hoặc là nữ thần tượng đối dễ nghe "

[hệ thống: Người bây giờ không có một điểm điều kiện để làm nữ thần hoặc là nữ vương]

Đường Tịch tức giận trực tiếp nhảy mà bắt đầu, "Này, ngươi xem thường người a, ít nhất ta có một trái tim một tâm hồn của nữ vương a!"

Cô bây giờ cuối cùng là biết tại sao ở trong yến hội 008 sẽ để cho cô làm nữ vương đại nhân, nguyên lai là bởi vì cô thời đó không chỉ có khí tràng cùng vóc người mà còn có tướng mạo!

Đơn giản là lấy tướng mạo nhìn người! Rất đáng hận rồi!

[hệ thống: Ta cũng có một trái tim làm một hệ thống trâu nhất, nguư bức nhất toàn bộ vũ trụ a, nhưng thực tế thì luôn tàn khốc, mời tiếp thu thực tế đi]

Đường Tịch hoàn toàn bị 008 kích thích muốn phân thắng bại, một cái tát của cô vỗ vào bộ lễ phục công chúa của mình trên giường, kiên định nói, "Được, ta đây sẽ để cho ngươi xem một chút, ta là thế nào trong thời gian ngắn nhất biến thành nữ thần!"

[hệ thống: Keng??? Bởi vì kí chủ thông qua khảo nghiệm nội tâm kiên định của bản thân, đặc biệt tặng một bộ trang bị nước thần tiên thay đổi da, xin hỏi kí chủ có tiếp nhận cũng như sử dụng hay không]

Đường Tịch khóe mắt co quắp hai cái, "A, thật đúng là kinh hi a" Đường Tịch nói xong đưa tay click rồi xác nhận tiếp thu.

Nhìn lấy trên giường xuất hiện toàn bộ một bộ nước thần tiên thay đổi Đường Tịch khóe mắt co quắp hai cái, quả nhiên cái gì cũng có a!

Thuận tay cầm lên một chai nhũ dịch Đường Tịch nghiên cứu một chút, phát hiện chữ viết phía trên lại là sao Hỏa văn, cô ngay lập tức đã hết ý kiến, "Ta nói này 008, đây là cái sản phẩm của quốc gia nào đây a?"

Đồ trang điểm trước kia của cô dầu gì cũng là những đồ trang điểm đứng đầu toàn cầu, hơn nữa yêu cầu của cô đối với đồ trang điểm vô cùng nghiêm

khắc, cơ hồ là tất cả những đồ trang điểm xa xỉ nhất trên toàn thế giới cô đều sở hữu và làm toàn bộ lý giải, căn bản không có nghe qua cái mỹ phẩm dưỡng da này a!

[hệ thống: Nước thần tiên thay đổi da là sau khi thông qua khảo sát da thịt của Tiêu Nhu đặc biệt nghiên cứu ra cực phẩm đồ trang điểm]

Thấy rằng chức năng hoàn mỹ tô điểm của 008 cho lúc trước thật sự là làm cho người ta hưng phấn, Đường Tịch hai mắt sáng lên hỏi, "Như vậy mỹ phẩm dưỡng da có hiệu quả gì?"

[hệ thống: Hiệu quả cao nhất mà nó đạt tới là ai thấy cũng thích hoa gặp hoa nở]

"Ha ha đi" Đường Tịch cười lạnh, cái này nói rồi còn không bằng không nói đi!

Loại trừ trừ

Âm thanh Dương Tĩnh Nhân ở ngoài cửa vang lên, "Nhu nhi, mẹ có thể vào trong được không?"

Đường Tịch vội vàng đem mỹ phẩm dưỡng da bỏ lên trên bàn, chạy tới mở cửa cho Dương Tĩnh Nhân, "Mẹ có chuyện gì sao?"

Dương Tĩnh Nhân nhìn thấy bộ quần áo mà Đường Tịch đang mặc là bộ quần áo mà cô mặc tới tiệm trang điểm sáng nay, ánh mắt lóe lên một tia áy náy, đưa bộ quần áo ngủ bà cầm trong tay cho Đường Tịch, "Nhu nhi, mẹ xin lỗi, đều là mẹ không có cân nhắc chu toàn, cũng không nghĩ tới con cũng không có bộ quần áo ngủ bình thường nào, ngày mai cùng đi shopping với mẹ, để mẹ mua cho con một chút quần áo đi "

Đường Tịch cúi đầu nhìn bộ quần áo mà mình đang mặc trên người này,

Đúng là có chút giống học trò nghèo, vì vậy cũng không kiêu cách gật đầu đáp ứng, "được rồi mẹ, ngày mai chúng ta lại đi, mẹ còn có chuyện gì sao?"

"Con???" Dương Tĩnh Nhân nhìn lấy Đường Tịch bây giờ, lắc đầu một cái, "Không sao, con tốt nhất nên nghỉ ngơi sớm đi, sáng sớm ngày mai mẹ tới gọi con thức dậy "

Đường Tịch gật đầu, tự mình đưa Dương Tĩnh Nhân đi ra ngoài, mới trở về bên trong phòng mình liền bắt đầu điều phối mặt mình???

Sáng sớm ngày thứ hai Đường Tịch dậy đặc biệt sớm, cô đến vườn hoa dưới lầu chạy 20 vòng lại làm một chút kéo duỗi sau ở trong hoa viên bắt đầu kéo mình.

Sau đó dựa theo một bộ kiện thân pháp của mình trước kia bắt đầu kiện thân.

Cô đã quyết định đem Tiêu Nhu rèn luyện thành một Đường Tịch thứ hai.

Cô chính là Đường Tịch, cô chưa bao giờ phải mềm yếu, cũng chưa bao giờ phải chấp nhận.

Lúc này trong biệt thự ba anh em Tiêu Dao mỗi người bung một ly cà phê không hẹn mà cùng đi tới ban công trên lầu hai, nhìn lấy Tiêu Nhu chính là vẫn đang ở dưới lầu luyện tập

Tiêu Cảnh nhấp một ngụm cà phê, nhàn nhã tựa vào bên trên một cây trụ La Mã, khoe miệng câu lên một đường cong nhỏ, "Các anh không cảm thấy cô em gái này của chúng ta đặc biệt không giống nhau sao?"

Tiêu Sái gật đầu, "Đúng vậy, rất không một dạng, vô cùng có ý tứ "

Tiêu Dao nhấp một miếng cà phê không nói lời nào, thật sự là thân hình vóc dáng của cô rất không một dạng, nếu như là những cô gái khác thì khi trở lại một gia đình như vậy ít nhất phải câu nệ một đoạn thời gian rất dài, thậm chí là sẽ lo sợ bất an tới suy đoán tâm tư của mỗi một người bọn họ, hoặc là nghĩ trăm phương ngàn kế dung nhập vào cái gia đình này

Nhưng là cô không hề giống như vậy, cô lại giống như vốn là từ nhỏ lớn lên trong trong nhà này.

Tiêu Cảnh nhìn thấy Tiêu Dao yên lặng, lập tức nhỏ nước bọt, "Anh cả khẳng định lại đang phạm im lìm rồi, hiện tại ý nghĩ trong đầu anh ấy chắc chắn là rất nhiều, nhưng chính là không muốn nói ra."

Tiêu Sái nhún vai, "Đã sớm thành thói quen" vừa nói vừa đưa ánh mắt thả trên người Đường Tịch, có chút hăng hái nói, "Mọi người xem, bộ kiện thân pháp mà bây giờ con bé đang tự rèn luyện kia, nhưng là đặc biệt chuyên nghiệp, hơn nữa???" Mọi người có phát hiện không? Đây là kiện thân giới Michael, kiện thân pháp hương khoa, bộ kiện thân pháp này năm đó một bộ bán hai trăm ngàn, hơn nữa hạn chế mười bộ, sau đó phương khoa này đã bị công chúa Đường Tịch của tập đoàn đế quốc mua, kiện thân pháp này liền thất truyền, bộ kiện thân pháp này, tại sao con bé lại có nó?"

Tiêu Cảnh như rồng mây, "Anh nói cái gì cơ? Phương khoa?"

Người yêu kiện thân không có khả năng không biết phương khoa, phương khoa coi như là huấn luyện viên thể hình được phụ nữ cả thế giới yêu thích nhất, năm đó biên soạn ra bộ aerobics đó nhưng là vô số phái nữ phúc âm, chỉ cần dùng aerobics của anh ta, nhất định sẽ có một bộ vóc người hoàn mỹ đấy!

Đường Tịch rèn luyện xong ngừng đầu liền thấy ba anh em bọn họ đang đứng ở trên ban công nói chuyện phiếm, cô cười với bọn họ, "Sớm a "

Vô cùng tự nhiên

Tiêu Dao gật đầu, "Sớm "

Lúc này Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh mới nhìn thấy mặt cùng ngực Đường Tịch???

"Con bé??? Con bé???" Tiêu Cảnh chỉ Đường Tịch đang hướng bên trong biệt thự đi tới, không tưởng tượng nổi nói, "Con bé thế nào biến thành như vậy?"

Tiêu Sái gật đầu, "Đúng vậy, thế nào cũng lại biến thành cây đậu cô-ve nhỏ rồi hả?" Hơn nữa còn là cây đậu cô-ve nhỏ âm thầm vô quang!

Tiêu Dao hừ lạnh một tiếng, "Con bé lúc nào không phải là như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Anh thật nông cạn

"Ngày hôm qua a!" Tiêu Cảnh làm động tác đau lòng, tại sao lại như vậy? Ngày hôm qua bên ở gần nhau như vậy, hẳn rõ ràng thấy hết mọi thứ trên người cô đều là thật, vóc người hoàn mỹ tuyệt đối không phải ngực lép, cũng sao có thể đậm lên a! Nhưng là ai có thể nói cho hắn biết, tại sao hiện tại ở trên người cô là như thế nào, tất nhiên không thể nói rồi!!!!

Tiêu Sái chán nản gật đầu một cái, "Thấy vóc dáng của Tiểu Nhu, bỗng nhiên cảm giác tối ngày hôm qua giống như là gặp một giấc mộng "

Lúc này Đường Tịch đã lên lầu, cô vừa vặn nghe được những lời này của Tiêu Sái, không nhịn được phốc phốc cười ra tiếng, "Phốc??? Anh hai, tối ngày hôm qua anh không có nằm mơ "

"Cái kia tối hôm qua là giả sao?" Tiêu Sái nhìn chăm chăm Đường Tịch hỏi

Phốc phốc???

Đường Tịch nghe được câu hỏi này của tiêu sái cười ra tiếng tới đau ruột, bộ dạng lúc cô cười đặc biệt đẹp, ánh mắt cong cong giống như trăng lưỡi liềm, nàng nhìn Tiêu Sái nói, "Anh Hai à, cái gì giả chứ, chẳng qua là hóa trang, nhiều chính mình lột mấy cái đậm mà thôi, các người thật sự cho rằng vóc người của em hoàn mỹ à?"

Nói tới chỗ này Đường Tịch cười càng lớn, cố ý dùng cả vai quẹo vai Tiêu Sái một chút, "Ha, anh hai à, không phải tối ngày hôm qua cũng là bởi vì thân hình em gái anh quá đẹp, cho nên mới muốn theo hầu cạnh em phải không? Hôm nay em mặc như thế, anh liền chê?"

Tiêu Sái ăn quả đắng, tối hôm qua đúng là hướng về phía dung mạo đẹp đẽ của cô, vóc người quả rất đẹp đi??? Nhưng là lời này là không thể nói cho cô biết a

Trong lúc nhất thời Tiêu Sái tự xưng là phong lưu phóng khoáng, ai thấy cũng thích hoa gặp hoa nở mỹ nam tử, đồ mặt???

Tiêu Cảnh nhìn bộ dáng Tiêu Sái, không có chút tình huynh đệ cười nhạo ra tiếng, nói, "anh à, em một mực biết anh rất nông cạn, thật không nghĩ tới anh nông cạn vậy a!"

Tiêu Dao hừ một tiếng, "Hai người các người đều như nhau"

"Eh!" Tiêu Cảnh tới trước mặt Tiêu Dao, lắc đầu phản bác, "Đại ca, lời này của anh nói sai rồi, em ngày hôm qua vẫn luôn hầu ở bên cạnh em gái a, hơn nữa, đại ca, nói thật đi, ngày hôm qua anh cũng là bởi vì Tiểu Nhu quá lấp lánh, mới có thể buông xuống cao lãnh, phụng bồi tiểu công chúa của chúng ta xuất hiện ở thâm đồ lên đi?"

Bị thảo luận, nữ nhân vật chính nếu nhấc tay, nhấc nhỡ, "Tam ca, đây không phải là thâm đồ "

Tiêu Cảnh xoa xoa tóc Đường Tịch, sáng giọng, "Còn đứng ở nơi này làm gì, mới vừa rèn luyện, một thân mồ hôi, còn không đi tắm đi ra ăn điểm tâm!"

Sau đó nói tiếp Tiêu Dao, "Sở dĩ lớn ca, đừng giả bộ cái bộ cao lãnh gì đó, như vậy không dễ dàng tìm bạn gái "

Đường Tịch trở về phòng đi tắm một cái đi ra, Dương Tinh Nhân đã chuẩn bị cho cô một cái váy cùng đồ lót đặt ở trên bàn, Đường Tịch nhướng mày, đi tới lấy trở lại phòng tắm mặc vào, lần lúc đi ra Dương Tinh Nhân ở trong nhà dưới, thấy cô đi ra, mỉm cười nói, "Cái này đưa tới từ buổi sáng cho em, em mặc nhìn qua có chút lớn, sau bữa ăn sáng mẹ dẫn con đi mua một chút quần áo, đem tủ quần áo của con lấp đầy "

Đường Tịch vui vẻ tiếp nhận, ăn bữa ăn sáng xong, ba người anh trai đều đi làm, Tiêu Hoàng Lịch cũng phải đi làm, Dương Tĩnh Nhân đưa Đường Tịch đến một trung tâm thương mại.

Đường Tịch xem Dương Tĩnh Nhân mang chính mình đi tiệm mỹ phẩm, cau mày, kéo Dương Tĩnh Nhân, "Mẹ, con cảm thấy bây giờ con không nên dùng những nhãn hiệu nổi tiếng, những thứ này đều là tương đối thực nữ hoặc là tương đối thành thực, mẹ không phải nói qua một thời gian ngắn phải đi trường cấp 3 báo danh sao? Chúng ta vẫn là lựa chọn đồ học sinh trung học phổ thông đi, mỹ phẩm cũng chưa quá cần nhiều, những thứ này bây giờ dùng không phải là rất lãng phí không phải sao?"

Dương Tĩnh Nhân do dự hai giây, Đường Tịch đã kéo cô đến một cửa tiệm khác, "Học sinh trung học phổ thông nên mặc đồng phục nha, nhàn nhả "

Hơn nữa lấy kiểu vóc người học sinh tiểu học, thật không có chút nào thích hợp Chanel hoặc là cái loại này nữ trang, vẫn là những thứ như ZW(tự an ủi) như vậy tương đối thích hợp cùng bây giờ, huống chi, nữ thần cũng không phải là dựa vào quần áo nguy trang, chân chính nữ thần là phẩm chất nha.

Coi như mặc một món phở phẩm, vậy người khác cũng không cách nào xem nhẹ bản thân mình

Dương Tĩnh Nhân xem quần áo này xác thực hợp với Đường Tịch, cũng sẽ không miễn cưỡng, nói, "Được rồi, con thích nơi này chúng ta ở nơi này mua một chút, sau đó nhìn một chút những cửa tiệm khác "

Bởi vì Dương Tĩnh Nhân trên người mặc đều là mặc đồ nổi tiếng thế giới, Đường Tịch hôm nay mặc trên người cũng là đồ của Chanel rất thực nữ, phục vụ viên đối với hai người cũng đặc biệt nhiệt tình, nửa giờ Đường Tịch liền chọn hơn mười bộ quần áo, hai người coi như là thắng lợi trở về

Dương Tĩnh Nhân kéo Đường Tịch tuyển chọn giày, lần này Đường Tịch không có cự tuyệt tiệm có danh phẩm, bởi vì cô cho là giày nhất định phải đẹp, cô nói: giày tốt, mang con người đi về phía có tương lai tốt.

Hai người đi vào cửa hàng, Đường Tịch đi xem thợ đặt làm giày cứng, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, Đường Tịch nhìn một chút Dương Tĩnh Nhân đang xem giày cho mình, thấp giọng hỏi nhân viên bên cạnh, "Nghe nói nhà thiết kế của các người đang thiết kế một đôi giày cứng, các người trong tiệm có không?"

Nhân viên tiệm kinh ngạc nhìn Đường Tịch, "Trời ạ tiểu thư, đây là nội bộ nhân viên mới biết, đều còn không có có tiết lộ qua ra ngoài, chỉ có bạn bè cực tốt của anh ấy mới biết, ngài là làm sao biết?"

Đường Tịch cười một tiếng, cô trước từ Muse kia nhận được một đôi giày cứng, được rồi cô nhận được là hần tự tay chế tạo một đôi hạng nhất, đôi giày kia cũng rất thoải mái, nhưng là bây giờ cô không thể trở về Đế đô lấy, cô bây giờ đang ở thành phố A.

"Cũng không phải nói bên ngoài phỏng phải không ai biết" Đường Tịch nhìn nhân viên "Vậy các người ở nơi này có sao?"

Nhân viên tiệm cười gật đầu, "Có, đôi giày này toàn cầu hạn chế chỉ có 30 đôi, vừa vận cửa hàng bởi vì mức tiêu thụ đạt số một cả nước, lấy được một đôi, hôm nay vừa tới, tôi liền cho ngài xem "

Đường Tịch nhướn mày, trong mắt cũng mang theo nụ cười, "Vậy cảm ơn "

Cuối cùng cũng có một đồ vật thân thuộc, giống với cuộc sống trước kia của cô.

Lúc này Dương Tĩnh Nhân nắm một đôi giày đi tới, trên mặt mang theo nụ cười, "Tiểu Nhu, con nhìn đôi giày này một chút. Con có thích hay không?"

Đường Tịch nhìn kiểu, sau đó đặt ở trên chân thử một chút, "Tốt vô cùng, liền lấy đôi này đi "

"Còn vừa ý một đôi giày này hả?" Dương Tĩnh Nhân xem đôi giày này cùng Đường Tịch ăn mặc đặc biệt thích hợp, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng

"Mới vừa nhân viên nói cho con, bọn họ mới lấy một đôi giày, con muốn nhìn xem, nhân viên đang đi lấy đi "

Dương Tĩnh Nhân gật đầu, "Chúng ta xem thêm một chút, giày của họ so với chỗ khác thật là tốt hơn rất nhiều, " nói xong lại xoay người đi chọn giày

Rất nhanh nhân viên đã trở về

Dương Tĩnh Nhân rất hài lòng với đôi giày này, Đường Tịch để cho bà trực tiếp ôm, cô trả tiền.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Muốn đi học

Nhân viên kinh ngạc nhìn Đường Tịch, nghi ngờ hỏi, "Tiểu thư, sao cô không thử một chút sao?"

Đường Tịch mỉm cười, nhìn đôi giày trên tay, "Size đôi giày này, toàn bộ đều là 235, chỉ có 235 hợp với chân của tôi, không cần thử "

"Cái này cô cũng biết sao?" Người nhân viên trong đầu nghĩ vị này nhất định là một nhân vật không tầm thường, bởi vì đôi giày này mặc dù đã phát đến mỗi chi nhánh trên toàn cầu rồi, nhưng cũng chưa có ra mắt, mà là phải chờ tới Tuần lễ thời trang sang năm mới công bố ra, nhưng vị tiểu thư này, thậm chí ngay cả biết đôi này có ở cửa hàng cũng biết, hơn nữa cỡ giày là bao nhiêu cũng biết!

Đường Tịch cười để cho nhân viên gói lại đôi giày kia, cô dĩ nhiên biết đôi giày này là số 235, bởi vì Muse nói rồi, đôi giày này vì cô mới xuất hiện, cho nên dựa theo kích cỡ chân của cô mà làm, mà cũng hay, vừa vặn chân cô và Tiểu Nhũ đều là đi cỡ giày 235.

Thoáng chốc đã lấy được mấy chục ngàn, hai cô nhân viên trên mặt đều mang nụ cười, không nghĩ có thể bán ra dễ dàng như vậy, Đường Tịch cũng mua được đôi giày mình yêu thích, tâm tình tốt vô cùng.

Sung sướng cùng Dương Tĩnh Nhân về nhà

Hai người vừa mới đi, cửa tiệm kia lại nghênh đón mấy vị khách nữa, lần này người vào càng làm cho hai người nhân viên thét chói tai liên tục, hai người mang theo nụ cười tươi nhất đi lên trước cùng người vừa tới chào hỏi, "Tiểu thư, cô khỏe chứ, hoan nghênh ghé thăm."

Tiểu Cẩm Ninh mặt mũi ôn hòa đối với hai người cười một tiếng, "Tôi nghe nói trong tiệm nhập về một đôi giày mới, cho nên tới xem một chút, có thể lấy cho tôi nhìn một chút không?"

Nhân viên tiệm mặt lộ vẻ khó xử, "Cái này???"

Tiểu Cẩm Ninh thấy thái độ đó, khóe miệng nụ cười dần dần thu vào, nhưng là âm thanh vẫn rất nhu hòa, "Thế nào? Không tiện sao?"

Đôi giày này đặc biệt thần bí, nghe nói là nhà thiết kế này đặc biệt vì Đường Tịch thiết kế, chẳng qua là vẫn chưa ra mắt, hơn nữa đôi giày này chỉ có lượng tiêu thụ nhiều nhất một nước mới có, cô tra xét một chút, phát hiện thành phố A có tiệm này có lượng tiêu thụ nhiều nhất cho nên có ý chạy tới đây.

Nhưng không nghĩ tới hai nhân viên này lại không thức thời như vậy?

Nhân viên cúi đầu xin lỗi, cười một tiếng, mang vẻ khó xử "Không phải đâu, mà là đôi giày này chúng ta đã vừa mới bán rồi, trước khi cô đi vào mười phút, có hai vị đi vào mua đi đôi giày đó rồi "

"Các người ở đây giày không phải là chỉ bán cho hội viên sao? Hơn nữa phải là hội viên mua trên 1 triệu một năm mới được sao, sao có thể tùy tiện bán cho người khác, công ty của các người có biết không?" Nói chuyện là Diêu Na, trợ lý Tiểu Cẩm Ninh.

Nhân viên tiệm trong lòng mặc dù rất không thích giọng của Diêu Na, nhưng vẫn mỉm cười giải thích, "Đúng, thật sự chúng tôi bán cho hội viên tiêu thụ 1 triệu một năm thôi, thật xin lỗi Tiểu thư phải về tay không rồi, tiệm chúng tôi bên trong cũng đến nhiều sản phẩm mới, mặc dù không là đôi có số lượng hạn chế kia, nhưng tôi tin tưởng cô cũng sẽ hài lòng, xin hỏi cô có xem một chút không?"

Tiểu Cẩm Ninh nghe nói đôi giày mình muốn đã bị mua, trên mặt cũng không hứng lắm, cô ta cũng không có nhìn nhân viên một cái, xoay người trực tiếp đi.

Diêu Na trước khi đi còn hung hăng trợn mắt nhìn hai nhân viên một cái.

Hai nhân viên tiệm bị trừng một cái, trước đối với Tiểu Cẩm Ninh trong lòng vốn yêu thích, nháy mắt liền biến mất.

"Còn nói cái gì nữ thần quốc dân? Tất cả đều là giả, thử đem chuyện mới vừa rồi lên mạng đi, để cho fan cô ta nhìn nữ thần của họ rốt cuộc là dạng gì!"

"Được rồi, chúng ta nói vậy, cuối cùng xui xẻo là chúng ta, những người đó, một ngày nào đó, fan bọn họ sẽ phát hiện diện mạo thật của cô ta. "

"Ghét nhất chính là thư kí của cô ta đó, tưởng mình là ai chứ!"

Đường Tịch căn bản không biết mình đôi giày kia xong thì Tiểu Cẩm Ninh cũng tới, mà sau đó phụng bồi Dương Tĩnh Nhân trong hoa viên trò chuyện.

Rất nhanh đã qua mười ngày, cũng đến thời khắc mà Đường Tịch mong đợi nhất, cô muốn một lần nữa tới trường cấp ba.

Mặc dù cảm thấy có chút mất thể diện, nhưng may mắn chính là, mình không cần giới thiệu tuổi tác, mà với hình dáng của mình, chính là vóc dáng của học sinh tiểu học đi, dạo này cô phải sử dụng thuốc, da thịt cũng trở nên tốt hơn nhiều, nhìn qua non lại mịn màng, mười phần chính là một học sinh trung học a!

Mới sáng sớm, Tiểu Sái tới chỗ Đường Tịch quan sát hồi lâu, hỏi Tiểu Cảnh đứng cạnh "Ha, anh nói mặt nha đầu này có phải hay không thay đổi quá nhanh? Một tháng trước vẫn là giống một đứa trẻ xấu xí nha, ngày đó trở lại liền tắm rửa vô cùng sạch sẽ, không hề giống từ Châu Phi trở về, bây giờ càng xem càng mịn màng a, cảm giác mặt mũi này đều có thể nặn ra nước đây "

"Ha ha???" Đường Tịch vô lực cười hai tiếng, vô cùng trịnh trọng sửa câu nói của Tiểu Sái, "Anh hai à, thứ cho em nhắc nhở anh một chút, ta ở vùng núi của thành phố W lớn lên, không phải là ở Châu Phi "

Tiêu Sái hừ một tiếng, "Đen thành bộ dáng kia, nhìn một cái chính là từ Châu Phi trở về".

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Anh biết anh đẹp trai, nhưng anh là anh trai của em đó

Cuối cùng cuộc chiến tranh này bởi vì Dương Tinh Nhân từ trên lầu đi xuống mà ngưng hẳn, giải quyết chính là ba anh em cùng đưa Đường Tịch đi học, thật ra thì Đường Tịch vô cùng muốn nói, một mình cô đi cũng được a!

Cô thật không muốn làm oanh động trường học nha

Ba anh em bọn họ giả trị nhan sắc nếu so với nhan sắc của các tiểu thít còn cao hơn, nếu là tùy tiện đưa cô đi tới trường học, chắc chắn sẽ chẳng ai thèm chú ý tới cô.

Làm Đường Tịch một trăm tám mươi lần nói tự mình cũng có thể đi, xe đã dừng ở trước cổng Trường Trung Học Số 1 của thành phố A, Đường Tịch bĩu môi, nhìn ba người anh của mình, "Các anh à, các người nhất định phải cùng em vào chung sao?"

Thật ra thì các người không vào sẽ tốt vô cùng, một mình đi vào là tốt nhất.

Tiêu Dao gật đầu, "Ừ, các bạn của em, anh phải khảo sát một chút "

Tiêu Sái ngồi ở vị trí kế bên tài xế, cũng hưng phấn gật đầu, quay đầu lại nhìn cô, dùng một loại ánh mắt vô cùng cung chiêu nhìn Đường Tịch, "Anh và hiệu trưởng có chút giao tình, một lúc nữa cùng hiệu trưởng chào hỏi, để cho bình thường đối với em quan tâm một chút "

Tiêu Cảnh không cam lòng yếu thế, "Anh là cổ đông của trường học này, vừa vặn anh mang theo em đi tới phòng làm việc, thầy trò toàn trường về sau nhìn thấy em, đều phải một mực cung kính, nếu không anh sẽ rút hết cổ phần!"

"Ngừng!" Đường Tịch nhìn ba người, "Các người căn bản không muốn cho em học giỏi, mà là để người ta ghét em?"

Tiêu Dao cau mày, "Vì sao lại nói như vậy?"

Bọn họ làm vậy thật ra là vì cho cô có chỗ dựa a, để cho bị người ta biết đằng sau cô rất mạnh, không cho cô bị khi dễ

Bất kể nói thế nào, cô là đứa con bị thất lạc, tới nơi này cùng những kiểu tiểu thư này đi học, rất dễ bị gạt bỏ, có lời nói của bọn họ, người khác coi như có ghét bỏ cô, cũng không dám trắng trợn ghét bỏ.

"Được rồi, em cũng không biết là vì sao nữa." Đường Tịch nói xong mở cửa xuống xe, "Các người nếu đã tới, liền cùng em vào đi thôi, nhưng là anh Hai cùng anh Ba nói những chuyện kia, kiên quyết không thể làm, biết không?"

Tiêu Sái nhún vai, "Chỉ cần em OK, anh không có vấn đề "

Tiêu Cảnh cũng gật đầu, "OK, chờ em không chịu nổi thì tới nói cho anh biết, đến lúc đó anh ba tới cho em chỗ dựa "

Đường Tịch lúc này mới hài lòng gật đầu, "Vậy chúng ta đi lớp 10.3. "

Tiêu Dao gật đầu, dẫn Đường Tịch đi vào trường học

Hắn điều tra qua hồ sơ của Đường Tịch, thành tích đủ để học Trường Trung Học Số 1, hơn nữa lại là năm nay mới vừa trải qua thi tốt nghiệp, hắn không biết cô rốt cuộc học bao nhiêu năm trung học???

Thật ra thì Đường Tịch cũng biết, đây là 008 bug rồi, coi như cho cô bằng tốt nghiệp ít nhất phải cho của mấy năm trước nha, cô đã 23 tuổi, cô mới tốt nghiệp, hơn nữa còn là năm nay có thể tra được phiếu điểm, thật là không cách nào nhỏ nước bọt, nhưng làm gì có cách nào mới có thể danh chính ngôn thuận tiến vào cuộc sống cấp ba à???

Suy nghĩ một chút cuộc sống cấp ba thật đúng là có chút kích thích a!

"Đang suy nghĩ gì?" Tiêu Dao nhìn cô một cái, thấp giọng hỏi

Đường Tịch một bên xem phong cảnh, vừa trả lời Tiêu Dao, "Em đang suy nghĩ có phải hay không trực tiếp nhảy cấp học lớp mười hai" sau đó thu hồi ánh mắt của mình, nơi này phong cảnh xác thực cũng không tồi, nhưng so với trường cấp 3 quốc gia vẫn là thiếu rất nhiều, nhớ năm đó cô trường cấp 3

đó, bên trong như là truyền kỳ vậy, không biết mười năm sau, trường này có thể bằng trường đó không?

Phốc phốc???

Đường Tịch quay đầu nhìn một cái, che miệng Tiêu Sái, "Anh Hai, ạn không tin à?"

Tiêu Sái cuống quýt lắc đầu, "Không có không có, em gái rất có chí khí nha, trung học sơ cấp đều nhiều năm như vậy mới tốt nghiệp, trường cấp 3 lại muốn nhảy lớp!"

Đường Tịch sầm mặt lại trách mắng 008, tại sao lại không thể trực tiếp cho cô một cái bằng tốt nghiệp đại học a! Như vậy cô không cần học là được rồi nha! Hết lần này tới lần khác cho cô một cái bằng tốt nghiệp trung học, bây giờ mặt mũi đều bị vứt sạch!

"Anh hai!" Đường Tịch cắn hàm răng,

"Em là bởi vì không muốn rời đi trường học! Cho nên học nhiều thêm hai năm!"

Tiêu Sái còn muốn nói điều gì bị Tiêu Dao trừng một cái, liền thôi, Đường Tịch thở hổn hển rồi nói, "Anh hai, em nói cho anh biết, em sẽ dùng thời gian một năm liền lấy bằng cấp 3 hơn nữa thi đại học, ta liền đứng bằng A! Anh có muốn cùng em đánh cuộc không?"

"Ha, em gái, anh biết em bị Nhị ca kích thích, nhưng là, em cũng dừng???"

"Như thế nào?" Đường Tịch bĩu môi, "Không dám đánh cuộc thì coi như xong!"

"Đánh cuộc gì?" Tiêu Sái nhướn mày hỏi

"Em bây giờ không có thứ gì, nếu như trong vòng một năm lấy được bằng tốt nghiệp rồi, anh Hai nhất định phải thỏa mãn em một nguyện vọng!" Đường Tịch ánh mắt chiếu lấp lánh, "Thế nào, Anh Hai?"

Tiêu Sái gật đầu, "Đồng ý!"

Khóe miệng hần lộ ra một nụ cười, "Vậy tiểu muội, nếu như em thua thì làm sao bây giờ?"

"Em sẽ không thua" Đường Tịch khóe miệng móm một cái, phách lối nói "Nếu như em thua, tùy tiện anh muốn làm gì đều có thể" "Được!" Tiêu Sái cười gật đầu, "Nếu như em thua, vậy em phải đứng trước mặt toàn trường kêu anh là 'anh trai tốt' nha!"

"Nghịch ngợm!" Tiêu Dao trừng mắt nhìn Tiêu Sái, "Thật là nghịch ngợm!"

Đường Tịch không có vấn đề, khóe miệng cô nhếch một cái, "Nói lời giữ lời!"

"Anh trai tốt" Tiêu Cảnh lập lại ba chữ, trong nháy mắt rung mình một cái, "Ha, em gái thân ái của anh, em chắc chắn sao? Ba chữ kia đều là tình nhân nhỏ kêu??? Sai lầm rồi, sai lầm rồi "

Đường Tịch ánh mắt lóe lên một nụ cười châm biếm, rất nhanh bốn người đã đi tới lầu dạy học, đúng như dự đoán, bởi vì ba anh em Tiêu gia có giá trị nhan sắc quá cao, đưa tới oanh động???

Mặc dù Đường Tịch bây giờ còn chưa phải là vô cùng xinh đẹp, nhưng là bởi vì da thịt rất tốt, nhìn qua cũng rất khả ái, cho nên cũng được rất nhiều nam sinh chú ý

"Vậy là cô gái kia đi học thôi sao, tại sao ba anh chàng kia còn theo sai?"

"Người bạn học kia da thịt thật tốt a, mặc dù tướng mạo không phải là đặc biệt xuất chúng, nhưng là da thịt là tốt không lời nói a!"

"Người kia rất quen mắt nha, thế nào giống như trợ lý Tiêu Cảnh bên cạnh Kiều tổng à?"

"Cái gì trợ lý? Tớ nghe nói người này là huynh đệ tốt của Kiều!"

"Các người còn chú ý cái này à?"

"Chú ý việc làm ăn của bọn họ làm gì, hãy chú ý soái ca, chủ yếu là Tiêu đại soái ca cùng Kiều đại thần đều là mẫu người tớ thích nha" nữ hài che mặt Tinh tinh nhân

"Kiều đại thần là quốc dân nam thần rồi! Không chỉ là một mình cậu yêu thích!"

Đường Tịch nghe bọn hần nói chuyện, hơi nhíu mày bọn họ nói Kiều đại thần không phải là Kiều Lương chứ? Đường Tịch quay đầu nhìn Tiêu Cảnh, chẳng lẽ Tiêu Cảnh cùng Kiều Lương là bạn tốt?

Tiêu Cảnh bị Đường Tịch nhìn

Chương 19: Thiếu chút nữa làm lộ rồi

Đường Tịch đầu tiên là sững sờ, sau đó trong nháy mắt biết được ý tứ trong lời nói của Tiêu Cảnh, im lặng cười một tiếng, vô cùng ruộng bỏ nói, "Anh ba, coi như anh không phải là anh của em, em cũng coi thường anh."

Nói xong vô cùng ngạo kiều ngược cầm của mình hướng trong phòng học đi tới.

Nếu đã phải oanh động lớn như vậy thì tới luôn, Đường Tịch dứt khoát nghênh ngang ngồi ở trên bàn vắt chéo đôi chân nhỏ dài của mình, sai bảo các anh trai đi ghi danh cho mình, dĩ nhiên không phải sai bảo Tiêu Dao, Tiêu Dao đứng ở nơi đó, dựa vào trên tường ở bên cạnh bàn, anh em hai người cứ như vậy cùng xuất hiện chung trong một tấm hình, nhất định chính là một bộ tranh phong cảnh tuyệt mỹ.

So sánh với Tiêu Dao nhân nhả, Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh là tương đối một mối, lúc này bọn họ đã vô số lần cảm thấy hôm nay không nên tới tham gia náo nhiệt, để đến bây giờ hai người bọn họ ở nơi này làm khổ sai cực nhọc, nữ nhân vật chính lại ở nơi đó nhân nhả ăn kẹo cao su.

Chờ giao xong phí đã hơn mười một giờ, Đường Tịch không trọ ở trường, cho nên cũng sẽ không tiếp tục ở lại trong trường học rồi, đợi ngày mai tới giờ đi học là tốt, Tiêu Sái nhìn thời gian còn sớm, hơn nữa cũng khó có khi nào cho anh em bốn người nhà họ Tiêu bọn họ ở chung một chỗ, liền đề nghị cùng đi ăn bữa cơm Tây, "Tiêu Nhu đã trở lại lâu như vậy, ba anh em chúng ta còn không có mời Tiêu Nhu ăn một bữa cơm nào đấy, vừa vận hôm nay ở con dê lớn Giang Thành mới mở một nhà hàng kiểu Pháp, chúng ta đi qua ném thử một chút?"

Đường Tịch không có chút nào dị nghị, nhắc tới cô cũng đã rất lâu rồi chưa có dùng tới cách ăn kiểu Pháp, nó cũng đã sớm cũ kỹ rồi.

Tiêu Cảnh liếc nhìn Đường Tịch một cái, thân thiết nói, "Tiêu Nhu có khả năng ăn không quen đi, chúng ta không bằng đi ăn lẩu đi, Luru Dương Đường bên kia mới mở nhà hàng lẩu có mùi vị rất tốt "

"Liền đi ăn nhà hàng kiểu Pháp kia đi." Ánh mắt Tiêu Dao theo trên mặt của Đường Tịch dò đi, để cho Tiêu Cảnh đi lấy xe, "Bây giờ ăn không quen về sau dù sao cũng phải ăn đến quen "

"Vẫn là anh cả suy tính chu đáo a" Tiêu Cảnh cũng không có bất kỳ ý nghĩ gì rồi.

Đến con dê lớn Giang Thành đã là mười hai giờ, cũng còn khá Tiêu Sái cùng ông chủ của nơi này là bạn bè với nhau, thời điểm đi ở trên đường cũng đã đặt xong chỗ ngồi, cho nên bọn họ đi tới ngược lại cũng sẽ không có chuyện không có chỗ ngồi trống, Đường Tịch lúc xuống xe cầm theo chiếc mũ lưỡi trai ở trên xe đội lên đỉnh đầu, dọc theo đường đi lên lầu Tiêu Cảnh đều loay hoay quanh ở bên cạnh hỏi cô, "Em cũng không phải là đại minh tinh, đem mũ lưỡi trai đội lên đầu lại còn che kín như vậy để làm cái gì?"

Đường Tịch nhún vai, cười tặc hề hề nói với Tiêu Cảnh, "Đến những nơi hạng sang như thế này, khẳng định lại có rất nhiều đại nhân vật có máu mặt, nói không chừng vẫn là bạn bè của các anh, vì không để cho các anh mất thể diện, nên em cảm thấy em nên trang bị một chút thì tốt hơn"

Tiêu Cảnh im lặng ngạo mạn lấy cái mũ cô đang đội trên đầu xuống, nhếch miệng kéo lên một nụ cười tà tứ nói, "Với tốc độ biến đổi về bề ngoài của em hiện tại, anh dám khẳng định không người nào có thể nhận biết em, thật "

Anh nói cái này tuyệt đối là nói thật, từ ngày Tiêu Nhu đi tới trong nhà anh đó, có cảm giác cho người ta một loại đột kích thị giác, lại trong nháy mắt biến dạng, sau đó anh phát hiện cô cơ hồ là mỗi ngày đều đang thay đổi bộ dạng, nếu như không phải là mỗi ngày bọn họ đều cùng với cô gặp mặt, anh đều đã hoài nghi cô đi giải phẫu thẩm mỹ rồi, hơn nữa anh dám đánh bao phieu, bộ dáng bây giờ của cô, đứng ở trước mặt mẹ ruột cô - Lâm Như, Lâm Như khả năng đều không có nhận ra!

Đường Tịch nhún vai, điểm này cô không thể phủ nhận, hơn nữa cô phát hiện cái dung mạo hiện giờ của cô, đang dùng một loại phương thức quỷ dị thay đổi, biến thành bộ dáng trước kia của cô, nếu quả như thật là nói như vậy, cô nhất định sẽ bị sợ chết??? Hy vọng 008 sẽ không lấy trò ác để làm thú vị!

Cô bây giờ cũng có cảm giác bộ dáng của mình bây giờ cùng với thời điểm còn học cấp ba của bao nhiêu năm trước đặc biệt giống nhau??? Nhưng là cụ thể nơi nào giống nhau, cô lại có chút không nói được.

Tiêu Sái cũng đồng dạng gật đầu, vô cùng đồng ý lời của Tiêu Cảnh, "Nhu nhi em lúc trước có thể là bị sinh hoạt làm trẻ nãi phát dục, bây giờ đang được từ từ nuôi trở lại, một ngày biến hóa giống nhau, nếu như một tuần mà anh không trở về nhà và không gặp được em, sau đó gặp lại em anh khẳng định cũng không nhận ra em, cho nên không cần thiết che kín chính mình như vậy."

Đường Tịch hé miệng mỉm cười, ngay vào lúc này Tiêu Dao bỗng nhiên chịu đựng bước chân, kéo Đường Tịch, nghiêm túc nhìn một cái, lãnh ngạnh nói, "Em rất đẹp mắt, không hề làm mất thể diện."

Đường Tịch sững sờ, bỗng nhiên phốc phốc cười một tiếng, trong khi ba anh em đang trở mặt nhìn nhau thì cô thẳng người nhìn lấy bọn họ một cái

“Anh trai à, thật ra thì em như vậy là vì các anh, thật, bởi vì nơi này rất nhiều khả năng là có bạn của các anh, các anh có chuyện với các nhân vật có mặt mũi, mà em bây giờ thì thế nào, tương mạo giống như một học sinh trung học, mặc dù bây giờ em vốn chính là một học sinh trung học, nhưng là các anh hãy suy nghĩ một chút ” Thời điểm Đường Tịch nói tới chỗ này nụ cười đã thay đổi thành có chút mập mờ, “Ba người đại nam nhân các anh, cùng một người có dáng dấp đặc biệt còn trẻ hơn cả học sinh trung học phổ thông ăn chung cơm trưa như vậy là ”

“Được rồi, em đem cái mũ mang theo đi” Tiêu Sái không đợi Đường Tịch nói xong, động tác nhanh chóng cầm lấy cái mũ trong tay mình đội lên đầu cho Đường Tịch, sau đó đưa tay chà xát trên cánh tay đã nổi đầy da gà, buồn nôn nói, “Anh cũng không có yêu thích trẻ con a!”

Thật là khó có thể tưởng tượng những người đó dùng loại ánh mắt đó đến xem chính mình

Lúc này ông chủ tiệm bạn của Tiêu Sái đi tới, là một người đàn ông vô cùng thân sĩ chừng ba mươi tuổi, sau khi đã cùng bọn họ đều chào hỏi xong liền dẫn bọn họ đi tới chỗ ngồi đặc biệt đã chuẩn bị trước đó, sau khi đơn giản hàn huyên, liền kêu tới người phục vụ để cho bọn họ chọn món ăn.

Đường Tịch cứ như vậy làm theo phương pháp chọn món ăn ở nhà hàng Pháp, thời điểm người phục vụ đi tới cô liền hoàn toàn đem chuyện mình là Tiêu Nhu quên bồng, trực tiếp đối với phục vụ viên nói, “Món ăn đầu tiên hãy cho tôi một xà lách hải sản, canh thì tôi muốn canh cá, cho tôi thêm một chút hành, tôi không muốn phở thức ăn, món ăn chính cho tôi thịt bò bít tết, điểm tâm là đồ ngọt, cho tôi bánh ngọt kiểu Âu, cuối cùng cho chúng tôi mở một chai rượu vang đi” nói xong Đường Tịch quay đầu nhìn lấy ba anh em Tiêu Dao, “Anh, các anh ăn cái gì??? Ngạch???”

Con mắt của Đường Tịch cơ giới tính nháy mấy cái, không hay rồi, cô quên mất chuyện mình bây giờ là một đứa hai lúa! Lần đầu tiên tới nhà hàng Pháp ăn cơm, cô chẳng những không câu nệ, còn dựa theo thói quen trước kia của chính mình làm loạn??? Đáng chết, sẽ không làm lộ chứ?

Nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc cùng bộ dáng không thể tin được của ba anh em họ, Đường Tịch chỉ mong đảo ngược thời gian hoặc là đập đầu tự tử một cái ở chỗ này cho xong, không biết sao nhưng giờ sự tình đều đã xảy ra, cô chỉ có thể ứng phó thôi, “Thế nào? Trên mặt em có dính cái gì bẩn lắm sao?”

Tiêu Cảnh lắc đầu, vẻ mặt dờ dẩn, “Không có ”

Tiêu Sái cũng lắc đầu theo, “Không có ”

Đường Tịch nhìn về phía Tiêu Dao, Tiêu Dao đối với cô cười một tiếng, đưa thực đơn món ăn cho người phục vụ, âm thanh trước sau như một lãnh đạm thờ ơ, “Chúng ta cũng giống như cô ấy.”

Trái tim của Đường Tịch lần nữa ừng ực một tiếng, trầm xuống, không hay rồi??? Anh cả, đây sẽ không phải là đã bắt đầu hoài nghi cô rồi chứ? Ngàn vạn lần không nên a!!!!

“Tiêu Nhu Nhu em hãy thành thật nói cho anh biết, em trước kia không phải là thường xuyên đi ăn các món ăn trong nhà hàng Pháp đó chứ?” Tiêu Cảnh vẻ mặt dò xét nhìn lấy Đường Tịch, bây giờ càng xem, anh lại càng thấy được bản thân cô em gái này đặc biệt khả nghi a, cái này nơi nào giống như là một cô gái mới từ nông thôn trở về a! Rõ ràng chính là đại tiểu thư của đô thị nha!

“Ha ha!!!!” Đường Tịch bây giờ muốn khóc, cô gượng gạo cười, “Em cũng muốn a, nhưng là không có tiền a ”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Ngả bài

“Biểu hiện mới vừa rồi của em kia chính là hoàn toàn hiểu biết về đồ ăn Pháp, hơn nữa.....”

“Anh ba, em đó cũng giống như đang trình bày một tiết mục ẩm thực thôi, không tin anh đi mà hỏi mẹ thử xem.” Đường Tịch mặt không biểu tình nói.

Tiêu Dao cũng nhú một chút mày, “Thiên kim tiểu thư của Tiêu gia chúng ta ra ngoài ăn cơm, chẳng lẽ thật muốn xấu mặt, các em mới vừa lòng sao?”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh trên mặt lộ ra nan kham, Tiêu Cảnh vội vàng giải thích, “Anh cả, anh rõ ràng là biết em không phải là có ý kia mà.”

Chẳng phải là bởi vì quá kinh ngạc sao, bọn họ có gặp qua Tiêu Nhu một lần, thời điểm đó Tiêu Nhu vừa mới được đón về từ nông thôn, tuy rằng khi đó cũng không có thời gian ở chung, nhưng là bọn họ có thể cảm giác được Tiêu Nhu ngay lúc đó cùng Tiêu Nhu hiện tại quả thực là khác nhau một trời một vực, làm cho bọn họ đều không thể tin tưởng, Tiêu Nhu của hiện tại này nơi nào là giống như mới từ nông thôn đến.

Đường Tịch không nghĩ tới Tiêu Dao sẽ đứng ra giúp cô nói chuyện, trong lòng nhỏ nhỏ hiện lên cảm kích anh một chút, cười đánh vỡ cục diện bế tắc, “Hắc, em như thế này không phải mưa dầm thấm đất sao, có các anh trai ở tầng lớp trên giống như các anh, em cũng không thể lạc hậu a, đúng không?”

Tiêu Dao lúc này trên mặt mới lộ ra một chút tươi cười, vừa đúng lúc đồ ăn khai vị đưa lên tới, Đường Tịch chạy nhanh cầm nĩa ăn lên, “Nhanh ăn đi, cá salmon này nhìn qua rất mới mẻ.”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai huynh đệ nhìn nhau liếc mắt một cái, từ trong mắt đối phương thấy được cùng loại quang mang.

Ánh mắt của Tiêu Dao thế nhưng vẫn thủy chung đều đặt ở trên người Đường Tịch.

Thời điểm Đường Tịch vừa mới nói ra câu nói kia liền ước gì cắn đứt đầu lưỡi chính mình, làm mây nói bậy này, làm mây tùy tiện nói bậy này, không biết nói cái gì nên nói, nói cái gì không nên nói a! Vừa mới mới bị hoài nghi, hiện tại cư nhiên còn không có chịu nghe lời!

Chính là có thể làm sao bây giờ, hiện tại cô chỉ có thể vùi đầu khổ ăn, ngàn vạn không thể ngẩng đầu cùng bọn họ đối diện, đối diện liền xong rồi???

Liền tại thời điểm ở đây không khí đều phải ngưng kết, bỗng nhiên một thanh âm đánh vỡ không khí bọn họ, “Anh, các anh cũng tới nơi này ăn cơm a?” Thanh âm Tiêu Cẩm Ninh ôn nhu từ trên đầu truyền đến.

Đường Tịch ăn một miếng cá salmon, sau đó dùng sức dùng nĩa chọc một khối ngư du quả ăn lên, thật không nghĩ tới, như vậy đều có thể gặp được???

Nói này, Tiêu Cẩm Ninh không phải minh tinh hạng nhất vẫn đang nổi sao? Không phải chỉ cần kí một cái hợp đồng đều trị giá cả trăm vạn sao? Như thế nào cư nhiên còn có rảnh tới nơi này ăn cơm a?

Tiêu Dao cùng Đường Tịch giống nhau, cúi đầu ăn phần ăn của mình, căn bản không có phản ứng Tiêu Cẩm Ninh.

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái nguyên nhân là bởi vì Đường Tịch nên thời điểm khi nhìn đến Tiêu Cẩm Ninh sắc mặt cũng không được tốt, Tiêu Sái hừ một tiếng, “Như thế nào, cô có thể tới, chúng tôi thì không thể tới a?”

Đường Tịch âm thầm cho Tiêu Sái sự tán thưởng lớn.

Tiêu Cẩm Ninh trên mặt ý cười dần thành một cụ, phải rồi khỏi nhưng là lại cảm thấy cứ như vậy rồi đi thì mặt mũi không biết ném nơi nào, cho nên đem ánh mắt đặt ở trên người Đường Tịch, bởi vì Đường Tịch vẫn luôn vùi đầu khổ ăn, cô ta chỉ có thể nhìn qua vẻ bề ngoài từ bộ quần áo ngắn tay cùng quần đùi mà hôm nay Đường Tịch mặc nhìn ra người này làn da bảo dưỡng đến phi thường tốt, nhưng là rồi lại cho cô ta một loại cảm giác quen thuộc, cô ta nghĩ đến khả năng nào đó, bỗng nhiên mày nhăn lại, có ý hỏi, “Đây là Tiêu Nhu???”

Lời nói của cô ta còn không có kịp nói cho xong, Đường Tịch bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Tiêu Sái, cách dùng vẫn nói, “Thiên a, Tiêu nhà hàng Pháp này đồ ăn thật sự đặc biệt địa đạo, tôi đã ba năm không có trở về Paris, phi thường cảm ơn anh dẫn tôi tới ăn đồ ăn do nhà hàng Pháp này làm, làm tôi nhớ tới hương vị quê nhà.”

Còn tốt, Tiêu Sái là một người phản ứng mau, lập tức cách dùng vẫn trả lời, “Phải không? Đó là vinh hạnh của tôi.”

Tiêu Cẩm Ninh lúc này sắc mặt mới đẹp một chút, cô ta nhu nhu cười, “Nguyên lai là bởi bằng hữu của anh hai lại đây ăn cơm, em đây liền không quá rầy các anh trai nữa, Thừa Vũ còn ở bên kia chờ em, em đi trước đã.”

Đường Tịch quay đầu lại nhìn thoáng qua Tiêu Cẩm Ninh, bĩu môi, “Thật là oan gia ngõ hẹp a.”

“Em gái thân ái à, đồ ăn nước Pháp em có thể nói là trùng hợp, như vậy xin hỏi vừa mới câu kia tiếng Pháp là chuyện như thế nào?” Tiêu Cảnh cười như không cười nhìn Đường Tịch, đôi mắt nhử lại, “Em là ai?”

Đường Tịch hôm nay đã bị bọn họ hoài nghi quá quá nhiều lần, hiện tại bị Tiêu Cảnh như vậy hỏi, đều đã không có cảm giác, vừa hay lúc này đồ ăn bọn họ gọi đều toàn bộ bùng lên hết, cô một bên ăn một bên nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái, cười nói, “Cái gì tiếng Pháp? Em vừa mới bắt quá là nói bậy một hồi, các anh có thể nghe ra lời nói mới vừa rồi em nói là có ý tứ gì sao?”

Tiêu Cảnh thật sâu mà nhìn Đường Tịch, từng câu từng chữ phiên dịch, “Thiên a, Tiêu nhà hàng Pháp này đồ ăn thật sự đặc biệt địa đạo, tôi đã ba năm không có trở về Paris, phi thường cảm ơn anh dẫn tôi tới ăn đồ ăn do nhà hàng Pháp này làm, làm tôi nhớ tới hương vị quê nhà.”

Đường Tịch cười một tiếng, trong mắt mang theo vui sướng, “Nguyên lai em như vậy mà có thiên phú về ngôn ngữ a, tùy tiện nói bậy hai câu chính mình nghe còn không hiểu là đang nói cái gì, cư nhiên là tiếng Pháp! Em quả thực quá thông minh.”

“Đừng nghĩ nói sang chuyện khác.” Tiêu Cảnh lạnh băng nhìn Đường Tịch, “Em rốt cuộc là ai? Em căn bản không phải Tiêu Nhu!”

“Đúng vậy!” Đường Tịch buông dao nĩa, đồng dạng nghiêm túc nhìn Tiêu Cảnh, “Tiêu Nhu của trước kia đã chết, từ khi bị Lâm Như đuổi ra cửa nhà kia trong nháy mắt đã chết, Tiêu Nhu của hiện tại, là Tiêu Nhu đã sống lại, là một người khác!”

“Em!”

“Nhị ca, nếu như em vẫn ngây thơ coi mình là một đứa bé mới ở trong núi ra, cứ như thế sống ở Tiêu gia, anh cho rằng em có thể tồn tại lại được trong một gia đình như thế sao?”

Đường Tịch nghiêm túc nhìn Tiêu Cảnh, biểu tình phi thường nghiêm túc, “Điều đó là không thể, từ khi cha mẹ ruột em lựa chọn muốn giữ lại một đứa con gái nuôi mà đem em tặng cho gia đình các anh tới nay, thì em đã khẳng định được nếu như em không nỗ lực mà nói, trước sau gì cũng sẽ bị vứt bỏ, cho nên tất cả những lời nói của em hôm nay đối với các anh, đều không phải nói giỡn, em muốn cho Lâm Như phải hối hận, muốn cho Tiêu Cẩm Ninh phải hối hận vì chuyện mà cô ta đã từng làm!”

Tiêu Cảnh ngẩn ra, bởi vì cái người nữ sinh trước mặt này quá loá mắt, thiếu chút nữa đã quên chuyển khai ánh mắt.

Tiêu Dao vẫn luôn cúi đầu ăn cơm, đem khối bò bít tết cuối cùng ở trong đĩa ăn xong, uống một ngụm rượu vang đỏ, lau khô khóe miệng, lại lấy chiếc đĩa trước mặt Đường Tịch qua giúp Đường Tịch cắt bò bít tết thật tốt, sau đó thả lại trước mặt Đường Tịch, “Để nguội rồi sẽ không ăn được nữa, ăn trước đã rồi nói.”

Đường Tịch đối Tiêu Dao cười, nói một tiếng cảm ơn.

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh còn muốn hỏi cái gì, bỗng nhiên bị ánh mắt lạnh băng của Tiêu Dao trừng một cái, cũng chỉ có thể lui về, cầm lấy dao nĩa bắt đầu ăn lên.

Sau khi chờ ba người đều ăn xong rồi, Tiêu Dao mới xoay người, thay đổi một cái tư thế ngồi ở trên sofa, nhìn lấy Đường Tịch đang ngồi ở bên cạnh, trầm giọng hỏi, “Tiêu Cẩm Ninh đã làm cái gì với em?”

Đường Tịch quay đầu lại thật sâu mà nhìn Tiêu Dao, trong mắt hiện lên một tia bi thương, bỗng nhiên cô đột ngột nhắm mắt lại, lại lần nữa mở to mắt trong mắt chỉ còn lại có một mảnh thanh minh, cô cười cười, phi thường đạm nhiên nói, “Cô ta đem vòng cổ của chính mình bỏ vào trong phòng của em căn bản không phải vì muốn đuổi em đi, mà là muốn giết, các anh biết không? Em vừa mới ra khỏi cửa đã bị xe đụng phải, cô ta cứ từng bước một đi đến trước mặt em để công khai biểu thị với em là cô ta hiện tại ở Tiêu gia có được tất cả, cuối cùng còn dùng một chân đạp lên trên cổ em, nếu lúc ấy những người đó đến chậm một bước, em đã bị cô ta dẫm chết.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Mời mọi người tiếp nhận em

Đường Tịch ngẩng đầu nhìn khuôn mặt lộ vẻ khiếp sợ của ba người, trong mắt, trên mặt hiện lên một tia trào phúng, “Các anh nói thử xem sau khi đã đối mặt với những chuyện như thế rồi mà vẫn còn có thể giữ lấy cái bộ dạng nhu nhược đó, hữu dụng sao?”

Tiêu Cảnh trầm mặc, ngày đó người xuất hiện là bọn họ, bọn họ cũng cùng đại bá mẫu hai người đem Tiêu Nhu đưa đến bệnh viện, hơn nữa cũng ở đó để nghe xong bác sĩ chẩn bệnh, bác sĩ là nói động mạch chủ của cô bị công kích mãnh liệt, cho nên sinh mệnh hơi thở phi thường mong manh, nhưng là không nghĩ tới kia cư nhiên là Tiêu Cẩm Ninh dẫm.

Tiêu Sái cảm thấy trong lòng mình thật sự bị đè nén, anh đột nhiên đứng lên, “Anh đi tìm Tiêu Cẩm Ninh!”

“Đứng lại!” Tiêu Dao quát, “Em hiện tại đi tìm cô ta, em muốn nói như thế nào?”

“Em sẽ hỏi cô ta vì cái gì làm như vậy a!” Tiêu Sái vẻ mặt phiền muộn, “Chẳng lẽ cứ như vậy mặc kệ cho cô ta ung dung ngoài vòng pháp luật?”

“Em có chứng cứ sao?” Tiêu Dao ngẩng đầu nhìn Tiêu Sái.

“Em???” Tiêu Sái nhìn Đường Tịch, cứng nhắc nói, “Tiểu Nhu chính là chứng cứ a, Tiểu Nhu đương sự đều ở chỗ này, chúng ta liền có chứng cứ!”

“Hừ.” Tiêu Dao cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên sắc mặt trầm hạ tới, tức giận nói, “Ngồi xuống!”

Tiêu Cảnh vừa thấy anh cả của mình lần này quả nhiên là tức giận thật rồi, chạy nhanh lúi lét kéo Tiêu Sái ngồi xuống, Tiêu Dao liếc mắt nhìn anh một cái, lại nhìn người vẫn luôn đối với động tác của Tiêu Sái thờ ơ không quan tâm - Đường Tịch, hỏi, “Em không tính toán nói cho Lâm Như sao?”

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái đã quen thuộc với tính cách của anh trai không lo người khác nghĩ gì, không quan tâm người đó là ai, tùy thời có thể gọi thẳng tên người ta ra.

Đường Tịch đối với Lâm Như căn bản không có cảm tình, cũng không có cảm thấy lời này của Tiêu Dao có cái gì không đúng, trong mắt cô hiện lên một tia châm chọc, “Nói rồi thì bà ta sẽ tin tưởng sao?” Nếu như bà ta sẽ tin tưởng thì Tiểu Nhu chân chính sẽ không phải chết, Tiểu Nhu đều đã nói thật nhiều thứ, cô căn bản chưa thấy qua cái kia vòng cổ, chính là phản ứng đầu tiên của Lâm Như vẫn cho là Tiểu Nhu chỉ là một nha đầu lớn lên từ nông thôn, khẳng định sẽ làm ra mấy chuyện như trộm cắp, cho nên tin Tiêu Cẩm Ninh nói, cho rằng là Tiểu Nhu trộm đến cái kia vòng cổ.

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái đòi bại ngồi ở chỗ kia, bọn họ đương nhiên biết đại bá mẫu sẽ không tin tưởng Tiêu Nhu nói, bởi vì ở trong lòng Lâm Như căn bản không có đứa con gái ruột như cô mà chỉ có đứa con gái nuôi làm cho bà ta vẻ vang nhà thôi.

Tiêu Dao mày mỉm lại, “Em vì cái gì muốn che dấu tiềm lực của chính mình? Nếu lúc trước mẹ ruột của em nhìn đến chính là em của hiện tại, hẳn là sẽ tiếp nhận em.”

“Nhưng là em không tiếp nhận.” Đường Tịch xoay người ngồi thẳng thân thể nhìn Tiêu Dao, nghiêm túc nói, “Em sẽ không bao giờ tiếp nhận một người mà trong mắt chỉ có danh dự cùng lợi dụng, căn bản không có tình yêu của mẹ dành cho con.”

“Bà ta đối với Tiêu Cẩm Ninh có.” Tiêu Sái nói.

Đường Tịch gật đầu, “Đúng vậy, cho nên em sẽ lại càng không muốn một người mẹ chỉ vì con gái nuôi của mình lại đem chính con gái ruột đuổi ra khỏi cửa, cho nên, mong các anh trai sẽ tiếp nhận em, tiếp nhận em của hiện tại.”

Cô không thể nào trở lại quá khứ thay đổi Tiêu Nhu khi vừa mới tiến vào cửa Tiêu gia nhận người thân được, nhưng là cô muốn từ giờ trở đi làm cho tất cả mọi người đối với Tiêu Nhu lau mắt mà nhìn, làm cho những người đã từng vứt bỏ Tiêu Nhu đều hối hận, làm cho người hại chết Tiêu Nhu phải nhận lại sự trừng phạt lớn.

Tiêu Cẩm Ninh, cô là sẽ không bỏ qua cho cô ta, tuy rằng Tiêu Nhu là chết đi thì ciao mới có thể đi vào trong thân thể của Tiêu Nhu để tiếp tục duy trì tính mạng của mình, nhưng là cô không có quyền thay thế Tiêu Nhu tha thứ cho một người đã từng giết cô ấy!

“Ai nói bọn anh sẽ không có tiếp nhận em chứ.” Tiêu Cảnh có điểm không được tự nhiên nói, “Bọn anh chỉ là bởi vì nhìn thấy em cùng với người mà bọn anh từng biết quá không giống nhau, cho nên có điểm khó hiểu, em đừng để trong lòng.”

Đường Tịch gật đầu, “Em biết.”

Tiêu Sái thấy không khí rất cuộc hòa hoãn một chút, cầm lấy chén rượu trên bàn, cười nói, “Hắc hắc, sự tình đã nói rõ ràng rồi, chúng ta đây liền làm một cái.”

Đường Tịch bung lên chén rượu trên bàn, nâng chén, “Cám ơn các anh trai, em xin cam đoan với các anh, về sau các anh sẽ chỉ biết có kính hi, em chưa bao giờ làm những người mà em yêu thương và những người yêu thương em phải thất vọng.”

Tiêu Dao bung lên cái chén cùng Đường Tịch chạm vào một chút, “Có cái gì khó khăn có thể nói với anh cả nói, em hiện tại không còn là một mình nữa, mà là một phần tử của gia đình chúng ta rồi.”

Đường Tịch hốc mắt ửng đỏ, cái mũi cũng toan lên, cô nhấp miệng gật đầu, “Em đã biết.” Thanh âm đều biến khàn khàn.

Tiêu Sái uống một ngụm rượu, hừ hừ nói, “Anh liền nói vì cái gì cùng là người của Tiêu gia, khi còn nhỏ anh cùng Tiêu Diễn quan hệ cũng không tệ lắm, liền duy độc chán ghét cái người tên Tiêu Cẩm Ninh kia đâu, nguyên lai chân tướng là cái này!”

Tiêu Cảnh đề anh uống rượu, “Anh uống nhiều rượu chút đi, ít nói thôi! Không đúng, rượu cũng ít uống, anh uống nhiều liền thích nói bậy nha.”

Đường Tịch chỉ cảm, mặt mang mỉm cười, “Kỳ thật em thực thích cuộc sống như vậy, có thể cùng với các anh cùng nhau ở nhà hàng ăn cơm, có thể cùng với các anh nói những lời tâm sự, còn có thể cùng nhau uống một chén rượu vang đỏ, trước kia loại chuyện này em là không bao giờ dám hy vọng xa vời.”

“Cùng bọn anh nói nói chuyện trước kia của em đi?” Tiêu Cảnh lược có điểm đau lòng nhìn Đường Tịch nói.

Đường Tịch hồi tưởng lại cuộc sống trước kia của mình, sinh hoạt của cô thực sự nhàm chán, trước khi ông của cô bị bệnh cô chính là một thiên kim tiểu thư điển hình, từ nhỏ đến lớn được chiếu cố cẩn thận tỉ mỉ, vô luận là ở nhà hay là ở trường học, tất cả mọi thứ thuộc về cô đều được quản gia cùng người hầu toàn bộ xử lý thật tốt, cô chỉ cần ăn cơm học tập cùng chơi, sau đó ông lại sinh bệnh, cô trừ bỏ cùng ông ở ngoài chính là mỗi ngày đều ở tập đoàn Đế Quốc học tập tất cả mọi thứ, sau đó chính là nơi nơi phi, hiểu biết sản nghiệp của tập đoàn Đế Quốc, sau lại không biết khi nào, cô bởi vì bạn quá mà xem nhẹ bạn trai, sau đó bị chia tay??? Sau lại qua hai năm ông hết bệnh rồi, cô lại đã chết.

Hiện tại nhớ tới, cô giống như còn thật sự không làm được chuyện gì có ý nghĩa.

Thậm chí còn không có cùng với người kia nói qua ba chữ em yêu anh.

Thật hối hận a.

Hiện tại đều không có cơ hội, bởi vì cô biết anh đã không còn yêu cô nữa.

Đường Tịch âm thầm cười cười, đem ly rượu vang đỏ uống một hơi cạn sạch, mê ly nhìn Tiêu Dao bọn họ, “Quá khứ của em, các anh có thể điều tra, sau đó liền có thể rõ ràng, hiện tại nhắc tới, chỉ là chuyện thương tâm thôi.”

Tiêu Dao ừ một tiếng, “Em không muốn nói thì đừng nói, nếu em không gọi Diêu Nhu, vậy em liền cùng với gia đình kia đã không có bất luận cái gì quan hệ.”

Nhà của Tiêu Cẩm Ninh nguyên bản là họ Diêu, trước kia Tiêu Nhu kêu Diêu nhu.

Đường Tịch cười đứng dậy, “Em đi toilet một chuyến.”

Cô lão đảo lắc lư đứng dậy, không biết có phải nguyên nhân là bởi vì hôm nay nhớ tới ông cùng người kia hay là bởi vì nguyên nhân là do tư lượng thân thể Tiêu Nhu không tốt, Đường Tịch mới uống hai ly liền có điểm vụng vụng hồ hồ, Tiêu Cảnh ngồi ở đối diện Đường Tịch, nhìn bộ dáng cô lung lay sắp đổ, chạy nhanh đứng lên đỡ lấy cô, “Đề anh đưa em đi đi.”

Đường Tịch khoe miệng gọi lên một nụ cười, cô vươn một ngón tay lắc lắc, “Không cần, em có thể, các anh chính mình uống.”

Đường Tịch nói xong xoay người hướng về phía toilet đi đến, Tiêu Cảnh nhìn theo bóng dáng Đường Tịch, mặt đầy lo lắng, “Con bé biết toilet ở chỗ nào không? Trong chốc lát sẽ không đi nhầm toilet đi?”

Tiêu Dao quay đầu lại nhìn thoáng qua, trầm ngâm nói, “Sẽ không.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Người đàn ông bên trong toilet

Đường Tịch lung lay đi đến toilet, sau khi đã thấy rõ ràng toilet nam hay nữ, nâng chân chạy bộ đi vào, Đường Tịch vào trong toilet, bỗng nhiên ở trong phòng toilet ở cách vách truyền đến một tiếng vang lớn, dọa cô thiếu chút nữa từ trên bồn cầu đứng lên.

Cô bình tĩnh lại, xả nước, xong xuôi bò lên trên bồn cầu ngó sang phòng toilet cách vách, nhìn đến cảnh tượng trong phòng bên cạnh cô liền hối hận, cô hiện tại chạy đi còn kịp sao?

Liền ở trong lúc cô tính toán lặng lẽ rời đi, người đàn ông bỗng nhiên hữu khí vô lực nói, “Còn không mau lại đây!” Ngữ khí rất bá đạo.

Hắc! Anh muốn tôi hỗ trợ cư nhiên dám dùng ngữ khí như vậy cùng tôi nói chuyện, sẽ không sợ tôi đi luôn a!

Chính là cuối cùng Đường Tịch vẫn là không có đi luôn, cô vội vàng mở ra cánh cửa phòng cách vách, kiểm tra qua thân thể của người đàn ông kia, quả nhiên anh ta bị thương, lại là bị thương do súng, cô lại một lần nữa hối hận, mẹ nó, có thể hay không hào hào chơi đùa, có thể trúng đạn đều không phải cái gì tiểu nhân vật a!

Hơn nữa, muốn cô phải giúp anh ta như thế nào a? Nơi này chính là toilet của nhà hàng a! Người đàn ông này rốt cuộc là từ đâu tiến vào a!!!!

Nỗ lực ngăn chặn hoảng hốt chính mình, Đường Tịch vững vàng hỏi, “Tôi nên làm cái gì?”

Cùng với chính mình luống cuống tay chân không biết nên làm như thế nào, cô thật sự cảm thấy còn không bằng hỏi người đàn ông này cho xong, cô vừa mới đã nhìn ra, người đàn ông này tuy rằng đôi mắt là nhắm lại, nhưng là ý thức còn phi thường mạnh, nếu không, vừa mới sẽ không phát hiện chính mình đứng ở cách vách nhìn anh ta.

“Tìm đồ vật, đem viên đạn trong người tôi đào ra.” Người đàn ông duỗi tay che lại bụng chính mình, “Nhanh lên.”

“Không có khả năng.” Đường Tịch lập tức cự tuyệt, “Tôi nơi này không có cái nhíp cùng dao phẫu thuật, cũng không có cái kim, căn bản không có biện pháp giúp anh cầm đạn lấy ra, nếu dùng dao bấm, anh khẳng định sẽ phải chịu nhiễm trùng nghiêm trọng!”

“Lập tức! Lập tức!” Thanh âm của người đàn ông mang theo nguy hiểm uy hiếp, “Tôi mà chết, cô không cần chịu trách nhiệm.”

“Như vậy cũng không được???”

Đúng lúc này trong đầu Đường Tịch bỗng nhiên lại vang lên âm thanh nhắc nhở của hệ thống!

【 hệ thống nhắc nhở: Ký chủ Đường Tịch mở ra nhiệm vụ cứu tử phù thương, đưa tặng dụng cụ y được, xin hỏi ký chủ hay không điểm đánh xem xét cũng sử dụng? 】

Đường Tịch đôi mắt đều phải trừng ra tới, 008 người thật đúng là đúng lúc a! Một người đàn ông đã sắp chết xuất hiện ở trước mặt ta người cư nhiên liền cho ta một cái nhiệm vụ cứu tử phù thương, chính là ta không phải bác sĩ a!

Trong lòng nghĩ cự tuyệt cự tuyệt, chính là thân thể Đường Tịch vẫn là phi thường thành thật điểm đánh.

Một cái hòm thuốc xuất hiện ở dưới chân Đường Tịch, Đường Tịch mở ra hòm thuốc, nhìn đến dao phẫu thuật cùng cái kim bên trong, cái nhíp còn có thuốc mê cùng khâu lại tuyến cũng không biết nói cái gì.

Cô mang bao tay thật tốt cầm lấy ống châm, trầm giọng nói với người đàn ông kia, “Tôi hiện tại sẽ tiêm thuốc mê cho anh, sau đó lấy viên đạn ra.”

“Không được!” Người đàn ông giơ tay cầm tay Đường Tịch, âm thanh lạnh lùng nói, “Tôi không cần thuốc mê.”

Đường Tịch nhú mày, “Anh xác định anh có thể nhịn xuống sao?” Cô có thể hiểu người đàn ông này vì cái gì không cần thuốc mê, bởi vì đối với người đàn ông này mà nói, thời điểm khi anh ta bị thương, ở một hoàn cảnh xa lạ phải bảo trì thanh tỉnh, phi thường quan trọng.

Người đàn gặt đầu, “Cô chỉ cần giúp tôi cầm đạn lấy ra thì tốt rồi.”

Đường Tịch gặt đầu, “Tốt, vậy anh chính mình nhìn xuống.”

Đường Tịch giờ lên dao phẫu thuật, bỗng nhiên lại dừng lại, “Hoặc là gây tê cục bộ đi!”

Người đàn ông lần này không có bất luận cái gì ý nghĩa, Đường Tịch lấy thuốc gây tê tiêm vào miệng vết thương cho anh ta, thời điểm cầm lấy dao phẫu thuật đôi mắt theo bản năng nhắm lại, trong đầu cô xuất hiện rất nhiều hình ảnh, cô làm theo hành động hiện lên trong đầu rồi lấy viên đạn ra.

Liên ở thời điểm cô sắp cầm đạn lấy ra, bên ngoài truyền đến thanh âm Tiêu Cảnh, “Tiểu Nhu, anh không sao chứ?”

Đường Tịch lúc này mới nhớ đến ba anh trai của cô còn ở bên ngoài đầu, động tác trên tay cô lại không dám dừng lại, cô hô một hơi, quay lại nhìn người đàn ông nói anh ta nhắm nài một chút, gương giọng trở lại, “Em không có việc gì, chỉ là bụng có điểm đau, một lát liền ra tới.”

Nghe được tiếng bước chân Tiêu Cảnh rồi đi, Đường Tịch mới tiếp tục động tác, ánh mắt chuyên chú, biểu tình nghiêm túc, trên tay động tác phi thường nghiêm cẩn, thực mau Đường Tịch đem viên đạn trong bụng người đàn ông lấy ra.

Cô thở dài nhẹ nhõm một hơi, tươi cười như trút được gánh nặng, “Tốt, anh chờ một chút tôi sẽ bôi thuốc và băng bó lại cho anh là xong rồi.”

Đường Tịch xử lý tốt rồi, mới ngẩng đầu nhìn hướng người đàn ông, này vừa thấy, cả người cô đều ngây ngẩn, mẹ nó, người đàn ông này không khỏi quá đẹp đi!

Màu đen đầu tóc sắp sóng vai, nhưng là lại che không được ngũ quan tùy ý kia của anh ta, không sai, ngũ quan của anh ta cho cô một cảm giác phi thường tùy ý.

Người đàn ông cảm nhận được ánh mắt của Đường Tịch, cau mày, Đường Tịch cũng cảm giác được ánh mắt của chính mình quá mức với xích LUO, chạy nhanh thu hồi ánh mắt chính mình, khụ một tiếng thấp giọng nói, “Tốt, anh có thể đi rồi.”

Người đàn ông lắc đầu, “Tôi hiện tại đi không được.”

Đường Tịch nhú mày, “Tôi đây đi trước, anh trước cứ ở lại chỗ này đi.”

Đường Tịch nói xong trực tiếp đứng lên, đúng lúc này người đàn ông kia bỗng nhiên kéo lại Đường Tịch, âm thanh lạnh lùng nói, “Trước khi tôi rời khỏi chỗ này, cô cũng không thể rời đi.”

Đường Tịch nhú mày, mẹ nó, đây là gặp được ăn vạ sao? Cô cứu anh ta, đi trước anh ta cư nhiên không cho cô đi! Buồn cười!

“Tiên sinh, anh phải biết rằng, là tôi cứu anh.” Đường Tịch cúi đầu nhìn người đàn ông nằm trên mặt đất, âm thanh lạnh lùng nói, “Chỉ cần tôi ở chỗ này hô to một tiếng nói, anh liền sẽ bị mang đi, anh có biết không?”

“Cho nên cô không thể đi!” Nam nhân trầm giọng nói, “Ai biết cô có thể hay không gọi tới những người đó????”

“Hừ, tôi lại không biết anh là ai.” Đường Tịch nói xong ngồi xổm xuống thân mình, lấy ra thuốc mê còn dư lại, “Anh là hiện tại buông tôi ra, để tôi đi ra ngoài, hay là để tôi dùng thuốc gây mê đem anh mê đi, chính mình đi ra ngoài? Anh lựa chọn đi!”

“Cô gái, cô sẽ vì quyết định hiện tại của cô làm cho cô hối hận!” Thanh âm của người đàn ông kia nghe đi lên tuy rằng thực suy yếu, nhưng là nói chuyện khí thế vẫn là phi thường lại lực chấn nhiếp.

Đáng tiếc, Đường Tịch cũng không phải cái gì tiểu nhân vật, cô khi còn nhỏ liền trải qua vô số lần bị người hắc bang bắt cóc, chính là cuối cùng lại là cô sẽ được cứu trợ, mà những người đó bởi vì đắc tội với ông, tất cả đều không được chết từ tế.

Cho nên cô căn bản không sợ loại uy hiếp này, thái độ của cô cũng càng cứng ngạnh, “Hiện tại tôi, đã đối với quyết định cứu anh vừa mới hối hận rồi!”

“Cô!”

Người đàn ông bỗng nhiên buông lỏng Đường Tịch ra, “Cô đi đi.”

Đường Tịch nhướng mày, “Anh làm cái quỷ gì?”

“Vừa mới hẳn là có người tới kêu cô, nếu cô vẫn luôn không có đi ra ngoài đó, bọn họ tiến vào tìm cô, tôi càng phiền toái.” Nam nhân nói xong trực tiếp nhắm hai mắt lại, anh ta không biết chính mình có phải hay không bởi vì bị thuốc mê ảnh hưởng đại não, cư nhiên dùng một lần lại nói nhiều như vậy.

Đường Tịch nhướng mày, hừ một tiếng, nhắc tới hòm thuốc đi ra ngoài kia trong nháy mắt đem hòm thuốc còn trả lại cho 008, sau đó tìm tới thùng rác ở cửa phòng, trích rút bao tay ném ở thùng rác bên trong, rửa sạch đôi tay của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Gặp được người quảng cáo

Thời điểm Đường Tịch đi ra ngoài vừa lúc gặp được ba anh em Tiêu Dao. Lúc này bọn họ nhìn Đường Tịch không có việc gì mới nhẹ nhàng thở ra. Tiêu Dao nhíu mày, trầm giọng hỏi, “Em như thế nào lại đi lâu như vậy? Có phải hay không em có nơi nào không thoải mái?”

Đường Tịch nghĩ đến chính mình ở bên trong toilet gặp được người kia, cười ha ha nói “Có thể là em vừa mới uống rượu xong, đầu có chút choáng váng cho nên muốn ngồi ở bên trong một lát, sau đó lại quên mất thời gian, cho tới thời điểm anh ba gọi em, bụng em lại đau???”

Tiêu Dao gật đầu nói “Đi thôi, chúng ta mau về nhà, mẹ đã gọi điện thoại tới hỏi chúng ta rồi.”

Đường Tịch không có phản đối, quay đầu lại liếc mắt nhìn bên trong toilet bên một cái, cô có thể giúp người đàn ông kia chỉ có vậy thôi.

Dọc theo đường đi Đường Tịch có chút mơ màng sắp ngủ. Đám người Tiêu Dao thật sự cho rằng tư lượng của cô kém nên mới như vậy, chỉ có cô biết chính mình là bởi vì lần đầu tiên bang nhân lấy * che chắn máu chốt sự việc

* tập trung vào toàn bộ tinh lực, hiện tại liền không có bất luận sức lực gì.

Bỗng nhiên trong đầu Đường Tịch vang lên âm thanh nhắc nhở của hệ thống???

【 ký chủ Đường Tịch hoàn thành nhiệm vụ giúp phù thương thoát chết, tùy cơ tăng trưởng giá trị kinh nghiệm. Ký chủ có muốn xem xét số liệu trước mắt hay không?. 】

Đường Tịch duỗi tay tính.

Trước mắt tổng hợp giá trị kinh nghiệm:

Giá trị kinh nghiệm: 71/800

Giá trị vũ lực: 1/100

Giá trị thể lực: 10/100

Giá trị nhan sắc: 20/100

Giá trị đáng người: 10/100

Giá trị Mị lực: 20/100

Giá trị Báo thù: 0/100

Giá trị Tài lực: 10/100

Giá trị Vả mặt: 10/100

Đường Tịch xem giá trị kinh nghiệm của chính mình tăng lên, ánh mắt liền sáng lên, vừa định nói chuyện, chính là hệ thống còn chưa có nói xong, trước mắt cô lại một lần nữa xuất hiện nhắc nhở của hệ thống.

【 hệ thống nhắc nhở: Bởi vì ký chủ hoàn thành giấu trời qua biển nhiệm vụ, làm tất cả mọi người tin ký chủ nói, cho nên hệ thống đặc biệt tặng cho ký chủ kỹ năng sử dụng tạm thời, kỹ năng vạn năng. Ký chủ có muốn nhận hay không? 】

Đường Tịch mày nhíu lại, có ý tứ gì?

Tiêu Sái từ sau nhìn thấy Đường Tịch nhíu mày, hơi mang một chút lo lắng hỏi, “Tiêu Nhu, có phải hay không uống say? Lúc này mang Tiêu Nhu về nhà mà bị mẹ nhìn thấy bộ dáng này của Tiêu Nhu này, khẳng định ba người chúng ta bị mắng rất thảm, không bằng trước tiên chúng ta mang em ấy đi ra bờ sông hóng gió?”

Tiêu Dao nghiêng đầu nhìn thoáng qua Đường Tịch đang mơ màng sắp ngủ, cau mày, cảm thấy Tiêu Sái nói rất đúng. Thế là Tiêu Cảnh quay đầu hướng bờ sông đi đến.

Đường Tịch chỉ lo cùng 008 nói chuyện, căn bản không có chú ý tới hướng bọn họ đi tới.

【 Nhắc nhở ám áp: ký chủ mỗi ngày có thể sử dụng kỹ năng vạn năng trong hai giờ, mỗi lần sử dụng một cái kỹ năng ký chủ không thể làm được bất cứ chuyện gì. 】

Đường Tịch nhướn mày: Ý tứ chính là nói nếu tôi không làm phẫu thuật, nhưng là giờ khắc này lại sử dụng kỹ năng vạn năng, tôi liền biến thành một người bác sĩ ngoại khoa chuyên nghiệp có phải không?

【 hệ thống: Chúc mừng ký chủ đã lý giải chính xác. 】

Ngạo tào! Đường Tịch thiếu chút nữa hưng phấn nhảy dựng lên, hệ thống này không khỏi quá nghịch thiên đi! Ngay từ đầu cô còn tưởng rằng chính mình trọng sinh ở trên người Tiêu Nhu cũng đã cho là Tiêu Nhu giúp cô sống lại, nhưng là giờ này khắc này cô thật sự cảm thấy 008 này đã cho cô sống lại!

Tiêu Nhu lập tức tiếp nhận kỹ năng vạn năng của hệ thống.

Chẳng qua đây là chỉ là tạm thời thôi, nhưng mà có cái kỹ năng này có nghĩa là trên thế giới này đã không có gì là cô làm không được???

Nga, đúng rồi, mỗi ngày chỉ có thể sử dụng trong hai giờ, một chút đều không ghiền a!

Bất quá, hiện tại Đường Tịch vẫn là rất thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tổng giám đốc quảng cáo Hạ Hoàn

“Chúng tôi không có hứng thú.” Câu nói đầu tiên của Tiêu Dao đã ngăn chặn người đàn ông lạ mặt mở miệng.

Người đàn ông có điểm ngưng ngưng sờ sờ đầu của chính mình, cười hắc hắc, “Là tôi quá đường đột, vị tiểu thư này nhìn qua tuổi cũng không phải rất lớn, tùy tiện tìm cô ấy tới chụp quảng cáo nước hoa đích xác không thể nào thích hợp nga.” Nói đến đây người đàn ông dừng một chút, nói tiếp, “Ba vị nhìn qua hào quen mắt, chúng ta có phải hay không ở đâu nhĩ gặp qua a?”

“Đặc biệt là vị tiên sinh này.” Người đàn ông nhìn Tiêu Cảnh, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, “Giống như là đã từng gặp qua ở đâu đó.”

Đường Tịch một trận hoảng hốt lúc sau mới thanh tỉnh lại, cô hiện tại đã không còn là Đường Tịch của trước đây nữa, hiện tại nhóm paparazzi không có khả năng lúc nào cũng đuổi theo tin tức của cô, nghĩ đến đây cô lại thả lỏng cảm xúc chính mình, nghiêng đầu ngủ.

Tiêu Cảnh hiển nhiên là sẽ không thích cái người đàn ông đã đi lên đến gần lại còn chụp ảnh của em gái xinh đẹp của anh, âm thanh lạnh lùng nói, “Đem tất cả ảnh chụp trong cameras của anh xóa toàn bộ cho tôi, sau đó rời đi, chúng tôi không cần chụp cái gì quảng cáo.”

Đường Tịch cũng không nghĩ chụp cái gì quảng cáo, cô hiện tại chỉ nghĩ hảo hảo làm Tiêu Nhu, đem tất cả mọi thứ mà Tiêu Nhu muốn giành lại, sau đó hoàn thành nhiệm vụ của 008, lại trở lại để đồ, giúp chính mình báo thù.

Tiêu Sái một phen lấy qua chiếc cameras trong tay người đàn ông, muốn tự mình đi cắt bỏ ảnh chụp bên trong, chính là nhìn đến ảnh chụp bên xinh đẹp như vậy, lại có điểm luyến tiếc không nỡ xóa đi, dứt khoát đem cameras ném cho Tiêu Cảnh, “Em tới xóa.”

Tiêu Cảnh nhìn Tiêu Sái liếc mắt một cái, mắng anh một tiếng lười, sau đó cầm lấy cameras, khước mắt anh run rẩy vài cái, làm sao bây giờ, anh sao lại có cảm giác nếu chính mình cắt bỏ một đồng ảnh chụp xinh đẹp như vậy sẽ mang tội ác??? Rơi vào đường cùng Tiêu Cảnh đem cameras ném cho Tiêu Dao, cười gượng hai tiếng, “Anh tới cắt bỏ đi, em có cảm giác ta thật sự không hạ thủ được.”

Tiêu Dao trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái, cầm lấy cameras nhìn thoáng qua, mày nhíu lại, dứt khoát trực tiếp rút ra thẻ nhớ cameras, sau đó kiểm tra bên trong cameras, sau khi xác định không có thêm tấm ảnh nào nữa mới đem cameras trả lại cho người đàn ông kia, trầm giọng nói, “Thẻ nhớ của anh bao nhiêu tiền? Chúng tôi bồi thường cho anh.”

“Vài vị thật sự không suy xét một chút kiến nghị của tôi sao?” Người đàn ông vẫn chưa từ bỏ ý định nói, “Chỉ cần vị tiểu thư này nguyện ý, tôi lập tức cùng Tiêu Cẩm Ninh hủy hợp đồng, làm vị tiểu thư này tới chụp này chỉ quảng cáo, phí quảng cáo tôi sẽ trả bằng mức giá mà tôi trả cho Tiêu Cẩm Ninh, ba trăm vạn, thế nào?”

“Chúng tôi đều nói không???”

“Chờ một chút!” Đường Tịch vẫn luôn nằm trên mặt đất mơ màng sắp ngủ đột nhiên ngồi dậy, cô híp mắt nhìn người đàn ông trước mắt, khước miệng gọi lên một mặt tà tứ tươi cười hỏi, “Anh vừa mới nói cái gì?”

Người đàn ông bị Đường Tịch này đột nhiên ngồi dậy, hơn nữa hai mắt sáng lên nhìn chính mình làm cho mặt đỏ lên, nói chuyện đều bắt đầu nói lắp, anh ta ấp úng nửa ngày mới nói, “Tôi nó nếu cô đồng ý chụp cái quảng cáo này, có thể được đến ba trăm vạn thù lao, không tăng thuế.”

Đường Tịch phát phát tay, hướng về phía người đàn ông cười, “Không phải, tôi nói không phải cái này, cái câu nói phía trước câu này cơ, ý anh muốn

nói là cái quảng cáo này của các anh nguyên bản là đã ký hợp đồng với Tiêu Cẩm Ninh sao?”

Người đàn ông bị Đường Tịch cười như, đầu óc lại càng choáng váng, đầu óc căn bản chuyển bất động, chỉ là chất phác gât đầu, “Đúng vậy, nhưng là ta cảm thấy tiêu thư ngài so với Tiêu Cẩm Ninh càng thích hợp với cái quảng cáo này của chúng tôi hơn, cái quảng cáo nước hoa tôi làm này giống như là làm ra để cho cô vậy, trong nháy mắt khi vừa mới nhìn đến cô ở chỗ này hưởng thụ gió nhẹ, tôi liền cảm thấy, quảng cáo nước hoa này là phi thường hợp với cô.”

Trong mắt Đường Tịch hiện lên một tia ý cười, “Chỉ cần các anh cùng Tiêu Cẩm Ninh hủy hợp đồng, hơn nữa không tiết lộ thân phận của tôi dưới mọi tình huống, tôi liền có thể đáp ứng anh, chụp cái quảng cáo này.”

Như vậy không chỉ có bạch bạch đánh vào mặt Tiêu Cẩm Ninh, càng quan trọng hơn là, cô còn có ba trăm vạn thu vào, hiện tại giá trị tài lực của cô chính là thiếu đáng thương, chỉ cần có này đó tiền, về sau nếu có chuyện cô phải làm cũng sẽ tiện hơn rất nhiều.

Nghĩ đến đây Đường Tịch thỉnh linh cảm thấy chụp một cái quảng cáo gì đó, hoàn toàn không phải chuyện gì to tát a.

“Tiêu Nhu, không cho phép em hồ nháo, nếu như em thiếu ba trăm vạn tiền tiêu vặt kia, anh có thể cho em, vì cái gì muốn đi chụp cái quảng cáo này?” Tiêu Cảnh một chút đều không hy vọng em gái xinh đẹp của chính mình cứ như vậy bị người khác nhìn đi.

Đường Tịch biết giá trị nhan sắc của chính mình căn bản còn không có đạt tới giá trị đỉnh điểm, cho nên hoàn toàn không lo lắng sau khi chụp cái quảng cáo này có ai đó nhận ra mình, liền vỗ vỗ bả vai Tiêu Cảnh nói, “Anh ba, ta không phải vì ba trăm vạn này a, các anh vừa mới không phải nghe vị tổng giám đốc quảng cáo này nói sao, một người khác cũng rất muốn bắt lấy cái quảng cáo này đó.”

Tiêu Sái gât đầu, tán đồng Đường Tịch chụp quảng cáo, “Đại bá mẫu giống như lúc trước bởi vì Tiêu Cẩm Ninh đạt được hợp đồng quảng cáo này còn đặc ý một thời gian đầu, bởi vì công ty OLS này đặc biệt chọn người mẫu quảng cáo, bà ấy lúc đó còn cảm thấy Tiêu Cẩm Ninh cho bà ấy mở mảy mớ mặt, Tiêu Nhu làm như vậy, cũng vừa lúc xoa xoa tình mẫu tử của các người đó!”

Tiêu Cảnh vẫn là vẻ mặt không muốn, em gái anh mỹ lệ như vậy, anh ước gì mỗi ngày bỏ ở trong túi của mình, ai nguyện ý để cho cô đi ra ngoài đưa cho người khác xem, còn tiện nghi người khác, đường mất người khác a!

Đường Tịch thấy chính mình nói không thông Tiêu Cảnh, chỉ có thể đem ánh mắt đặt ở người vẫn luôn không có phát biểu ý kiến - Tiêu Dao, đô miệng bán manh, “Anhhhh à, anh khẳng định là hiểu ý của Nhu nhi a.”

Tiêu Dao tuy rằng là con người rần ròi, nhưng là đó là khi đối đãi với em trai của mình thôi, đối đãi với em gái này của mình, anh là một chút tính tình đều không có, lập tức chuyển khai ánh mắt nhìn về tổng giám đốc quảng cáo phía kia, trầm giọng hỏi, “Chụp quảng cáo thì được nhưng chúng tôi yêu cầu là không được tiết lộ bất luận một chút tin tức nào liên quan đến cô ấy, ngay cả quảng cáo người phát ngôn tên đều không thể viết, cái này các anh có thể tiếp thu sao?”

Người đàn ông thấy bọn họ đều đã đáp ứng chụp quảng cáo, lập tức gât đầu, “Đương nhiên, cái này tôi hoàn toàn có thể làm chủ, cùng lắm thì đến lúc đó tên của người phát ngôn tôi dùng X thay thế liền tốt rồi, nếu vài vị cảm thấy không thành vấn đề rồi, chúng ta liền cùng nhau đi tới công ty ký hợp đồng đi!”

Người đàn ông này thật sự lập tức muốn cho những đồng nghiệp làm chung trong bộ phận quảng cáo nhìn thấy anh ta hiện tại tìm được một người mẫu như thế này.

Đường Tịch lại lắc đầu, “Không, tôi hy vọng chúng ta ký hợp đồng là sau khi các anh đã cùng Tiêu Cẩm Ninh hủy hợp đồng xong xuôi.”

Người đàn ông kia cũng không có cảm thấy yêu cầu này của Đường Tịch quá phận, lập tức gât đầu, “Tốt, điểm này tôi có thể lập tức trở về cùng bọn họ thương lượng, cùng giải trí Thịnh Thế bên kia hủy hợp đồng, kia xin hỏi mọi người có thể lưu lại một phương thức liên hệ cho tôi không? Đến lúc đó tôi sẽ liên hệ cho mọi người, mời mọi người lại đây ký hợp đồng.”

Đường Tịch lúc này mới phát hiện chính mình giống như không có mua đi động, chỉ có thể nhìn hướng Tiêu Cảnh, Tiêu Cảnh không tình nguyện hừ một tiếng, báo cho người đàn ông kia số đi động của mình, “Không có chuyện gì quan trọng không cho phép gọi điện thoại cho tôi!”

Cứ như vậy đệ nhất chỉ quảng cáo lại bị Đường Tịch dễ dàng nắm lấy, cứ như vậy được định ra người quay chụp, lại còn có là gỡ rút quảng cáo mà Tiêu Cẩm Ninh chụp.

Đường Tịch nhìn người đàn ông bởi vì được bọn họ cho phép tung ta tung tăng ôm cameras đi rồi, lại nằm ở trên cỏ ngủ gà ngủ gật, bỗng nhiên người đàn ông đó lại quay trở về phía này đem danh thiếp của mình đưa cho Đường Tịch, hắc hắc cười nói, “Tôi tên Hạ Hoàn Ninh, thật vui vì được biết đến cô.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Tôi tên là Tiêu Nhu

Đường Tịch nằm ở trên cỏ nghỉ hoặc nhìn hạ hoàn ninh, cuối cùng cười cười, “Tôi tên là Tiêu Nhu.”

Thăng đến hạ hoàn ninh đã đã đi xa, Tiêu Cảnh vẫn cảm giác thực khó chịu, hần im lặng nhìn khuôn mặt có vẻ mặt vô ưu vô sầu của Đường Tịch, nhấp miệng nói, “Em muốn thu thập Tiêu Cẩm Ninh, chúng ta có một trăm loại biện pháp, em không cần phải đi chụp quảng cáo?”

Đường Tịch nghe được Tiêu Cảnh nói trong mắt hiện lên một tia ý cười, cô nhìn Tiêu Cảnh khoe miệng ngoéo một cái, chấp tay để phía dưới đầu của mình đầu, nhưong mây hỏi, “Anh, đối một người lớn đã kích nhất là cái gì?”

Tiêu Cảnh nhủu mày, “Làm cô ta mất đi tất cả những gì cô ta đang có.”

“Thông minh, nhưng là???” Đường Tịch trong mắt hiện lên một tia quang mang ác liệt, “Nhưng là em sẽ không làm cô ta lập tức mất đi những thứ vốn có. Em muốn cô ta ở thời điểm đặc ý nhất, bị người mới cũng không biết từ đâu tới đoạt đi ba trăm vạn quảng cáo, thậm chí đến cuối cùng cô ta cũng không biết tên của người mới này!”

“nếu cô ta ở trên đầuquảng cáo nhìn đến mặt em, chẳng phải sẽ biết tất cả sao.” Tiêu Cảnh vẫn là cảm thấy Đường Tịch xúc động, muốn cướp hết các quảng cáo của Tiêu Cẩm Ninh, chỉ cần hần nói một câu, liền có thể có nhiều đối thủ cạnh tranh với Tiêu Cẩm Ninh. Từ trong tay Tiêu Cẩm Ninh cướp đi quảng cáo của cô ta ”.

Đường Tịch lắc đầu, “Em sẽ không lộ mặt, nếu lộ mặt nói không phải quá dở rồi sao?”

Tiêu Sái nghe Đường Tịch nói như vậy, thỉnh linh liền hiểu rõ ý tứ của Đường Tịch. Trong mắt của hần hiện lên một tia ánh sáng, hướng Đường Tịch giơ ngón tay cái lên, “em gái của anh thật lợi hại!”

Này quả thực chính là ở muốn tuyên chiến với Tiêu Cẩm Ninh a, tôi không lộ mặt, đều có thể trong nháy mắt nháy mắt hạ gục cô, xem cô làm sao còn ngẩng mặt lên nhìn người nữa?

Quả thực là phải viết hoa cụm từ trong nháy mắt hạ gục a!

Thực hiện nhiên Tiêu Dao cũng đã hiểu rõ ý tứ của Đường Tịch, nhìn Đường Tịch bằng ánh mắt tràn ngập sùng nịch, hần duỗi tay xoa xoa đầu của Đường Tịch, thấp giọng nói, “Nhưng là không thể chậm trễ học tập.”

Đường Tịch vẻ mặt kiêu ngạo nói, “Anh, anh nhất định phải tin tưởng em gái của anh là một thiên tài, trên thế giới liền không có người giống như em, trước kia em chỉ là thâm tàng bất lộ mà thôi.”

Tiêu Cảnh vô cùng đồng ý lời này của Đường Tịch, ngay cả mặt của em ấy cungc vô cùng thâm tàng bất lộ, lúc này mới hơn một tháng a, em ấy liền một ngày một bộ dáng, thay đổi càng ngày càng tốt!

Đường Tịch từ vừa mới đến liền phát hiện ánh mắt của ba người bọn họ nhìn cô giống như có chút không giống nhau, nhưng là cụ thể chỗ nào không thích hợp cũng không nói lên được, vì thế cô nhưong mây hỏi, “Các anh như thế nào nhìn chăm chăm vào mặt của em như vậy?”

Tiêu Cảnh khoe mặt run rẩy, cảm tình khi nha đầu này hiện tại còn không biết mặt của chính mình lại biến dạng sao?

Tiêu Sái cũng không biết chính mình nên nói như thế nào, đừng nói trong chốc lát nha đầu này nhìn đến mặt của chính mình biến dạng, cũng bị dọa đi?

Tiêu Dao nói, “ Anh em bốn người chúng ta còn không có chụp ảnh chung, nơi này phong cảnh đẹp, hãy chụp một kiểu ảnh chung đi.”

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái trong lòng tán dương, anh cả, vẫn là anh có biện pháp!

Tiêu Cảnh nói, “Đề em tới chụp!”

Tiêu cảnh lấy di động của bản thân ra tìm được cameras, đem màn hình nhắm ngay Đường Tịch.

Đường Tịch nhìn người bên trong cameras, khoe mặt run rẩy vài cái, ha hả cười gượng hai tiếng, có điểm chột dạ nói, “ Em liền nói em thâm tàng bất lộ sao, giá trị nhan sắc đều là như thế này, các anh xem em mới uống hai ly rượu vang đỏ mà đã xinh đẹp thế này rồi, xem ra về sau thật sự muốn uống nhiều rượu vang đỏ, để đường nhan a!”

Chà trách! Mấy anh ý nhìn cứ là lạ, 008 mi dám thay đổi nhan sắc mà không hề cho bà đây một cái nhắc nhở sao!

Tiêu Cảnh đối với lời giải thích này của Đường Tịch cũng không hề nói gì thêm.

Thừa dịp đường tịch không chú ý nhiều, liền chụp hai kiểu tự chụp, sau đó lại chụp anh em nhà bọn họ một kiểu. Nhìn bên trong ảnh chụp, Tiêu Cảnh ha hả ngây ngô cười, “Xem ra về sau chúng ta mỗi ngày đều phải tự chụp một kiểu, như vậy liền có thể chứng kiến em gái như thế nào từng bước một đạt tới đỉnh cao của nhan sắc.”

"Ha hả, anh ba, anh thật biết nói giỡn a.”

Đường Tịch đã không biết chính mình nên nói cái gì.

“En không trở về nhìn ông nội sao?” Tiêu Dao bỗng nhiên nói, “Hôm trước em trở về xem qua ông nội, sau đó không phải nói báo danh xong sẽ trở về xem ông nội sao?”

“A!” Đường Tịch há to miệng, vẻ mặt áy náy, “Em quên mất???”

Cô thật là hôm nay hưng phấn quá liền quên mất chuyện muốn đi thăm ông nội.

Tiêu Sái gật đầu, “Đúng em nên qua thăm ông nội.”

Bằng không chờ thêm hai ngày mới đi thăm ông nội, chỉ sợ ông nội đều không quen biết em gái thay đổi sắc mặt này so Xuyên kịch còn nhanh đi.

Hiện tại Đường Tịch đã lấy lại tinh thần, lập tức kéo anh em ba người lên xe, đi nhà cũ.

Nhà cũ chỉ có lão quản gia cùng Tiêu Lão Thái gia ở, thấy anh em bốn người họ lại trở về xem hán, hán sắc mặt đều đẹp rất nhiều, “Anh em ba người các cháu thật là khó được trở về, lần này ông sợ là lại dính cháu gái ngoan của ông.”

Tiêu Lão Thái gia nói xong đem ánh mắt đặt ở trên mặt Đường Tịch, hán há miệng, trong mắt lóe ánh sáng, “cháu gái ngoan của ông, lại xinh đẹp lên rồi, mới hai ngày không thấy, cư nhiên lại xinh đẹp hơn, xem ra ba mẹ con đem con đường thực tốt a, như vậy ông cũng liền an tâm rồi.”

Đường Tịch đối với khuôn mặt của chính mình làm cho chột dạ. Cô thật không biết 008 như thế nào khiến cho giá trị nhan sắc thật là thăng tấp bay lên, càng quan trọng hơn là, khí chất hiện tại của cô càng ngày càng giống chính mình như trước.

Cô thật đúng là sợ bởi vì thân phận của chính mình mang lại phiền toái cho Tiêu gia.

Đường Tịch chạy đến bên người Tiêu Lão Thái gia, ngồi xổm xuống mỉm cười nói, “Ông nội, ông nói cái gì vậy, cháu còn không phải bởi vì di truyền tốt sao. Ông xem các anh trai con đẹp như vậy khẳng định là do ông nội di truyền cho, mà con càng ngày càng xinh đẹp, đó là bởi vì khi về tới trong nhà, các vận khí tốt đều lại đến với con cho nên dung mạo của con cũng liền càng ngày càng đẹp a.”

Đúng lúc này quản gia tiến vào nói tiêu diễn cũng đã trở lại, Đường Tịch mày nhíu lại, đối với người anh cả thân sinh của cô, ảnh hưởng cũng không phải rất sâu, phải nói không có ấn tượng gì.

Thời điểm đám người Tiêu Dao nghe được tiêu diễn tiến vào, mày cũng theo bản năng nhún lại, đều đem ánh mắt đặt ở trên người Đường Tịch.

Đường Tịch hướng ba người anh trai của mình cười, lại ngồi xổm nơi đó kể cho Tiêu Lão Thái gia hôm nay bọn họ đi nhà hàng nước Pháp ăn món Pháp, còn kể cho Tiêu lão gia tử việc mình cùng Tiêu Sái đánh đồ sự tình một năm đọc xong cao trung.

Tiêu Lão Thái gia thẳng thắn khen Đường Tịch là một đứa trẻ có chí khí, nói hán năm đó khí phách như thế nào, làm lão gia tử cười đến vui vẻ.

Lúc này tiêu diễn bước vào, nhìn đến cô gái đang ngồi xổm trên mặt đất, trong lòng hán liền không dễ chịu.

Cô gái kia tuy tính ăn mặc quần áo bình thường nhất, cũng có thể trong nháy mắt thu hút nhiều ánh mắt của mọi người.

Tiêu Cảnh không thích người khác cứ như vậy nhìn chăm chăm em gái của mình, liền tính người kia là anh trai thân sinh đều không được.

Hán vượt một bước ngăn trở ánh mắt của tiêu diễn, cười nói, “Anh họ, anh cũng trở về thăm ông nội sao?”

Tiêu diễn mày nhíu lại, nhưng vẫn là thu hồi ánh mắt của chính mình, trầm giọng nói, “Đúng vậy, vừa đúng lúc a.”

Lúc này đường tịch đang ngồi xổm trên mặt đất liền đứng lên, cô quay đầu lại liếc nhìn tiêu diễn một cái, hướng hán cười, “anh họ.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Anh họ thật trùng hợp a

Tiêu diễn nhìn đến cô bé trước mắt hoàn toàn xa lạ này. Trong mắt tất cả đều là đau đớn, em ấy vốn là em gái ruột của hán, em ấy hán là thân mật kéo tay hán gọi hán là anh trai.

Nhưng hiện tại chính là em ấy vẫn đứng ở bên người người khác, gọi hán là anh họ.

Tiêu Cảnh nhìn ra tâm tư của tiêu diễn, trong mắt hiện lên một tia châm chọc, lúc trước tuy rằng tiêu diễn vẫn muốn nhận lại Tiêu Nhu, chính là thái độ của hắn lại không có kiên quyết như vậy, giống như sự tình trong nhà cùng hắn không quan hệ.

Mà Tiêu Nhu với hắn mà nói càng là có cũng được không có cũng được, nhưng là hiện giờ bày ra biểu tình bi thương này cho ai xem?

Nghĩ đến đây Tiêu Cảnh liền nhin không được xuy một tiếng, “Anh họ, Nhu nhi cùng anh đang nói chuyện đây.”

Đường Tịch nhìn ra tâm tư của Tiêu Cảnh, đối với hắn không có lời muốn nói. Nhưng là muốn cô gọi tiêu diễn một tiếng anh trai, cũng là không có khả năng, bởi vì cô vốn dĩ liền không phải Tiêu Nhu, đối bọn họ không có cảm tình đặc thù gì.

Ai đối với cô tốt, cô liền đối với người đó tốt, nếu cô là con gái của tiêu hoàng lịch, tự nhiên gọi con trai của Tiêu Hoảng Nghị là anh họ.

Chỉ là??? Đường Tịch mỉm cười cùng tiêu diễn đối diện, “Anh họ, anh cũng tới thăm ông nội sao?”

Tiêu Lão Thái gia thấy Đường Tịch gọi tiêu diễn một tiếng anh họ thuận miệng như vậy, trong lúc nhất thời trong lòng cũng có chút hụt hẫng, bắt quá đây là đại lão gia chính mình tạo nghiệt, hắn tự nhiên cũng sẽ không nói cái gì.

Tiêu diễn sững sốt ước chừng có một phút đồng hồ mới gật đầu, “Đúng vậy, anh vừa lúc có chút việc ở gần đây, thuận tiện liền ghé thăm ông nội, còn các em thì sao?”

Đường Tịch còn không có tới kịp nói chuyện, Tiêu Sái liền đem lời nói đoạt lấy đi, “Chúng em à, là gần đây Tiêu Nhu lớn quá nhanh, cơ hồ là một phút đồng hồ sẽ có hình dạng khác. Chúng em sợ quá hai ngày qua ông nội đều không quen biết Tiêu Nhu, cho nên cố ý mang theo Tiêu Nhu lại đây thăm ông nội.”

Cái trán của Đường Tịch xoẹt qua ba đường hắc tuyến, cái gì kêu một phút đồng hồ là một cái dạng khác? Cô là yêu quái sao?

Tuy rằng 008 thay đổi bộ dáng của cô đích xác có chút khó hiểu, thậm chí tới mức đáng sợ, nhưng là cũng không đến mức nhận không ra đi.

Ánh mắt Tiêu diễn đặt ở trên mặt Đường Tịch, đích xác giống như Tiêu Sái nói, mỗi lần nhìn nhiều một cái, em ấy giống như liền càng xinh đẹp một phần, hơn nữa, trên người em ấy có khí chất hồn nhiên nhưng cao quý, cũng là làm người ta vô pháp bỏ qua.

Em ấy cứ như vậy, thì có mười Tiêu Cẩm Ninh cũng không bằng

Thật không biết ba mẹ rốt cuộc bị cái cô gái kia cho uống thuốc gì, khiến họ có bảo bối mà không cần, một hai phải đem một người không có quan hệ huyết thống đặt ở bên người.

Đường Tịch không biết suy nghĩ của tiêu diễn, lập tức trừng mắt nhìn Tiêu Sái một cái, mang theo một chút làm nũng nói, “anh hai, anh lại trêu ghẹo em, đêm nay em trở về nói cho mẹ, để mẹ thu thập anh!”

"Được rồi được rồi, tiểu công chúa của anh, em đừng nói cho mẹ biết, em xem hiện tại anh cả đã muốn đem anh ăn tươi nuốt sống." Tiêu Sái về mặt hưởng thụ vuốt tay ấn nhẹ cái mũi của Đường Tịch nhẹ nhàng mà quát một chút, “Càng ngày càng làm nũng, thật sự là được chân truyền từ anh hai nha!”

Đường Tịch trừng mắt nhìn hắn một cái, Tiêu Cảnh lập tức không phục, “Em thường dạy dỗ, không tính à?”

Tiêu Lão Thái gia nhìn anh em bốn người bọn họ ở một bên đùa giỡn, bị trêu chọc cũng cười ha ha. Tiêu Dao lạnh nhạt trên mặt cũng khó có được vẻ tươi cười.

Tiêu diễn nhìn bộ dáng anh em bốn người bọn họ hoà thuận vui vẻ, trong lòng vô cùng hụt hẫng. Người được Tiêu Nhu quán lấy làm nũng hắn là hắn mới đúng. Vì cái gì lúc trước ở nhà của hắn, em ấy một câu cũng không dám nói, đến nhà của đám người Tiêu Dao liền biến thành hoạt bát đáng yêu như vậy, thậm chí dung mạo đều một ngày so với một ngày xinh đẹp hơn.

Tiêu diễn biết Tiêu Nhu không có chính dung, bởi vì ngũ quan của em ấy không có thay đổi, chỉ là làn da thay đổi, hơn nữa màu da cũng không giống như là đánh thủy quang châm, mà là hồn nhiên chân thật, chẳng lẽ thật là hoàn cảnh thay đổi tất cả sao?

“Ông nội, nơi này đã có đám người Tiêu Dao bồi ông rồi, con đây liền đi trước.” Tiêu diễn chỉ cảm thấy em gái của mình cùng người khác thân thiết như vậy vô cùng chói mắt, chỉ nghĩ nhanh chóng rời đi nơi này.

Tiêu Lão Thái gia bởi vì cháu gái ngoan của mình cũng không rảnh lo tiêu diễn, gật đầu rồi dặn hắn trên đường đi cẩn thận một chút.

Tiêu diễn rời đi, Tiêu Dao nói đi tiễn hắn.

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh liếc mắt nhìn nhau một cái, hai người tiếp tục cùng Đường Tịch bởi Tiêu Lão Thái gia nói chuyện.

Đường Tịch là thật sự đặc biệt thích Tiêu Lão Thái gia, bởi vì có Tiêu Lão Thái gia cô liền cảm giác chính mình như là về tới bên người ông nội của mình. Thật hy vọng bên người ông nội có thể có một người bồi ở bên người hắn.

Tiêu Dao đưa tiêu diễn đi ra nhà cũ của Tiêu gia, tiêu diễn bước chân dừng lại quay đầu lại nhìn Tiêu Dao, sắc mặt bình tĩnh, thanh âm đậm đặc, “Có chuyện gì?”

Tiêu Dao cũng không phải cái loại người thích quanh co lòng vòng, thấy tiêu diễn hỏi như vậy, trực tiếp lạnh băng mở miệng, “Tình trạng hiện giờ của Tiểu Nhu, em hy vọng người trong nhà của anh đừng biết, chúng em không muốn bọn họ quấy rầy sự thanh thoi cùng bình tĩnh của em ấy.”

Tiêu diễn nhíu mày, “Lời này của em là có ý tứ gì?”

“Anh họ, anh thông minh như vậy, hẳn là nên biết em có ý tứ gì.”

Tiêu Dao nhìn tiêu diễn nói, “Tâm tư của Bác trai cùng bác gái, em tưởng anh hẳn là biết rõ ràng. Gần nhất là bởi vì bọn họ cùng Lưu gia bên kia liên hôn, thứ hai khả năng thật là bởi vì dưỡng dục cô gái kia hơn hai mươi năm cho nên có cảm tình, cho nên tình nguyện vứt bỏ con gái ruột của mình, nhưng là, anh cũng không dám cam đoan bọn họ nhìn đến Tiểu Nhu tốt đẹp như vậy sẽ không sinh ra cái ý tưởng gì, thậm chí từ nơi này của chúng em cướp đi em ấy. Tiểu Nhu không phải vật phẩm, muốn liền lấy lại, không muốn liền ném đi. Huống chi, nhà anh còn có một con sói đang ở, anh cảm thấy nếu cô gái kia biết Tiểu Nhu sống quá tốt như vậy, hoặc là Tiểu Nhu biến thành bộ dáng hiện tại, thì cô ta sẽ không làm ra cái sự tình điên cuồng gì sao?”

Tiêu diễn nhíu mày, “Tiểu Nhu, vốn là con của phòng lớn chúng ta.”

“Chính là phòng lớn các người không thừa nhận đứa con này.”

Tiêu Dao lạnh giọng nói, “Phòng hai của chúng ta tuy rằng không quan trọng tài sản riêng, cũng chưa từng cùng phòng lớn các người tranh đoạt lấy, nhưng là cũng không đại biểu chúng ta sẽ mặc kệ phòng lớn các người từ trên tay chúng ta cướp đi những thứ thuộc về chúng ta.”

“Kia cũng phải nhìn xem Tiểu Nhu cuối cùng lựa chọn như thế nào không phải sao?” Tiêu diễn sắc mặt không vui.

Tiểu Nhu rõ ràng là em gái của hắn, lúc trước hắn cũng là muốn đem em ấy nhận trở về, ai biết cha mẹ hắn lại không rõ lý lẽ như vậy??? Hắn cũng không muốn có sự tình này đó mà phân tâm.

“Em ấy đã làm lựa chọn.” Tiêu Dao bá đạo nói, “Lựa chọn hiện tại của em ấy chính là lựa chọn tốt nhất.”

Tiêu diễn hừ một tiếng, mở cửa xe, “Không thấy được.”

Nói xong hắn trực tiếp lên xe. Tuy rằng nói như vậy, nhưng là Tiêu Dao nói hắn vẫn là nghe vào. Tiêu Dao nói không sai, cô gái kia vẫn luôn đối tài sản nhà bọn họ như hô rình mồi. Nếu có tập đoàn Lưu thị hỗ trợ, chỉ sợ về sau cổ phần công ty cũng sẽ rơi vào tay của cô ta. Nhưng mà Cô ta cũng không phải là không chế tốt như vậy.

Chính là cha mẹ giống như bị cô ta hạ cổ, cái gì cũng đều suy nghĩ cho cô ta, thậm chí không tiếc vứt bỏ con gái ruột của mình. Cái này làm cho hắn cũng không biết phải làm như thế nào cho đúng.

Tiêu diễn dần dần nắm chặt tay lái tay dần, nhớ lại khi mới đến bên trong nhà cũ b nhìn thấy em gái mình, thế nhưng hoàn toàn nhớ không nổi bộ dáng trước kia của em ấy.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Không nghĩ muốn có em rể

Tiêu Cảnh hôm nay đi làm cả ngày đều có chút thất thần. Ngay cả ông chủ của hắn đều phát hiện hắn có chút không thích hợp.

Lúc này Tiêu Cảnh đang nằm trên sofa ở văn phòng tổng tài phát ngôn. Vừa mới xem xong một phong bưu kiện Kiều Lương ngẩng đầu lạnh băng nhìn Tiêu Cảnh, trầm giọng nói, “Tâm tư không đặt ở trên công việc liền quay trở về ngủ đi.”

“Chuyện của cậu xong xuôi rồi sao?” Tiêu Cảnh lười biếng ngẩng đầu liếc nhìn Kiều Lương một cái.

Kiều Lương ừ một tiếng, trầm giọng nói, “Ngày mai có khả năng tôi sẽ đi Thái Bình Dương một chuyến.”

Tiêu Cảnh nga một tiếng, mày cũng không nâng, “Không phải hôm qua cậu mới trở về sao? Ngày mai lại muốn đi?”

Kiều Lương không nói, Tiêu Cảnh lúc này mới ngẩng đầu nhìn Kiều Lương. Hắn phát hiện mới một hai tháng ngắn ngủi, người đàn ông đã này thay đổi thật nhiều, càng ngày càng trầm mặc ít lời, giống như là toàn thế giới đều vứt bỏ hắn.

“Cậu đã dốc toàn lực.” Tiêu Cảnh đứng đắn nhìn Kiều Lương, mày nhíu chặt, “Hơn nữa cô gái kia lúc trước cũng không nhất định là yêu cậu. Nếu thật sự yêu cậu, liền sẽ không đưa ra lời chia tay với cậu. Liền thật sự cùng cậu chia tay, hai người bây giờ đã không còn liên hệ. Cậu như bây giờ tính cái gì đây?”

“Tôi không tin.” Kiều Lương thanh âm khàn khàn, đôi mắt màu đỏ tươi nhìn Tiêu Cảnh, trong mắt tràn đầy gầy gù, “Tất cả mọi người nói cho tôi nói cô ấy đã chết, chính là tôi không tin, cô ấy không có khả năng liền chết như vậy.”

“Ai.” Tiêu Cảnh thở dài, “Người chính là như vậy, lúc mất đi mới quý trọng, cậu đi Thái Bình Dương có ích lợi gì đâu? Cậu phải người đi không phải cái gì đều không có vớt được sao? Cậu đi có thể làm được gì?”

“cuối cùng hẳn là sẽ có kết quả.” Kiều Lương thanh âm nghẹn ngào, “Liền tính là thi thê, tôi cũng muốn tự mình nhìn đến mới có thể tin tưởng cô ấy đã chết.”

Tiêu Cảnh nhấp nhấp miệng, “Có lẽ cô gái kia yêu cậu đi.”

Kiều Lương ngẩng đầu nhìn Tiêu Cảnh, Tiêu Cảnh bị ánh mắt nóng bỏng của hắn nhìn đến có chút không được tự nhiên, hắn ho khan một tiếng, nhấp miệng nói, “Trên đời vô tình nhất đó chính là người thâm tình. Bởi vì dùng tình cảm sâu vô cùng, cho nên mới sẽ trở nên vô tình, hai người các người chính là như vậy đi. Bởi vì quá mức với yêu đối phương, cho nên mới vô tình vứt bỏ đối phương như vậy, thậm chí đến chết đều không hề liên lạc lấy một lần.”

Kiều Lương chỉ cảm thấy tâm chính mình từng đột đau co rút lại, cô ấy có phải hay không ở thời trước khi chết chính là nghĩ như vậy? Bởi vì hắn nói qua chúng ta không cần lại liên hệ, cho nên cho dù chết, chúng ta cũng không cần liên hệ đối phương, cho nên cô ấy đã chết, đều không cho hắn tìm được?

Chính là hắn mấy năm nay thường xuyên xuất hiện ở trên TV, còn không phải là vì làm cô ấy thời khắc đều có thể nhìn thấy hắn sao?

Điểm này cô ấy thật sự không biết sao?

“Cậu đấy, cậu ở đây là vì cô gái nào?” Kiều Lương chuyển đề tài, nhìn Tiêu Cảnh nói “Cả buổi sáng cậu đã thờ dài ba trăm hai mươi một lần rồi đấy, bị đá rồi sao?”

Tiêu Cảnh nghe được Kiều Lương hỏi vấn đề này, lập tức tinh thần đi lên, “Còn không phải bởi vì em gái của tôi sao. Lớn lên quá xinh đẹp, cũng là quá phiền não. Hiện tại tôi lo lắng em ấy vào trường học liền cho tôi một người em rể a!”

Hắn cho rằng với khuôn mặt yêu nghiệt của Đường Tịch, tuyệt đối có khả năng buổi chiều tan học liền mang một người em rể về cho hắn

Hắn còn không nghĩ sớm như vậy đã có em rể a! Em gái tốt nhất là em đừng gả đi!

Đường Tịch sáng sớm hôm sau rời giường, Dương Tinh Nhân liền lấy tới đồng phục A cho cô. Đường Tịch nhìn phong cách đồng phục trước mắt này, khóe mắt run rẩy vài cái. Cô như thế nào quên mất, học sinh cao trung thường xuyên phải mặc đồng phục.....

Chính mình thật đúng là không phải một chút non nớt a.....

Nói cảm ơn với Dương Tinh Nhân xong, Đường Tịch quay về phòng chính mình sau đó đi phòng giữ quần áo đem quần áo thay đổi. Nhìn chính mình trong gương, cô đặc biệt ‘lưu’ ‘manh huyết’ một tiếng sáo, “Thích hợp với học sinh cao trung a!”

Thời điểm Đường Tịch mặc đồng phục vào bàn ăn, Tiêu Cảnh há miệng lại quên cắn bánh quẩy trên tay của chính mình, trong lòng chọc chọc nghĩ, mẹ nó, nha đầu này là yêu nghiệt đi?

Vì cái gì đem đồng phục mặc đẹp như vậy a! So với nữ thần năm đó hắn thích còn xinh đẹp hơn không biết nhiều lần a!

Tiêu Sái đem sữa bò để ở trong miệng nhất thời quên mất nuốt vào, đột nhiên nuốt vào thiếu chút nữa đem chính mình sặc chết, hắn ai oán nhìn Đường Tịch liếc mắt một cái, “Tiểu nha đầu, em có thể hay không bị một ngày một bộ dạng a?”

Thật là làm mù mắt chó của hắn a!

Dương Tinh Nhân cũng rất muốn lôi kéo mặt con gái của mình để nghiên cứu lâu một chút, vì cái gì biến nhanh như vậy?

Nếu không phải mỗi ngày đều ở bên nhau, bà thật sự hoài nghi con gái của mình có phải hay không đi chinh dụng.

Tiêu Dao bởi vì sự tình công việc sáng sớm liền rời đi.

Người trấn định nhất chính là tiêu hoàng lịch, nhìn đến một thân của Tiêu Nhu, trong lòng càng khẳng định, chính mình là nhất được bảo bối a. Con gái bảo bối của mình xinh đẹp như vậy, trăm biến như vậy, trâu bò như vậy, anh trai hắn mà biết nhất định chơi sẽ rất vui đi!

Ha ha ha ha, anh ta cả ngày khoe con gái của mình, lão tử cũng muốn khoe ra!

Nghĩ đến về sau mang theo con gái bảo bối đi tham gia yến hội của anh trai hắn, hắn đắc ý dào dạt đối với anh trai mình nói, “Anh, tuy rằng con gái chúng ta đều không phải con ruột, nhưng là vừa thấy liền biết con gái của em cư tử hơn con gái của anh gấp mấy trăm lần, ánh mắt này của anh thật là không dùng được a.”

Sau đó xem khuôn mặt đen thui của anh trai hắn, hắn liền hưng phấn a.

“Con gái bảo bối, mau tới đây ăn bữa sáng, ăn xong daddy đưa con đi học.” Tiêu hoàng lịch lần đầu tiên cảm thấy, đưa đón con của mình đi học nhất định là một sự hạnh phúc nhất.

“Ba, vì cái gì trước kia chúng con đi học, ba đều không có đưa lần nào?” Tiêu Cảnh lập tức lên án.

Đường Tịch đã quen phương thức người nhà ở chung, tự nhiên đi đến bên cạnh Dương Tĩnh Nhân ngồi xuống ăn bữa sáng, thuận tiện hỏi đường tĩnh nhân, “Mẹ, con mặc đồng phục đẹp sao?”

“Đặc biệt đẹp, giống như là nó vì con mà chế tạo.” Dương Tĩnh Nhân nói chính là lời nói thật, cầm một bộ đồng phục một trăm đồng, mặc ở trên người Đường Tịch thật sự bị truyền ra ngoài nhất định có tư nhân định chế cái loại cảm giác này, ai cũng không có nói bộ giáo phục này giá rẻ.

Đường Tịch hơi hơi mỉm cười, “Trong chốc lát một mình con sẽ đi tới trường học.”

“Không được!” Bốn người cùng phản đối.

Đường Tịch vô tội nhìn bốn người, “Vì cái gì a?”

“Em không có năng lực phòng thân.” Tiêu Sái nói.

Dương Tĩnh Nhân nói, “Lực hấp dẫn quá lớn.”

Tiêu Cảnh nói, “Nếu em đi ở trên đường, khả năng sẽ phát sinh tai nạn xe cộ.”

Tiêu hoàng lịch nói, “Bọn họ nói đều không có sai, chủ yếu là con không quen thuộc đường đi.”

Đường Tịch đôi mắt chớp chớp, phát hiện tiêu hoàng lịch thế nhưng nói lại đúng. Cô thật đúng là không biết như thế nào đi đến trường học. Cuối cùng không phải Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái còn có tiêu hoàng lịch đưa Đường Tịch đi, mà là Dương Tĩnh Nhân đưa Đường Tịch đi tới trường, với lý do, “Dù sao tôi ngoài nhân rồi cũng là nhân rồi, không bằng đi Tiểu Nhu đi học. Tôi tự mình đem Tiểu Nhu đưa đến trong trường học, tôi cũng yên tâm một ít.”

Tiêu hoàng lịch vừa định nói thì bí thư gọi điện thoại nói cục trưởng hẹn hán 9 giờ gấp mặt, cho nên cũng không kiên trì, Tiêu Cảnh hôm nay công tác cũng vội, cũng rời đi trước.

Cứ như vậy Đường Tịch liền bắt đầu ngày đầu tiên sinh hoạt của học sinh cao trung.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Cùng giáo viên gọi nhện

"Em gái cậu?" Kiều Lương không có gì ấn tượng, hình như là nghe Tiêu Cảnh nhắc tới một lần, nhưng là hán cũng không có để ý, “Cậu chừng nào thì có một thêm một cô em gái?”

Tiêu Cảnh cũng không đem sự tình giấu diếm Kiều Lương, lại đem sự tình trong nhà kể cho Kiều Lương nghe. Kiều Lương mày nhíu lại, “Tiêu Nhu? Bảo một viện điều dưỡng?”

Tiêu Cảnh gật đầu, “Đúng vậy, hiện tại tôi lo lắng cho em gái này của tôi a, mặt em ấy biến quá nhanh, tôi cho cậu biết, nếu không phải tôi mỗi ngày cùng em ấy ở cùng một chỗ, tôi đều hoài nghi em chính dung trong viện, hơn nữa..... Tĩnh, dù sao em gái của tôi ở nhà tôi lúc sau liền biến thành tiểu tiên nữ.”

“Đem số điện thoại của em gái cậu cho tôi.” Kiều Lương mặt cảm nói.

Tiêu Cảnh vẻ mặt phòng bị, “Cậu muốn làm gì?”

Vừa nghe đến em gái hán là tiểu tiên nữ liền thấy sắc nảy lòng tham! Còn nói cái gì chỉ thích cô gái kia cả đời! Lúc này mới có mấy ngày đâu, liền coi trọng em gái của hán!

Kiều Lương vừa thấy bộ dáng này của Tiêu Cảnh, cũng biết hán đang hiểu lầm, “mẹ tôi cùng em ấy ở cùng một cái viện điều dưỡng, gần nhất xuất viện vẫn luôn nói ở nhà nhàn chán, rất muốn viện bên trong điều dưỡng cùng Tiểu Nhu, cũng không biết phương thức liên hệ, nơi này không phải cậu có sao?”

“Không có a.” Tiêu Cảnh nghiêm trang gật đầu, “Tiểu Nhu không có di động, em ấy không cần.”

Giờ này khắc này Tiêu Cảnh thật sự cảm thấy em gái mình không cần di động quả thực là một cái lựa chọn đặc biệt đặc biệt sáng suốt, di động này lấy tới có tác dụng gì? Sẽ chỉ làm một ít người đàn ông không có ý tốt tới quấy rầy em gái của hán.

Mà giờ này khác này ngồi bên trong lớp học, tiêu nhu bị vô số bạn học nam cùng bạn học nữ quấy rầy ; cũng đồng dạng cảm thấy cô không có mua đi động quả thực là một cái quyết định sáng suốt không thể sáng suốt hơn. Tuy rằng cô không muốn đi động nguyên nhân chủ yếu là bởi vì cô ở chỗ này cơ hồ không có người muốn liên hệ. Hiện tại cô cảm thấy không có đi động, quả thực chính là ở cứu vớt cô a!

Dung mạo Đường tịch thật sự là quá xuất chúng, ngồi ở trong những học sinh mới thực giống như là các ngôi sao làm nền cho mặt trăng. Có nữ sinh có nam sinh thậm chí đi học đều chỉ lo xem Đường Tịch có đi học hay không.

Đường Tịch vì thế còn bị giáo viên mời tới trong văn phòng gặp mặt.

Đường Tịch không nói nhìn lại quần áo của chính mình, cười lạnh một tiếng, “ Cô giáo, cô xác định em mặc quá sức tương tượng sao?”

“Này???” cô học sinh này một thân đồng phục, tóc mềm mại đắp trên vai, thậm chí mấy nữ sinh khác trên tay mang theo trang sức lắc tay nhưng cô học sinh này đều không có mang, ăn mặc mộc mạc không thể mộc mạc hơn, chính là vì cái gì vẫn là cứ lóa mắt như vậy?

“ Em đi học phải học cho tốt, nghe nói em mới từ ở nông thôn chuyển tới trường học, nhất định phải đuổi kịp tiến trình của trường học, đã biết chưa?” Giáo viên nữ mang mắt kính tìm không thấy bậc thang, chỉ có thể lấy thân thể của Tiêu Nhu làm bậc thang cho mình.

Đường Tịch gật gật đầu nói chính mình đã biết.

Giáo viên lại nói hai câu, “Hiện tại trường học vô cùng chú trọng ngôn ngữ tiếng nước ngoài. Trường học chúng ta vừa lúc có cái điều kiện kia liền mở ra chương trình học hai môn tiếng nước ngoài, em đi học phải nghiêm túc nghe, đừng để cho lớp học mất mặt biết không?”

Đường Tịch từ nhỏ đến lớn chính là được yêu thương trong ở lòng bàn tay bên, chưa từng có giáo viên nào đối xử với cô bằng sắc mặt đó, nhiều nhất đều là lấy lòng, mà từ nhỏ Đường Tịch tuy rằng giống như công chúa nhưng cũng biết tôn sư trọng đạo, bất quá muốn cô tôn sư trọng đạo trước tiên giáo viên phải giống một giáo viên mới được.

Kết quả là, Đường Tịch cười lạnh một tiếng, ánh mắt thật sâu mà nhìn giáo viên trước mặt mình, trầm giọng nói, “ Thưa cô, ý của cô là nói em đi học không có nghiêm túc nghe giảng sao?”

Tuy rằng những giáo viên đó giảng chương trình học này đó quả thực nhàm chán vô cùng. Nhưng là cô lại vô cùng nghiêm túc nghe giảng, thậm chí làm bộ ra không hiểu ở nơi đó câu học, đặc biệt cho những giáo viên đó mặt mũi.

Chính là vị giáo viên này cư nhiên vì cho chính mình có bậc thang, liền đem cô nói thành không nghe lời, không yêu học tập?

Này nếu là Tiêu Nhu chân chính, có phải hay không lại phải khóc?

Giáo viên không nghĩ tới Đường Tịch cư nhiên dám chất vấn mình, sắc mặt liền lập tức trầm xuống, “ Em chẳng lẽ nói em học khóa ngôn ngữ Nhật nghiêm túc nghe giảng sao? Còn có tiếng Nga, em cũng nghiêm túc nghe giảng sao? Tiếng Ý cũng quan trọng. Nếu em nghiêm túc nghe giảng, tôi sẽ nói sao?”

Hôm nay ngày đầu tiên khai giảng, chỉ học tiếng Nga nhưng không có khóa ngôn ngữ tiếng Ý. Cái vị giáo viên này nói như vậy, rõ ràng là đang làm khó dễ Tiêu Nhu.

Nhưng là hiện tại Tiêu Nhu căn bản không phải là Tiêu Nhu trước kia, cô nghe giáo viên nói như vậy, trong mắt hiện lên một tia châm chọc, quả nhiên cùng người nhà của Tiêu Hoảng Nghị giống nhau, mắt chó xem thường người khác!

Bà ta cho rằng Tiêu Nhu là ở nông thôn chuyển tới, thành tích học tập đều theo không kịp, ngay cả Tiêu Nhu có nhiều tư liệu đều không muốn nhìn.

“Em có biết hay không? Ban của chúng ta là ban mũi nhọn, là ban thực nghiệm. Nhà trường muốn bắt ban chúng ta cả năm đều đứng đầu! Em mà như vậy sẽ kéo ban của chúng ta lui về phía sau. Em có biết hay không a?” Giáo viên thấy học sinh nữ không nói lời nào, tưởng bị chính mình nói dọa sợ, lập tức làm trầm trọng thêm.

Đường Tịch bị nói đến lỗ tai đều đau, một giáo viên nam ngồi ở cách vách chạy nhanh đứng lên giữ chặt giáo viên nữ kia, trấn an nói, “Giáo viên Tào, cô đừng nóng giận, học sinh mà, ngày đầu tiên đo học khó tránh khỏi không thích ứng, bót tranh cãi đi.”

“Ai da, giáo viên Gi, thầy là không biết đâu, hiện tại mặc kệ học sinh là không được a, cho rằng chính mình có chút ít nhan sắc đều nơi nơi câu dẫn bạn học nam, cho rằng như vậy chính mình liền có thể thi được một cái thành tích tốt, thật không biết xấu hổ a!”

“Giáo viên Tào, cô như thế nào có thể nói một học sinh như vậy?” Giáo viên Gi sắc mặt trầm trầm, “ Em ấy chỉ là một học sinh cao trung, cô không thể nói em ấy như vậy được. Huống chi, lúc này mới là ngày đầu tiên khai giảng cô đã liền kết luận a?”

“Giáo viên Gi, thầy cũng bị cái nữ sinh này mê hoặc sao?” Giáo viên Tào trào phúng nhìn giáo viên Gi, xuy thanh nói, “ tôi biết ban mặt của thầy là không thể cùng ban thực nghiệm ban so sánh, nhưng là thầy cũng không thể....”

“Đủ rồi.” Đường Tịch vẫn luôn không có nói chuyện liền đột nhiên lên tiếng đánh gãy lời nói của giáo viên tào, trầm giọng nói, “Em muốn chuyển ban, em liền chuyển sang khu ban mặt này. Hơn nữa em còn nói cho cô biết, từ nay về sau ban thực nghiệm của cô, ra không được cấp danh sách đứng đầu của năm nữa!”

“Nha, khẩu khí lớn a.” Giáo sư Tào khinh thường nói, “Em muốn chuyển ban tôi cầu mà không được, thật là giáo viên dạng gì mang được học sinh dạng đây a. Giáo viên Gì đúng như nguyên ý của thầy a.”

Đường Tịch hừ lạnh một tiếng, trong miệng trực tiếp nói ra mười ngôn ngữ quốc gia thành một câu, đem những câu giáo viên Tào vừa mới nói kia đổi lại cho giáo viên tào

Giáo viên tào nhú mày, “Nói lung tung cái gì làm rối loạn ngôn ngữ, gấp quỳ!”

Lúc này chủ nhiệm tiếng nước ngoài từ ngoài cửa đi vào hai mắt sáng lên nhìn Đường Tịch, kinh hi hoi, “ Em vừa mới nói chính là tiếng Pháp tiếng Đức tiếng Nga tiếng Ý tiếng Ả-rập còn có tiếng Nhật đi?”

Tuy rằng hắn còn có mấy cái ngôn ngữ quốc gia nghe không hiểu, nhưng là mấy cái ngôn ngữ quốc gia này hắn vẫn là quen thuộc.

Hắn vừa mới nghe được rành mạch, em học sinh này bên trong dùng ngôn ngữ không có một câu là tiếng Anh, nhưng là hắn biết cái em học sinh nữ này tiếng Anh nhất định cũng đặc biệt tốt

Trường học khi nào có một gia hỏa nghịch thiên như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Muội muội ta đều khóc

Đường Tịch khẽ cười một tiếng, nói với giáo viên kia, “Vẫn là cô kiến thức rộng” nói xong Đường Tịch cùng với khinh miệt nhìn Cô Tào một cái, giễu cợt nói, “Không giống như là có người, ếch ngồi đáy giếng, nghe được người khác tùy tiện nói đôi câu, liền đối với học sinh của mình gây khó khăn đủ đường ”

Chủ nhiệm ngoại ngữ nghe được Đường Tịch nói cô giáo Tào như vậy, trên mặt thoáng qua vẻ lúng túng, nhưng lại không có nói gì nhiều, mà là hưng phấn tiến lên kéo Đường Tịch hỏi, “Em là làm sao đem ngôn từ ngữ của 10 quốc gia không nói sai chút nào mà tạo thành câu hoàn chỉnh như vậy?”

Đường Tịch mỉm cười, đưa tay chỉ đầu óc của mình, “Dùng nơi này a ”

Cô lúc trước thật ra thì không ưu điểm gì, chỉ có là trí nhớ cực kỳ tốt, cho nên học tập ngôn ngữ nước ngoài đối với cô mà nói, thật là quá quá dễ dàng.

Cô Tào cau mày nhìn Đường Tịch, sắc mặt đặc biệt cau có, bộ dáng kia chỉ muốn nuốt chửng Đường Tịch, Đường Tịch nhìn bà ta một cái, cười nhìn chủ nhiệm ngoại ngữ một cái, “So với người khác ra vẻ hiểu biết, cảm thấy vẫn là không lộ ra ngoài mới tốt ”

“Mau trở về giờ học” Cô Tào nào đó cảm giác bị một học trò nói mình không có học vấn rất mất mặt, nhưng là lại không tiện ngay trước một chủ nhiệm mặt tức giận, lập tức tối mặt quyết định về sau sẽ chậm chậm trừng trị Đường Tịch.

Đường Tịch cũng không như ý bà ta, cô cười khẽ một tiếng, “Như thế mời cô Tào, đem hồ sơ của em cho cô Hà Nội, bắt đầu từ hôm nay em là học sinh trong lớp của cô ấy. ”

Cô Hà ngẩn ra, dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Đường Tịch, bất kỳ một học sinh cũng sẽ không nguyện ý làm học sinh ở cái lớp học cuối cùng, cô rất có thiên phú, lại không muốn ở lớp thí nghiệm, mà là muốn tới lớp học cuối cùng của bọn họ?

Cô Tào cũng không nghĩ tới Đường Tịch lại còn dám nói cái đề tài này, nhất thời lạnh âm thanh, “Lớp học là em muốn đổi liền có thể đổi sao?”

Đường Tịch cũng không nhìn bà ta chút nào, thẳng nhìn chủ nhiệm ngoại ngữ, “Cô khỏe chứ, xin hỏi em có thể thay ca sao?”

“Em nói cho cô biết, em tại sao không muốn ở lại lớp thí nghiệm, mà là muốn đi lớp học cuối cùng?” Hắn là một cái chủ nhiệm, mặc dù không là niên cấp chủ nhiệm, nhưng là cũng so một lớp chủ nhiệm muốn có nói quyền một chút.

“Bởi vì ta cảm thấy đối với học sinh mà nói, học tập cũng không trọng yếu, trọng yếu hơn chính là nhân phẩm” Đường Tịch nhìn cô Tào một cái, lớn tiếng nói, “Em tới trường học không phải là nghe giáo viên mắng người, em là tới học tập, nhưng mà, dùng thời gian một ngày tới nhận thấy rõ ràng sự thật này, cô Tào cũng không thích hợp làm gương sáng cho người khác, nếu như cô ấy phải tiếp tục đảm nhiệm chủ nhiệm lớp thí nghiệm hoặc là giáo viên bộ môn, em sẽ phải rời khỏi lớp thí nghiệm ”

“Khẩu khí thật là lớn” cô Tào lần đầu tiên bị học sinh nói chính mình không thích hợp làm gương sáng cho người khác, chỉ mong xông lên cho Đường Tịch hai bàn tay, nhưng là cuối cùng vẫn là miễn cưỡng nhịn được, bà lạnh lùng nói, “Có người chỉ sợ là sợ hãi về sau thành tích học tập bại lộ, cho nên mới ở chỗ này lờ lờ son sắt muốn chuyển lớp đi! Đừng cho là mình ngoại ngữ được, những thứ khác liền ngon giống vậy rồi ”

Đường Tịch thật cảm thấy cùng loại giáo viên này nói chuyện thật sự là quá mệt mỏi, nếu là lúc trước, cô đã sớm bỏ đi, chẳng có ở nơi này cùng bà ta nói nhiều như vậy!

"Em muốn yêu cầu chuyển lớp" Đường Tịch trầm giọng nói, "Nếu như không được, em chỉ có thể mời ngài chủ tịch để giải quyết chuyện này rồi "

Ngày hôm qua cô Tào bởi vì có chuyện cũng không có tới trường học tham gia học sinh ghi danh, cho nên cũng không biết thân phận của Đường Tịch, sáng sớm hôm nay bà ta cũng là nhìn trình độ học vấn Đường Tịch mới biết là từ một thôn nhỏ ở thành phố W chuyển tới, cho là thành tích tốt được phá cách trúng tuyển cái loại này, lúc này nghe được Đường Tịch nói như vậy, trên mặt lập tức lộ ra khinh thường, xuy thanh nói, "Chủ tịch? Cô biết chủ tịch là ai không? Đừng nói nhảm nữa hôm nay em phải trở về đi học, còn phải cho cô giao hai ngàn chữ kiểm điểm đi ra!"

"Cô Hà, xin hỏi có thể đem điện thoại di động của cô cho ta dùng một chút không?" Đường Tịch lúc này lại cảm giác mình không có một cái điện thoại di động quá bất tiện rồi!

Bây giờ học sinh trung học cấp một cùng học sinh trung học phổ thông cơ hồ đều có điện thoại di động thông minh, cô Tào thấy Đường Tịch mượn Hà lão điện thoại di động, trong lòng càng là khẳng định Đường Tịch chẳng qua là làm việc quá khả năng.

Thật ra thì liền muốn hù dọa bà a mà thôi hừ lạnh một tiếng, "Gọi điện thoại về cho mẹ em tố cáo à? Mẹ em từ nhà tới khả năng là hai ba ngày đi "

"Ra núi lớn một ngày, chạy tới trong huyện thành một ngày, còn theo W thành phố tới lại một ngày "

Đường Tịch lòng căng thẳng, lại là một cái mắt chó coi thường người khác, cô liền nói tại sao người lão sư này dám khi dễ cô như vậy, nguyên lai là bởi vì thấy đường án, bởi vì Tiêu Nhu trước kia hồ sơ đều là ở Hành Sơn trung học, cho nên năng chắc chắc Tiêu Nhu là không có hậu đãi đây!

Thật là cực phẩm hàng nã

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Bạch bạch bạch và mặt

Bên này Đường Tịch treo điện thoại xong thì trả điện thoại lại cho thầy giáo, nước mắt vẫn không ngừng chảy lưu lại ở trên mặt, những giáo viên tiến vào sau thấy tình cảnh này đứng là tan nát cõi lòng, một cô bé xinh đẹp như vậy, khóc thành như vậy không hiểu sao lại có vẻ điềm đạm đáng yêu, rốt cuộc là ai đem cô bé ấy khi dễ thành như vậy, nhìn xem khóc đến thật đáng thương.

Cô giáo Tào nhìn thấy cô khóc như vậy liền sinh khí, lập tức tính tình càng không tốt, "Cô còn oan ức lắm phải không? Cô ở đây khóc cho ai xem? Một học sinh như cô ở trong trường câu dẫn người khác loạn cả lên, cô còn không biết xấu mà hồ khóc à!"

Cái này đã quá rõ ràng là từ nhắc nhở thay đổi thành công kích rồi.

"Cô giáo Tào, chú ý lời nói của cô đấy!" Chủ nhiệm ban sắc mặt trầm xuống.

Thầy giáo Gi cũng đứng ra nói, "Tất cả bạn học đều nói cô ấy đi học cái gì đều không có làm, chính là ngồi ở chỗ kia nghe giảng bài, hơn nữa cô bắt đầu cũng không có nói rằng em ấy không phải là không chịu học a, mà là chỉ nói rằng em ấy mặc quần áo hoa hòe lộng lẫy, nhưng là cô hãy nhìn xem vị bạn học này, rõ ràng em ấy mặc đồng phục trường, quần áo rất bình thường, cũng không biết học sinh này là như thế nào chọc đến cô rồi."

Bà ta nào có thêm đề ý xem học sinh này chỗ nào chọc bà ta chứ, bà ta chỉ biết là buổi sáng nhận được một cuộc điện thoại nói có một cái đồ quê mùa đến từ nông thôn chọc tới Tiêu gia đại tiểu thư, bảo bà ta hảo hảo chiều cổ một chút, sau đó bà ta liền nhìn hồ sơ trên tay một chút, cô chính là từ trong núi tới, nhưng vấn đề là cô bé đó chỗ nào như là đồ quê mùa? Nói không chừng chính là bởi vì nó lớn lên quá đẹp, câu dẫn vị hôn phu của đại tiểu thư Tiêu gia, cho nên Tiêu đại tiểu thư mới không cao hứng đâu.

Hơn nữa bởi vì cô ở lớp học đi học, rất nhiều nam học sinh trong giờ học căn bản không nghiêm túc nghe giảng bài, đôi mắt vẫn luôn đều ở trên người cô, không phải cô sử dụng cái thủ đoạn hồ ly tình gì gì đó, mới là lạ! Một học sinh như vậy lưu lại lớp học đều là sỉ nhục, bà ta vừa mới chỉ là tìm không thấy bậc thang, bằng không liền phải đem cái này nữ bực cho thôi học!

Ai biết cái đứa con gái đó ngoại ngữ cư nhiên lại tốt như vậy, chỉ có thể chờ về sau chậm rãi từng bước một đem cái đứa con gái đó đuổi ra khỏi trường học!

Bà ta là một ban chủ nhiệm lớp, muốn đối phó với một học sinh trong lớp, quả thực quá dễ dàng.

Cô giáo Tào nhất thời nghẹn lời, nhưng là thực mau lại không phục nói, "Chẳng lẽ thầy giáo Gi cùng chủ nhiệm Khâu liền không phải bởi vì nhìn đến cái nữ sinh này lớn lên đẹp, cho nên liền giúp nó nói chuyện sao? Các người cô giáo viên nào ngày thường nhìn đến tôi giáo huấn học sinh, lại nhiều lời hơn một câu xen vào chuyện của tôi chứ? Lần này cũng chính là do cái đứa con gái này có một khuôn mặt mỹ hoặc, các người mới ra tiếng không phải sao?"

“Bà như thế mà xứng làm một người giáo viên sao?” Đường Tịch hốc mắt đỏ bừng, thanh âm lại phi thường lạnh nhạt, cô bỗng nhiên đi đến trước mặt cô giáo Tào, trầm giọng nói, “Bà căn bản là không xứng để làm một người giáo viên, bà hiện tại chính là một người đàn bà phổ phường đánh đá, không hề có tố chất, nếu như học sinh của bà mà biết biểu hiện của bà ngày hôm nay, đều sẽ hối hận vì chính mình đã trở thành học sinh của bà!”

“Mày!”

“Tôi thế nào?” Đường Tịch liếc mắt nhìn bà ta một cái, bộ dáng như một nữ vương cao cao tại thượng, “Tôi mặc kệ bà là bởi vì ai, mới đối với tôi như vậy, nhưng là tôi muốn nói cho bà chính là, bà thực mau sẽ phải hối hận, hơn nữa là hối hận không kịp, bà nói tôi không biết giáo đồng là cái gì? Tôi đây liền nói cho bà, giáo đồng chính là người mà ta vừa mới gọi điện thoại cho kia, để anh ấy trong vòng mười phút nữa sẽ tới trường học, anh ấy dù cho một phen một giây cũng sẽ không đến trễ, rất nhanh anh ấy sẽ đến đây!”

Nói xong nàng chỉ vào cửa văn phòng, trầm giọng nói, “Không tin bà nhìn xem!”

Mọi người cùng nhau quay đầu lại, liền ở tất cả mọi người đều ở cho rằng Đường Tịch ở cổ lộng huyền hư, thời điểm Tào lão sư (Mn oi để lão sư nghe có vẻ hay hơn nên mình để luôn nhé) lại muốn mở miệng châm chọc Đường Tịch, Tiêu Sái vội vã chạy tiến vào, “Em gái, tiểu bảo bối nhi, ai khi dễ em!”

Đường Tịch nhìn đến Tiêu Sái kia trong nháy mắt không biết là bởi vì cảm động hay là bởi vì ủy khuất, cái mũi một chút liền đỏ, nước mắt tí tách liền hạ xuống, những lão sư khác thật cảm thấy nước mắt của cô thật là nói đến là đến a!

Tiêu Sái nhìn đến Đường Tịch rơi lệ, tức khắc hoảng sợ, anh chính là lần đầu tiên nhìn đến em gái của anh khóc a, trong một tháng qua cô cơ hồ mỗi ngày đều sống thật vui vẻ mỗi ngày cho bọn anh kinh hỉ, thậm chí mỗi ngày đều hi khí dương dương, bọn họ đều cho rằng là cô sẽ không bao giờ khóc, cho nên vừa mới nghe được cô ở trong điện thoại mặt khóc, anh một chút liền hoảng sợ.

Sau đó trong thời gia trên đường tới đây, anh lại phi thường hưng phấn cùng cao hứng, đó chính là em gái của anh trong lúc chịu khi dễ cái thứ nhất nghĩ đến không phải anh cả không phải anh ba, mà là chính là người anh hai như anh đây, quả thực lệnh người cảm động a!

Chính là hiện tại anh một chút đều cao hứng không nổi!

Bởi vì anh nhìn chung quanh một vòng, nhìn đến bốn phía đều là lão sư, chỉ có một mình em gái anh là học sinh đứng ở giữa đám người, trên mặt vẫn còn lưu lại nước mắt, này rõ ràng chính là khóc a!

Tiêu Sái lập tức mặt trầm xuống, anh dùng tay nhẹ nhàng xoa mặt Đường Tịch, nhu thanh tế ngữ an ủi, chờ Đường Tịch không khóc, mới thành linh xoay người nhìn những lão sư trong phòng đó, lạnh nhạt hỏi, “Sao lại thế này? Em gái tôi vì cái gì lại phải khóc? Hôm nay các người không cho tôi một công đạo, toàn bộ đều có thể cắt đi!”

Chúng lão sư kinh hãi, bọn họ thật không nghĩ tới cái này Tiêu Nhu thế nhưng là em gái của Tiêu đồng!

Tiêu Nhu ---- Tiêu Sái, đều là họ Tiêu, nguyên lai là người của Tiêu gia, khó trách!

Hối hận nhất không gì hơn cái người vừa mới hỏi Tiêu Nhu có biết hay không giáo đồng là gì đó - Tào lão sư, hơn nữa bà ta còn cười nhạo Tiêu Nhu cấp trong nhà cáo trạng, người nhà cô muốn tới phải mất đến thời gian ba ngày mới đến được bên này.....

Khâu chủ nhiệm đánh ha ha, cấp Tiêu Sái vấn an, “Tiêu đồng, không nghĩ tới ngài đại giá quang lâm, này Tiêu Nhu đồng học là gì của ngài a?”

“Chính là em gái tôi!” Âm thanh của Tiêu Sái lạnh lùng nói, “Các người tốt nhất cho ta một công đạo, một chữ không sai nói cho tôi, Em gái tôi rốt cuộc bị cái gì ủy khuất, nếu không, tôi làm một cái trường cao trung ở thành phố A này không đi xuống cũng có thể!”

“Cái kia Tiêu đồng.....” Tào lão sư đứng ra, trên mặt cười, “Có thể là có điểm hiểu lầm..... Chúng tôi cũng không có.....”

“Anh hai, bà ta nói em là hồ ly tinh, nơi nơi câu dẫn người, nói em là đi học mà không học cho tốt lại đi dẫn lão sư, câu dẫn các bạn học nam, còn nói em mặc quần áo hoa hòe lộng lẫy không phải tới đi học, nói em không có văn hóa.....” Đường Tịch mới không cho Tào lão sư kia có cơ hội nói chuyện, cô biết những lão sư đó là tuyệt đối sẽ không đem tình huống thực tế, đem chân tướng sự thật nói cho Tiêu Sái, nhưng là cô sẽ không tha cho loại người này tiếp tục lưu tại trường học.

Bởi vì Tào lão sư căn bản không xứng làm thầy kẻ khác.

Tiêu Sái càng nghe sắc mặt càng khó kham, anh mắt nhìn Tào lão sư càng là càng ngày càng thấp trầm, sắc mặt của Tào lão sư cũng bởi vì Đường Tịch nói càng ngày càng khó kham, cuối cùng đều phải thiếu chút nữa khóc, bà ta chỗ nào đã biết, người mà Tiêu đại tiểu ghét thế nhưng lại là em gái họ của chính mình!

Hơn nữa so với Tiêu gia đại phòng, bọn họ càng không thể trâu vào chính là Tiêu gia nhị phòng hào sao!

Tiêu gia đại phòng không có cổ phần trong trường học, bà ta giúp Tiêu Cẩm Ninh làm điểm sự, nhiều nhất lấy một cái bao lì xì, nhưng mà bà ta nếu là đắc tội Tiêu Sái, đó chính là ném công tác sự tình!

Tiêu gia nhị phòng, ở thành phố A có thể nói là, trừ bỏ Kiều gia cùng Dương gia, chính là đi ngang lộ a!

“Tôi.....” Tào lão sư đuổi tay muốn đi kéo tay Đường Tịch, “Lão sư cũng không có.....”

“Không có như thế nào?” Tiêu Sái lạnh một khuôn mặt, lạnh băng nhìn bà ta.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Đại ô long, Tiêu đồng

Ánh mắt Tiêu Sái đảo qua mọi người, cuối cùng đem ánh mắt ngừng ở trên mặt Tào lão sư, “Bà có biết tôi không?”

Thời điểm nói những lời này Tiêu Sái duỗi tay nắm lấy tay Đường Tịch, anh muốn cho những người này biết, anh Tiêu Sái là anh trai của Tiêu Nhu, Tiêu Nhu là bảo bối mà anh cưng chiều nâng đỡ ở trong lòng bàn tay, cũng không phải là người mà những người này có thể tùy tiện có thể! Em gái bảo bối của các anh, bọn họ yêu thương đều không kịp, cư nhiên ở trường học ngày đầu tiên đã bị lão sư khi dễ!

“Cái kia Tiêu đồng...” thầy giáo dạy tiếng nước ngoài cùng chủ nhiệm ban có điểm khó xử nhìn Tiêu Sái, “Tiêu đồng, tôi biết chuyện này là do Tào lão sư không đúng, nhưng là ngài xem, cô ấy dù sao cũng là một người tương đối có kinh nghiệm giảng dạy, ngài có thể hay không châm chước châm chước....”

Tiêu Sái nghe chủ nhiệm nói như vậy, cười lạnh một tiếng, “Tôi là có thể châm chước, chính là ta châm chước không có bất luận cái gì tác dụng a.”

Đường Tịch đôi mắt chớp chớp, sáng lấp lánh đôi mắt nghi hoặc nhìn về phía Tiêu Sái, Tiêu Sái đối cô hơi hơi mỉm cười, ôn nhu hỏi, “Làm sao vậy?”

Đường Tịch mỉm cười, lời kéo Tiêu Sái hướng vừa đi, “Anh hai, câu mà anh hai vừa nói là có ý tứ gì vậy?”

Tiêu Sái cũng đồng dạng cười nhìn Đường Tịch, nhìn đến Đường Tịch bộ dáng này thật sự là đáng yêu khẩn, anh nhìn không được duỗi tay nheo nheo gương mặt Đường Tịch, thấp giọng hỏi nói, “Anh hai hỏi em, em vì cái gì ở trước tiên nghĩ đến gọi điện thoại cho anh?”

Đường Tịch không hề nghĩ ngợi nói, “Đương nhiên là bởi vì anh hai anh chính là giáo đồng trường học a!”

Giáo đồng? Tiêu đồng?

“Ha ha ha ha!” Tiêu Sái bỗng nhiên cười to ra tiếng, bỗng nhiên anh cảm thấy, nhìn về phía những người đó, cuối cùng đem ánh mắt dừng lại ở trên mặt tào lão sư, ánh mắt trời đầy mặt mặt lập tức âm trầm xuống dưới, “Bà tới chỉ ra tới chỉ cho tôi nhìn xem, quần áo em gái tôi mặc có chỗ nào không đúng nội quy, có chỗ nào không chấp nhận được, nếu hôm nay bà chỉ không ra, như vậy bà liền có thể rút đi!”

Tào lão sư nháy mắt nhấc tay vô thức, bà ta là thật sự không nghĩ tới cái nha đầu lý lịch sơ lược kém như vậy cư nhiên là con gái Tiêu gia, nếu biết cô là con gái của Tiêu gia nhị phòng, thì đánh chết bà ta cũng không dám đối với cô có một chút bất kính a!

“Cái kia Tiêu đồng, tôi thật sự sai rồi, tôi không phải cố ý.” Tào lão sư đi đến Đường Tịch trước mặt, duỗi tay muốn đi kéo tay Đường Tịch, Đường Tịch né tránh, “Đừng chạm vào tôi!”

Cuộc đời này cô ghét nhất chính là loại người này, đối với người không có thể lực thì kiêu căng ngạo mạn, đối với người có quyền thế thì cúi đầu cúi người, tuy rằng loại người này ở trong xã hội cơ hồ nơi chốn có thể thấy được, nhưng là cô đặc biệt chán ghét cái lão sư này.

“Tiêu đồng, thật là có người nói cô ấy là đặc tội với Tiêu đại tiểu thư, cho nên muốn tôi hảo hảo quản giáo một chút, cho nên tôi mới...”

Tiêu Sái đôi mắt nhíu lại, trong giọng nói tràn ngập nguy hiểm, “Tiêu đại tiểu thư? Tiêu Cẩm Ninh?”

Tào lão sư gạt đầu như giả vờ, dùng sức nói là, “Buổi sáng hôm nay tôi nhận được một chiếc điện thoại, nói chúng tôi có một nha đầu mới từ nông thôn chuyển tới, chọc tới Tiêu đại tiểu thư, nên muốn tôi hảo hảo mà quản giáo một chút, cho nên tôi mới.....”

“Ý của bà là con gái của Tiêu gia đại phòng, muốn bà đối phó với con gái của Tiêu gia nhị phòng chúng tôi?” Tiêu Sái ngữ khí thường thường, lại làm tất cả người có mặt trong văn phòng đều lưng chợt lạnh, vì cái gì bọn họ cảm giác Tiêu Sái lời này, có điểm như là muốn cùng Tiêu gia đại phòng khai chiến đâu?

Đường Tịch mặt vô biểu tình, trong lòng cũng đã bắt đầu đem chuyện này nhớ kỹ, Tiêu Cẩm Ninh, tôi không chọc tới cô, cô lại ở khắp nơi không muốn để cho tôi sống tốt!

Một khi đã như vậy, vậy cô cũng đừng trách tôi, chính cô giúp tôi có thêm động lực để đòi lại công bằng cho Tiêu Nhu.

Cô sẽ không muốn bởi vì các mối quan hệ mà Tiêu Nhu có để làm khó mọi người trong trường, bởi vì cô của trước kia chính là một người đứng ở trên đỉnh quyền thế, cho nên biết chỉ cần có quyền có thế, đừng nói một cái lão sư, liên tính không chế chính sở học giáo đều dễ như trở bàn tay.

Sau khi Tiêu Sái nghe được là Tiêu Cẩm Ninh, trong lòng nổi trận lôi đình, lập tức lấy ra điện thoại gọi cho Tiêu Cẩm Ninh.

Tiêu Cẩm Ninh thực mau đã bắt máy, cô ta rất ít nhận được điện thoại của các anh trai con của chú hai, bỗng nhiên nhận được điện thoại của Tiêu Sái, giọng nói của cô ta có điểm hưng phấn, “Anh hai, có việc gì sao?”

Tiêu Sái nghe được thanh âm của Tiêu Cẩm Ninh, hừ một tiếng, lạnh lùng nói ra, “Tiêu Cẩm Ninh là gan của cô đúng là không nhỏ a, lại dám động đến em gái tôi?”

Bên kia Tiêu Cẩm Ninh ngưng thành một đồng, rõ ràng không nghĩ tới Tiêu Sái là gọi điện thoại qua để hưng sư vấn tội, một hồi lâu sau cô ta mới khẽ cười nói, “Anh hai, anh đang nói cái gì vậy a? Những điều anh đang nói em nghe không hiểu?”

“Tiêu Cẩm Ninh, tôi cảnh cáo cô một lần cuối cùng, đừng bao giờ động đến em gái tôi nữa, nếu không về sau em gái tôi nếu là có bất trắc gì, người đầu tiên tôi không bỏ qua chính là cô!” Thanh âm Tiêu Sái lạnh băng, nói ra nói làm tất cả mọi người biết, anh là đang nói phi thường nghiêm túc.

“Ha ha.” Thanh âm Tiêu Cẩm Ninh cười lạnh truyền đến, cô ta trầm thấp nói, “Nó là em gái của anh sao? Bất quá chỉ là cái thứ bị ba mẹ tôi vứt bỏ không cần, một cái khát cái mà thôi, các người thật đúng là coi cô ta giống như bảo bối, các người một ngày nào đó sẽ hối hận vì đã đối xử với tôi như vậy!”

“Tiêu Cẩm Ninh, cô chỉ là một con gà rừng mà cũng dám nhắc mình lên so sánh với Tiểu Nhu nhà tôi sao, xứng sao?” Tiêu Sái đứng lên, làm trò sở hữu lão sư mặt, trầm giọng nói, “Tôi nói cho cô biết, cô đời này, đều đừng nghĩ bay lên chi đầu biển phượng hoàng, liên tính hiện tại cô được ngàn vạn người hâm mộ yêu thích, nhưng là một khi lời nói dối cô dẫu bấy lâu nay bị vạch trần, cô liền cái gì đều không phải, cô chẳng qua chỉ là một con gà rừng khoác áo phượng hoàng!”

“Tiêu Sái!” Tiêu Cẩm Ninh hận nhất chính là người khác nói đến thân thế cô ta, mà người này vẫn là người của Tiêu gia, càng là người đứng về phía Tiêu Nhu bên kia, cô ta lại càng hận, “Tôi khuyên anh đừng có mà nói bậy, nếu không, tôi cũng không biết tôi sẽ làm ra sự tình gì tới!”

“Uy hiệp lão tử a?” Tiêu Sái cười nhẹ một tiếng, “Lão tử hiện tại là đang ở đài truyền hình, cô điện báo coi đài tìm lão tử a, lão tử hiện tại liền phải tuyên cáo cho toàn thể giới biết, Tiêu Cẩm Ninh cô bất quá là hương dã một con gà rừng, năm đó bị ôm sai nên bây giờ mới là thiên kim của Tiêu gia, hiện giờ thiên kim trở về, Tiêu Cẩm Ninh cô vẫn là một cái không muốn thoái vị, tu hú chiếm tổ, một đứa con gái chết không biết xấu hổ mà thôi!”

Đường Tịch nhìn chung quanh liếc mắt nhìn về mặt của các giáo viên có tại văn phòng một cái, nhìn đến biểu tình kinh ngạc trên mặt bọn họ, nhìn nhìn lại bọn họ không ngừng lau mồ hôi, liền biết Tiêu Sái đây là chơi lớn a! Làm trò này đó trước mặt các giáo viên, đem bí mật của Tiêu Cẩm Ninh nói ra ngoài, còn không biết kế tiếp Tiêu Cẩm Ninh kế tiếp sẽ làm ra cái loại chuyện quá khích gì nữa đây.

“Tiêu Sái! Tôi nói cho anh biết anh đừng có mà xằng bậy!” Tiêu Cẩm Ninh sợ, cô ta hiện giờ có thể ở giới giải trí hỗn tạp này hô mưa gọi gió thậm chí một chút khổ đều không có ăn qua, hoàn toàn là bởi vì cô ta là Tiêu gia đại tiểu thư, lại có thân phận là vị hôn thê của tổng tài tập đoàn Lưu thị, nếu đã không có này hai cái thân phận, cô ta không biết chính mình sắp sửa đối mặt cái gì, nghĩ đến đây thanh âm của cô ta đều mềm xuống dưới, “Anh hai, em sai rồi, em sai rồi, cầu xin anh, cầu xin anh đừng nói cho những người đó cái này chân tướng, được không?”

Tiêu Sái nhìn những cái đó lão sư liếc mắt một cái, hừ một tiếng, “Hiện tại biết sợ? Tiêu Cẩm Ninh, tôi nói cho cô biết, tất cả những thứ cô đang có hiện giờ hết thảy đều là của Tiểu Nhu nhà tôi bố thí cho cô, nếu cô còn dám xằng bậy, tôi muốn người thân bại danh liệt!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Nửa đường nhảy ra Trình Giảo Kim

Tiêu Sái nói xong trực tiếp treo điện thoại, ngẩng đầu nhìn Tào lão sư kia, trầm giọng nói, “Nếu như bà còn muốn tìm một phần công tác, như vậy bà hiện tại liền đi trình đơn từ chức.”

Tào lão sư chạy nhanh nói lời cảm tạ, “Tốt, tốt, tôi hiện tại liền đi viết đơn từ chức.”

Tiêu Sái vừa muốn gật đầu, một người từ bên ngoài đi đến, “Đã xảy ra chuyện gì?”

Tiêu Sái trong lòng mắng một tiếng ‘mẹ nó’, nhìn về phía người tới, cười nhạt, “Nha, Lưu tổng, hôm nay là ngọn gió nào thổi ngài tới đây thế này?”

Đường Tịch lặng lẽ ngẩng đầu, người này cô hình như có gặp qua một lần, là vị hôn phu của Tiêu Cẩm Ninh..... Chuẩn xác tới nói hẳn là vị hôn phu người đã đính hôn với Tiểu Nhu từ trong bụng mẹ Lưu Thừa Vũ..... Anh ta như thế nào lại tới đây?

Chẳng lẽ cũng là giáo đồng của cái trường này sao?

Không nghĩ tới một cái trường cao trung nho nhỏ ở thành phố A, cư nhiên lại nhiều giáo đồng như vậy, cô bỗng nhiên cảm thấy trường cao trung của Đế Quốc thật tốt, là trường học phụ thuộc vào tập đoàn Đế Quốc.....

Bất quá cao trung của tập đoàn Đế Quốc không giống những trường khác, không phải là học sinh nào cũng có thể tới học, ngay cả loại gia đình giống như Tiêu gia đại phòng, đều không nhất định có thể bước chân vào cao trung của tập đoàn Đế Quốc, nơi đó ngách cửa cao đáng sợ.....

Đường Tịch suy nghĩ, chính mình muốn hay không dứt khoát chạy đến trường cao trung của Đế Quốc để đi học đi..... Tiêu Nhu nhìn đến bóng dáng anh hai của mình lập tức đánh mất cái ý niệm này, cô vẫn là nên sống yên ổn thôi, không nên xuất hiện những ý nghĩ kì lạ.

Lưu Thừa Vũ không có chú ý tới Đường Tịch đang đứng phía sau Tiêu Sái, nhìn thoáng qua tào lao sư đã sắp khóc tới nơi, mày nhử lại, nhìn Tiêu Sái, cười lạnh một tiếng, “Giáo viên của trường học chúng tôi có chọc tới Tiêu tổng tài?”

Tiêu Sái nhướn mày nhìn Lưu Thừa Vũ, “Đúng vậy, anh không phải là cứu binh do vị hôn thê chuyển đến đi?”

Lưu Thừa Vũ nhử mồm, “Cùng Cẩm Ninh có quan hệ?”

Tiêu Sái nhướn mày, “Chỗ nào, chính là tôi xem cái này lão sư không vừa mắt, tôi muốn bà ấy chủ động từ chức, như thế nào Lưu tổng anh có ý kiến?”

“Tôi muốn một cái lý do.” Lưu Thừa Vũ đến gần một bước, trầm giọng nói, “Tiêu tổng không phải là lãnh đạo của trường học chúng tôi cũng không phải là đồng sự của trường học chúng tôi, tùy tiện nhúng tay vào chuyện trong trường của chúng tôi chỉ sợ không được tốt.”

Đường Tịch trừng lớn đôi mắt, những giáo viên khác về mặt cũng là ngốc bức, không phải đồng sự trường học? Bọn họ nhớ rõ hiệu trưởng nói qua, bọn họ trường học đại cổ đông họ Tiêu, ở thành phố A nhân vật họ Tiêu vang dội, còn không phải là người của Tiêu gia nhị phòng sao? Ý tứ là làm lộn nửa ngày, này Tiêu Sái căn bản không phải giáo đồng trường học sao?

Tiêu Sái quay đầu lại nhìn Đường Tịch liếc mắt một cái, hướng cô thề lưỡi, đem điện thoại ném cho cô, ý bảo cô gọi điện thoại cho Tiêu Cảnh, Đường Tịch tiếp thu đến, bỗng nhiên nhớ tới ngày hôm qua thời điểm Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái tranh luận, Tiêu Cảnh nói chính mình mới là cổ đông của trường học này, bị cô nhất thời cấp nhớ nhầm.

Lưu Thừa Vũ lúc này mới lóa mắt thấy được Đường Tịch, anh ta bỗng nhiên đi lên trước muốn nhìn rõ ràng Đường Tịch, Tiêu Sái một chút đem Đường Tịch ngăn ở phía sau, không cho Lưu Thừa Vũ tiến lên thấy rõ ràng, “Lời này của Lưu đồng là có ý tứ gì đây, còn không phải do em trai tôi có việc nên không tới được sao? Tôi chính là anh trai của cậu ấy tôi có quyền lợi thay thế nó hành sự.”

“Hừ, nếu Tiêu Cảnh biết anh trai của cậu ấy cầm quyền lợi của anh ấy, ở trong trường học mặt làm xằng làm bậy mà nói, không biết có phải hay không sẽ đồng ý lời nói này của anh.” Thời điểm Lưu Thừa Vũ nói những lời này trong giọng nói tất cả đều là khinh thường, người của Tiêu gia nhị phòng, con cả thì ăn không ngồi rồi, cơ hồ nhìn không tới người nào ảnh, con thứ hai thì nghe nói làm một cái cái gì công ty game, lại không nghe nói qua tên công ty là gì, cũng chỉ có con thứ ba còn tiền đồ một chút, ít nhất có thể ở bên người Kiều Lương đảm nhận một chức tuy từng, còn ở trong trường học mặt đầu tư làm một cái giáo đồng.

Lưu Thừa Vũ mặt ngoài là muốn cùng Tiêu gia nhị phòng giao hảo, nhưng là tâm địa bên trong lại là phi thường chướng mắt Tiêu Dao cùng Tiêu Sái.

Đường Tịch không biết Lưu Thừa Vũ hiện tại suy nghĩ cái gì, nếu biết đến anh ta có mấy cái suy nghĩ đó, khẳng định là muốn hét vào mặt anh ta, cư nhiên dám xem thường anh hai của cô!

Ở trước mắt cô là không có cách nào hiểu hết được Tiêu Sái, nhưng là từ ngày đó Tiêu Sái một chút liền có thể nhìn ra cô là đang nói tiếng Pháp, đã nói lên Tiêu Sái ở trên phương diện ngôn ngữ nhất định cũng tạo nghệ, hơn nữa người đàn ông này còn biết ngôn ngữ của các quốc gia khác nữa, trong tiềm thức của cô liền cảm thấy tuyệt đối không phải là người đơn giản.

Ba anh em nhà Tiêu, cự tuyệt phi vật trong ao.

“Hôm nay, nếu anh không nói ra một cái lý do, anh không có cách nào khai trừ bất luận một người nào ở nơi này.....”

“Anh ba....” Thanh âm ủy khuất của Đường Tịch bỗng nhiên vang lên chen ngang đánh gãy lời mà Lưu Thừa Vũ định nói, cô bấu môi, một bàn tay cầm đi động, ngồi xổm xuống ở phía sau lưng Tiêu Sái, mang theo một chút âm cuối lại hô một tiếng, “Anh ba..... Là em.....”

Lưu Thừa Vũ nghe thanh âm thanh này nhất thời cả người nổi lên một trận thoải mái, hầu kết trên dưới lẫn lộn một chút, anh ta đi về phía trước một bước rồi lại một bước, muốn nhìn rõ ràng diện mạo Đường Tịch.

Đáng tiếc Đường Tịch là đưa lưng về phía anh ta, anh ta chỉ có thể nhìn thấy Đường Tịch cái cổ trắng như tuyết cùng với cánh tay thon dài trắng nõn, còn có mái tóc đen bóng trên đầu, Tiêu Sái ánh mắt của anh ta cứ xích quả quả như vậy, lập tức tiến lên ngăn đón, “Nhìn cái gì mà nhìn! Lưu Thừa Vũ anh không phải muốn Tiêu Cảnh tới sao? Anh cứ đứng im đó chờ đi!”

Tiêu Cảnh vẫn đang ở cùng Kiều Lương ở trong văn phòng thương lượng về chuyện Kiều Lương phải đi Thái Bình Dương sắp tới, điện thoại liền vang, nhìn thấy điện thoại là của anh hai mình, tiếp liền nghe được thanh âm ủy khuất kia của Đường Tịch, anh đột nhiên đứng lên, không màng đến ánh mắt kinh ngạc của Kiều Lương, hống nói, “Làm sao vậy? Có phải hay không anh hai bắt nạt em rồi?”

Đường Tịch nguyên bản chỉ tính toán diễn diễn kịch, chính là ai biết vừa nghe đến thanh âm quan tâm của Tiêu Cảnh ở đầu bên kia, cũng lập tức không chế không được, cảm giác khi được người khác quan tâm thật sự rất rất tốt, cô hít hít cái mũi, lắc đầu, “Không phải, là em ở trường học bị khi dễ, anh hai tới giúp em lấy lại công đạo, chính là bị một cái kêu.....” Đường Tịch ngẩng đầu nhìn hướng anh hai của mình.....

Tiêu Sái lập tức hiểu ý, nói cho cô biết tên của Lưu Thừa Vũ.

Đường Tịch ừ một tiếng, tiếp tục nói, “Bị một cái kêu Lưu Thừa Vũ ngăn trở, còn nói nếu như anh ba mà biết anh hai lấy danh nghĩa của anh tùy tiện sa thải giáo viên trong trường học, khẳng định sẽ cảm thấy đặc biệt mất mặt.”

“Thảo!” Tiêu Cảnh trong mắt tê tựa lửa giận, “Em ở trường học bị khi dễ? Vẫn là bị lão sư khi dễ phải không?”

Tiêu Sái một phen lấy qua điện thoại từ tay Đường Tịch, trầm giọng nói, “Lão sư này nguyên nhân cũng là bởi vì Tiêu Cẩm Ninh mới đối với Tiểu Nhu của chúng ta Tiểu Nhu ác ngữ tương hướng, thậm chí đối Tiểu Nhu nhân thân công kích, em chạy nhanh lại đây một chuyến, hiện tại Lưu Thừa Vũ ngăn đón không chuẩn chúng ta động thủ, mẹ nó, lão tử đây là lần đầu tiên gặp phải chuyện mất mặt như vậy đây!”

Lưu Thừa Vũ hừ lạnh một tiếng, cúi đầu nhìn thoáng qua ngời Đường Tịch vẫn đang ngồi xồm trên mặt đất, cười nhạo một tiếng, nhìn Tiêu Sái, “Cẩm Ninh lại không ở nơi này, Tiểu nhị công tử hà tất đem nước bẩn sườn núi nói trên người cô ấy? Nguyên bản một cái lão sư tôi không tính toán mịet mải theo đuổi, nhưng chính là anh vũ nhục vị hôn thê của tôi, chuyện này đã vậy tôi cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho các người, Tiêu Cảnh tuy rằng là giáo đồng của cái trường học này, nhưng là hấn cổ phần lại không có nhiều bằng tôi, ở cái trường học này, tôi tuyệt đối có quyền nói chuyện!”

Đường Tịch nghe xong lập tức điều ra 008 hồi, Tiêu Cảnh tại trường học này có bao nhiêu cổ phần, Lưu Thừa Vũ lại có bao nhiêu cổ phần?

【 hệ thống: Tiêu Cảnh sở hữu cổ phần là 30%, Lưu Thừa Vũ sở hữu cổ phần là 35%. 】

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Kiêu đại thần đến

Như vậy ý nói là nếu lát nữa dù Tiêu Cảnh có tới đi nữa, bọn họ bên này cũng không có tuyệt đối nắm chắc phần thắng a! Đường Tịch nghĩ nghĩ, duỗi tay lôi kéo Tiêu Sái, ý muốn nói là anh lại đây một chút, Tiêu Sái lúc này mới cấp Lưu Thừa Vũ quãng một cái sắc mặt, tung ta tung tãng đi theo Đường Tịch đi đến một bên, “Tiểu Nhu nhì, làm sao vậy?”

Đường Tịch bởi vì sử dụng nước thần tiên thay đổi da nên lúc sau làn da đặc biệt tốt, hơn nữa có hệ thống ưu hoá nên làn da của cô càng là đặc biệt trắng hồng, lúc này bởi vì đã khóc đến mắt đỏ bừng, liền có vẻ đặc biệt đáng thương, Tiêu Sái nhìn đến bộ dạng này của cô, lại quay đầu lại trừng mắt nhìn Lưu Thừa Vũ liếc mắt một cái.

Lưu Thừa Vũ lại hoàn toàn không có chú ý tới sắc mặt Tiêu Sái, ánh mắt hoàn toàn dừng ở trên người Đường Tịch, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cổ cảm giác đặc biệt kích động, người con gái này, anh ta vì cái gì lại có một loại cảm giác muốn đem cô biến thành người con gái của riêng mình đâu?

Lần trước ở trong tiệc tối nhìn thấy cô, cô giống như một nữ vương cao cao tại thượng, đứng ở sân khấu thượng bệ nghệ thiên hạ, cô đẹp như vậy, cho người khác cảm giác muốn quỳ xuống chân cô, chính là hôm nay cô lại như một nàng công chúa không màng đến thế sự, gương mặt dù chưa có một lớp trang điểm nào nhưng lại đặc biệt trắng sáng xinh đẹp, bởi vì đã khóc một trận hốc mắt đỏ bừng cùng gương mặt trắng nõn lại đối lập với nhau, ngũ quan tinh xảo lại xinh đẹp, không biết là cô đang cùng Tiêu Sái nói cái gì, đôi môi anh đào lúc đóng lúc mở, làm người miên man bất định, bộ dáng nhu nhu nhược nhược, làm người ta nhìn không được muốn đi bảo hộ.

Cô cùng lần trước khi anh ta nhìn thấy có điểm không giống nhau, nhưng là cụ thể chỗ nào không giống nhau, anh ta lại có điểm không thể nói tới, nói thật, anh ta hiện tại đều không phải là nhớ rõ được tướng mạo của Tiểu Nhu ở yến hội khi anh ta nhìn thấy là bộ dạng gì, chỉ nghĩ đem bộ dáng hiện tại này của cô khắc vào trong đầu anh ta.

Đường Tịch đang ở nơi đó hỏi Tiêu Sái về chuyện Lưu Thừa Vũ cùng Tiêu Cảnh tại trường học này có bao nhiêu cổ phần, nhưng là bởi vì ánh mắt của Lưu Thừa Vũ quá mức với nhiệt liệt, làm cô nhìn không được quay đầu lại nhìn anh ta một cái, nhưng chính là này liếc mắt một cái, làm Lưu Thừa Vũ tim đập bình bịch nhanh hơn, chính là một ánh mắt vô tình của cô, đều có thể làm cho anh ta thất hồn lạc phách.

Lưu Thừa Vũ tiến lên một bước, đang muốn cùng Đường Tịch nói chuyện, Tiêu Sái lập tức trừng mắt liếc nhìn Đường Tịch một cái, một phen đem Đường Tịch chụp lại dẫu ở phía sau lưng mình, thấp giọng nhắc, “Tiểu nha đầu, em có biết hay không chỉ cần một ánh mắt của em liền có thể đem đàn ông toàn thế giới mê chết, em nhìn Lưu Thừa Vũ như vậy làm cái gì hả?”

Đường Tịch phi thường vô tội a, cô chỗ nào có a! Cô chỉ là bị người ta nhìn chăm chăm vào không quen nên cảm thấy khó chịu, cho nên mới quay đầu lại nhìn thoáng qua thôi mà!

Tiêu Sái tự biết mị lực của em gái mình, cũng không có cách nào quá nhiều trách cứ cô, lập tức quay đầu lại hung hăng mà trừng Lưu Thừa Vũ, “Lưu Thừa Vũ, chú ý thân phận của mình chút đi!”

Lưu Thừa Vũ cũng đã ý thức được chính mình thất thường, anh nỗ lực ngăn chặn sự dị thường trong lòng mình, đi đến trên sô pha ngồi xuống, không hề đi xem Đường Tịch.

Tiêu Sái lúc này mới quay đầu lại nhìn Đường Tịch liếc mắt một cái, Đường Tịch vô tội nhún vai, “Thật không liên quan chuyện của em”

Tiêu Sái giận, “Từ hôm nay trở đi, em mỗi ngày đều phải mang khẩu trang cùng mũ đi học cho anh, không cho em để lộ khuôn mặt mình hay đi nhìn bất kỳ người nào hết!”

Quả thực, nếu như mẹ đồng ý một cái, anh là muốn đem em gái mình nhốt tại trong nhà, em gái xinh đẹp như vậy đến trong trường học cứ bị người ta nhìn thấy mặt, thật là một chuyện làm người ta đặc biệt đặc biệt khó chịu a! Đặc biệt là hiện tại nhìn đến trong trường học này nơi nơi đều là sài lang hổ báo, về sau em gái anh đi học ở đây còn không phải sẽ bị người ta ăn luôn a!

Đường Tịch đến hoàn toàn không lo lắng, nghe Tiêu Sái nói như vậy, có điểm buồn cười, “Anh, không cái này tất yếu đi?”

Tuy rằng hiện tại Tiêu Nhu là càng ngày càng xinh đẹp, chính là hiện tại Tiêu Nhu nếu muốn cùng cô đánh đồng còn kém có điểm xa, trước kia cô đều không có mang khẩu trang đi học, hiện giờ mang khẩu trang đi học liền có điểm quá mức rồi, hơn nữa nơi này là trường học, kỳ thật hoàn toàn không cần phải đem áp lực lớn như vậy đến cho chính mình.

“Phi thường cần thiết, em có biện pháp chứng minh em sẽ không bị người quấy rầy sao?” Tiêu Sái nhìn chăm chăm vào Tiêu Nhu, trong lòng suy nghĩ anh có phải hay không cần phải suy nghĩ vài cái biện pháp hoặc là chuẩn bị cho Tiêu Nhu mấy cái bảo tiêu linh tinh.....

Các giáo viên khác trong văn phòng nhìn đến một anh một em cứ như vậy cũng quả thực là hết chỗ nói rồi, bọn họ đã từng gặp qua người làm nhiều chuyện vì em gái mình nhưng cũng chưa thấy qua người nào điên cuồng vì em gái như vậy! Người này sẽ không phải là loạn luân đi yêu em gái mình đấy chứ?

Cuối cùng Đường Tịch luôn mãi thuyết phục Tiêu Sái, cuối cùng còn uy hiếp anh nói muốn giận, anh mới như vậy bỏ qua.

Không trong chốc lát Tiêu Cảnh cũng tới rồi, làm Đường Tịch không nghĩ tới chính là, Kiều Lương cư nhiên cũng tới.

Đường Tịch có trong nháy mắt ngốc lăng, thực mau khôi phục thường sắc, Tiêu Cảnh vừa tiến đến liền vội vã đi qua đi kiểm tra thân thể Đường Tịch, “Bảo bối nhi, có hay không bị thương? Tới đây để anh ba nhìn xem, có phải hay không thực ủy khuất a?”

Đường Tịch trong lòng ấm áp, “Không ủy khuất, có các anh tới, em như thế nào sẽ ủy khuất, em biết các anh sẽ không để cho em phải ủy khuất.”

Tiêu Cảnh nghe được Đường Tịch nói như vậy, lập tức cảm thấy ấm lòng, anh đem Đường Tịch ôm vào trong lòng ngực an ủi ôm ôm, vui vẻ nói, “Đúng vậy, anh ba là tuyệt đối sẽ không để cho người khác làm cho em phải chịu ủy khuất! Ai làm em chịu ủy khuất, anh sẽ đáng trả gấp trăm gấp ngàn lần!”

Nhưng mà hai anh em nhà bọn họ tình chàng ý thiếp đã chẳng có người nhìn, bởi vì ở Kiều Lương đi vào gian văn phòng này, thậm chí nói chỉ một khắc khi anh đi vào trường học này, cũng đã làm cho cái trường học này, hiện tại cửa văn phòng đã chen chúc đứng đầy người, làm công bên trong lão sư chủ nhiệm đều vây quanh Kiều Lương đang nói chuyện.

Kiều Lương lại chỉ là bảo trì thái độ lạnh nhạt đứng ở trong đám người, tùy ý những người đó như thế nào hỏi, đều không có phát ra một tiếng nào ở trong cổ họng, nếu không phải nhìn đến anh là đi theo Tiêu Cảnh cùng nhau tiến vào, người khác đều cho rằng anh là một cái pho tượng.

Lưu Thừa Vũ cũng không nghĩ tới mặt mũi Tiêu Cảnh cư nhiên lại lớn như vậy đem Kiều Lương đều mời tới, ngại với thân phận Kiều Lương, anh ta đứng dậy đi đến trước mặt Kiều Lương cùng Kiều Lương chào hỏi, “Kiều tổng, ngài hảo, ta là Lưu thị Lưu Thừa Vũ.” Gia nghiệp của Kiều gia đặc biệt lớn, trước kia là một trong tứ đại gia tộc của thành phố A, nhưng là bởi vì mấy năm trước gia tộc nội đấu, làm Kiều thị nhất tộc nguyên khí đại thương, ngay trong lúc tất cả mọi người cho rằng Kiều gia sẽ cứ như vậy biến mất đó, tân gia đương nhiệm Kiều - Kiều Lương lại lấy thế sét đánh không kịp bưng tai chỉ thổ đem Kiều gia kéo lại, thậm chí ở trong một năm ngắn ngủi, làm Kiều thị ổn cư đứng đầu tứ đại gia tộc!

Lưu thị là đặc biệt có tiền, so với Tiêu gia đại phòng tới nói, bọn họ là phi thường có tiền, nhưng là muốn cùng tứ đại gia tộc đánh đồng, đó là không có khả năng, tương cùng Kiều gia như vậy gia tộc, kéo lên quan hệ, càng là không có khả năng! Hơn nữa Kiều Lương là cái loại người thân long thấy đầu không thấy đuôi này, rất nhiều người rất ít thấy được đến người của anh.

Tuy rằng ngày thường trên TV đều sẽ đưa đến tin tức của anh, nhưng đều chỉ là ảnh chụp trước kia anh vừa mới ngồi trên chiếc ghế gia chủ của Kiều gia, năm đó anh thanh trừ nội gia, đem cha ruột của mình cùng tình nhân của ông ta đuổi tận giết tuyệt, thậm chí đem tập đũa quốc tế Kiều thị một lần nữa chạm đến đỉnh của thành phố A đỉnh, liền thành thành thần thoại của thành phố A.

Cho nên rất nhiều người ngày thường bên trong cũng không phải kêu anh là Kiều Lương hoặc là Kiều tổng, cơ hồ đều là kêu Kiều đại thần, đại thần đã thành một cái tên khác của anh.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 34: Kiều đại thần lạnh nhạt

Người ngoài đều nói Kiều Lương là một cái người đặc biệt lạnh nhạt, đặc biệt thị huyết, bởi vì ngay cả cha ruột của mình đều không có buông tha, cũng có người nói anh là một người đặc biệt thành công, bởi vì người đã đứng ở trên đỉnh cao của sự nghiệp là người không cần đến tình cảm.

Tất cả mọi người đem ánh mắt đặt ở trên người Kiều Lương cùng Lưu Thừa Vũ, bọn họ nghĩ, liên tính Kiều Lương là một nhân vật lớn cỡ nào, cũng không đến mức không cho Lưu thị tập đoàn này một chút mặt mũi đi, vừa mới Lưu Thừa Vũ cũng không phải là lấy danh nghĩa cá nhân Lưu Thừa Vũ tới cùng anh chào hỏi, mà là mang theo Lưu thị tập đoàn mấy chữ này.

Tất cả mọi người vẫn đang ở đó suy đoán phản ứng của Kiều Lương, là cùng Lưu thị tập đoàn giao hảo hay là vẫn không cho Lưu thị tập đoàn cái này mặt mũi?

Phản ứng này của Kiều Lương với những suy đoán trước đó của mọi người, cũng là ngoài ý muốn đi.

Anh nhìn Lưu Thừa Vũ liếc mắt một cái, gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình đã biết, sau đó lập tức đi hướng Đường Tịch.

Đường Tịch nhìn đến anh từng bước một đều hướng chính mình đi tới, thâm tâm cô bùm bùm nhảy không ngừng, anh sẽ không nhận ra chính mình đi? Cô rõ ràng đều nguy trang thật tốt rồi, có thể cam đoan là người kia tuyệt đối sẽ không nhận ra tới, cô giờ này khắc này ở trong lòng đang có một con tiểu quái thú, kia chỉ tiểu quái thú ở nơi đó rồi rầm trư lên, hy vọng Kiều Lương tới nhận ra cô, lại sợ hãi Kiều Lương tới nhận ra cô.

Kiều Lương cuối cùng ở trước mặt Đường Tịch đứng yên, nhìn Tiêu Cảnh, nhú mày, “Cô ấy chính là Tiêu Nhu sao?”

Tuy rằng ở trên đường đã nghe xong chuyện Tiêu Cảnh nói đến Đường Tịch dị thường, chính là không nghĩ tới cô biến hóa lớn như vậy, Kiều Lương trí nhớ là phi thường tốt, nhưng là anh chỉ nhớ kỹ những chuyện cùng những người anh nguyện ý nhớ kỹ, nếu đã là người anh không muốn nhớ kỹ, anh chỉ xem qua liếc mắt một cái lúc sau liền sẽ lập tức quên mất, tựa như rác rưởi bị anh ném đến thùng rác ở bên ngoài dung lượng của đại não, nhưng là thời điểm khi anh yêu cầu tìm kiếm lại những thứ đã tồn tại bên trong đại não chính mình, anh lại sẽ thực mau từ thùng rác trong đầu mình tìm được những kí ức có quan hệ với người kia, mà sau khi anh vừa mới nhìn thấy Đường Tịch, mới đi tìm tới hồi ức nhớ lại xem bộ dáng của Đường Tịch khi ở bệnh viện là cái dạng gì.

Ngay lúc đó Tiêu Nhu tuy rằng làn da còn tính trắng nõn, chính là cùng hôm nay nhìn thấy Tiêu Nhu quả thực chính là hai người.

Đường Tịch tâm bùm bùm nhảy không ngừng, cô lần trước cùng anh gặp mặt chỉ là vội vàng thoáng nhìn, chính là hôm nay anh vẫn sống thoát thoát đứng ở trước mặt cô, cứ như vậy bình tĩnh nhìn cô, làm cô ở trước mặt anh không chỗ động hành.

Trước kia chính là như vậy, anh liếc mắt một cái liền có thể nhìn thấu cô.

Tiêu Cảnh nói gì đó Đường Tịch đều không có nghe được, chỉ là nghe được Kiều Lương ừ một tiếng, sau đó nói một tiếng, “Thật giống.”

Giống ai? Đường Tịch sao? Anh cũng phát hiện sao?

“Giống cái gì?” Tiêu Cảnh hỏi ra nghi vấn trong lòng Đường Tịch.

Kiều Lương đem ánh mắt từ trên người Đường Tịch dời đi, đạm mạc nói, “Giống một học sinh cao trung mười lăm mười sáu tuổi.”

Đường Tịch cho rằng anh sẽ nhận ra chính mình đâu, ngăn chặn trong lòng chua xót, cô cười cười, “Di Kiều có khỏe không?”

Kiều Lương đôi mắt nhú lại, đột nhiên nhìn về phía Đường Tịch, Đường Tịch trong lòng ngăn ra, này thanh âm sao lại thế này!

Cô dùng sức ho khan một tiếng, nắm quyền cấp chính mình cổ vũ, sau đó ngẩng đầu cùng Kiều Lương đối diện, “Lần đó nói không có việc gì thì sẽ đi nói chuyện phiếm cùng đi ấy, sau lại mới nghĩ đến đã quên không có hỏi phương thức liên hệ của đi.”

Kiều Lương sắc mặt dần dần khôi phục lạnh nhạt, “Thứ Bảy tôi cho người tới đón cô, mẹ tôi rất nhớ cô.”

Đường Tịch cười ửng hạ.

Lưu Thừa Vũ thật vất vả buông cái giá đi lấy lòng một người, nhưng là lại bị người này phát mặt mũi, lại nhìn đến người con gái mà anh để ý cư nhiên cùng Kiều Lương quan hệ tốt như vậy, thậm chí cùng nữ chủ nhân của Kiều gia coi bộ quan hệ cũng thực tốt, đôi mắt nhú lại, trầm giọng nói, “Tiêu đồng, sự tình hôm nay không giải quyết một chút sao?”

Tiêu Sái lúc này mới phản ứng lại đây, cấp Tiêu Cảnh nói một chút tình huống, Tiêu Cảnh nhướng mày, ánh mắt nhìn về phía Lưu Thừa Vũ, cười như không cười nói, “Lưu đồng đừng có gấp, chúng ta đi phòng họp nói, nơi này rất cuộc bí mật khó giữ không thể để nhiều người biết.”

Đường Tịch cũng không muốn đi theo đâu, nhưng là Tiêu Cảnh chỗ nào nguyện ý để cho cô đi đến chỗ anh không thể nhìn thấy, làm sao nguyện ý để cô ngoài tầm mắt anh đây, dùng sức túm đem Đường Tịch kéo vào phòng họp, Kiều Lương cũng đi theo tới phòng họp, Kiều Lương liên tính không phải cổ đông của trường học, cũng là trường học tòa thượng tầng, ai cũng không dám đuổi người này đi nha, không trong chốc lát nghe tin mà đến hiệu trưởng cũng chạy tới, nhìn đến người của Tiêu gia nhị phòng đều ngồi trong văn phòng, lại còn có người quyền thế đứng đầu thành phố A – Kiều Lương cũng ở, cuống quýt tiến lên nhận lỗi, “Thật xin lỗi các vị, vừa mới khai giảng, có rất nhiều việc cần giải quyết, lúc này mới nghe nói các ngài đã đến, không có từ xa tiếp đón không có từ xa tiếp đón.”

“Được rồi.” Tiêu Cảnh đánh gãy ông ta, “Nếu người đã đến rồi, người liền nhìn xem em gái tôi hôm nay ăn mặc một thân này có hay không có chỗ nào

khôn đúng.”

Hiệu trưởng vừa tiến đến kỳ thật liền chú ý tới cô gái ngồi bên người Tiêu Cảnh kia, chỉ là ngại với mặt mũi của Tiêu gia nhị phòng nên cũng không dám đánh giá, nghe Tiêu Cảnh nói như vậy, liền đem ánh mắt đặt ở trên người Đường Tịch đánh giá một phen, trong lòng nghĩ đến chuyện mà mấy giáo viên kia vừa mới nói cho ông, trong lòng đem Tào lão sư mắng một hồi, cái Tào lão sư này thật là, chẳng những cấp chính mình đưa tới phiền toái, còn đưa cho ông ta một cái đề khó, thật gia nan a, học sinh này có chỗ nào ăn mặc khác người sao!

Chính là lớn lên quá xinh đẹp một chút sao.

Đường Tịch ghét nhất bị người khác đánh giá như vậy, cô ngược mắt nhìn cái kia hiệu trưởng liếc mắt một cái, trong mắt sắc bén quang mang làm hiệu trưởng một đốn, một cô gái nhỏ như thế, cư nhiên lại có anh mắt sắc bén như vậy, hơn nữa cô chỉ là ngồi ở chỗ kia, lại cho người ta một loại khí thế áp bách người, ông ta sống đến tuổi này coi như là duyệt qua vô số người, nhưng là chưa thấy qua một cô gái nào như vậy.

Ông ta chạy đi nhanh xoa xoa mồ hôi trên trán, trong lòng run sợ nói, “Không có không có, vị này học sinh ăn mặc phi thường chính quy, không có gì không đúng.”

Đường Tịch nhấp nhấp miệng, thu hồi ánh mắt của mình, cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì.

Tiêu Cảnh lúc này mới cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Lưu Thừa Vũ, “Kia Lưu đồng còn có cái gì muốn nói sao? Chẳng lẽ Lưu đồng liền vì bảo hộ vị hôn thê của chính mình, liền phải làm một người giáo viên vũ nhục học sinh tiếp tục lưu tại trường học nhậm chức sao?”

Lưu Thừa Vũ nhú mày, “Ta cũng không có nói muốn lưu lại người giáo viên này, nhưng là, chuyện này có liên quan đến danh dự vị hôn thê của tôi, đương nhiên tùy tiện khai trừ người giáo viên này, nếu không không phải chứng thực tôi danh vị hôn thê của tôi sao?”

Đường Tịch trong lòng cười lạnh một tiếng, từ từ ngược mắt lên nhìn Lưu Thừa Vũ liếc mắt một cái, “Lưu tiên sinh vị hôn thê của anh mà biết anh che chở cho cô ta như vậy, khẳng định phi thường vui vẻ.”

Lưu Thừa Vũ thấy cô cùng chính mình nói chuyện nguyên bản thực vui vẻ, chính là nghe được cô nói những lời này, trong lòng có có điểm hụt hẫng, hần trăm giọng nói, “Tiêu Nhu tiểu thư, tuy rằng tôi không biết Cẩm Ninh cùng cô đã xảy ra cái gì không thoải mái, nhưng là Cẩm Ninh trước nay đều không nói bậy về cô ở trước mặt tôi, thậm chí là giúp cô nói tốt, cô vì cái gì muốn một mực chắc chắn là Cẩm Ninh hại cô đâu?”

“Nga, ý của anh là tôi lại bị chứng vọng tưởng người khác hại mình sao?” Đường Tịch một bàn tay chống cằm, cười như không cười nhìn Lưu Thừa Vũ, “Chính là tôi không nghĩ đến chuyện sẽ nói cho anh biết vì cái gì tôi một mực chắc chắn là Tiêu Cẩm Ninh muốn hại tôi, bởi vì ta muốn chờ xem đến một ngày khi chính anh biết chân tướng kia, khả năng sẽ càng tốt chơi.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thân Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35

Lưu Thừa Vũ mày nhú lại, anh thực sự rõ ràng là từ bên trong lời nói của Tiêu Nhu nghe ra tới chuyện này không đơn giản.

Hơn nữa chuyện này rất có khả năng cùng anh ta có quan hệ, nhưng là Tiêu Nhu sẽ không nói, nếu cô sẽ không nói, như vậy Tiêu Cẩm Ninh càng không thể sẽ nói cho anh ta, như vậy cái gọi là chân tướng sự việc từ trong miệng Tiêu Nhu này cũng chỉ có thể tự thân anh ta đi tra.

“Tốt thôi, nếu là như thế này, vậy ai có quyền nói chuyện, thì người đó đến để quyết định chuyện Tào lão sư phải ở hay phải đi.” Lưu Thừa Vũ lạnh lùng nói ra, tình thể hiện tại đối với anh ta tới nói cũng không lợi, anh ta có thể nói là bốn bề thọ địch, bởi vì nơi này không chỉ có mấy anh em nhà Tiêu gia, còn có cả Kiều Lương tồn tại.

Chỉ cần một câu nói của Kiều Lương thôi, ai dám không cho anh vài phần mặt mũi?

Cho nên, trận chiến tranh này vẫn là tốc chiến tốc thắng mới tốt.

“Tốt a.” Tiêu Cảnh trên mặt không có một chút ít khăn trương, Đường Tịch nhú mày, tới gần Tiêu Cảnh thấp giọng hỏi, “Anh ba, anh không phải là ở trên đường tới đây từ trên tay người khác đã mua một ít cổ phần rồi mới tới đây ư?”

Tiêu Cảnh như rồng mảy, hạ giọng hỏi cô, “Em, nha đầu này làm sao mà biết được?”

“Bởi vì vẻ của anh một bộ mặt nắm chắc thắng lợi a.” Đường Tịch mỉm cười, trong lòng cũng yên tâm, chỉ cần có thể làm cho người giúp Tiêu Cẩm Ninh làm việc ăn một có hại, cô liền rất sang, mới mặc kệ là ai cấp mặt mũi, hoặc là ai ở giúp cô đâu.

Cô là một người chính trực như vậy sao? Mới không phải!

“Kia trước mắt mới nói như vậy thôi, cổ phần của tôi ở trong trường cao trung này là nhiều nhất, tôi tuyên bố Tào lão sư không cần rời đi, tiếp tục nhậm chức chủ nhiệm lớp một cao trung.” Lưu Thừa Vũ nói xong, thấp miệt nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái, xuy thanh hỏi, “Tiêu đồng có ý kiến gì sao?”

Lời này của anh ta vừa ra tới, đương sự Tào lão sư trong lòng giống như là một cái bánh từ trên đầu rơi xuống đi, trong lòng cười lạnh, Tiêu Nhu phía trước như vậy kiêu ngạo, cuối cùng còn không phải không có có thể đem bà ta làm gì sao, bất quá bà ta thật sự may mắn, còn tốt là vị hôn phu của Tiêu đại tiểu thư lúc này xuất hiện.

Lưu đồng thật sự đối Tiêu đại tiểu thư thực tốt đâu.

Đường Tịch ngẩng đầu đem thân sắc của Tào lão sư thu vào đáy mắt, trong lòng lạnh lùng cười, tiếp tục cúi đầu dường như không có việc gì thất thần???

“Ừ.” Tiêu Cảnh gạt đầu, trong mắt mang theo nồng đậm trào phúng, khóe miệng gọi lên một mật như có như không độ cung, “Đó là liền trước mắt mới thôi, chính là liền ở phía trước một giây, anh đã mất đi quyền phát ngôn trong hội đồng quản trị.”

Tiêu Cảnh nói xong nhìn thoáng qua chiếc đồng hồ Patek Philippe trên cổ tay, bỗng nhiên đứng lên, đúng lúc này cửa phòng họp bị đẩy ra, một người đàn ông tầm ba mươi tuổi trên mặt mang mắt kính đi đến, anh ta nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái, Tiêu Cảnh đối với anh ta gạt gạt đầu, anh ta lập tức đi đến trên đài diễn thuyết mở ra hình chiếu nghi, sau đó mới nói, “Xin lỗi các vị, quý rầy, tôi là luật sư Khâu Chí Minh, hôm nay tôi là chịu trách nhiệm về việc Trương Minh Đào tiên sinh cùng Vương Trí Hòa tiên sinh trình ra hợp đồng chuyển giao cổ phần Trường Trung Học Số 1 của các ngài ấy cho Tiêu Cảnh tiên sinh, đây là một phần hợp đồng đã được công chứng chỗ chính quyền, mời các vị xem qua.”

Lưu Thừa Vũ sắc mặt biến đổi, nhìn thấy trên hợp đồng là cùng ngày, đột nhiên đứng lên, âm trầm nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh, “Vì một đứa con gái, Tiêu đồng thật là dụng tâm lương khổ a!”

Tiêu Cảnh nhún vai, trong mắt hiện lên một tia lãnh quang, anh ngồi trở lại trên chỗ ngồi của mình, cười như không cười nhìn Lưu Thừa Vũ, lạnh băng nói, “Lưu Thừa Vũ, cái gì kêu một đứa con gái? Tiêu Nhu chính là hôn ngọc quý trên tay nhị phòng chúng tôi, càng là bảo bối nhà của chúng tôi, là người mà ba anh em chúng tôi thương yêu cung chiều vô hạn, chuyện của nó có thể để cho chúng tôi từ bỏ chuyện quan trọng chúng tôi đang làm, các người hiểu chưa?”

Mấy chữ cuối cùng, Tiêu Cảnh là đối với tất cả mọi người có mặt trong hội nghị nói.

Lúc này Khâu Chí Minh lại lần nữa mỉm cười nói, “Bởi vì Trương Minh Đào tiên sinh cùng Vương Trí Hòa cầm trong tay 10% cổ phần chuyển nhượng cho Tiêu Cảnh tiên sinh, như vậy hiện tại Tiêu Cảnh tiên sinh đem có được này sở học giáo 40% cổ phần.”

Tiêu Cảnh thấp thấp cười lên tiếng, anh ngẩng đầu âm trầm nhìn Lưu Thừa Vũ liếc mắt một cái, “Hiện tại anh đã nghe rõ sao? Kia từ giờ trở đi, tôi mới là người có quyền nói chuyện nhất ở nơi này.” Tiêu Cảnh nói xong mặt trầm xuống, nhìn thoáng qua Tào lão sư đã bởi vì trong phòng hội nghị xảy ra biến cố lớn như vậy mà sắc mặt càng thêm nan kham, âm thanh lạnh lùng nói, “Từ giờ trở đi, Tào Ái Thiên bởi vì nhục mạ học sinh, thu hồi lộ bị Trường Trung Học Số 1 của thành phố A khai trừ, từ đây bà không còn là giáo viên trường này nữa!”

Tiêu Cảnh đi đến Khâu Chí Minh đang đứng bên ngoài lấy qua phần văn kiện trong tay anh ta, một phen ném ở trên bàn hội nghị.

Hiệu trưởng cầm lấy tư liệu mà Tiêu Cảnh ném ở trên mặt bàn, nhìn thoáng qua, khiếp sợ nhìn về phía Tào Ái Thiên, tức giận nói, “Tào lão sư, cô!”

Tào lão sư đôi mắt ngồi ở ghế trên, bà ta biết chức nghiệp kiếp sống giáo viên của mình xem như xong rồi.

Bà ta trước kia là thường xuyên thu hồi lộ của học sinh gia trưởng, nhưng là những cái chuyện đó bà ta cho rằng người khác là không biết, bởi vì những cái đó gia trưởng cho năng đưa tiền đều là lạng lẽ đưa, này đó chứng cứ, Tiêu Cảnh là ở đâu tìm được?

Tiêu Cảnh lạnh băng nhìn Tào lão sư, lạnh băng hỏi, “Tào Ái Thiên, bà còn có cái gì muốn nói? Hoặc là bà còn có cái gì muốn biện giải?”

Nói xong anh lại đem một phần tư liệu ném cho Lưu Thừa Vũ, cười nhạo một tiếng, “Đây là danh sách số điện thoại buổi sáng hôm nay đã gọi điện thoại cho Tào Ái Thiên, tôi đã từ công ty thông tin điều lại đây, ghi âm cũng ở bên trong, anh nghiêm túc nghe một chút, nhìn xem vị hôn thê của anh có phải hay không thật sự như vậy trong sạch!”

Lưu Thừa Vũ nhìn đến mặt trên kia số điện thoại, đó là điện thoại của người đại diện của Tiêu Cẩm Ninh - Diêu Na, anh đem danh sách ném lên bàn, hừ lạnh một tiếng, “Diêu Na gọi cho Tào lão sư, cũng không đại biểu chính là ý tứ của Cẩm Ninh, Diêu Na là một người trưởng thành, cô ấy vẫn là một đám thể!”

Tiêu Cảnh khóe miệng ngoéo một cái, “Anh muốn hiểu như thế nào liền hiểu như thế đi, đó là chuyện của anh.” Nói xong anh dừng một chút, “Hiện tại, Lưu tiên sinh, anh đã không còn quyền nói chuyện nữa rồi, người này, tôi muốn khai trừ rồi.”

Đường Tịch nghe đến đó, chỉ cảm thấy Tiêu Cảnh quá soái, khó trách anh có thể cùng Kiều Lương trở thành bạn tốt, anh tuy rằng mặt ngoài nhìn qua cả lợ phát pho, đối chuyện gì đều không quan tâm, thậm chí nói để cho người khác cảm thấy anh không có năng lực gì, nhưng là tâm tư của anh lại là rất kín đáo, anh ở tới trên đường cũng đã nghĩ tới rất nhiều khả năng tính toán rồi, sau đó ở trong thời gian ngắn nhất mua đến cổ phần trong tay người khác, thậm chí trong thời gian ngắn như vậy đi góp nhặt chứng cứ Tào lão sư trước kia nhận hối lộ, còn tra xét danh sách gọi của Tào lão sư, từ giữa tới chăm ngòi quan hệ của Lưu Thừa Vũ cùng Tiêu Cẩm Ninh.

Chính là cái này kín đáo tâm tư, đều cũng đủ cho cô đối với anh lau mắt mà nhìn.

Lưu Thừa Vũ lập tức lấy ra điện thoại phát cho chính mình trợ lý, “Đem sổ danh sách cổ đông của Trường Cao Trung Số 1 thành phố A đưa qua cho tôi.”

Anh ta theo bản năng không nghĩ ở trước mặt Tiêu Nhu biểu hiện ra hoàn cảnh xấu mặt, anh ta không nghĩ làm chính mình có vẻ như vậy không có năng lực, Tiêu Cảnh nhìn để cái này động tác của anh ta, cười lạnh một tiếng, “Lưu tiên sinh, tôi tin tưởng anh sẽ thất vọng.”

Thực mau bên kia cấp Lưu Thừa Vũ đã phát một phần văn kiện, Lưu Thừa Vũ nhìn văn kiện lúc sau lại cấp trợ lý gọi điện thoại, “Còn có 25% cổ phần ở trong tay ai?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Kiều Lương cố sự

"Trước mắt không có ai biết 25% cổ phần còn lại ở trong tay ai."

Lưu Thừa Vũ yên lặng, mỗi một lần trường học họp đại hội cổ đông đều chỉ có mấy người bọn hắn xuất hiện, còn lại cổ đông kia chưa từng xuất hiện, cái kia 25% cổ phần là rải rác ở trong tay ai hay nhiều người, hắn căn bản không biết.

Hắn đứng lên, nhìn lấy Tiêu Cảnh, trầm ngâm nói, "Hôm nay là ta thua, nhưng là Tiêu Cảnh, ta hy vọng ngươi không vì việc làm hôm nay mà hối hận."

Tiêu Cảnh giễu cợt, "Anh thua là khẳng định, nhưng là phía sau những lời này tôi còn nguyên trả lại cho anh."

Lưu Thừa Vũ hừ một tiếng xoay người muốn đi ra ngoài, Kiều Lương bỗng nhiên lên tiếng, "Chờ một chút."

Lưu Thừa Vũ dừng bước quay đầu nhìn Kiều Lương, "Kiều tổng còn có việc sao?"

Kiều Lương ung dung đứng lên, vẻ mặt vẫn trước sau như một lạnh lùng, "Anh không phải là muốn biết 25% cổ phần còn lại ở trong tay người nào sao? Tôi cho anh biết, là ở trong tay tôi."

Kiều Lương nói xong xoay người đi ra ngoài, âm thanh lạnh nhạt truyền tới, "Về sau tôi hy vọng trường học không thể tùy tiện lấy lý do đuổi một lão sư mà mở hội đồng quản trị, nếu như hiệu trưởng ngay cả quyền quyết định hoặc là ngay cả quyết định cũng không dám tự mình làm, thì còn làm hiệu trưởng được sao?"

Bóng người Kiều Lương đã biến mất ở trong tầm mắt của mọi người, nhưng là cơ hồ tất cả mọi người đều bởi vì tin tức này của hắn mà giật mình, Tiêu Cảnh há hốc mồm, thật lâu mới lên tiếng, "Ta liền nói hắn vì sao lại đi theo tới đây chứ!"

Tiểu tử thái này lại không kêu một tiếng mua một số lớn cổ phần như vậy, hơn nữa còn đem hắn lừa gạt chặt chẽ!

Lưu Thừa Vũ chỉ cảm thấy trên mặt vô cùng khó chịu, hắn cảm thấy Kiều Lương là cố ý cùng Tiêu Cảnh thiết kế muốn cho hắn ở trước mặt mọi người mất mặt! Nghĩ tới khả năng này, Lưu Thừa Vũ trong lòng chỉ mong xong ra đánh Kiều Lương mấy quyền.

Đường Tịch đứng ở nơi đó thần sắc như có điều suy nghĩ, cuối cùng ngoắc ngoắc khóe miệng, hắn thật đúng là trước sau như một để cho người ứng phó không kịp a.

Bởi vì sự việc đã diễn ra mấy giờ, đã đến thời gian bữa trưa, Tiêu Cảnh trực tiếp mang Đường Tịch đi ăn cơm, Đường Tịch cùng Tiêu Sái Tiêu Cảnh anh em hai người ngồi ở trong phòng ăn, không nhìn thấy Kiều Lương, không nhận được hỏi, "Kiều Lương đâu rồi?"

Tiêu Cảnh sao cũng được khoát tay một cái, "Hắn ngày mai phải đi Thái Bình Dương, trở về công ty xử lý công việc, em muốn ăn cái gì?"

Đường Tịch tùy ý gọi i hai món ăn, Tiêu Cảnh cũng gọi hai món, anh em ba người năm món ăn một món canh rất phong phú.

Tiêu Sái hỏi, "Hắn đi Thái Bình Dương làm gì?"

"Tìm người." Tiêu Cảnh nhắc đến chuyện của Kiều Lương thần sắc cũng trở nên hơi trùng xuống, hắn nắm khăn ăn lau chùi chén đĩa cho Đường Tịch, "Hơn một tháng, không có một khắc hắn buông tha, anh nói nếu thật thích như vậy...tại sao ban đầu lại không phải người bảo vệ?"

Đường Tịch nghe đến đó, tìm một cái thất chặt, bọn họ đang nói ai? Nàng sao?

Kiều Lương vẫn luôn tìm?" Tiêu Sái không hỏi quá sâu, bởi vì chuyện này là người thừa kế tập đoàn Đế Quốc, bọn họ cũng không thể tùy tiện nói ra tên Đường Tịch, hỏi đều tương đối không ra được.

Tiêu Cảnh thờ dài gật đầu, "Đúng vậy, anh nói năm đó hắn rõ ràng có thể bước qua được, tại sao nhất định phải chia tay đây? Sau khi chia tay còn

không phải mình khó chịu, cô kia nói không chừng đã sớm quên hẳn, nằng ngược lại tốt, nghe được nằng xảy ra chuyện, cả chuyện công ty liền bỏ mặc, bắt đầu điên cuồng tìm kiếm."

Đường Tịch nghe đến đó trong lòng đau xót, hẳn năm đó rốt cuộc là bởi vì nguyên nhân gì muốn chia tay mình?

Tính cách của cô vốn là kiêu ngạo, hẳn đưa ra chia tay cô dĩ nhiên sẽ không đi hỏi tại sao, thậm chí đều không truy cứu nguyên nhân, liền hung hăng nói, muốn chia tay cũng là cô nói ra, cho nên cô nói chia tay, từ nay cũng không có quay đầu lại, mặc dù như thế nào đi nữa nhớ hẳn, cô đều không quay đầu lại đi tìm hẳn một lần!

Đường Tịch uống một ly nước trà phục vụ viên đưa tới, như không có chuyện gì xảy ra hỏi, "Anh ba, nghe anh nói như vậy, có phải Kiều đại thần lúc trước trải qua đại sự gì sao?"

Tiêu Cảnh liếc nhìn Đường Tịch một cái, cười tặc hề hề hỏi, "Nha đầu em thế nào bỗng nhiên quan tâm tới mấy chuyện này rồi?"

Đường Tịch nhún vai, sắc mặt ung dung hỏi, "Nghe anh nói như vậy, nếu như không phải là phát sinh đại sự gì, hẳn cũng sẽ không cùng nữ nhân hẳn yêu thích kia chia tay chứ?"

Cô mặc dù ngoài mặt nhẹ nhàng như vậy, nhưng lòng đã khấn trương tay đầy mồ hôi rồi, cô sợ hãi nghe được chân tướng sự tình có cái gì tàn nhẫn, cô không tiếp thụ nổi.

Sự tình Kiều gia ở thành phố A cũng không phải là bí mật gì, nhưng là khi năm Kiều Lương.... Suy nghĩ em gái của mình cũng sẽ không nói ra cho người ngoài biết, hơn nữa nếu không nói ra trong lòng của anh cũng khó chịu muốn chết rồi, lại còn có thể làm cho em gái có cảm tình tốt với mình, chuyện tốt như vậy có sao mà không làm, nghĩ như vậy, Tiêu Cảnh liền quyết định nói, "Đúng vậy, là biến cố rất lớn, năm đó Kiều Lương bị kiểm tra được là ung thư gan thời kỳ thứ hai rồi, nhưng là khi đó cha của hẳn liền kết người ngoài muốn đoạt quyền, muốn có được toàn bộ Kiều gia, mẹ của hẳn vào lúc đó lại bị cha hẳn cùng tình nhân lái xe đụng, nửa người tê liệt, Kiều Lương cho là lúc ấy chính mình phải chết, không muốn để cho cô gái kia lo lắng, liền cho cô gái kia đưa ra lời chia tay, ai biết người đó lại sớm chờ chia tay hẳn, tại chỗ cũng đồng ý cùng hẳn chia tay, Kiều Lương khi đó mất hết ý chí, cũng dùng mạng mà vật lộn, hẳn liền lĩnh đổi lại rồi toàn bộ Kiều thị, sau đó....."

Đường Tịch đã không nghe được Tiêu Cảnh đang nói gì, sắc mặt cô tái nhợt, trong đầu là chân chân thực thực tái diễn mấy câu nói kia, hẳn ung thư gan, mẹ tê liệt nửa người, cha phản bội... Còn có nằng tuyệt tình....

Hắn năm đó đều trải qua những cái gì? Khó trách, khó trách cô cảm thấy hẳn hôm nay xa lạ như thế.....

Tiêu Cảnh thấy sắc mặt cô tái nhợt, lo lắng kêu một tiếng, "Tiêu Nhu, em không sao chứ?"

"À?" Đường Tịch phục hồi tinh thần lại, cô lắc lắc đầu, thì thảo nói, "Không có, chẳng qua là không nghĩ tới Kiều Lương là người lợi hại như vậy, nguyên lai cũng trải qua biến cố lớn như vậy a."

Tiêu Sái cười một tiếng, đưa tay xoa xoa tóc của, "Nha đầu ngốc, Kiều Lương đó cũng coi là niết bàn trọng sinh, chết đi sống lại đi, cũng là bởi vì sau lần đó, hẳn mới có địa vị hôm nay, bây giờ ở trong nước, hẳn là người duy nhất có thể cùng tập đoàn Đế Quốc sánh ngang nhau."

Tập đoàn Đế Quốc.....

Đường Tịch cười một tiếng, nếu như năm đó hẳn đối với cô mở miệng, chỉ cần một câu nói, tập đoàn Đế Quốc sẽ có thể giúp hẳn có được hết thảy, nhưng là hẳn lại lựa chọn tại thời điểm khó khăn nhất chia tay cô, không được tập đoàn Đế Quốc trợ giúp một điểm.

Hắn là muốn chứng minh cho toàn thế giới biết là hẳn yêu cô, chứ không phải là tập đoàn Đế Quốc sau lưng cô sao?

Thật là buồn cười, biết mình cũng không tiếp tục kiên trì được rồi, lại còn phải kiên trì, hẳn chẳng lẽ không biết ung thư gan là sẽ chết người sao?

"Có lẽ cô kia thương hẳn đi." Tiêu Cảnh bỗng nhiên nói, "Bởi vì quá yêu rồi cho nên không đi nghe bất cứ tin tức gì của hẳn, thậm chí về sau khi hẳn theo đuổi níu kéo cũng khinh thường"

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Thương tiếc Kiều đại thần

"Cũng có thể là căn bản không yêu, cho nên đối với hành động của hẳn hết thảy đều thờ ơ không động lòng." Tiêu Cảnh châm chọc cười cười, "Nữ nhân thật là quá ác."

Đường Tịch nghe cũng không phải là chuyện như vậy, cô căn bản không biết anh quay đầu lại, càng không biết anh theo đuổi cùng giữ lại, cô ngay cả bóng người của anh đều chưa thấy qua, coi như cô không muốn nghe tin tức của anh, nhưng là nếu như anh đi một chuyến đến tập đoàn Đế Quốc mà

nói, đi tìm cô một lần mà nói, cô đều có thể biết!

Đường Tịch tận lực cho về mặt của mình lộ ra bình tĩnh, cô kéo kéo khoe miệng hỏi, "Hắn sau đó còn đuổi theo cô kia à?"

Lúc này phục vụ viên đem thức ăn lên, Tiêu Cảnh một bên vừa ăn thức ăn vừa nói, "Ừ, hắn đem Kiều thị thụ phục, sau đó phát hiện bệnh tình trong cơ thể cũng không có xấu đi như thầy thuốc nói, cho nên đi kiểm tra, thầy thuốc lại nói tế bào ung thư đều đã biến mất hết rồi, nguyên lai tế bào ung thư là bởi vì có người ở bên trong thức ăn của hắn hạ độc, không biết tại sao, cái tế bào ung thư cuối cùng lại biến mất??? Cho nên hắn muốn đi tìm cô kia, nói cho cô biết chân tướng, nói cho cô biết, hắn hối hận, nhưng là cô kia lại để cho người nói cho hắn biết, cô không muốn gặp lại hắn, để cho hắn đừng quấy nhiễu lấy cô nữa."

"Hắn là một người như vậy, có thể buông xuống lòng tự tôn đi cầu một nữ nhân quay đầu đã là cực hạn rồi, khẳng định không có khả năng bị coi thường là đi quấy nhiễu, cho nên hắn mặc dù hận nữ nhân kia nhân tâm, không có lại đi tìm nữ nhân kia, nhưng là lại vẫn luôn chú ý tin tức của cô, nghe được tin tức cô rơi phi cơ, hắn cơ hồ buông xuống tất cả mọi chuyện trên tay mình liền đi tìm cô kia, ngay cả mẹ hắn trong viện dưỡng lão, hắn cũng không có tâm tư đi quản."

Đường Tịch chỉ nghe đau lòng, cô thật cho tới bây giờ không có nghe qua bất cứ tin tức gì, không có nghe được anh đến Đế Quốc tập đoàn đi tìm tin tức của cô!

Bây giờ cô thật muốn tìm Kiều Lương hỏi rõ, hoặc là trở về Đế Quốc tập đoàn hỏi rõ, rốt cuộc là ai ở chính giữa quấy phá, để cho hai người bọn họ hiểu lầm đối phương sâu như vậy!

Nhưng mà cô lại không có cách nào, bởi vì bây giờ cô chỉ là một người không quan trọng, căn bản không ảnh hưởng được bất luận kẻ nào, thậm chí khuôn mặt Kiều Lương một điểm tâm tình, cô đều không dẫn nổi!

"Xem ra Kiều Lương vẫn thật đáng thương nha." Đường Tịch ăn không ngon, hoàn toàn không có thèm ăn như bình thường, cô uống một hớp canh, "Bất quá cũng có thể cô kia căn bản không biết Kiều Lương đi tìm qua cô ấy thì sao?"

"không có khả năng, Kiều Lương là ở cửa nhà cô kia bị đuổi đi, cô kia không thể không biết." Tiêu Cảnh nói lòng đầy căm phẫn nói, "Anh mong lần này cô kia đừng được tìm được, Kiều Lương vì cô làm những chuyện kia căn bản không đáng giá!"

Đường Tịch có chút ỳ khười, anh chắc chắn ở ngay trước mặt cô nói xấu cô thật tốt sao? Hơn nữa cô là thật không biết à! Cái gì ở cửa nhà cô bị đuổi đi à!

Cô thật hoàn toàn không biết chuyện được không?

Đường Tịch cảm thấy bị oan uổng cảm giác quá khó chịu, thật đặc biệt đặc biệt khó chịu, cô chỉ mong lập tức vọt tới trước mặt Tiêu Cảnh đi giải thích, "Không phải là em không phải là em không phải là em, em thật cái gì cũng không biết!" Nhưng là cô không thể làm như vậy.

Đường Tịch cố gắng chế trụ tâm tình của mình, thở dài, "Cái kia Kiều Lương ngày mai còn muốn đi tìm cô ấy à?"

Tiêu Cảnh gật đầu, bỗng nhiên hắn dừng lại, nguy hiểm nhìn Đường Tịch, hung tợn hỏi, "Tiêu Nhu Nhi em thế nào lại quan tâm Kiều Lương à? Anh cho em biết a, em cũng đừng động cái gì ý đồ xấu a! Anh cảnh báo em a, lấy sự hiểu biết của anh đối với Kiều Lương, coi như cô kia lần này thật chết trong Thái Bình Dương rồi, thậm chí thi thể đều xuất hiện tại trước mặt Kiều Lương rồi, hắn cũng sẽ không yêu đàn bà khác, em biết không?"

Đường Tịch ngăn ra, mũi có chút ê ẩm, "Hắn thật yêu cô như vậy sao?"

Nhưng vì sao cô lúc trước đều không có cảm giác được đây?

Tiêu Cảnh thấy cô hốc mắt một đỏ, trong lòng có điểm không đành lòng, nhưng là vẫn kiên định quyết định muốn đã kích cô, không thể để cho cô làm chuyện điên rồ, "Đúng, hắn chính là như vậy yêu cô kia, coi như cô kia như thế nào đi nữa làm tim của hắn bị thương, hắn vẫn như cũ yêu cô kia!"

Đường Tịch gật đầu,

"Em biết rồi, không nghĩ tới Kiều Lương lại là cái loại người này."

Tiêu Sái cười một tiếng, gấp cho Đường Tịch một tã gấp thức ăn, "Càng tuyệt tình người, thật ra thì càng sâu tình, chỉ là bọn hắn sâu tình chỉ có thể cho một người, những người khác đối với bọn họ mà nói liền cái gì cũng không phải, cho nên bọn họ sâu tình làm thương tổn những người khác, Tiêu Nhu, Kiều Lương là một cái rất người ưu tú, nhưng là hắn hội thương tổn đến em, cho nên em không nên để cho chính em bị thương, các anh không muốn nhìn thấy em bị thương, em biết không?"

Đường Tịch ngăn người bỗng nhiên ý thức được hai người bọn họ hiểu lầm, bọn họ khẳng định hiểu lầm thành Tiêu Nhu bị Kiều Lương si mê???

Tiêu Cảnh nhìn cô trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, trầm giọng nói, "Anh biết đối với các em mà nói, Kiều Lương cơ hồ là giống như thần tồn tại, thậm chí các em coi hắn thành minh bạch mã vương tử của mình, nhưng mà Tiêu Nhu, anh phải nói với em là, nếu như em thích Kiều Lương, em sẽ bị thương."

"Cho nên, em không thể thích Kiều Lương, hiểu chưa?"

Đường Tịch bỗng nhiên cười, "Anh, các anh suy nghĩ nhiều quá? Em chỉ là bị Kiều Lương làm rung động, em còn không đến mức gặp mặt người khác một lần, liền yêu người ta đi."

Hai tay của cô cầm chặt chẽ, hơn nữa, cô biết rõ mình sẽ không bị thương, bởi vì Kiều Lương không có khả năng sẽ tổn thương cô, theo trong giọng nói của bọn họ thì cô đã hiểu, Kiều Lương không có khả năng thương tổn cô, hẳn không thể tổn thương nàng.

Tiêu Cảnh nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nói, "Em a, có thể hay không tại thời điểm nghe chuyện xưa, đừng lộ ra một bộ sâu tình thành thực bộ dáng a, anh có bệnh tim đều bị em lừa dọa đi ra!"

Đường Tịch hé miệng cười một tiếng, để đùa xuông, "anh hai anh ba, hôm nay cảm ơn các anh, em về đi học trước, cho tới trưa giờ học, em cùng anh hai đánh cuộc sợ rằng sắp thua á."

"Em thua?" Tiêu Sái hừ một tiếng, cười trêu chọc Đường Tịch, "Lúc này mới ngày thứ nhất, em đây là thua ở đường xuất phát lên a...."

Đường Tịch hướng Tiêu Sái le lưỡi một cái, "Đây chỉ là một ngoài ý muốn, ai biết lại có lúc tới ghen tị mỹ mạo của em, đặt bẫy em, bắt quá hôm nay phải cảm ơn anh hai anh ba giải vây cho em á."

Tiêu Cảnh bỗng nhiên gọi Đường Tịch, "Tiểu Nhu, vì sao lại nghĩ đến Anh hai cùng Anh ba?"

Dựa theo anh đối với những thứ anh biết về Tiểu Nhu, Tiểu Nhu hẳn là gặp phải loại chuyện này tự mình giải quyết, tranh thủ không cho người nhà thêm phiền toái, hoặc là bị lão sư khiển trách một trận sau làm chính mình bị oan, mặc dù anh biết em gái bảo bối nhà mình căn bản không phải là người sẽ chịu ủy khuất, nhưng là anh vẫn không nghĩ ra, tại sao cô sẽ làm như vậy.

Đường Tịch cười một tiếng, "Có chỗ dựa không cần, em cũng không phải là ngu ngốc."

Cô là Đường Tịch, từ nhỏ đến lớn, rất hiểu rõ một chuyện chính là, quyền lợi vốn chính là đem ra lợi dụng a.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: 2 mặt 3 đao

Tiêu Cảnh bọn họ khác sâu biết được một sự thật, em gái của bọn anh quả nhiên không là người ngoài, biết lợi dụng chỗ dựa của mình rồi, quả nhiên là trẻ con dễ dạy.

Đường Tịch biết bọn họ sẽ không để ý bị nàng sai bảo, tự nhiên cũng không có tính toán lừa gạt của bọn hắn, bắt quá thấy trên mặt bọn họ biểu tình trẻ con dễ dạy cũng không khỏi có chút xấu hổ, "Em trở về đi học."

Trở lại trường học Đường Tịch được hiệu trưởng đưa đến một giáo sư vô cùng thân thiết, vẫn như cũ lớp thí nghiệm, chẳng qua là chủ nhiệm lớp đổi một người, đổi thành Hà lão sư hôm nay giúp Đường Tịch nói chuyện, Đường Tịch trong lòng kinh ngạc cũng không nói gì nhiều, trường học lão sư quyết định cô sẽ không nhúng tay, nếu hiệu trưởng quyết định để cho Hà lão sư tới làm chủ nhiệm lớp thí nghiệm, đây cũng là đối với Hà lão sư giáo dục lên(trên) một loại khẳng định, cô sẽ không nói gì nhiều, hơn nữa, cô cảm thấy, Hà lão sư càng là thích hợp làm một chủ nhiệm lớp đi.

Đường Tịch trở về đi học, mọi người bắt đầu nhận nhện suy đoán thân phận của cô, bởi vì cô bị Tào lão sư mời tới phòng làm việc, hơn nữa Tào lão sư ngay lúc đó sắc mặt không được tốt, hẳn là Đường Tịch phạm sai lầm gì, cho nên Tào lão sư mới tức giận như vậy, Đường Tịch nhất định sẽ bị đuổi, lúc trước Tào lão sư cũng không phải là không có đuổi qua học sinh, không nghĩ tới cái này Tiểu Nhu lại bình yên vô sự ngồi ở chỗ này.

Đường Tịch cũng không biết bọn họ đang suy nghĩ gì, tự mình ngồi xuông, hỏi bạn học ngồi cùng bàn sáng hôm nay học tới chỗ nào rồi, liền bắt đầu mở sách học tập.

Không có cách nào mặc dù cô là thiên tài, cũng vô cùng chắc chắn thông minh của mình cao vô cùng, nhưng cô cũng không có năng lực biết trước hoặc là tiên tri, cho nên vẫn là muốn nhìn một chút sách.

Bên kia Tiêu Cẩm Ninh nghe được tin tức Tào lão sư bị khai trừ, ngoài khiếp sợ ra càng là tức giận, cô ta ở Studios chụp diễn, lúc này vừa vặn không có vai diễn ở Studios nghỉ ngơi, trợ lý vừa vặn lúc này đưa tới một chai nước, cô ta liền đem bình nước đánh rơi trên mặt đất, thâm trầm nhìn lấy Tiêu na, "Chuyện gì xảy ra! Cô không phải nói không sợ hờ tở nào sao? Tại sao đã chứng đó một chút chuyện cũng không có, ngược lại thì Tào Ái Thiên bị đuổi!"

Tiêu na vô tội lắc đầu, "Tôi cũng không biết a, theo lý thuyết hội đồng quản trị coi như xem mặt mũi của Lưu Đồng, cũng sẽ không đuổi Tào lão sư a."

"Phé vật!" Tiêu Cẩm Ninh hung hãn trợn mắt nhìn Tiêu na một cái, "Chuyện này không liên quan với tôi cô biết không?"

Tiêu na sợ hãi liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, bị Tiêu Cẩm Ninh trừng một cái, vội vàng gạt đầu, "Tôi biết rồi, bất kể là ai hỏi tới, đều là chủ ý của tôi, không liên quan gì đến cô."

Tiêu Cẩm Ninh lúc này mới hài lòng gật đầu một cái, quay đầu nhìn trợ lý một cái, trợ lý âu sầu trong lòng nhìn cô ta, Tiêu Cẩm Ninh giận, "Nước a! Có thể nào lại dần như vậy a!"

Trợ lý thận trọng đem nước đưa cho cô ta, Tiêu Cẩm Ninh trừng mắt nhìn cô, "Không vận ra tôi làm sao uống?"

Trợ lý vội vàng vận ra đưa cho Tiêu Cẩm Ninh, Tiêu Cẩm Ninh lúc này mới đoạt lấy uống một hớp, mọi người thấy Tiêu Cẩm Ninh như vậy cũng không nói gì nhiều, chẳng qua là nhú nhú mày, làm như không thấy gì cả.

Tiêu Cẩm Ninh hình tượng ở bên ngoài là đặc biệt uyển chuyển hào phóng, đối với phụ tá của mình cùng người đại diện đều cực kỳ tốt, lại nói tiếng đồn bên ngoài cũng tốt vô cùng, cũng có rất nhiều bạn thân, nhưng là chỉ có những người thường xuyên hợp tác với cô ta mới biết cô ta đến tột cùng là một hạng người gì, chẳng qua là ngại vì thân phận của cô ta nên không có đứng ra vạch trần bộ mặt thật của cô ta mà thôi.

"Nhìn bộ dáng cô ta phách lối, thật sự cho rằng toàn thế giới chỉ có nhà cô ta có tiền đúng không?" Mấy diễn viên tạm thời không có vai diễn tạm lại trò chuyện Bát Quái.

"Người ta không chỉ có tiền, người ta còn có bối cảnh a, Thịnh Đại giải trí là nhà của cô ta, mẹ lại là tổng giám đốc, dĩ nhiên có thể phách lối thế nào liền phách lối rồi."

"Hừ, Lâm Như a, toàn bộ tâm tư bây giờ đều đặt ở trên người Tiêu Cẩm Ninh, căn bản không có chú trọng trong công ty các nghệ sĩ khác phát triển, hãy chờ xem, đây là đang tự đào mộ."

"Yo, vậy người nói nếu như Thịnh Đại giải trí cho người cảnh ô liu, người sẽ không đi sao?"

"Ai mà thêm a."

"Người là không ăn được bò đào thì nói bò đào còn xanh chứ?"

"Ai nha, Các người chó nói, các người không biết đi, hôm nay Tiêu Cẩm Ninh khoe khoang cho chúng ta biết cô ta đang là người đại diện đây, Tiêu Cẩm Ninh được mời là người đại diện cho một mùi nước hoa có nhãn hiệu OLS, người ta giới thời trang giá trị con người lại tăng lên thật cao đây."

"OLS? Đây chính là doanh nghiệp đại lý xa xỉ lớn nhất trong nước chúng ta rồi, gần đây bọn hán độc nhất nghiên cứu đi ra được là Huyền Diệp nước hoa, phi thường được coi trọng, lại mời Tiêu Cẩm Ninh?" Một nữ diễn viên tóc ngắn nói, "Thật hay là giả à?"

Lúc này nữ sinh khí chất đều rất tốt đi tới, cô là nữ số 2 bên trong kịch bản, giống như Tiêu Cẩm Ninh là một đường diễn viên, xuất đạo cũng khá nhiều năm rồi, bình thường đều là đóng phim nữ nhân vật chính, rất ít chụp phim truyền hình, lần này tới diễn nữ số 2 chủ nếu là bởi vì nữ số 2 không phải là nhân vật phản diện, cũng là bởi vì cô và đạo diễn là bằng hữu, lần này coi như là cho đạo diễn một bộ mặt hữu tình diễn xuất.

Cô nhìn một cái mấy nữ sinh đang nói chuyện bát quái, mặt không cảm giác nói, "Trong khi ở chỗ này đàm luận Bát Quái còn không bằng nghiên cứu kỹ diễn xuất thế nào, một ngày nào đó, các cô cũng sẽ giống như cô ta, như thường tiếp được quảng cáo tốt thôi."

Chúng nữ diễn viên vốn là muốn phản bác, nhưng là ngẩng đầu nhìn thấy cô, nhộn nhịp cùng cô chào hỏi, "Văn Y tỷ tốt."

Hạ Văn Y ừ một tiếng, nhìn những nữ diễn viên thứ kia một cái, "Các cô nói Tiêu Cẩm Ninh nói cô ta là người phát ngôn mới nhất cho nước hoa Huyền Diệp của OLS?"

Hạ Văn Y bây giờ đã là hai mươi lăm tuổi, tướng mạo không phải là đặc biệt tươi đẹp, nhưng lại vô cùng thanh lệ, chính là một cái ánh mắt, cũng làm người ta cảm giác có chút chèn ép người, những nữ diễn viên thứ kia bị cô hỏi như vậy, cũng không dám nói láo, "Ừ, người đại diện của tôi vừa nói cho tôi biết, để cho tôi chờ đi chọn Tiêu Cẩm Ninh, chúng ta không trên chọc nổi."

Hạ Văn Y theo Tiêu Cẩm Ninh xuất đạo bắt đầu liền không thích Tiêu Cẩm Ninh trong ngoài không đồng nhất, giả tạo làm bộ, cho nên nghe được tin tức này, lập tức bật cười một tiếng, hướng phía Tiêu Cẩm Ninh nơi đó đi tới.

Anh của cô là tổng thanh tra bộ quảng cáo OLS, trước đã nói cho cô anh rất không hài lòng những nhân viên kia lựa chọn Tiêu Cẩm Ninh làm người phát ngôn, dự định thay đổi người, lúc ấy cô còn đùa giỡn hỏi anh cô cco có được hay không, ai biết anh cô một chút mặt mũi cũng không lưu lại lặc đầu, "Không được, em không thích hợp chủ đề Huyền Diệp này."

Cô lúc ấy hỏi, "Tiêu Cẩm Ninh liền thích hợp?"

Anh lúc ấy liền khinh thường nói, "Cô ta càng không thích hợp, anh sẽ rất nhanh tìm tới người phát ngôn thích hợp, sau đó hủy bỏ hợp tác cùng Tiêu Cẩm Ninh."

Cô biết Huyền Diệp chủ đề là mộng ảo, bây giờ vòng giải trí cơ hồ đều là giải phẫu thẩm mỹ khuôn mặt, rất nhiều ngôi sao đều là lưới đồ lên, có mấy ai như vậy tự nhiên xinh đẹp, nhưng là đều không thích hợp làm chủ đề Huyền Diệp này.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Quảng cáo bị cướp

Toàn bộ vòng giải trí quốc nội cơ hồ không tìm được người thích hợp chủ đề Huyền Diệp, duy nhất đề cho cô cảm thấy thích hợp, lúc trước ở trong tạp chí xem qua một người Đường Tịch rồi, người đó mới là chân chính cuộc sống ở trong pháo đài công chúa.

Nhưng mà cô biết cái này là không có khả năng, bởi vì Đường Tịch muốn cái gì, chỉ dùng một ngón tay, những quốc tế đứng đầu hàng xa xỉ sẽ đứng xếp hàng đem sản phẩm dâng lên.

Nhưng không nghĩ đến là, anh cô chiều hôm qua lại tràn đầy phấn khởi gọi điện thoại cho cô nói tìm được một cô công chúa xinh đẹp, vô cùng thích hợp làm người phát ngôn cho chủ đề Huyền Diệp lần này, hơn nữa đã nói xong.

Nghĩ tới đây Hạ Văn Y chạy tới trước mặt Tiêu Cẩm Ninh, Hạ gia ở thành phố A cũng coi là gia tộc hiển hách, cùng Tiêu gia cũng xem là ngang nhau, Tiêu Cẩm Ninh không có ý cùng Hạ Văn Y xích mích, thấy Hạ Văn Y đứng ở trước mắt của mình, ôn nhu cười một tiếng, cùng Hạ Văn Y chào hỏi, "Muộn y, có chuyện gì sao?"

Hạ Văn Y thấy cô ta như vậy liền chán ghét, nhưng mà cô nghĩ lại, đề cho cô ta mất hết mặt mũi...cô cũng không ngại đứng xem, nghĩ vậy cô liền nhàn nhạt cười cười, nói, "Tôi mới vừa nghe được từ người đại diện của cô, nói cô lấy được người phát ngôn lần này Huyền Diệp?"

Tiêu Cẩm Ninh nghe được Hạ Văn Y hỏi như vậy, ánh mắt lóe lên vẻ đắc ý, ngoài miệng khiêm tốn nói, "Còn phải cảm ơn anh cô Hạ tổng đề mắt đấy, nếu như không phải là Hạ tổng coi trọng, tôi cũng sẽ không chiếm được người phát ngôn lần này, dù sao anh ấy cũng không có đem cái này cho cô."

Hạ Văn Y nghe được Tiêu Cẩm Ninh giữa những hàng chữ đều âm thầm châm chọc cô không bằng cô ta, trong lòng cười lạnh một tiếng, sắc mặt bình thản, "Thật sao? Tôi thế nào nghe anh tôi nói thật ra thì anh ấy rất không hài lòng cô thì sao? Nghe nói cô căn bản không phù hợp hình tượng chủ đề nước hoa lần này, còn nói muốn đổi người đây, chẳng lẽ tôi nghe lầm?"

Hạ Văn Y lời nói này không nhẹ, cơ hồ tất cả mọi người đều nghe được, các cô đều âm thầm chắc lưỡi hít hà, chỉ có Văn Y tỷ dám nói chuyện với Tiêu Cẩm Ninh như vậy.

Tiêu Cẩm Ninh nghe được lời nói của Hạ Văn Y, sầm mặt lại, ý thức được có vô số đôi mắt nhìn các cô, cô ta thấp giọng, trầm giọng nói, "Hạ Văn Y, lời này của cô là ý gì? Tôi đã ký hợp đồng, chẳng lẽ anh cô muốn hủy sao? Coi như anh cô hủy hợp đồng, công ty OLS sẽ đồng ý sao?"

Hạ Văn Y cười lạnh một tiếng, "Hủy 1 cái hợp đồng mà thôi, vừa không có action, tiền giải trừ hợp đồng cũng chỉ năm trăm ngàn, cô cho là anh tôi biết(sẽ) dùng một người anh ấy không hài lòng sao?"

Thật ra thì Hạ Hoàn Ninh ở giới quảng cáo vẫn là đặc biệt nổi tiếng, cộng thêm hẳn là nhân tài lên(trên) độ nhạy cảm cực cao, cơ hồ là mời người phát ngôn chụp một nhánh quảng cáo sản phẩm liền bán nhiều, thậm chí có nghệ sĩ đều là không có danh tiếng gì, chụp quảng cáo cùng hẳn một lần đều được nổi tiếng, những người kia một số người ghen tỵ Tiêu Cẩm Ninh bắt được quảng cáo, một là bởi vì đó là công ty OLS, một cái khác chính là, Hạ Hoàn Ninh nắm giữ ông kính quảng cáo mảng lớn a!

Tiêu Cẩm Ninh cười lạnh, "Cô đây là ghen tỵ? Anh của mình không cần cô làm ng phát ngôn, ngược lại dùng tôi?"

Hạ Văn Y khinh thường cười một tiếng, "Ghen tỵ?" Cô nói xong liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, "Cô xứng à?"

Nói xong vừa muốn cất bước đi ra, Diêu Na điện thoại di động liền vang lên, cô nhìn một cái, đúng dịp thấy là số điện thoại của anh mình, cô câu môi cười một tiếng, trong mắt tất cả đều là khinh miệt nụ cười, "Cô xem, nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, hy vọng cô nghe được tin tức này, còn có thể đương đương đắc ý nói chuyện với tôi. Tôi có một cuộc phỏng vấn, đi ra ngoài trước, cô nghe xong tin tức có thể tới tìm tôi a." Nói xong Hạ Văn Y cười một tiếng, nói tiếp, "Tôi quên, cô thích nhất ở trước mặt truyền thông giả bộ, một hồi nói không chừng lại phải giả bộ phóng khoáng đại độ rồi."

Hạ Văn Y nói xong cất bước hướng phòng chụp ảnh đi ra bên ngoài, cô bình thường là một người không màng thế sự, không biết tại sao hôm nay lại không nhận được chạy lên châm biếm Tiêu Cẩm Ninh mấy câu, đi xa hết mấy bước, Hạ Văn Y mới âm thầm mắng chính mình một câu, "Hạ Văn Y, mày điên rồi sao?"

Cô mới vừa rút cuộc phát điên làm gì a, lại chạy đi cùng Tiêu Cẩm Ninh loại người như vậy tranh cãi, thấp xuống mình cấp bậc.

Diêu Na nhận điện thoại,

Trong chốc lát sắc mặt âm trầm, nắm điện thoại đi ra ngoài, tức giận hô, "Hạ tổng, trước chúng ta ký hợp đồng không phải đã nói rồi sao? Phải dùng Cẩm Ninh, bây giờ Cẩm Ninh đều đã phát tin tức ra rồi, anh hủy hợp đồng như vậy, tổn thất của chúng tôi ai bồi thường?"

"Tiêu Cẩm Ninh lúc ấy cùng chúng tôi ký hợp đồng là ba tháng sau quay chụp quảng cáo, nhưng là chúng tôi bây giờ phải thêm gấp đưa ra thị trường, tháng này thì nhất định phải đem quảng cáo chụp xong, thật sự chúng ta phải quyết định đổi người mẫu, Diêu tiểu thư, xin cô hiểu cho chúng tôi."

"Hiểu?" Diêu Na cười lạnh, "Ai sẽ hiểu cho chúng tôi? chúng tôi đều đã tuyên bố chúng ta sẽ trở thành người phát ngôn cho Huyền Diệp, Hạ tổng ngại

làm như vậy, để cho chúng tôi rất khó khăn a!"

"Điều tiểu thư, lúc ấy chúng ta là ký hiệp nghị bảo mật, chúng ta mở buổi họp báo trước các cô bên kia là tuyệt đối không thể đem sự tình nói ra, các cô cái này gọi là vi phạm rồi, chúng tôi cũng có quyền không sử dụng Tiêu Cẩm Ninh tiểu thư thành người phát ngôn cho quảng cáo của chúng tôi."

Điều Na không nghĩ tới chính mình lại bị Hạ Hoàn Ninh dùng tới điểm này chặn không nói ra lời, cô lạnh lùng nói, "Cái này chỉ lát nữa là phải mở buổi họp báo rồi, chúng tôi nói ra cùng mở buổi họp báo nói ra, khác nhau ở chỗ nào? Hạ tổng, tôi hy vọng anh đừng lấy cớ này để đuổi chúng ta!"

"Đây không phải là mụn cớ!" Hạ Hoàn Ninh giọng cũng trở nên lạnh, căn bản không giống như ngày đó thấy Đường Tịch ngưng ngưng nói không ra lời, "Tôi chỉ là chuyển cáo các cô kết quả xử lý, các cô bằng không qua đến chính mình hủy bỏ hợp đồng, bằng không tôi chỉ có thể để cho tòa án xử lý rồi, cô cũng biết một người nghệ sĩ nếu như không giữ chữ tín mà nói, không có nơi nào dám dùng, tôi hy vọng Điều tiểu thư suy nghĩ kỹ càng."

"Chờ một chút!" Điều Na thầm nghĩ mình không thể kéo vãn được rồi, ôm lấy một tia hy vọng cuối cùng nói, "Mặc dù tôi là người đại diện của Tiêu Cẩm Ninh tiểu thư, nhưng tôi cũng không có quản lý hợp đồng của cô ấy, tất cả hợp đồng của cô ấy đều do Lâm tổng quản lý, anh gọi điện thoại cho Lâm tổng đi."

Hạ Hoàn Ninh biểu thị mình biết rồi, trực tiếp cúp điện thoại.

Điều Na sắc mặt không được tốt, nhưng trong lòng thấp thỏm, Tiêu Cẩm Ninh hôm nay bởi vì chuyện của Tiêu Nhu vốn là rất tức giận rồi, nếu như bây giờ lại mất đi Huyền Diệp series nước hoa đại ngôn, có thể hay không tức giận hơn à?

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, Tiêu Cẩm Ninh thấy Điều Na đi ra ngoài sắc mặt không được tốt, trực tiếp đứng lên đi theo đi ra, đem Điều Na nói nghe xong, cô ta tiến lên một bước, trầm giọng nói, "Chuyện gì xảy ra?"

Điều Na trầm ngâm, "Xem ra Hạ Văn Y nói là sự thật, Hạ Hoàn Ninh có thể sẽ đổi người phát ngôn, nói không chừng đi cửa sau, phải đem cái quảng cáo này cho Hạ Văn Y, tôi đã để cho hần liên lạc Lâm tổng rồi, Lâm tổng chắc có biện pháp đi."

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Studios ăn quả đắng

Tiêu Cẩm Ninh nghe một chút, bên trong đôi mắt thoáng qua một tia âm độc hung tàn, tại sao một nha đầu quê mùa xuất hiện ở thế giới của cô, cuộc sống của cô liền trôi qua không thuận như thế!

Cô ta cất bước đi ra phía ngoài, mới vừa đi tới phòng chụp ảnh liền nghe được đạo diễn đang kêu, "Tiêu Cẩm Ninh tới chuẩn bị một chút, đến lượt vai diễn của cô rồi."

Điều Cẩm Ninh thăm hặn, lại không thể không trở về chụp diễn.

Cô ta mặc dù rất có bối cảnh, nhưng mà đạo diễn này trong giới vô cùng có danh tiếng cũng vô cùng có thực lực càng phi thường có bối cảnh đạo diễn, mặc dù không biết người ở sau lưng hần đến tột cùng là ai, nhưng là trong vòng giải trí không có người nào dám trêu ông ta, thậm chí mẹ của cô ta đều phải cho hần mấy phần mặt mũi, cô ta lúc ấy mới có thể bắt được kịch bản quyền phim đô thị, nhưng cao hứng một lúc lâu, cô ta đương nhiên sẽ không bởi vì nổi nóng, mà đánh mất đi vai diễn.

Tiêu Cẩm Ninh trở về để cho thợ hóa trang trang điểm lại rồi bắt đầu vai diễn.

Đạo diễn một mực cúi đầu xem kịch bản, chờ Tiêu Cẩm Ninh diễn xong mới ngẩng đầu kêu một tiếng, "Các bộ môn chú ý,!"

Hô xong liền đem quyển sổ đưa cho phó đạo diễn, mình tới một bên đi hút thuốc lá.

Tiêu Cẩm Ninh thấy đạo diễn như vậy ánh mắt lóe lên một tia hận ý, trận này cứ như vậy NG rồi, nhưng là cô ta NG đạo diễn đều không quay đầu nhìn một cái.

Lúc này ở bên ngoài tiếp nhận phỏng vấn Hạ Văn Y đi vào, thấy đạo diễn ở một bên hút thuốc, cô cười đi tới, "Yo, ninh đại đạo diễn, anh lại không nhìn kịch bản, vẫn còn ở nơi này hút thuốc à?"

Ninh Diễm đạo diễn ba mươi lăm tuổi nhưng là bởi vì được bảo dưỡng tốt, nhìn qua một dạng tiểu tử hai mươi tuổi, vóc người cũng là cực tốt, cơ hồ được rất nhiều nữ sinh thần tượng, cộng thêm hần xưa nay phong lưu phóng khoáng, để cho rất nhiều nữ minh tinh đều điên cuồng, bắt quả hần chụp diễn liền có một cái sở thích kỳ quái, đó chính là phải kỹ thuật diễn xuất được, nhắc tới cũng kỳ quái, như vậy đạo diễn nguyên bản tính khí hần là đặc biệt không tốt, nhưng là Ninh Diễm tính khí người tốt vô cùng, coi như không nhìn được nữ diễn viên nào, hần cũng sẽ không nói, rõ ràng ghét nhất là diễn viên diễn không đạt..... Hần đến Studios cơ hồ đều là rất ít người đạt vai diễn, trừ phi cực kỳ cá biệt...

Dựa theo Hạ Văn Y lời nói mà nói, đây chính là biến thái.

Ninh Diễm trừng mắt nhìn cô, hừ một tiếng nói, "Cô cho rằng là ai cũng giống như cô kỹ thuật diễn xuất tốt? Tôi nhìn cô kia diễn liền ngu gà ngu vịt, còn không bằng hút thuốc tình thần."

Hạ Văn Y quay đầu nhìn một cái, nhưng là lại lấy kỹ thuật diễn xuất tốt nổi danh Tiêu Cẩm Ninh, cười một tiếng, "Vậy anh còn chọn cô ta làm nữ nhân vật chính?"

"Cái gì tôi chọn?" Ninh Diễm hừ một tiếng, "Còn không phải có người nói ta chưa mặt mũi cho Lưu Thừa Vũ, lần sau nếu ai dám đem nữ nhân này quảng ra vai diễn cho tôi, tôi tuyệt đối đem cô ta cắt thành người qua đường!"

Hạ Văn Y cười, "Còn ai dám đem cô nàng này ném cho anh a, anh không phải ai mặt mũi cũng không cho sao?"

Thật ra thì nói đến Ninh Diễm tính khí tốt, đây chẳng qua là hiện tượng bề ngoài, chỉ có người đặc biệt quen mới biết hẳn thật ra thì không cho người khác nổi giận, đó là bởi vì hẳn coi thường người kia, tuyệt đối cho những người đó nổi giận đều là lãng phí nước miếng của hẳn, hẳn xem đều lười phải liếc mắt nhìn, nếu như không phải là giao tình cực kỳ tốt hẳn tuyệt đối sẽ không đồng ý để cho người như vậy diễn.

Ninh Diễm hừ một tiếng, "Còn có ai, anh trai phong lưu phóng khoáng của cô a!"

Ngạch... Anh trai cô xác thực quan hệ với Lưu Thừa Vũ tạm được đi, nhưng cũng chỉ là còn được đích cái loại này, cũng không trở thành bán thứ người như vậy tình cho Lưu Thừa Vũ chứ? Hơn nữa còn tốn nhiều tâm tư đi thuyết phục Ninh Diễm.... Thật có dũng khí a!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Giáo viên cơ trí

Hạ Văn Y phát hiện chính mình cư nhiên vô pháp phản bác lời này của Ninh Diễm, cô giờ ngón tay cái lên, “ Anh thật lợi hại! Tổng kết mà sâu sắc như vậy!”

Ninh diễm nhướng mày, “ Em chừng nào thì đem anh hai của em ra chơi một chút a. Rõ ràng đều là người Hạ gia mà anh hai em không khỏi quá cổ quái đi. Toàn bộ liền là một người đàn ông ngoan ngoãn a, chưa bao giờ xuất đầu lộ diện đi!”

“ Anh hai em đã nói mọi người đi ăn chơi là lãng phí sinh mệnh.”

Hạ văn y nói xong cười xoay người đi trở về khu nghỉ ngơi của chính mình ; ngồi ở trên ghế cười như không cười nhìn Tiêu Cẩm Linh đang đóng phim mà thất thần, nghiêng đầu đối tiểu trợ lý của mình nói, “ cô xem loại người này còn không biết xấu hổ nói chính mình chuyên nghiệp đâu, có chút đã kích nhõ đóng phim liền tìm không thấy cảm giác, cũng không ngại mất mặt đi.”

Lúc này ninh diễm lại đã đi tới đem cô kéo đi, hạ văn y bị kéo tới bên ngoài studio, buồn cười nhìn ninh diễm, “ Anh làm gì a? Nơi nơi bên ngoài đều là paparazzi, bị chụp đến lại cho rằng em và anh đang kéo nhau đấy!”

“Bên ngoài ai không nói hai người chúng ta kéo nhau chụp ảnh?” Ninh diễm thấy nhiều không trách, khắp nơi nhìn thoáng qua hạ giọng nói, “Cái này có liên quan tới Tiêu Cẩm Ninh. Em có nghe nói qua con gái của Tiêu gia nhị phòng kia không?”

“Tiêu gia nhị phòng?” Hạ văn y lắc đầu, “Tiêu gia nhị phòng còn không phải chỉ có ba anh em bọn họ sao? Từ khi nào có thêm một cô con gái rồi?”

“Ai, mắt công em vẫn là một minh tinh, cư nhiên một chút đều không chú ý tin tức bát quái! Ngày đó thời điểm cái cô gái kia trở về còn mời phóng viên đến, em không thấy sao?”

Ninh diễm tuyệt đối không làm thất vọng thân phận này của hẳn.

Hẳn thật sự đặc biệt bát quái, đương nhiên hẳn bát quái đều với người quen thuộc, cũng chỉ bát quái những gì hẳn để ý, bằng không người là ai, hẳn cũng không quen biết???

Hạ văn y buồn cười, “ Em nên chú ý sao?”

“Cô gái đó chính là em gái của Tiêu Dao a!” Ninh diễm giống như là gặp quỷ nhìn hạ văn y, “ Anh nghe nói Tiêu Dao đặc biệt sủng ái người em gái này, em không đi lần la làm quen sao?”

Hạ văn y nhử mày, “Tiêu Dao cùng em có cái gì quan hệ?”

“Nha!” Ninh diễm bĩu môi, “Không quan hệ, một chút đều không có quan hệ, đến lúc đó đừng chính mình ở nơi đó khóc a!”

Hạ vẫn y nguyên mắt nhìn nhìn điểm một cái, nhấp miệng, “Em cùng hấn thật lâu không gặp mặt, liền tính gặp mặt cũng không có gì quan hệ, mọi người đừng nghĩ linh tinh.”

“Tĩnh.” Nhìn điểm hừ một tiếng, “Anh tìm em không phải nói cái này, mà là anh nghe được Dương gia bên kia truyền ra một cái tin tức, chỉ có mấy nhà chúng ta biết đến, cái cô gái kia kỳ thật là con gái của Tiêu gia đại phòng, chỉ là người đại phòng không nghĩ nhận trở về, lại còn có nghe nói cùng mình tình hạnh nhất có quan hệ.”

Hạ vẫn y nguyên lớn đôi mắt, “Không phải đâu? Tiêu gia đại phòng vì cái gì không nhận lại con gái của chính mình?”

“Nghĩ đến hấn là có cái gì ân tình đi.” Nhìn điểm nhìn hạ vẫn y liếc mắt một cái thấp giọng nói, “Chuyện này em chỉ cần biết vậy thôi. Anh nói cho em biết chính là muốn nhắc nhở em, về sau thời điểm gặp được Tiêu Dao đừng nhắc tới chuyện này ở trước mặt hấn. Nghe nói hấn không muốn người khác nói cô gái này không phải người nhà bọn họ.”

Bên này Đường Tịch bởi vì giữa trưa nghe được sự tình của Kiều Lương cho nên cả buổi chiều đi học đều có chút thất thần, căn bản nghe không vào giáo viên đang nói cái gì, hơn nữa giáo viên giảng những cái đó cô cơ hồ đều đã là học qua. Cô dứt khoát liền nghiêng đầu nhìn trời xanh ngoài cửa sổ phát ngốc. Lúc này bên cạnh bàn của cô có một cái nam sinh bị giáo viên gọi lên trả lời vấn đề, vừa lúc che đầy ánh sáng chiếu vào trên mặt cô.

Đường Tịch nhìn chăm chăm nam sinh đứng ngược sáng ngẩng đầu nhìn giáo viên, vô cùng nghiêm túc trả lời câu hỏi khiến cho Đường Tịch suy nghĩ lại đi xa.

Năm đó cô cùng Kiều Lương là ở cao trung để quốc quen biết nhau.

Năm đó Kiều Lương là học sinh duy nhất ở thành phố A đến cao trung để quốc học. Hai người bọn họ là ngồi cùng bàn, cô nhớ rõ năm ấy mùa hè thời tiết thực nóng bức, điều hòa trong phòng học cũng đều không thể đem độ nóng hạ xuống.

Cô vừa lên tiết học liền mơ màng sắp ngủ, chính là cô vừa lúc ngồi ở bên cửa sổ kia, cái tiết học đó vừa lúc gặp gỡ trường học mất điện, máy phát điện không có đủ để phát, cho nên tất cả mọi người đều đem bức màn cuốn lên đem cửa sổ mở ra để thông gió.

Ánh sáng liền chiếu vào khuôn mặt trắng nõn của cô, mặt đều bị phơi đỏ, khi đó Kiều Lương ngồi ở bên cạnh cô nhìn cô một cái bỗng nhiên liền đứng lên.

Giáo viên hỏi hấn đứng lên làm cái gì, hấn nói buổi chiều không có điều hòa, nóng đến nỗi hấn buồn ngủ, cho nên đứng để học. Giáo viên thấy hấn nghiêm túc như thế, rất là vui mừng, cũng liền không có nói thêm cái gì.

Cô bắt đầu cảm thấy người này khẳng định có bệnh, thời tiết này thích hợp ngủ như vậy mà hấn lại chăm học.

Hấn ngày thường cũng không nghiêm túc nghe giảng bài, hôm nay cư nhiên đổi tính, chính là sau lại cô kỳ tích phát hiện, hấn đứng lên lúc sau chính mình cư nhiên không bị ánh mặt trời chiếu vào.

Gió nhẹ thổi vào, mặc dù có chút nóng hầm hập, nhưng là càng thích hợp ngủ. Thời điểm cô muốn ngủ thì thật tốt người này lại đứng lên giúp cô che ánh mặt trời lại.

Sau đó lên đại, học bọn họ ở bên nhau. Lúc này hấn mới rụt rè nói cho cô biết lúc ấy hấn sợ dĩ đứng lên, chính là muốn giúp cô che ánh mặt trời lại.

Thì ra lúc trước hấn cũng là người lãng mạn như vậy

Chỉ là hôm nay nhìn thấy hấn quá mức lạnh nhạt, kỳ thật năm đó hấn ấm áp giống như ánh mặt trời một nhưng bởi vì cô, hấn mới biến thành như vậy sao?

Đường Tịch không có phát hiện chính mình nhìn chăm chăm vào học sinh đang trả lời câu hỏi kia, đã ảnh hưởng nghiêm trọng tới bạn học kia trả lời câu hỏi.

Hấn quay đầu lại liếc mắt nhìn Đường Tịch một cái, nhìn đến trong mắt của Đường Tịch tất cả đều là ý cười, mặt đỏ như máu, nghĩ thầm, chẳng lẽ bạn học Tiêu Nhu thích chính mình?

Bởi vì suy nghĩ miên man như vậy, bạn học này hoàn toàn quên mất câu hỏi tiếp theo của giáo viên, chỉ lo chính mình đỏ mặt.

Vị giáo viên kia trừng mắt nhìn học sinh kia một cái, quay đầu lại nhìn đến Đường Tịch cư nhiên chống cằm cười tủm tỉm nhìn bạn học kia, lập tức liền sinh khí. Nhưng là hấn nghĩ đến kết cục hôm nay của giáo viên Tào, liền nhịn xuống tính tình của chính mình. Mặt đen lại đem câu hỏi này giải sau đó hỏi học sinh kia, “Bạn học Trần duy thần, đã nhớ chưa?”

Bạn học Trần duy thần gãi gãi cái ót, gật đầu, “Em đã nhớ kỹ.”

Giáo viên ừ một tiếng rồi cho hấn ngồi xuống, bạn học Trần duy thần ngồi xuống, lúc sau nhìn không được liếc mắt nhìn Đường Tịch một cái, phát hiện Đường Tịch cư nhiên vẫn là duy trì cái tư thế kia nhìn một chỗ.

Hấn ngược mắt nhìn thoáng qua, bị ai phát hiện, thì ra bạn học Tiêu Nhu căn bản không có nhìn chính mình, mà là chính mình vừa lúc đứng ở bên trong trong phong cảnh của cô ấy.

Thực hiện nhiên giáo viên kia cũng phát hiện vấn đề này, họ khan một tiếng, trong lòng may mắn chính mình còn không có tìm bạn học Tiêu Nhu gây phiền toái.

Nhưng là hần nghĩ nghĩ vẫn là quyết định muốn xem một chút tri thức của bạn học Tiêu Nhu. Vì thế giáo viên ở trên bảng đen viết một đề bài, sau đó lại hỏi phía dưới học sinh ai sẽ làm bài này. Tất cả mọi người đều trầm mặc, giáo viên ừ một tiếng, nếu tất cả mọi người đều sẽ không làm, vậy thì Tiêu Nhu tới làm, nếu em ấy không nói được, hần sẽ tới giảng giải, em ấy cũng có một cái bậc thang để xuống.

Giáo viên cảm thấy chính mình thật sự là quá cơ trí.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Hạ gia lão nhị

Đường Tịch không nghĩ tới giáo viên sẽ gọi chính mình lên trả lời câu hỏi.

Thời điểm đứng lên cô còn có chút ngốc, nhưng rất nhanh cô liền phản ứng lại, sau đó hỏi lại giáo viên, “Thầy Lý, thầy hy vọng em đi bảng giải đề này sao?”

Thầy lý cho rằng đường tịch sẽ không lên, ừ một tiếng nói, “Nếu em không nói, thầy cho giảng cho các em nghe……”

“Nga, em đã biết.” Đường Tịch rời chỗ ngồi của mình đi lên bục giảng, cầm lấy một viên phấn viết ở trên bảng đen bắt đầu giải đề,

Rất nhanh trên bảng liền xuất hiện từng bước giải đề cùng đáp án, vô cùng kỹ càng tỉ mỉ

Đường Tịch làm xong đề, lúc sau còn nghiêm túc kiểm tra rồi một lần rồi mới hỏi thầy Lý, “Thầy lý, em trả lời chính xác sao?”

Thầy Lý bất tri bất giác gật đầu, “Trả lời chính xác.”

Chính là đây là đây là chương trình mật sau của học kỳ này a. Em ấy cư nhiên giải ra được?

Đường Tịch nga một tiếng, đi xuống tiếp theo phát ngốc, một chút cũng không có phát hiện chính mình làm đúng đề này làm thầy dạy toán chấn động.

Bên kia Lâm Như nhận được điện thoại của Hạ Hoàn Ninh, nghe được bên kia muốn hủy hợp đồng cùng Tiêu Cẩm Ninh, mày gắt gao mà nhăn lại.

Nhưng là bà so Diêu na cùng Tiêu Cẩm Ninh bình tĩnh hơn rất nhiều, bà nỗ lực ngăn chặn tính tình của chính mình, bình tĩnh hỏi, “Hạ tổng, xin hỏi là Cẩm Ninh của chúng tôi có chỗ nào làm không tốt sao?”

“Tiêu tiểu thư không thích hợp với nước hoa của chúng tôi.” Hạ hoàn ninh thanh âm vô cùng bình tĩnh, hần nói, “Hơn nữa lúc trước chúng ta ký bảo hiệp nghị mật, thực hiện nhiên các người cũng không có tuân thủ. Lần này nước hoa huyền diệu hệ liệt của chúng tôi chính là đại biểu cho thanh thuần, mộng ảo cùng thần bí, Tiêu tiểu thư cũng không thỏa mãn điều kiện của chúng tôi.”

“Thời điểm các người cùng chúng tôi ký hợp đồng, cũng không phải là nói như vậy.” Lâm Như bình tĩnh nói, “Thời điểm các người cùng chúng tôi ký hợp đồng nói qua, nước hoa này trừ bỏ Cẩm Ninh không có người khác thích hợp hơn.”

Hạ hoàn ninh nói thẳng nói, “Không phải tôi và cô ký hợp đồng, cũng không phải tôi coi trọng Tiêu Cẩm Ninh, thực hiện nhiên người cùng cô ký hợp đồng có ánh mắt cũng không phải rất tốt.”

Những lời này của Hạ hoàn ninh trực tiếp đem Lâm Như chọc giận. Trên thế giới này không ai được nói Tiêu Cẩm Ninh không tốt, bởi vì Tiêu Cẩm Ninh là một tay bà bồi dưỡng mà ra. Nếu Tiêu Cẩm Ninh không tốt, lúc trước bà vì cái gì vứt bỏ con gái của chính mình mà lựa chọn Tiêu Cẩm Ninh!

Bà không cho phép bất luận kẻ nào nói Tiêu Cẩm Ninh không tốt. Cái này giống như vẫn luôn nhắc nhở bà, bà là người ngay cả con gái ruột của mình cũng không màng đến!

“Hạ tổng! Lời này của ông là có ý tứ gì!”

Hạ hoàn ninh cũng ý thức được chính mình hần là nói sai lời nói, mặc kệ thế nào, hần cũng không nên nói Tiêu Cẩm Ninh không tốt, tuy rằng cô ta ở trong mắt của hần là không tốt, nhưng là cũng không nên nói ra, hần không nghĩ lại cùng Lâm Như dây dưa đi xuống, trầm giọng nói, “Lâm tổng, tôi sẽ hủy hợp đồng cùng Tiêu tiểu thư. Tôi sẽ toàn quyền giao cho pháp vụ của công ty pháp, bọn họ sẽ cùng các người nói chuyện giao lưu. Nếu các người lại bất luận nghi vấn gì cần nói thì trực tiếp liên hệ với cố vấn pháp luật của chúng tôi luật. Tôi còn có chút việc cần giải quyết, liền cúp máy trước. Đã quý rầy lâm tổng rồi, hẹn gặp lại.”

Hạ hoàn ninh vẫn luôn là cái gân trong giới quảng cáo.

Một khi hần nhận định cái gì, liền sẽ không thay đổi.

Lâm Như cảm di động, thật hô hấp thật sâu rất nhiều lần, mới ngăn chặn tính tình của chính mình. Bà rất nhanh lấy ra một chiếc điện thoại gạt một cái sau đó vang hai tiếng, trầm giọng nói, “Tra cho tôi một chút về người phát ngôn mới của nước hoa huyền diệu hệ liệt mới nhất của công ty OLS!”

Đại ngôn của Tiêu Cẩm Ninh là nhất định thất bại, nhưng là bà sẽ không ngồi chờ chết. Nếu con gái của bà lấy không được cái quảng cáo đại ngôn này, người khác cũng mơ có được.

Nếu bà biết là ai đoạt đi đại ngôn của con gái bà, bà tất nhiên muốn cho người mẩu kia ăn không hết gói đem đi!

Bên này hạ hoàn ninh cùng Lâm Như nói chuyện điện thoại xong, liền vội vàng gọi điện thoại cho Tiêu Cảnh.

Tiêu Cảnh đang họp, nhìn đến là màn hình hiển thị hạ hoàn ninh đang gọi đến, cau mày, ấn nút từ chối cuộc gọi của hạ hoàn ninh.

Bên kia hạ hoàn ninh bị từ chối cuộc gọi, mày gắt gao nhăn lại, nhớ tới ngày hôm qua mấy người kia nói chuyện, cho rằng bên kia là muốn thất hứa, tiếp theo gọi điện bám riết không tha.

Tiêu Cảnh vẫn luôn không ngừng cắt đứt, sau đó lại không thể nhịn được nữa trực tiếp chạy ra ngoài tiếp điện thoại, liền bắt đầu rít gào, “Ông đây đang họp, ông không biết đợi trong chốc lát gọi lại đây sao! Chờ hai tiếng sẽ chết à?”

S

Hạ hoàn ninh thực hiện nhiên quên hết hôm nay là thứ hai, nghe được Tiêu Cảnh rít gào, có chút ủy khuất nói, “Ngượng ngừng a, tiêu tiên sinh, tôi chính là muốn nói cho biết ngày mai cậu có thể mang em gái cậu lại đây cùng chúng tôi ký hợp đồng sao? Tôi đã cùng Lâm Như bên kia nói muốn hủy hợp đồng, chuyện này tôi đã toàn quyền giao cho bộ pháp vụ đi xử lý rồi.”

Tiêu Cảnh nghe đến đó mày nhăn một chút, hần cho rằng cái tên tổng giám công ty quảng cáo này nếu muốn hoàn thành chuyện này ít nhất phải mất nửa tháng.

Đầu tiên phải dùng mấy ngày thời gian tới thuyết phục lãnh đạo của mình, sau đó lại qua mấy ngày thời gian suy nghĩ như thế nào cùng Tiêu Cẩm Ninh bên kia hủy hợp đồng, không nghĩ tới hần nhìn qua giống như một thanh niên ôn tồn ngượng ngừng, cư nhiên lại thuộc về phái hành động?

“Nhanh như vậy sao?”

Hạ hoàn ninh một chút đều không có cùng Lâm Như bọn họ nói chuyện quyết đoán cùng lạnh nhạt, có điểm ngượng ngừng nói, “Tôi không chỉ là tổng giám của quảng cáo OLS, mà còn là đồng sự * của OLS, cho nên về chuyện này còn có quyền quyết định, xử lý cũng không khó khăn lắm.”

* đồng sự: ủy viên ban giám đốc

Tiêu Cảnh nhướn mày, bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề, hần trầm ngâm một lát, hỏi, “Hạ văn y là gì của ông? Còn có hạ hoàn châu..... ông phải nói đúng sự thật, ông cùng Hạ gia có phải hay không.....”

“Văn y là em gái của tôi, hạ hoàn châu là anh trai tôi.” Hạ hoàn ninh nói thực thân nhiên.

Tiêu Cảnh kinh ngạc rớt cằm, “Ông thật là đứa con thứ hai của Hạ gia - cái tên quái gở vạn năm lão Nhị a!”

Tuy rằng cách di động nhưng là hạ hoàn ninh vẫn là cảm giác được Tiêu Cảnh kinh ngạc đến mức nào, hần ha hả cười một tiếng, “Cái này cũng không quan trọng, quan trọng là, tiêu tiên sinh hiện tại cậu có thể tin tưởng tôi là thật sự muốn cho em gái cậu trở thành người mẫu quảng cáo của tôi sao? Ngày mai có thể mang cô ấy lại đây ký hợp đồng sao?”

“Không được!” Tiêu Cảnh lập tức phủ định, “Ngày mai em ấy còn phải đi học, chỉ có cuối tuần mới đi được. Hơn nữa tôi hy vọng các người là hoàn toàn cùng Tiêu Cẩm Ninh bên kia hủy hợp đồng, sau đó lại liên hệ chúng tôi. Còn có tôi phải nhắc nhở ông một chút, tôi không hy vọng bất luận kẻ nào biết em gái tôi thay thế được Tiêu Cẩm Ninh, em gái tôi làm người mẫu chuyện này phải bảo mật, tuyệt đối không cho mọi người biết, nếu không chúng tôi sẽ không đáp ứng.”

Dù sao bọn họ là không thiếu chút tiền ấy, chỉ là Tiêu Nhu muốn đi chụp quảng cáo, cho nên bọn họ liền đáp ứng rồi. Quảng cáo này đối bọn họ mà nói có cũng được, không có cũng chẳng sao. Bọn họ cũng không hy vọng em gái của mình làm minh tinh, bị mọi người nghị luận.

Hạ hoàn ninh nghĩ đến mấy người bọn họ nói năng đều bất phàm, hơn nữa ngày hôm qua cái nữ sinh kia tuy rằng ăn mặc đặc biệt rất sành điệu, nhưng là đôi giày trên chân của cô gái đó lại không tiện nghi, nghĩ nghĩ liền đồng ý, “Tốt, tôi bên này cùng Tiêu Cẩm Ninh bên kia hủy hợp đồng, lúc sau sẽ liên lạc với tiêu tiên sinh, đến lúc đó liền phiền toái cậu mang theo em gái lại đây cùng chúng tôi ký hợp đồng.”

Tiêu Cảnh vô cùng không tình nguyện ừ một tiếng, trực tiếp cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: Mũi tên cupid

Lâm Như đợi nửa ngày cũng không có cuộc điện thoại nào gọi lại đây nói cho bà biết đến tốt cùng là ai đem hiệp ước quảng cáo của Tiêu Cẩm Ninh làm thất bại. Cũng không biết đến tốt cùng là ai đoạt đi quảng cáo của Tiêu Cẩm Ninh, trong khoảng thời gian ngắn mà có thể vươn tới chỗ như vậy.

Hôm nay trạng thái của Tiêu Cẩm Ninh ở phim trường cũng vẫn luôn không phải quá tốt.

Đầu tiên cô không nghĩ tới người luôn luôn không cùng thể nhân tranh giành như Hạ Văn Y lần này cư nhiên trắng trợn táo bạo chằm chọc cô, lại còn trước mặt nhiều người như vậy nói anh hai cô cần bản chương mới cô đi chụp quảng cáo huyền diệu hệ liệt. Sau đó cô thật đúng là nhận được một cuộc điện thoại.

Mấy tràng diễn chụp ảnh của cô, cảm giác đều không phải đặc biệt tốt, đều là phó đạo diễn xem cô diễn. Hơn nữa hiện giờ cô đang đi trên con đường màu hồng, hơn nữa lại có Ninh gia cùng Lưu gia chống lưng, bọn họ chỉ có thể nhỏ nhẹ cho cô đi đến khu nghỉ ngơi nghỉ ngơi trong chốc lát.

Tiêu Cẩm Ninh đương nhiên là cầu còn không được, rời đi khu quay chụp trực tiếp hướng Diêu na đi qua “Thế nào? Mẹ mình nói như thế nào?”

Diêu na có chút khó xử, nhưng là vẫn lấy lòng đối Tiêu Cẩm Ninh “Cẩm Ninh, cậu đừng vội a, Lâm tổng đang cùng OLS bên kia nói chuyện. Cậu nghĩ một cái hạ hoàn ninh nho nhỏ chẳng lẽ còn mạnh hơn hội đồng quản trị sao? Hội đồng quản trị không đồng ý thay đổi người, hẳn cũng không dám thay đổi người, hơn nữa Lâm tổng còn nhờ người đi hỏi thăm, giống như hẳn hiện giờ còn không có tìm được người mẫu đâu, hội đồng quản trị của công ty bọn họ sẽ không cho phép hẳn làm xằng làm bậy đâu.”

Tiêu Cẩm Ninh nghe xong lời này, sắc mặt cũng không có chuyển biến tốt đẹp, trầm thấp nói, “Cậu cũng vận dụng quan hệ ngày thường của mình tra một chút, mau chóng cho mình đáp án, mình không nghĩ cái gì cũng không biết!”

Tiêu Cẩm Ninh nói xong nâng bước liền hướng tới hạ văn y bên kia đi đến, hạ văn y thấy cô ta lại đây, đang muốn nhướn mày đứng lên, liền nghe được Ninh Diễm gọi “Hạ văn y lại đây chụp đi đến lượt của em rồi.”

Tiêu Cẩm Ninh nghe thế dừng bước chân lại, không thể tin được nghiêng đầu nhìn ninh diễm, trong mắt tất cả đều là không cam lòng, ninh diễm rốt cuộc vì cái gì mà che chở hạ văn y như vậy!

Hạ văn y cũng có chút không nói nên lời, Ninh Diễm thật sự sợ cô gây họa sao. Cô cùng Tiêu Cẩm Ninh giao tiếp, mặc kệ như thế nào đều là Tiêu Cẩm Ninh có hại đi.

Ninh diễm giống như nhìn ra tâm tư của cô, hừ một tiếng nói, “ở trong đoàn phim của tôi, đừng nháo cái gì cho tôi. Có ân oán gì, rời đi đoàn phim rồi lại nói, đừng cho đoàn phim của tôi chướng khí mù mịt!”

Câu nói này đặc biệt lớn tiếng, chính là cố ý nói cho Tiêu Cẩm Ninh nghe, tuy rằng hẳn là đang nhìn hạ văn y.

Hạ văn y cùng hẳn đã diễn chung với nhau nhiều lần, nhún vai bắt đầu đóng phim.

Hạ văn y vẫn luôn là người thuộc phái thực lực, mặc kệ người khác đối cô nói gì đó, nhưng thời điểm cô đóng phim đều có thể rất nhanh vào nhập nhân vật.

.....

Đường Tịch vẫn luôn mơ mơ màng màng kiên trì tới rồi tan học, cuối cùng là cảm thấy chính mình có thể giải thoát rồi. Cô thu thập cặp sách của mình muốn đi, bỗng nhiên một người nam nhân đứng ở trước bàn chặn đường đi của cô. Cô ngược mắt nhìn tiểu thị tươi trước mắt này, cố gắng làm bản thân lễ phép tươi cười, hỏi “Bạn học còn có việc gì sao?”

Một câu này của cô, trực tiếp làm bạn học nam đứng ở trước mặt cô đỏ mặt, Đường Tịch thề lưỡi, mặt của bạn học nam càng đỏ hơn, ấp úng nửa ngày mới nói “Bạn học Tiêu Nhu, mình.....mình.....”

“Cái kia, anh trai mình tới đón mình rồi, mình đi trước a!” Ý thức được cái bạn học nam muốn nói gì, Đường Tịch xoay người muốn chạy.

“Mình chỉ định nói, bạn có thể giúp mình giải đề này sao!” Bạn học nam bỗng nhiên lớn mật duỗi tay giữ chặt Đường Tịch, một phen cảm trong sách toán học trên tay đặt lên bàn, ấp úng nói, “hôm nay giáo viên cho bạn làm cái đề kia, nói đề của mình ở đầu sách giáo khoa của chúng ta chưa nhìn đến qua, nó là đều ở phía sau. Mình đã nghiên cứu một hồi lâu, nhưng là không có giải ra được nhưng là bạn vô cùng hoàn mỹ giải được, bạn có thể giúp mình nhìn xem đề này làm thế nào để giải được?”

Nói ra câu đầu tiên, lúc sau bạn học nam phát hiện chính mình nói câu kế tiếp đơn giản hơn rất nhiều, hẳn trôi chảy đem ý nghĩ của chính mình nói ra toàn bộ.

Trong nháy mắt, Đường Tịch thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời cũng cảm thấy có chút mất mặt. Cô còn tưởng rằng người này muốn cho chính mình

thông báo gì, thì ra là hỏi bài.....

Bạn nói bạn muốn hỏi mình bài toán, có cần áp dụng như vậy không, làm hại cô hiểu lầm một chút.

Bây giờ thì tốt rồi vừa mới vừa rồi cô là nói phải đi, mà không phải trực tiếp cự tuyệt cái này bạn học nam bày tỏ tình yêu a, bằng không thì thật là ném hết mặt mũi đi rồi!

Đường Tịch cầm bút hỏi cái đề kia của bạn học nam. Bạn học nam gãi gãi đầu, ngượng ngùng mở quyển toán học ra, chỉ Đường Tịch, Đường Tịch nga một tiếng, cúi đầu nghiêm túc giúp bạn học kia giải đề, một phút đồng hồ sau, Đường Tịch đem bút buông xuống nói “Được rồi, các bước mình đã ghi lên trên mặt giấy. Bạn xem hai bên hẳn là liên sẽ đã hiểu. Bây giờ mình đi trước nha.”

Đường Tịch nói xong cầm lấy ba lô của mình đi ra ngoài.

“Bạn học Tiêu Nhu, cảm ơn bạn.” Bạn học nam đỏ mặt nhìn Đường Tịch, “Mình tên là Ninh Kha, chúng ta có thể làm bạn bè được không?”

Tiêu Nhu ha hả cười hai tiếng, gật đầu, “Đương nhiên là có thể a.”

Ninh Kha lập tức liền mặt càng đỏ hơn, ngượng ngùng gãi gãi đầu, ôm sách của chính mình đi qua, cười nói, “Bạn là bạn học nữ thông minh nhất từ trước đến nay mà mình gặp đấy.”

Đường Tịch ha hả giả cười hai tiếng, xem ra cái tên Ninh Kha này tính toán đi theo chính mình.

Ninh Kha quả nhiên cùng Đường Tịch đi ra ngoài trường học. Hai người bọn họ một đường đi ra ngoài, những bạn học khác cũng là đi hai đi ba, nhưng là nhìn đến hai người bọn họ đi cùng một chỗ, giống như là thấy quái vật, nghị luận bắt đầu vang lên.

“Kia không phải Ninh công tử sao! Hẳn cư nhiên sẽ chủ động cùng người khác nói chuyện!”

“Hôm nay mặt trời không có mọc từ phía tây đi? Ninh công tử cư nhiên sẽ nói chuyện cùng người khác ngoài giáo viên sao!”

“Kia không phải là nữ sinh hôm nay ép cô Tào rồi đi sao?”

“mọi người tưởng cái gì đâu, yếu điệu thực nữ quân tử hảo cầu, lại không có số liệu gì nói Ninh công tử không thích nữ sắc, chỉ là lúc trước không có gặp gỡ người xinh đẹp thôi, cái cô nữ sinh này ai nhìn đều sẽ thích đi.....”

“Chỉ được cái xinh đẹp, nhưng lại quá gầy, dáng người cũng không đẹp..... Vẫn là nữ thần Cẩm Ninh của tôi đẹp nhất a.” Một cái nam sinh mang theo một tia ảo tưởng nói, “nữ thần Cẩm Ninh của tôi hoàn mỹ nhất, dáng người hoàn mỹ, khuôn mặt cũng hoàn mỹ, gần nhất cô ấy là đại ngôn của khoản trò chơi kia càng hoàn mỹ!”

Một người nữ sinh khinh thường nói, “Ha ha, kỳ thật cậu muốn nói chính là những lời cuối cùng này đi?”

“cậu thì biết cái gì!”

“Tiêu Cẩm Ninh xinh đẹp là xinh đẹp, nhưng là rõ ràng không cùng cấp bậc với Tiêu Nhu đi, Tiêu Nhu này làm cho người khác cũng không dám xâm phạm, bất quá đích xác nhìn trẻ con một chút.....”

Đường Tịch nghe được bọn họ nghị luận trắng trợn táo bạo như vậy, trên trán hiện lên mấy cái hắc tuyến, những người này cũng là đủ rồi, không thấy được đương sự liền ở chỗ này sao?

Hơn nữa cả nước nhiều mình tính như vậy, chỉ có một mình Tiêu Cẩm Ninh có thể lấy ra so sánh sao!

Đường Tịch bỗng nhiên nhìn về phía mấy người kia, đối bọn họ hơi hơi mỉm cười, cùng hai nữ sinh đi cùng một chỗ nam sinh kia, bỗng nhiên dừng bước, che lại trái tim của chính mình, “Làm sao bây giờ! Tôi giống như trúng mũi tên Cupid rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Ngao Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Tiêu cảnh phát giận

Đường Tịch nghe nói như vậy thì da gà rơi đầy đất, như thế này thì quá tài ba đi! Quả nhiên cô nghe được âm thanh châm chọc của của nam sinh và nữ sinh đó "Không phải cô vừa nói Tiêu Cẩm Ninh là nữ thần hoàn mỹ hay sao? Như thế nào mà nhanh như vậy đã đi tình biệt ly?"

Đương nhiên Tiêu Nhu vừa mới cười, xem các nữ sinh đều đỏ mặt tím đập, sao lại có mị lực như vậy a!

Đường Tịch nhướng mày, tâm tình liền rất tốt, đeo cặp sách của mình trên lưng cùng Ninh Kha đi ra bên ngoài trường học, Ninh Kha thấy cô hoạt bát, trên mặt mang theo ý cười, bất tri bất giác bị lây theo, trên mặt cũng mang theo ta cười, hần bước đi nhanh hơn đuổi theo Đường Tịch nói "Bạn học Tiêu Nhu, cậu thật là đẹp mắt "

Đường Tịch ".....bạn học Ninh Kha cậu thật là thẳng thắn "

Ninh Kha cười một tiếng, gãi gãi đầu mình " mình chỉ nói thật mà thôi "

Đường Tịch cười, đúng lúc này bỗng nghe một tiếng rống dữ dội " Tiêu nhu, tan học không ra về, còn đang làm gì a!"

Đường Tịch nương theo hướng phát ra tiếng nói, quả nhiên là Tiêu Cảnh đang đen mặt đứng ở lề đường đối diện trường học.

Tiêu Cảnh một tay bỏ vào túi quần, quan sát thấy không có xe liền bước nhanh qua đường, hần nói nếu thời gian còn sớm, nếu mà chạy thì có thể đón em gái tan học, hần nghĩ tới đây nói cho em ấy biết em ấy đã trở thành đại ngôn của OLS, không nghĩ rằng vừa tới thì thấy em ấy cư nhiên lại cùng một nam sinh khác vừa đi vừa cười nói, mà cái nam sinh đó mặt mũi còn hồng hồng giống như là mới vừa đùa giỡn nhau!

Hần chắc chắn rằng với khuôn mặt của nha đầu ở trường học sẽ gây ra bao rắc rối a! Hần không nghĩ muốn em về a!

Hần đến gần trừng mắt nhìn Ninh Kha một cái, cảm thấy Ninh Kha có chút quen mắt, nhưng bởi lúc này hần đang xem Ninh Kha là kẻ địch, nên liền xem nhẹ việc thân phận của Ninh Kha là gì, một tay với lấy ba lô của Đường Tịch đeo lên vai mình, hừ hừ nói " Tiêu Nhu anh cảnh cáo em a, đi học ở trường không được yêu sớm có nghe không!"

Đường Tịch không biết nói gì nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái " cái gì yêu sớm, em hiện tại đã....."

" Im miệng!" Tiêu Cảnh biết đường tịch muốn nói rằng mình đã hai mươi ba tuổi, rõ ràng cô đã lớn như vậy chứ không còn con nít, hơn nữa hiện tại mới tốt!

Đường Tịch nhún vai không tiếp tục nói chuyện, lúc này Ninh Kha đang đứng một bên mới khôi phục lại bộ dạng công tử lãnh đạm, hần hơi mỉm cười, nhìn Tiêu Cảnh chào hỏi " anh ba Tiêu, vẫn khỏe chứ a,"

Anh ba Tiêu.... Tiêu Cảnh nhíu mày, quay lại đánh giá Ninh Kha, một lúc sau mới chần chừ hỏi " Ninh tứ công tử?"

" Là tôi, Ninh Kha." Ninh Kha cười cười " thì ra bạn học Tiêu Nhu là em gái của anh ba, khó trách sao lại thông minh như vậy "

Hần đây là thật sự khen Tiêu Nhu, bởi vì hần cảm thấy mình đã đủ thông minh không nghĩ rằng Tiêu Nhu so với hần còn thông minh hơn, hơn nữa lại rất xinh đẹp.

Trong lòng Tiêu Cảnh vang lên một hồi chuông cảnh báo, bỗng hần nghĩ tới cái gì, hỏi " Em hiện tại không phải học cấp ba đúng không?"

Ninh Kha không phải mới mười ba tuổi sao? Tuy rằng vóc dáng đã cao một nét tám, nhìn qua khí chất rất tốt, nhưng Tiêu Cảnh nhớ rõ Ninh Kha rõ ràng mới mười ba tuổi a!

Mẹ kiếp!Nghĩ đến một khả năng Tiêu Cảnh xoay người trừng Đường Tịch, một đứa trẻ mười ba tuổi mà cô cũng không tha!

Ninh Kha vào thời điểm này vẫn giữ được bình tĩnh, quả là lợi hại, hần cười cười có chút ngượng ngùng nói " thì thử một chút, không nghĩ là sẽ đậu."

Đường Tịch nghe hai người nói chuyện thì tròn mắt nhìn, Tiêu Cảnh thấy Đường Tịch nhìn chăm chăm Ninh Kha, trong lòng rất khó chịu, nhìn Ninh Kha bỏ lại một tiếng " đi " rồi kéo Đường Tịch xoay người, hướng xe mình đi đến, Đường Tịch quay đầu chào Ninh Kha, Tiêu Cảnh liền nhét cô vào trong xe, tức giận nói " nhìn cái gì mà nhìn, không thấy hần là tiểu thị tui a, hần không có soái bằng anh của em đâu "

Đường Tịch lười cãi lại với Tiêu Cảnh, ngồi trên xe hỏi " Ninh Kha mới mười lăm tuổi hả?" Vóc dáng thật cao a.

Tiêu Cảnh hừ một tiếng, trực tiếp đả kích Đường Tịch " người ta hiện tại cũng mười ba tuổi, mười ba tuổi cũng đã cao như vậy sao? Con nít như vậy mà em cũng xuống tay được à!"

Đường Tịch trừng lớn đôi mắt, vẻ mặt như gặp quỷ " mười ba tuổi, cao thật a? Từ tốc độ này đi xuống, không phải mười lăm tuổi tốt nghiệp cấp ba, sau đó tốt nghiệp tiến sĩ khi chưa đến mười tám tuổi?"

" Em lớn hơn người ta mười tuổi, em lại không biết xấu hổ mà thông đồng với hần?" Tiêu Cảnh vẻ mặt ghét bỏ nhìn Đường Tịch một cái, khởi động động cơ, " Em không thấy được ánh mắt của bạn học khi nhìn em a?"

Đường Tịch tròn mắt, trực tiếp phản bác Tiêu Cảnh " bởi vì người ta lớn lên xinh đẹp!"

Tiêu Cảnh:"....." Lý do lớn như vậy, anh không có cách nào cãi lại.

Đường Tịch thấy chặn được miệng Tiêu Cảnh, trong mắt hiện lên một tia đắc ý, hỏi " bắt quá anh Ba, anh nghĩ như thế nào mà đến đây đón em?"

Tiêu Cảnh liếc mắt nhìn Đường Tịch một cái " lúc này Hạ Hoàn Ninh gọi đến, nói là đã cùng Tiêu Cẩm Ninh hủy hợp đồng, muốn ngày mai kí hợp đồng

với em."

Đường Tịch nhú mày, "anh nói với hấn là thứ bảy, ngày mai em có giờ học không đi được, hơn nữa nếu bọn họ không hoàn toàn hủy hợp đồng cũng không giải quyết tốt chuyện này, em sẽ không xuất hiện, anh trực tiếp nói với tổng giám đốc quảng cáo đi"

Sắc mặt Tiêu Cảnh đột nhiên tươi tắn hẳn, hấn cười haha, đắc ý nói "xem ra hai người chúng ta là anh em, vẫn là ăn ý sao, anh đã nói như vậy với Hạ Hoàn Ninh."

Đường Tịch hiện lên trên trán đầy vạch đen, anh ba, đây là suy nghĩ bình thường đi.....

Cô là đặc biệt muốn thu thập Tiêu Cẩm Ninh..

"Đúng rồi, chiều nay có thầy giáo dám gây phiền toái cho em sao?" Tiêu Cảnh nghĩ, ai muốn khi dễ em gái hấn, hấn liền tự mình dạy cho em gái một khóa, không phải đi học!

Đường Tịch lắc đầu, "có mọi người chống lưng, còn ai dám khi dễ em a?"

Huống hồ cô vốn dĩ cũng có thực lực, cho dù có thầy giáo nghĩ muốn làm khó cô một chút thì cũng không có cơ hội.

Đây là chỗ tốt của thiên tài a!

Đường Tịch càng nghĩ càng cảm thấy mình thật là một Tiêu Nhu vô cùng mạnh mẽ a, trừ bỏ thể lực không được phát ra ngoài, thì trí lực hoàn toàn không có vấn đề a!

Tiêu Cảnh thấy cô cười một cách không bình thường thì trên người toát ra khí lạnh "mẹ kiếp, em có thể cười bình thường một chút hay không!"

"Em vẫn bình thường a!" Đường Tịch nháp miệng "rõ ràng là anh đang nghĩ không bình thường mới thấy em cười không bình thường sao!"

Tiêu Cảnh đang muốn nói lại cô, bỗng đi động vang lên, anh nhìn Đường Tịch trừng mắt một cái, bắt điện thoại.

Đường Tịch nghiêng đầu nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, sau khi Tiêu Cảnh cúp máy thì ghé sát lại gác đầu lên vai của Tiêu Cảnh "anh trai.."

Tiêu Cảnh tức khắc trừng lớn đôi mắt, dầm phanh, tức giận nặng "Tiêu tiểu Nhu, ông đây đang lái xe! Em làm vậy sẽ gây ra tai nạn thì sao!"

Nha đầu chết tiệt kia rốt cuộc là có biết hay không sức ảnh hưởng của chính mình rốt cuộc có bao nhiêu lớn a!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Anh em hai người tranh sủng

Đường Tịch vô cùng vô tội lùi đầu của mình về, hai mắt to chớp chớp nhìn Tiêu Cảnh, "Không nghĩ tới kỹ thuật lái xe của anh ba lại kém như vậy a....."

Tiêu Cảnh giận, "Em nha có phải hay không muốn ăn đòn a!" Cư nhiên dám nói kỹ thuật lái xe của hấn không được! Quả thực là vũ nhục hấn a!

"Anh ba, em sai rồi." Đường Tịch quyết đoán nhận sai, "Em không nên nói kỹ thuật lái xe của anh không được, không nên ảnh hưởng anh lái xe, không nên lấy sinh mệnh của chúng ta nói giỡn, em sai rồi, em....."

"Được rồi được rồi....." Tiêu Cảnh đã sớm thăm dò rõ ràng kịch bản của cô, vì tránh cho cô vẫn luôn nói tiếp, chạy nhanh đánh gãy lời nói của cô "Nói đi, muốn anh làm cái gì?"

Đường Tịch cười hắc hắc, lấy lòng nói, "Anh ba, em muốn có một chiếc di động, anh giúp em mua nha ~"

"Em không phải không muốn có di động sao?" Tiêu Cảnh khởi động động cơ tiếp tục lái xe, tuy rằng nói như vậy, nhưng hấn vẫn đang xem phụ cận có cửa hàng điện tử hay không.

Đường Tịch nháp nháp miệng, "Em có di động cũng tốt, như vậy các anh cũng có thể liên hệ với em. Em cũng có thể liên hệ các anh, miễn cho mẹ cùng ba lo lắng cho em."

Càng quan trọng là, nếu cô không có di động trong tay, cô liền không thể lên mạng, không thể lên mạng, cô liền không thể biết được tin tức mới nhất.....

Hon nữa, cô vừa mới nghe nói.....

Nếu quyết định muốn cướp tất cả của Tiêu Cẩm Ninh, cô mà đã nói thì phải làm được, đem tất cả những thứ mà Tiêu Cẩm Ninh đang có đoạt lấy!

“Đúng rồi, trong chốc lát anh có cuộc một tụ tập, em đi cùng với anh đi.” Tiêu Cảnh nhìn đến một nhà điện tử thương thành, trực tiếp quay đầu đem xe quay lại, một bên cấp Đường Tịch nói, “Nhận thức một ít bằng hữu đối với em cũng tốt.”

Đường Tịch trong lòng căng thẳng, hỏi, “Có người nào a?”

Tiêu Cảnh quay đầu lại liếc nhìn Đường Tịch một cái, nhìn đến Đường Tịch mặc danh có một chút khản trương này, hần lập tức nổi giận, “Thảo! Không có Kiều Lương! Hần đêm nay lên máy bay đi rồi đi thành phố A, tìm người hần thích rồi!”

Đường Tịch nghe xong lúc sau hốc mắt đỏ lên, nhin không được lắm bầm nói, “Chính là hần tìm không thấy.”

Lúc ấy máy bay nổ mạnh, cô rõ ràng cảm giác được thân thể của mình chia năm xẻ bảy. Thời điểm cái loại này cảm giác đau đón truyền đến, cô liền biết, cô hần là chết không toàn thây.

Hon nữa đã lâu như vậy rồi, thi thể của cô nói không chừng đều đã bị cá mập ăn luôn rồi, sao có thể tìm được.....

Đường Tịch nghĩ như vậy, chợt cảm thấy lòng đau lên, bất quá ngẫm lại như vậy cũng tốt, ít nhất ông nội cùng người kia không có tìm được thi thể sẽ tốt hơn một chút.....

“Tiêu Tiêu Nhu, em suy nghĩ cái gì!” Tiêu Cảnh đem xe ngừng ở bãi đỗ xe ngầm, quay đầu lại nhìn đến em gái nhà mình cứ nhiên khóc, hon nữa rất có thể là bởi vì Kiều Lương, “Anh cảnh cáo em a, em phải đoạn tuyệt ý nghĩ trong lòng của em cho anh! Đã biết chưa?”

Đường Tịch lúc này mới ý thức được chính mình cứ nhiên lại miên man suy nghĩ, chạy nhanh duỗi tay xoa xoa nước mắt, phản bác nói, “Chỉ là vừa mới có muỗi bay vào mắt của em! Hon nữa, em rất rõ ràng, em cùng kiều đại thần là không có khả năng, cho nên anh ba yêu quý của em, anh đừng luôn mãi nhắc nhở em, nếu không em sẽ thực tự ti!”

“Ha ha!” Tiêu Cảnh cười lạnh một tiếng,

“Nếu em biết hai chữ tự ti viết như thế nào, tên Tiêu Cảnh của anh liền viết ngược lại!”

Nguyên bản tâm tình của Đường Tịch đang trầm trọng đột nhiên cô mở cửa xe xuống xe, cười ha ha, “Cho nên anh ba, anh vẫn là hiểu em, người ưu tú giống như em đây làm sao có thể biết hai chữ tự ti viết như thế nào đâu, đúng không?”

Tiêu Cảnh cái trán hiện lên vô số hắc tuyến, vô ngữ nói, “Nhu nhi a, chúng ta phải khiêm tốn một chút được chứ?”

“Em là em gái của anh nha.” Đường Tịch cười hắc hắc, “Như vậy chúng ta đi mua đi động gì đó đi, không lại có người chú ý, anh không phải cũng nói muốn em khiêm tốn một chút sao?”

“Anh nói chính là bình thường một chút, em dám đem thanh âm của em phóng bình thường một chút sao?”

Đường Tịch nhún vai, “Yes SIR!”

Anh em hai người một đường nháo đến thương trường, Tiêu Cảnh thật là đem Đường Tịch sủng không ra gì. Đường Tịch cũng thích thân tình như vậy, có trước kia không thể hưởng qua. Nhưng sinh hoạt hiện tại đều làm cô cảm thấy đặc biệt ám áp.

Anh em hai người tới một cửa hàng chuyên bán Motorola. Đường Tịch muốn vào xem, Tiêu Cảnh lại cho rằng hiện tại cô gái đều thích iPhone, cho nên đưa đường tịch đi cửa hàng chuyên bán iPhone, Đường Tịch không muốn, “Em là lần đầu tiên dùng di động, vẫn là dùng bình dân một chút đi.”

Tiêu Cảnh khỏe mặt run rẩy rất nhiều lần, “Em gái yêu quý, em xác định di động Motorola là bình dân sao?”

“Ít nhất so kiểu bang chủ nó thật bình dân a.” Chủ yếu vẫn là cô không thích hệ thống của nó.

Tiêu Cảnh không lay chuyển được Đường Tịch, chỉ có thể theo cô vào cửa hàng chuyên bán Motorola. Hần dùng di động đều là Kiều Lương đưa cho, hần cũng không có nghiên cứu cái thê bài gì. Dù sao hần tra không có tra được, sau lại cũng liền từ bỏ, hiện giờ cũng vẫn luôn dùng di động này.

Anh em hai người chọn một hồi lâu, Đường Tịch lựa chọn một chiếc di động mới ra nhất, cũng tốn một khoản gần ba bốn ngàn đồng. Đường Tịch tùy tiện lấy đề trên tay thử dùng một chút, liền cảm thấy muốn cái này.

Tiêu Cảnh thanh toán tiền, lại giúp Đường Tịch nạp thẻ điện thoại. Còn Đường Tịch giống như đại gia ngồi ở khu nghỉ ngơi vắt chéo chân.

Tiêu Cảnh quay đầu lại liền nhìn đến bộ dáng nhân nhả của cô, nháy mắt cảm thấy chính mình có khuynh hướng chịu ngược.

Vì sao mỗi lần đều là hần làm cu li, nha đầu kia lại là đại gia a!

Đúng lúc này, điện thoại của Tiêu Cảnh vang lên, là Tiêu Sái gọi tới. Tiêu Cảnh nhướng mày lên, “Gọi em có chuyện gì a?”

“Em tới chưa?”

“Chưa có, em đang giúp Tiểu Nhu mua di động, tính toán đêm nay mang Tiểu Nhu cùng nhau tới đó.”

Bên kia Tiêu Sái trong nháy mắt phát giận làm Tiêu Cảnh vui vẻ, cảm thấy làm nô lệ gì đó cho em gái mình một chút gì đó, quả thực không phải chuyện này a.

Tiêu Sái ở trong điện thoại mặt rít gào, “Mẹ kiếp, Tiêu Cảnh, em này quả thực là gian lận a! Chúng ta nói nhiều ngày như vậy đều không có thuyết phục được em gái mua di động, em cứ nhiên đem em ấy đến điện tử thương thành!”

Tiêu Cảnh vẻ mặt đắc ý dào dạt, nghĩ thầm hẳn mới không nói cho bọn họ là em gái chủ động yêu cầu mua di động đâu, “Nhu thế nào, ghen ghét a? Em nói cho anh biết, bên trong di động của em gái, số điện thoại thứ nhất mà em gái lưu chính là số của em a. Hơn nữa số điện thoại của em ấy vẫn là em chọn, ghen ghét không? Hâm mộ không?”

Một bên nhân viên cửa hàng nghe được Tiêu Cảnh nói chuyện điện thoại, trộm nhìn Tiểu Nhu ngồi bên kia một cái, nghĩ thầm cô gái này thật hạnh phúc a, các anh trai đối cô ấy tốt như vậy.

Tiêu Cảnh đang ở thời điểm đắc ý dào dạt, bên kia Tiêu Sái bỗng nhiên cười ha ha lên, “Ha ha, ông đây cũng có số điện thoại của em gái, hơn nữa em gái đã thêm ông đây vào WeChat!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Cảnh bảo bảo tranh sủng

Bởi Đường Tịch được ban trí nhớ tốt. Cô thực nhanh liền ở trong di động của chính mình lưu lại số điện thoại của Tiêu gia nhị phòng. Thuận tiện dùng WeChat lấy số điện thoại của bọn họ tìm được bọn họ trên WeChat, tự nhiên liền tăng thêm thông tin ở bên trong.

Đường Tịch không nghĩ tới người đầu tiên trả lời WeChat của cô cứ nhiên là người sáng sớm hôm nay liền không thấy bóng, tương đương với thân phận anh cả thần bí.

Tiêu Dao: Mua di động?

Đường Tịch nhướng mày, ngón tay ở trên di động chọc chọc chọc.

Đường rả rích: Dạ, số di động của em vừa mới cho các anh nga.

Tiêu Dao: Ủ, vì cái gì lấy tên trên wechat như vậy?

Đường Tịch nhướng mày nhìn thoáng qua acc của chính mình, cô phát hiện acc wechat của Tiêu Dao chính là Tiêu Dao, WeChat của Tiêu Sái là gào to anh mang người Tiêu Sái, Tiêu Cảnh lợi hại hơn, Tiêu gia một đạo soái khí phong cảnh, sợ người khác không biết hẳn nhiều soái sao

Tiêu hoàng lịch cùng Dương Tinh Nhân acc cũng thực bình thường, đều là dùng tên của mình.

Hai chữ Rả rích mà nói, hẳn có thể lý giải, vì cái gì phải dùng đường thì hẳn không tài nào hiểu được?

Kỳ thật ở thời điểm cô vừa mới ở lấy acc mới phát hiện, đường tiêu cùng Đường Tịch hai chữ cứ nhiên đều có phụ đề viết tắt là TX, chỉ là cái này cũng không là lời giải thích tốt cho đám người Tiêu Dao. Đường Tịch nghĩ nghĩ, ngón tay lại ở trên di động chọc vài cái.

Đường rả rích: en cảm thấy làm giả tốt hơn, kỳ thật em muốn làm giả acc, làm tắt cả đều nhận không ra em. Đúng rồi anh cả, em tính toán chụp quảng cáo liền dùng tên Đường Tiêu này, em cảm thấy khá tốt.

Tiêu Dao: ừ, tùy em. Hôm nay ở trường học thế nào?

Đường Tịch nghĩ nghĩ vẫn là đem hôm nay mình làm những gì đều nói lại cho Tiêu Dao biết, chỉ là nói tương đối uyển chuyển.

Đường Tịch nói xong, lúc sau Tiêu Dao vẫn không có trả lời chính mình, cô có chút thấp thỏm. Nói thật, trong ba người anh trai này, cô sợ hãi nhất, kiêng kỵ nhất chính là Tiêu Dao. Cô cảm giác Tiêu Dao giống như nhìn thấu cô vậy.....

Đường rả rích: Anh cả, làm sao vậy?

Tiêu Dao: Anh hiện tại có chút vội, trước không nói, em nói cho anh hai cùng anh ba của em, chuyện hôm nay xử lý thực tốt.

Đường Tịch chớp chớp mắt, trong lòng lại ảm áp, Tiêu gia nhị phòng, đây là lý do cô vì cái gì không muốn rời đi bọn họ, càng không muốn thương tổn bọn họ bởi vì bọn họ trước sau đều ở vì cô mà suy nghĩ.

Tiêu Cảnh làm tốt thủ tục cho Đường Tịch xong rồi lại đây, lại thấy cô cùng Tiêu Sái nói chuyện vô cùng vui vẻ. Hắn có chút ăn giấm, trừng mắt liếc nhìn Đường Tịch một cái, “Đi rồi, tiểu bạch si.”

Đường Tịch đứng lên, đem tất cả đồ đưa cho Tiêu Cảnh cầm, Tiêu Cảnh tức giận, “Tiểu nha đầu, anh mua đi động cho em, chính em cầm một chút đồ vật đều không được sao?”

Đường Tịch cũng không ngẩng đầu lên, ngón tay tiếp tục ở trên màn hình chọc chọc chọc, “Em đang vội vàng a.”

“Vội vàng làm cái gì?” Tuy rằng miệng đem Đường Tịch mắng một cái, nhưng là hắn vẫn là cảm động giúp Đường Tịch.

Đường Tịch cười, hỏi Tiêu Cảnh, “Buổi tối hôm nay anh hai cũng phải đi cái tụ hội mà anh nói sao?”

Tiêu Cảnh ăn giấm, hừ, tiểu nha đầu này.

Hôm nay trường học xảy ra chuyện, người thứ nhất nghĩ đến cư nhiên không phải hắn, mà là anh hai, sau lại náo loạn một cái ô long, mới nhớ tới hắn. Hắn thực sự hắn là phải giáo dục một chút, nghĩ đến đây, Tiêu Cảnh khuôn mặt trầm xuống hỏi, “Em hôm nay như thế nào sẽ đem anh hai mời đến trường học?”

Đường Tịch nhấp nhấp miệng, ăn ngay nói thật, “Em nhớ lắm, em nhớ thành anh hai là giáo đồng trường học, sau lại những người đó nói anh hai là giáo đồng. Em cũng không cảm thấy sai rồi, sau lại anh hai nhắc nhở, em mới nhớ tới anh ba mới là giáo đồng trường học của em.”

“Hừ, như vậy em thích anh hai?” Tiêu Cảnh ngoa kiều nghĩ, rõ ràng hắn so Tiêu Sái lớn lên soái hơn, so tiêu sái càng có mị lực, người thứ nhất em ấy nghĩ đến cư nhiên là Tiêu Sái, quả thực là muốn giết hắn a!

Đường Tịch cuống quýt xua tay, “Không phải như vậy đâu. Đương nhiên ba anh trai củ em đều vô cùng nghiêm chỉnh, chỉ là lúc ấy em một chút liền nghĩ tới anh hai. Hơn nữa lúc ấy náo loạn đại ô long như vậy, em tưởng lúc ấy em có thể là đầu đường ngắn, cho nên anh ba, anh đại nhân không nhớ tiểu nhân a, đừng tiếp tục ghen tị, bằng không em thật sự không biết đi chỗ nào tìm giấm chua như vậy a.....”

Tiêu Cảnh bị cô nói như vậy, đầu tiên là sững sốt, tiếp theo có chút dờ khóc dờ cười nhìn Đường Tịch, “Em chỗ nào có nhiều nguy hiểm như vậy a?”

Đường Tịch mang theo khẩu trang sau đó lại mũ, bằng không Tiêu Cảnh khẳng định có thể nhìn đến biểu tình giảo hoạt kia của Đường Tịch, sau đó đuổi tay xoa xoa tóc cô.

“Em nói chính là thật sự a, các anh đều là anh trai của em. Em đương nhiên đều vô cùng thích mọi người rồi a.” Đường Tịch mỉm cười, “Cho nên anh đừng hỏi em thích ai, các anh ở trong lòng em đều quan trọng giống nhau.”

Tiêu Cảnh không tin, “Vậy thì vì cái gì vào thời điểm em nghe được anh hai nói hắn sẽ tham gia buổi tụ hội tối hôm nay, em lại cao hứng như vậy a?”

Đường Tịch ngẩng đầu liếc nhìn Tiêu Cảnh một cái, hắc hắc kéo tay Tiêu Cảnh, cười nói, “Đương nhiên là bởi vì như vậy em liền sẽ không nhàm chán a. Nếu chỉ có một mình anh ba mang em đi, nếu có ai cùng anh nói chuyện hoặc là thời điểm anh đi cùng ai đó uống rượu, em có phải hay không sẽ ở một bên nhàm chán muốn chết a? Như vậy em không phải trở thành người đáng thương nhất buổi tối hôm nay sao? Có anh hai cùng anh ở đây thì thời điểm anh vội anh hai sẽ bồi em, thời điểm anh hai vội cũng có anh bồi em. Lúc đó em đây liền không phải là người đáng thương a? Có phải hay không?”

Tiêu Cảnh bị Đường Tịch nói cho một đại đoạn dài, đầu có chút đau “Được được, em nói có đạo lý nhất. Anh nghe em nói rồi, về nhà thay quần áo, cùng đi ăn cơm.”

Đường Tịch gật đầu, ân cần lôi kéo Tiêu Cảnh hướng thang máy nơi đó đi đến.

Cô trước kia không có làm chuyện như vậy, nhưng là cô muốn, cô nguyện ý vì người nhà hiện tại thay đổi.

Đi xuống lầu, Đường Tịch bỗng nhiên lại nghĩ tới cái gì, cô cười hắc hắc, lấy mũ cùng khẩu trang của mình xuống, tội nghiệp nhìn Tiêu Cảnh, “Anh, em còn muốn mua mấy tính ~ anh cũng không biết hiện tại bọn em học tập chương trình có bao nhiêu khó, em muốn buổi tối phải học bù thật tốt.....”

Tiêu Cảnh nổi da gà rơi đầy đất, “Em nói chuyện nghiêm túc đi!”

Đường Tịch đứng thẳng thân thể, nghiêm trang nói, “Em muốn mua một cái máy tính, muốn quen thuộc với máy tính, làm em không đến mức cùng xã hội chệch đường ray, hôm nay thật nhiều bạn học đều nói dùng máy tính như thế nào, như thế nào, cho nên em muốn, em cần thiết hiểu biết về máy tính.....”

Quan trọng là, cô muốn lợi dụng một chút 008 cho cô kỹ năng vạn năng a! Nếu về sau tính toán dùng tên Đường Tiêu này chặn lại sự nghiệp của Tiêu Cẩm Ninh, kia như thế nào cũng muốn tạo ra một cái Đường Tiêu già mới được a!

Đương nhiên những việc này là không thể đi tiệm internet để hoàn thành, cũng không thể ở nhà dùng máy tính của ba anh em Tiêu Dao bọn họ hoàn thành cho nên vẫn là chính mình mua một máy tính thì tốt hơn.

Tiêu Cảnh cuối cùng bắt đầu đi bị Đường Tịch kéo dài tới một nhà máy tính kỹ hạm trong cửa hàng. Đường Tịch cho rằng chọn máy tính này đó, bọn họ nam sinh là lành nghề nhất, cho nên đem quyền lợi chọn máy tính này đều giao Tiêu Cảnh, Tiêu Cảnh cũng không hàm hồ, vài phút chọn được các máy tính đều đặc biệt tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Hai tôn thần bảo hộ

Về đến bên trong nhà Dương Tĩnh Nhân không ở nhà, Đường Tịch gọi điện thoại cho Dương Tĩnh Nhân, nói bọn họ muốn đi ra ngoài tụ hội. Dương Tĩnh Nhân vô cùng tán đồng, hơn nữa nói chính mình đang ở cùng bạn bè của mình tụ hội, không trở về nhà ăn cơm chiều. Anh em hai người thay đổi quần áo đơn giản lúc sau liền ra cửa.

Tiêu Cảnh nhìn đến Đường Tịch một thân trang phục ZWS, phía dưới đeo một đôi giày GUCCI. Áo sơ mi màu lam nhạt phía dưới là quần jean màu trắng, đầu tóc mềm mại cứ như vậy để trên đầu vai, khuôn mặt vô cùng nịnh màng không cần trang điểm.

Cả người nhìn qua thanh xuân dào dạt, nẩy nở động lòng người, Tiêu Cảnh huyết một tiếng sáo, “Này em gái, mang em đi ra ngoài, anh có nhiều mặt mũi a!”

Đường Tịch khoe miệng cong một chút, đắc ý dào dạt nói, “Đó là đương nhiên, cũng không nhìn xem em là em gái của ai, có thể không cho anh trai mặt mũi sao?”

Tiêu Cảnh được Đường Tịch khen, cười cười, hơi hơi ngồi xổm thân mình xuống chú ý chiều cao của Đường Tịch. Anh em hai người cứ như vậy đi ra khỏi nhà.

Hôm nay Tiêu Cảnh đặc biệt đi xe thể thao Ferrari màu đỏ. Đường Tịch một chút ý kiến đều không có, cô cảm thấy chỉ có xe thể thao như vậy mới phụ họa lên khí chất của Tiêu Cảnh a!

Anh em hai người tới nơi thì thấy đám Tiêu Sái đã ở nơi đó chờ. Thời điểm hần nhìn đến Đường Tịch, phản ứng giống như thời điểm Tiêu Cảnh nhìn đến Đường Tịch, hần huyết một tiếng sáo, “Tiêu tiên nữ nhà tôi, nếu không chúng ta về nhà đi mở party đi.”

Đường Tịch huỳnh..... Cũng may cô là em gái bọn họ, những ai không biết còn tưởng rằng hai người bọn họ đang bảo hộ tiểu tình nhân của mình đi!

Tiêu Sái đi tới nhìn trên dưới Đường Tịch một cái, nhấp miệng hỏi Đường Tịch, “Em gái, như thế nào không mang theo khẩu trang cùng mũ a?”

“Hôm nay sẽ có những người không có ý tốt sao?” Đường Tịch chớp chớp mắt hỏi.

Tiêu Sái lắc đầu, “Đương nhiên sẽ không có, hôm nay đều là bạn bè tốt của bọn anh, tuyệt đối sẽ không có người ý xấu. Em xem anh hai cùng anh ba của em chính trực như vậy, liền biết, bạn bè của bọn anh tuyệt đối chính là người tốt không có kẻ xấu

Trên trán Đường Tịch xẹt qua ba đường hắc tuyến, hai vị anh trai, các anh thật sự một chút đều không tự kỷ a!

Ba người tới rồi ghé lỗ hội sở. Đường Tịch lần đầu tiên tới loại địa phương này, thật là lần đầu tiên tới loại địa phương này, cái hội sở này cùng loại với quán bar, nhưng là không giống với quán bar, dù sao cái gì đều có thể chơi..... cô trước kia tuy rằng mê chơi, nhưng là chưa từng ở loại địa phương này chơi đùa.

Thời điểm bọn họ tới đã có mấy người ở bên trong, trong đó một người nam nhân đứng lên, tiếp đón Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái, “Tiêu nhị tiêu tam mau tới đây, đứng rồi anh cả hai người đâu?”

Tiêu Sái mang theo Đường Tịch ngồi xuống trên sofa nói “ Anh trai tôi công tác thần thần bí bí, ai biết hần ở đâu a. Hần giống như đặc công vậy luôn thần bí.”

Tiêu Cảnh cầm một ly đồ uống đưa cho Đường Tịch, sau đó ở bên phải Đường Tịch ngồi xuống, tiếp theo Tiêu Sái nói nói, “Đúng vậy, sáng sớm liền đi ra ngoài, cậu nói anh trai sẽ không thật là cái đặc công CIA đi? Có cái công tác đều không cho chúng ta biết.”

Đường Tịch hai mắt giật giật, này hai người thật là tròn trĩnh nói nói dối mà không đỏ mặt a!

Trong phòng ánh đèn tương đối tối tăm, những người đó không có thấy rõ ràng diện mạo của Đường Tịch. Đường Tịch trực tiếp đi theo Tiêu Sái ngồi ở một bên, họ còn tưởng rằng là bạn gái của Tiêu Sái, cũng không có để ý nhiều, chính là Tiêu Cảnh cư nhiên cầm đồ uống cho cô, còn trực tiếp ngồi xuống ở bên người cô, rõ ràng chính là hai tôn thần bảo hộ a!

Người nọ đứng lên trực tiếp đi qua bật đèn, hỏi “Đây là ai a? Xem hai người hoa hoa công tử các người đều phải bảo hộ thần.....” Nam nhân mở ra đèn này trong nháy mắt, cảm giác hai mắt của mình đều bị ánh sáng kích thích rồi. Hần không phải không có gặp qua mỹ nữ, thậm chí em gái của hần so

nữ nhân này xinh đẹp hơn, nhưng là hấn lại cảm thấy cô gái này đặc biệt lạ mắt....

Tiêu Cảnh nhìn đến biểu tình hoa si của người nọ, trực tiếp đứng lên ngăn trở tầm mắt của hấn, hừ nói, “Hạ đại, cậu hướng chỗ nào xem đấy! Đem ánh mắt của cậu từ trên người em gái của tôi dời đi, cẩn thận trong chốc lát ông đây đào đôi mắt của cậu a!”

“Nga!” Một người khác đứng lên, ngờ ngẩn hiểu ra nói, “Tôi liền cảm thấy như thế nào như vậy quen mắt đâu! Đây là em gái của cậu đi. Ngày đó trên tin tức nhìn đến, thật là thiên sinh lệ chất, tôi ngày đó còn tưởng rằng là do trang điểm mới như vậy, không nghĩ tới thật sự xinh đẹp như vậy.....” Nói xong nam nhân nhìn thoáng qua dáng người của Đường Tịch, ha hả cười, “Bất quá này..... Đáng người.....”

“Mẹ kiếp, có thể hay không muốn mặt một chút, hai người các cậu là đại sắc lang a!”

Dương mộ Khôn nhún vai, “Cái gì sắc lang a, trên danh nghĩa tôi cũng là anh họ tốt của Tiểu Nhu đi!”

“Dương mộ Khôn!” Tiêu Sái giận, “Có anh họ nào giống cậu dùng loại ánh mắt này nhìn em họ của mình sao? Cẩn thận em gái của tôi nói cho mẹ tôi biết, cậu liền xong rồi!”

Đường Tịch thật sự là nghe không nổi nữa, nhắc tay nói chuyện, “Cái này đều là ý kiến cá nhân của anh hai cùng anh ba của em, cũng không thể đại biểu cho em, mọi người phải đứng đắn khi hai người bọn họ nổi điên a.”

Hạ hoàn châu cười, thần thái sáng láng nhìn Đường Tịch, cười nói, “Thì ra em gái Tiểu Nhu của cậu có thể nói a, vừa mới anh hai cùng anh ba của em vẫn luôn đại biểu cho em lên tiếng, anh còn cho rằng em sẽ không nói đâu.”

Đường Tịch cười, “Hạ đại ca, anh thật hài hước.”

“Em hiểu anh.” Hạ hoàn châu hướng Đường Tịch chớp chớp mắt, “Mấy người bọn họ cũng đều không hiểu sự hài hước của anh, đặc biệt là có một người nam nhân. Anh cho em viết, lúc trước anh nói giỡn nói một câu với một người nam nhân, làm hấn đi thiên nhai tìm kiếm một viên phương thảo khác, nam nhân kia đến bây giờ đều không để ý tới ông đây, em nói hấn giận hay không giận!”

Tiêu Cảnh hừ một tiếng, “Người ta đều không ở đây, cậu cũng đừng đề người nọ nữa a!”

Đường Tịch hứng thú, hỏi, “Hạ đại ca, anh nói chính là ai a?”

“Em có khả năng còn không biết người kia đi, anh nói cho em a.....”

“Tôi nói, buổi tối hôm nay em trai mắc bệnh tự kỷ của cậu có tới hay không a?” Tiêu Cảnh hừ một tiếng đánh gãy lời của hạ hoàn châu.

Hấn không nghĩ làm em gái của mình biết quá nhiều về sinh hoạt của Kiều Lương. Hấn biết lấy tính cách của Kiều Lương, nếu em gái của mình thật sự động tâm mà nói, chỉ có thể là bị thương. Hôm nay em gái hấn nghe được Kiều Lương nói, đã đủ khác thường rồi.

“Cái gì là em trai mắc bệnh tự kỷ a!” Hạ hoàn châu nghe được có người mắng em trai của mình, lập tức bảo vệ em trai mình “Em trai tôi đó là giữ mình trong sạch, cậu cho rằng ai đều giống các cậu, vạn bụi hoa sao!”

“Cậu này không phải nói chính cậu sao?” Tiêu Cảnh hừ một tiếng, nói tiếp, “Hấn cả ngày không phải ở công ty chính là ở trong nhà, không ra chơi một chút, ngày đó gặp được chúng tôi, tôi đều không có nhận ra. Hôm nay không phải hấn gọi điện thoại lại đây, ông đây cũng không biết hấn cư nhiên là nhị công tử của hạ gia tiếng tăm lẫy lừng!

“Hấn gọi điện cho cậu?” Hạ hoàn châu nhướn mày, “Gọi cho cậu làm cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.